

EBA/GL/2022/03

18. maaliskuuta 2022

Ohjeet

valvojan arviointiprosessin (SREP) yhteisistä
menettelyistä ja menetelmistä sekä
valvonnallisista stressitesteistä

Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä tulisi soveltaa tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Ilmoitusvaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 27.12.2022, että ne noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, tai syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset toimitetaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolta saatavalla lomakkeella, jonka viitteeksi merkitään ”EBA/GL/2022/03”. Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

Osasto 1. Sisältö, määritelmät, soveltamistaso ja täytäntöönpano

1.1 Sisältö

5. Näissä ohjeissa täsmennetään direktiivin 2013/36/EU² 97 artiklassa ja 107 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointia koskevat yhteiset menettelyt ja menetelmät, muun muassa menettelyt ja menetelmät kyseisen direktiivin 76–87 artiklassa tarkoitettujen riskien, myös rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien, luokittelun ja käsittelyn arviointia varten sekä saman direktiivin 98, 100, 101, 102, 104, 104 a, 104 b, 104 c ja 105 artiklan sekä 107 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 117 artiklan huomioon ottaen toteutetut prosessit ja toimet. Lisäksi näiden ohjeiden tarkoituksena on tarjota toimivaltaisille viranomaisille yhteisiä menetelmiä, joita niiden on käytettävä, kun ne toteuttavat valvonnallisia stressitestejä osana direktiivin 2013/36/EU 100 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vakavaraisuuden arviointiprosessiaan.
6. Näissä ohjeissa ei anneta niitä stressitestejä koskevia menetelmiä, jotka EPV toteuttaa yhteistyössä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 22 artiklan mukaisesti. Ohjeissa kuitenkin kuvataan erilaisia stressitestejä, ja ne auttavat määrittämään asianmukaisen asiayhteyden, kun harkitaan tulevia EPV:n stressitestejä yhtenä osana valvonnallisten stressitestien jatkumoa.
7. Ohjeet osoitetaan EPV-asetuksen 4 artiklan 2 kohdan i ja viii alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.

1.2 Määritelmät

8. Ellei toisin määrätä, ohjeisiin sisältyvillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin asetuksessa (EU) N:o 575/2013³, direktiivissä 2013/36/EU, direktiivissä 2014/59/EU⁴ tai laitosten stressitestejä koskevilla EPV:n ohjeissa⁵ käytetyillä ja määritellyillä termeillä. Näiden ohjeiden soveltamiseksi tarkoitetaan

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁵ [EPV:n ohjeet laitosten stressitestauksesta](#) (EPV/GL/2018/04)

'rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovalla viranomaisella' toimivaltaista viranomaista, joka vastaa sen valvonnasta, että laitokset noudattavat direktiivin (EU) 2015/849 säännöksiä

'pääomapuskurivaatimuksilla' direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa täsmennettyjä omien varojen vaatimuksia

'konsolidoidulla laitoksella' laitosta, jonka edellytetään täyttävän vakavaraisuusvaatimukset konsolidoidun tilanteen perusteella asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla

'menettelytapariskillä' laitokselle aiheutuvien tappioiden nykyistä tai tulevaa riskiä, joka aiheutuu tahallisista tai tuottamuksellisista väärinkäytöksistä, myös rahoituspalvelujen epäasianmukaisesta tarjoamisesta

'likviditeetin hankintakapasiteetilla' laitoksen valmiuksia pitää hallussaan tai saada käyttöönsä lisälikviditeettiä lyhyellä aikavälillä, keskipitkällä aikavälillä ja pitkällä aikavälillä stressiskenaarioiden perusteella

'luottoriskimarginaalin riskillä' riskiä, joka aiheutuu velkarahoitusvälineiden markkina-arvon muutoksista niiden luottomarginaalin vaihtelujen seurauksena

'rahoitusriskillä' riskiä, jossa laitoksella ei ole vakaita rahoituslähteitä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, mistä seuraa se nykyinen tai tuleva riski, ettei se pysty täyttämään rahoitusvelvoitteitaan, kuten maksuja ja vakuuksia, niiden erääntyessä keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä joko lainkaan tai ilman, että rahoituskustannukset nousevat sellaisessa määrin, jota ei voida hyväksyä

'valuuttamääräisellä luotonannolla' luoton antamista luotonottajalle luottojärjestelyn oikeudellisesta muodosta riippumatta (esim. maksun lykkäykset tai muut vastaavat taloudelliset järjestelyt) muussa valuutassa kuin sen valtion laillisessa maksuvälineessä, jossa luotonottajan kotipaikka sijaitsee

'valuuttaluottoriskillä' nykyistä tai tulevaa riskiä, jonka valuuttamääräinen luotonanto suojausettomille lainanottajille aiheuttaa laitoksen voittovaroille ja omille varoille

'sisäisen pääoman riittävyyden arviointimenettelyllä (ICAAP)' sisäisen pääoman tunnistamisen, mittaamisen, hallinnan ja valvonnan menettelyä, jonka laitos toteuttaa direktiivin 2013/36/EU 73 artiklan mukaisesti

'sisäisen likviditeetin riittävyyden arviointimenettelyllä (ILAAP)' likviditeetin tunnistamisen, mittaamisen, hallinnan ja valvonnan menettelyä, jonka laitos toteuttaa direktiivin 2013/36/EU 86 artiklan mukaisesti

'laitoksen luokalla' laitoksen koon ja monimuotoisuuden sekä sen toiminnan laajuuden indikaattoria, joka osoittaa laitoksen merkittävyyden järjestelmän kannalta

'korkoriskillä' (IRR) korkojen epäedullisista vaihteluista laitoksen voittovaroille ja omille varoille aiheutuvaa nykyistä tai tulevaa riskiä

'päivänsisäisellä likviditeetillä' varoja, jotka voidaan saada käyttöön pankkipäivän aikana, jotta laitos voisi suorittaa maksuja reaaliaikaisesti

'päivänsisäisellä likviditeettiriskillä' nykyistä tai tulevaa riskiä siitä, ettei rahoituslaitos pysty hoitamaan päivänsisäisiä likviditeettitarpeitaan tehokkaasti

'tieto- ja viestintätekniikkaan (ICT) liittyvällä riskillä' tappion riskiä, joka johtuu salassapitovelvollisuuden rikkomisesta, järjestelmien ja datan eheyden rikkoutumisesta, järjestelmien ja datan sopivuudessa tai saatavuudessa olevista ongelmista tai siitä, että ICT-tekniikkaa ei pystytä vaihtamaan kohtuullisen ajan kuluessa ja kohtuullisin kustannuksin, kun ympäristö- ja liiketoimintavaatimukset muuttuvat (ts. joustavuus)

'makrovakausvaatimuksella tai -toimenpiteellä' toimivaltaisen tai nimetyn viranomaisen makrovakaus- tai järjestelmäriskin käsittelemiseksi määräämää vaatimusta tai toimenpidettä

'merkittäväällä valuutalla' laitoksen olennaisten tasepositioiden tai taseen ulkopuolisten positioiden valuuttaa

'rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskillä' riskiperusteista valvontaa koskevissa ohjeissa⁶ määriteltyä riskiä

'kokonaispääomavaatimuksella' SREP:n mukaisen kokonaispääomavaatimuksen (TSCR), pääomapuskurivaatimusten ja makrovakausvaatimusten yhteismäärää omien varojen vaatimuksina ilmaistuna

'kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskevalla vaatimuksella' SREP:n mukaisen kokonaisvähimmäisomavaraisuusasteen ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdan mukaisen G-SII-laitosten vähimmäisomavaraisuusastepuskurin yhteismäärää

'vakavaraisuuden kokonaisarviointilla' SREP-osatekijöiden arviointiin perustuvaa ajantasaista arviota laitoksen yleisestä elinkelpoisuudesta

'SREP-kokonaispistemäärällä' laitoksen kannattavuuteen kohdistuvaa kokonaisriskiä kuvaavaa, vakavaraisuuden kokonaisarviointiin perustuvaa numeerista indikaattoria

'pilarin 2 mukaisilla ohjeilla (P2G)' omien varojen tasoa ja laatua, jotka laitoksen odotetaan pitävän hallussaan kokonaispääomavaatimuksensa lisäksi ja jotka on määritetty näiden ohjeiden kriteereiden mukaan

⁶ EPV:n ohjeet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen valvonnassa noudatettavan riskiperusteisen lähestymistavan ominaisuuksista ja riskialttiuden perusteella direktiivin (EU) 2015/849 48 artiklan 10 kohdan mukaisesti harjoitettavan valvonnan yhteydessä toteutettavista toimista (sekä Euroopan valvontaviranomaisten yhteisten ohjeiden 2106/72 muuttamisesta), jäljempänä 'riskiperusteista valvontaa koskevat ohjeet' (EBA/GL/2021/16).

'ylivelkaantumisriskiä koskevilla pilarin 2 mukaisilla ohjeilla (P2G-LR)' omien varojen tasoa ja laatua, jotka laitoksen odotetaan pitävän hallussaan kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksensa lisäksi ja jotka on määritetty näiden ohjeiden kriteereiden mukaan

'pilarin 2 mukaisella vaatimuksella (P2R)' tai 'omien varojen lisävaatimuksilla' direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti määräytyviä täydentävien omien varojen vaatimuksia, joilla torjutaan muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä

'ylivelkaantumisriskiä koskevalla pilarin 2 mukaisella vaatimuksella (P2R- LR)' tai 'ylivelkaantumisriskin torjumiseen tarkoitettavilla omien varojen lisävaatimuksilla' direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti määräytyviä täydentävien omien varojen vaatimuksia, joilla torjutaan ylivelkaantumisriskiä

'maineeseen liittyvällä riskillä' laitoksen voittovaroihin, omiin varoihin tai likviditeettiin kohdistuvaa nykyistä tai tulevaa riskiä, joka aiheutuu laitoksen maineen vahingoittumisesta

'riskinottohalulla' niiden riskien tyyppisiä ja kokonaistasoa, joita laitos on halukas ottamaan riskinkantokykynsä rajoissa liiketoimintamallinsa mukaisesti strategisten tavoitteidensa saavuttamiseksi

'riskin pistemäärällä' yksittäisen pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvan riskin valvontaperustaisen arvioinnin tiivistävää numeerista ilmausta, joka kuvastaa sitä todennäköisyyttä, joka riskillä on merkittävän vakavaraisuuteen kohdistuvan vaikutuksen tuottamiseen (esim. mahdollinen tappio) riskien hallinnan ja valvonnan tarkastelun jälkeen ja ennen kuin tarkastellaan laitoksen kykyä lieventää riskiä saatavilla olevien pääoma- ja likviditeettiresurssien avulla

'pääomaan kohdistuvilla riskeillä' erillisiä riskejä, joilla toteutuessaan on merkittävä vakavaraisuusvaikutus laitoksen omiin varoihin seuraavien 12 kuukauden aikana; näihin kuuluvat muun muassa direktiivin 2013/36/EU 79–87 artiklassa mainitut riskit

'likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvilla riskeillä' erillisiä riskejä, joilla toteutuessaan on merkittävä vakavaraisuusvaikutus laitoksen likviditeettiin eri aikahorisonteilla

'SREP-osatekijällä' jotakin seuraavista: liiketoimintamallin analyysi, sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten riskien valvontajärjestelyjen arviointi, pääomaan kohdistuvien riskien arviointi, SREP:n mukainen pääoman arviointi, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi tai SREP:n mukainen likviditeetin arviointi

'rakenteellisella valuuttariskillä' riskiä, joka aiheutuu laitoksen omasta pääomasta, jota on käytetty offshore-toiminnoissa ja tytäryhtiöissä muussa valuutassa kuin emoyhtiön ilmoitusvaluutassa

'valvontatarkoituksiin käytettävillä vertailuarvoilla' riskikohtaisia määrällisiä välineitä, jotka toimivaltainen viranomais on kehittänyt esittääkseen arvion omista varoista, joita vaaditaan

sellaisten riskien tai riskitekijöiden kattamiseen, joista ei säädetä asetuksessa N:o 2013/575/EU

'selviytymisjaksolla' ajanjaksoa, jonka laitos pystyy jatkamaan toimintaa stressitilanteissa ja silti täyttämään maksuvelvoitteensa

'kokonaisriskin määrällä (TREA)' kokonaisriskin määrää sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EU) N:o 575/2012 92 artiklassa

'SREP:n mukaisella kokonaispääomavaatimuksella (TSCR)' asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa määritettyjen omien varojen vaatimusten ja näissä ohjeissa vahvistettujen kriteerien mukaisesti määritettyjen omien varojen lisävaatimusten yhteismäärää, jotta voidaan torjua muita riskejä kuin ylivelkaantumisriskiä

'SREP:n mukaisella kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskevalla vaatimuksella (TSLRR)' asetuksen N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa määritettyjen omien varojen vaatimusten ja näissä ohjeissa vahvistettujen kriteerien mukaisesti määritettyjen omien varojen lisävaatimusten yhteismäärää, jotta voidaan torjua ylivelkaantumisriskiä

'suojauksettomilla lainanottajilla' tavallisia laina-asiakkaita ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä, joilla ei ole luonnollista suojausta tai rahoitussuojausta ja jotka siksi altistuvat luottovaluutan ja suojausvaluutan väliselle valuuttaerolle; luonnollisiin suojauksiin kuuluvat erityisesti tapaukset, joissa lainanottajat saavat tuloja vieraassa valuutassa (esim. rahalahetyksiä/vientitodistuksia), kun taas rahoitussuojaukset yleensä edellyttävät laitoksen kanssa tehtyä sopimusta

'elinkelpoisuuden pistemäärällä' SREP-osatekijän valvontaperustaisen arvioinnin tiivistävää numeerista ilmausta, joka kuvastaa arvioidun SREP-osatekijän aiheuttamaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.

1.3 Soveltamistaso

9. Toimivaltaisten viranomaisten tulisi soveltaa näitä ohjeita direktiivin 2013/36/EU 110 artiklassa määrätyn soveltamistason mukaisesti noudattaen direktiivin 2013/36/EU 108 ja 109 artiklassa säädettyjä vaatimuksia ja poikkeuksia.
10. Konsolidointiin sisällytettyjen emo- ja tytäryhtiöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi mukautettava arviointinsa perusteellisuus ja yksityiskohtaisuus vastaamaan soveltamistasoa, joka vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisen osan II osastossa esitettyissä vaatimuksissa, ja eritoten otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 7, 10 ja 15 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 21 artiklan mukaisesti sovellettavat poikkeukset.
11. Jos laitoksella on tytäryhtiö samassa jäsenvaltiossa mutta sille ei ole myönnetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 ensimmäisessä osassa esitettyjä poikkeuksia, pääoman ja likviditeetin

riittävyden arviointiin voidaan soveltaa suhteellista lähestymistapaa keskittymällä sen arvioimiseen, miten pääoma ja likviditeetti jakautuvat yksiköiden kesken, ja mahdollisiin esteisiin pääoman tai likviditeetin siirrettävyydelle ryhmän sisällä.

12. Rajat ylittävien ryhmien osalta menettelyvaatimuksia olisi sovellettava yhteensovitusti direktiivin 2013/36/EU 116 tai 51 artiklan mukaisesti perustetussa valvontakollegiossa. Näiden ohjeiden osastossa 11 selitetään yksityiskohtaisesti, miten näitä ohjeita sovelletaan rajat ylittäviin ryhmiin ja niiden yksiköihin.
13. Jos laitos on perustanut maksuvalmiusalaryhmän asetuksen (EU) N:o 575/2013 8 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä ja sovellettava valvontatoimenpiteitä niiden yksiköiden osalta, jotka kuuluvat tällaiseen alaryhmään, maksuvalmiusalaryhmän tasolla.

1.4 Voimaantulopäivä

14. Näitä päivitettyjä ohjeita sovelletaan 1. tammikuuta 2023 alkaen. []

1.5 Kumoaminen

15. EPV:n ohjeet valvojan arviointiprosessin (SREP) tarkistetuista yhteisistä menettelyistä ja menetelmistä sekä valvonnallisista stressitesteistä (EBA/GL/2014/13) ja niiden muuttamisesta 19. heinäkuuta 2018 annetut ohjeet (EBA/GL/2018/03) kumotaan 1. tammikuuta 2023 alkaen. Viittaukset kumottuihin ohjeisiin katsotaan viittauksiksi näihin ohjeisiin.

Osasto 2. Yleinen SREP

2.1 Katsaus yleiseen SREP-kehykseen

16. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laitoksen SREP-prosessissa käsitellään seuraavia osatekijöitä:

- a. laitoksen luokitus ja tämän luokituksen säännöllinen tarkistaminen
- b. pääindikaattorien seuranta
- c. liiketoimintamallianalyysi (BMA)
- d. sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointi
- e. pääomaan kohdistuvien riskien arviointi
- f. likviditeettiin kohdistuvien riskien arviointi
- g. laitoksen omien varojen riittävyyden arviointi
- h. laitoksen maksuvalmiusjärjestelyjen riittävyyden arviointi
- i. vakavaraisuuden kokonaisarviointi ja
- j. valvontatoimenpiteet (ja tarvittaessa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet).

2.1.1 Laitosten luokitus

17. Toimivaltaisten viranomaisten olisi luokiteltava kaikki valvontansa alaan kuuluvat laitokset seuraaviin luokkiin:

- ▶ Luokka 1 – kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdan mukaisesti 'suuriksi laitoksiksi' määritellyt laitokset ja tarvittaessa muut toimivaltaisten viranomaisten laitoksen koon ja sisäisen organisaation sekä sen toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden arvioinnin perusteella määräämät laitokset. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa päättää luokitella asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 146 alakohdan mukaiset 'suuret laitokset', jotka eivät ole G-SII-laitoksia tai O-SII-laitoksia, luokan 2 laitoksiksi laitoksen riskiprofiilin arvioinnin perusteella.
- ▶ Luokka 2 – muut kuin luokkaan 1 kuuluvat keskisuuret ja suuret laitokset, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa

määriteltyjä 'pieniä tai rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia' ja jotka toimivat kotijäsenvaltiossa tai joilla on huomattavaa rajat ylittävää toimintaa ja jotka toimivat useilla liiketoiminta-alueilla, muut kuin pankkitoiminnot mukaan lukien, ja tarjoavat luotto- ja rahoitustuotteita vähittäis- ja yritysasiakkaille; erikoistuneet laitokset, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä ja joilla on merkittävä markkinaosuus liiketoiminta-aloillaan tai maksujärjestelmissään tai pörssissä; laitokset, joiden katsotaan olevan merkittäviä kokonsa, toimintansa tai liiketoimintamallinsa vuoksi (esim. laitosten suojajärjestelmän keskuslaitokset, keskusvastapuolet, arvopaperikeskukset, keskusosuuspankit tai keskussäästöpankit), talouden kannalta (esim. niiden kokonaisvarojen osuus bruttokansantuotteesta) tai tietyn jäsenvaltion pankkitoimialan kannalta.

- ▶ Luokka 3 – pienet ja keskiuuret laitokset, jotka eivät kuulu luokkiin 1 tai 2, jotka eivät ole asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdassa määriteltyjä 'pieniä tai rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia' ja jotka toimivat kotijäsenvaltiossa tai joilla ei ole merkittävää rajat ylittävää toimintaa, jotka toimivat vain muutamilla liiketoiminta-alueilla tarjoten lähinnä luottotuotteita vähittäis- ja yritysasiakkaille ja joiden rahoitustuotteiden tarjonta on vähäistä; erikoistuneet laitokset, joilla on vähemmän merkittävä markkinaosuus liiketoiminta-aloillaan tai maksujärjestelmissään tai pörssissä.
- ▶ Luokka 4 – kaikki asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 145 alakohdan mukaisesti 'pieniksi tai rakenteeltaan yksinkertaisiksi laitoksiksi' määritellyt laitokset ja kaikki muut pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset kotimaiset laitokset, jotka eivät kuulu luokkiin 1–3 (esim. laitokset, joiden toiminta-ala on suppea ja joilla ei ole merkittävää markkinaosuutta liiketoiminta-aloillaan).

18. Luokituksen pitäisi perustua laitosten rahoitusjärjestelmälle aiheuttaman järjestelmäriskin arviointiin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä luokitusta perustana suhteellisuusperiaatteen soveltamisessa sellaisena kuin se määritetään jaksossa 2.4 eikä laitoksen laadun kuvaamisen välineenä.

19. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä luokituksen perustana vakavaraisuusvalvontaan liittyvän raportoinnin tietoja ja alustavasta liiketoimintamallianalyysistä saatuja tietoja (ks. jakso 4.2). Luokitusta olisi tarkistettava säännöllisesti tai merkittävän yritystapahtuman, kuten suuren divestoinnin, sulautumisen tai hankinnan tai tärkeän strategisen toimen yhteydessä.

2.1.2 Jatkuva riskinarviointi

20. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava jatkuvasti riskejä, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, seuraavilla toimilla:

- a. osastossa 3 täsmennetty pääindikaattorien seuranta

- b. osastossa 4 täsmennetty liiketoimintamallianalyysi
 - c. osastossa 5 täsmennetty sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointi
 - d. osastossa 6 täsmennetty pääomaan kohdistuvien riskien arviointi ja
 - e. osastossa 8 täsmennetty likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi.
21. Arvioinnit olisi tehtävä jaksossa 2.4 täsmennettyjen suhteellisuuskriteerien mukaisesti. Arviointeja olisi tarkistettava uusien tietojen perusteella.
22. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että edellä esitettyjen arviointien havainnot
- a. dokumentoidaan selkeästi havainnoista tehtävässä yhteenvedossa
 - b. näkyvät pistemäärässä, joka on annettu näiden ohjeiden osatekijäkohtaisessa osastossa esitettyjen erityisohjeiden mukaisesti
 - c. tukevat muiden osatekijöiden arviointeja tai käynnistävät perinpohjaisen tutkinnan näiden osatekijöiden arviointien välisistä ristiriitaisuuksista
 - d. vaikuttavat vakavaraisuuden kokonaisarviointiin ja pisteytykseen, ja
 - e. johtavat tarvittaessa valvontatoimenpiteisiin ja antavat tietoa tällaisista toimista päättämisen pohjaksi.

2.1.3 Pääoman ja likviditeetin riittävyyden säännöllinen arviointi

23. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava säännöllisesti seuraavien arviointien avulla laitoksen omien varojen ja likviditeetin riittävyys, jotta riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, voitaisiin kattaa luotettavasti:
- a. osastossa 7 täsmennetty SREP:n mukainen pääoma-arviointi ja
 - b. osastossa 9 täsmennetty SREP:n mukainen likviditeetti-arviointi.
24. Säännölliset arvoinnit olisi tehtävä jaksossa 2.4 täsmennettyjen suhteellisuuskriteerien mukaisesti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä arviointeja myös tiheämmin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkistettava arviointia SREP-riskinarvioinnista saatujen merkittävien uusien havaintojen valossa, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että havainnoilla voi olla merkittävä vaikutus laitoksen omiin varoihin ja/tai maksuvalmiusjärjestelyihin.
25. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että arviointien havainnot

- a. dokumentoidaan selkeästi havainnoista tehtävässä yhteenvedossa
- b. näkyvät laitoksen pääoman riittävyyttä ja likviditeetin riittävyyttä koskevassa pistemäärässä, joka on annettu osatekijäkohtaisessa osastossa esitettyjen ohjeiden mukaisesti
- c. vaikuttavat vakavaraisuuden kokonaisarviointiin ja pisteytykseen, ja
- d. ottavat huomioon valvontavaatimuksen, jonka mukaan laitoksen omien varojen ja/tai maksuvalmiusjärjestelyjen on ylitettävä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 asetetut vähimmäisvaatimukset, tai tarvittaessa muita valvontatoimenpiteitä, ja antavat tietoa vaatimuksesta tai toimenpiteistä.

2.1.4 Vakavaraisuuden kokonaisarviointi

26. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava jatkuvasti laitoksen riskiprofilia ja sen elinkelpoisuutta osastossa 10 esitetyn vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin avulla. Tässä kokonaisarvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä mahdolliset riskit, jotka voivat aiheuttaa laitoksen kaatumisen, kun otetaan huomioon sen omien varojen ja maksuvalmiusjärjestelyjen riittävyys, hallinto, valvontajärjestelyt ja/tai liiketoimintamalli tai strategia. Tämän perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä, onko tarpeen toteuttaa varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, ja/tai määritettävä, voidaanko laitoksen katsoa olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan.
27. Arviota olisi tarkistettava jatkuvasti riskinarviointien havaintojen tai SREP:n pääoman arvioinnin ja likviditeetin arvioinnin tulosten perusteella.
28. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että arvioinnin havainnot
 - a. näkyvät pistemäärässä, joka laitoksen yleiselle elinkelpoisuudelle annetaan osastossa 10 esitettyjen ohjeiden mukaisesti
 - b. dokumentoidaan selkeästi vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin yhteenvedossa, johon sisältyvät annetut SREP-pisteet (kokonaispistemäärä ja yksittäisten osatekijöiden pisteet) ja edeltävien 12 kuukauden aikana tehdyt valvontahavainnot, ja
 - c. muodostavat perustan sen määrittämiselle valvonnan perusteella, voidaanko laitoksen katsoa olevan ”lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan” direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan mukaisesti.

2.1.5 Vuoropuhelu laitosten kanssa, valvontatoimenpiteiden soveltaminen ja havaintojen ilmoittaminen

29. Näiden ohjeiden jaksossa 2.4 esitetyn valvonnan vähimmäistason mallin mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi käytävä vuoropuhelua laitosten kanssa, jotta laitokset voisivat arvioida osatekijäkohtaisissa osastoissa määritettyjä yksittäisiä SREP-osatekijöitä.
30. Vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin ja yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava osastossa 10 määritettyjä valvontatoimenpiteitä. Valvontatoimenpiteet ryhmitellään näissä ohjeissa seuraavasti:
- a. pääomatoimenpiteet
 - b. likviditeettitoimenpiteet ja
 - c. muut valvontatoimenpiteet (varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet mukaan lukien).
31. Jos pääindikaattorien seurannan, SREP-osatekijöiden arvioinnin tai muiden valvontatoimenpiteiden havainnot osoittavat tarvetta toteuttaa valvontatoimenpiteitä välittömien huolenaiheiden käsittelemiseksi, toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi odottaa kaikkien SREP-osatekijöiden arvioinnin valmistumista ja vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin päivittämistä. Niiden olisi sen sijaan päätettävä arvioidun tilanteen korjaamiseksi tarvittavista toimenpiteistä ja sen jälkeen päivitettävä vakavaraisuuden kokonaisarviointia.
32. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös käytävä vuoropuhelua, joka perustuu vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin ja siihen liittyvien valvontatoimenpiteiden tuloksiin, ja ilmoitettava laitokselle prosessin päätteeksi valvontatoimenpiteistä, joita laitos on velvollinen noudattamaan jaksossa 2.4 esitetyllä tavalla.

2.2 Pisteytys SREP:ssä

33. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä riskiä ja elinkelpoisuutta osoittavat pistemäärät tehdäkseen yhteenvedon eri riskiluokkien ja -osatekijöiden arvioinnin tuloksista SREP-järjestelmässä.
34. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä yksittäisten riskiluokkien ja SREP-osatekijöiden arvioinnissa asteikkoa 1 (alhainen riski), 2 (keskimääräinen/alhainen riski), 3 (keskimääräinen/korkea riski) ja 4 (korkea riski) kuvaamaan valvontaan perustuvaa arviota, joka on tehty osatekijäkohtaisissa osastoissa esitettyjen pistetaulukkojen perusteella. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä näissä taulukoissa esitettyjä näkökohtia ohjenuorana valvonta-arvion muodostamisessa (ts. laitoksen ei tarvitse täyttää kaikkia pistemäärään 1 liittyviä näkökohtia, jotta sille voitaisiin antaa pistemääräksi 1) ja/tai kehitettävä niitä tai lisättävä uusia näkökohtia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi

annettava pistemäärä 4 kuvaamaan huonointa mahdollista arviota (ts. vaikka laitoksen tilanne on heikempi kuin pistemäärää 4 koskevissa näkökohdissa kuvattu tilanne, laitokselle olisi silti annettava pistemäärä 4).

35. Ohjeita noudattaessaan toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa käyttöön yksityiskohtaisemman pisteytyksen sisäisiä tarkoituksiaan, kuten resurssisuunnittelua, varten, edellyttäen että ne noudattavat näissä ohjeissa esitettyä pisteytyksen kokonaisjärjestelmää.
36. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kaikkia pisteytyksiä tarkistetaan säännöllisesti, vähintään jaksossa 2.4 määritetyin väliajoin, ja viipymättä merkittävien uusien havaintojen tai kehityksen perusteella.

2.2.1 Riskien pistemäärät

37. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä yksittäisten pääomaa koskevien riskien riskipistemäärät osastossa 6 määritettyjen kriteerien mukaan ja likviditeettiä ja rahoitusta koskevat riskipistemäärät osastossa 8 määritettyjen kriteerien mukaan. Nämä pistemäärät kuvaavat sen todennäköisyyttä, että riskillä tulee olemaan merkittävää vaikutusta laitoksen vakavaraisuuteen (esim. mahdollinen tappio), kun on otettu huomioon kyseistä vaikutusta lieventävien riskinvalvontajärjestelyjen laatu (eli jäännösriski) mutta ennen kuin otetaan huomioon laitoksen kyky lieventää riskiä saatavilla olevien pääoma- tai likviditeettiresurssien avulla.
38. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä riskipisteet lähinnä riskiä arvioimalla mutta myös tarkastelemalla riskinhallintaan ja valvontajärjestelyihin liittyviä näkökohtia, etenkin sitä, että hallinnan ja valvontajärjestelyjen riittävyys voi lisätä tai – joissakin tapauksissa – vähentää merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riskiä (ts. toimintariskiä koskevissa pohdinnoissa saatetaan ali- tai yliarvioida riskin tasoa hallinnan ja valvontajärjestelyjen riittävyyden mukaan). Toimintariskin ja hallinnan ja valvontajärjestelyjen riittävyyden arviointi olisi tehtävä taulukoissa 4–7 sekä 9 ja 10 esitettyjen näkökohtien perusteella.
39. Näiden ohjeiden täytäntöönpanon yhteydessä toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää erilaisia menetelmiä yksittäisten riskien pistemääristä päättämiseen. Toimintariskin tasot ja riskinhallinnan ja valvontajärjestelyjen laatu voidaan pisteyttää erikseen (jolloin saadaan välivaiheen pistemäärä ja lopullinen pistemäärä) tai kootusti. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös ottaa käyttöön koontimenetelmiä, joissa yksittäiset riskit yhdistetään pääomaa ja likviditeettiä sekä rahoitusta koskeviin pisteisiin.

2.2.2 Elinkelpoisuutta osoittava pistemäärä mukaan lukien SREP-kokonaispistemäärä

40. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä erikseen pistemäärät, jotka kuvaavat laitoksen elinkelpoisuuteen kohdistuvan riskin kokonaistasoa, neljän SREP-osatekijän arvioinnista saatujen tulosten perusteella:
- a. liiketoimintamalli ja -strategia, osastossa 4 määritettyjen kriteereiden mukaisesti
 - b. sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt, osastossa 5 määritettyjen kriteereiden mukaisesti
 - c. pääoman riittävyys, osastossa 7 määritettyjen kriteereiden mukaisesti ja
 - d. likviditeetin riittävyys, osastossa 9 määritettyjen kriteereiden mukaisesti.
41. Pääoman ja likviditeetin riittävyyden osalta nämä pistemäärät kuvaavat valvojan näkökantaa laitoksen pääoma- ja likviditeettiresurssien kyvystä lieventää/kattaa yksittäisiä pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä osastoissa 6 ja 8 kuvatulla tavalla ja/tai muita elementtejä, joihin on määrätty lisää omia varoja osastossa 7 kuvatulla tavalla.
42. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös määritettävä SREP-kokonaispistemäärä osastossa 10 määritettyjen kriteerien mukaisesti. Pistemäärä pitäisi määrittää valvojan harkinnan perusteella, ja sen pitäisi perustua laitoksen yleistä elinkelpoisuutta koskevaan valvontaan perustuvaan arvioon.
43. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että liiketoimintamallin, sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen sekä pääoman riittävyyden, likviditeetin riittävyyden pisteytyksellä ja SREP-kokonaispistemäärällä saavutetaan seuraavat tavoitteet:
- a. ilmaistaan sen todennäköisyys, että huolenaiheiden käsittelemiseksi voi olla tarpeen toteuttaa valvontatoimenpiteitä osaston 10 kriteerien mukaisesti
 - b. käynnistetään päätöksenteko siitä, sovelletaanko varhaisen puuttumisen toimenpiteitä EPV:n varhaisen puuttumisen toimenpiteiden käytön käynnistäviä tekijöitä koskevien ohjeiden⁷ mukaisesti, ja
 - c. edistetään valvontaresurssien priorisointia ja suunnittelua ja valvontatarkkailuohjelman (SEP) painopisteiden asettamista.
44. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että neljästä SREP-osatekijästä johtuvien uhkien kootun arvion perusteella määritetystä SREP-kokonaispistemäärästä

⁷ EPV:n ohjeet varhaisen puuttumisen toimenpiteiden käytön käynnistävästä tekijöistä ([EBA/GL/2015/03](#)).

saadaan näkemys laitoksen yleisestä elinkelpoisuudesta, muun muassa siitä, onko laitos ”lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa” direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan merkityksessä ja ottaen huomioon EPV:n ohjeet olosuhteista, joissa laitos on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu⁸. Kun vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksista voi päätellä, että laitoksen voi katsoa olevan ”lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa”, toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava pistemäärää F ja noudatettava direktiivin 2014/59/EU 32 artiklassa tarkoitettua prosessia kriisiratkaisuviranomaisten ottamiseksi mukaan.

2.3 Organisatoriset järjestelyt

45. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että niiden organisatoriset järjestelyt SREP:tä varten käsittävät ainakin seuraavat:
- a. valvontahenkilöstön tehtävien ja velvoitteiden kuvaus SREP:n osalta sekä asiaan kuuluvat raportointikäytännöt sekä normaali- että kriisitilanteissa
 - b. menettelyt havaintojen ja valvonta-arvioiden dokumentoimiseksi ja tallentamiseksi
 - c. järjestelyt havaintojen ja pisteiden hyväksymistä varten samoin kuin laajemmat menettelyt, jos toimivaltaisen viranomaisen sisällä on eriäviä näkemyksiä, sekä normaali- että kriisitilanteissa
 - d. järjestelyt vuoropuhelun käymiseksi laitoksen kanssa 2.4 jaksossa määritetyn vähimmäistason osallistumisen mallin mukaisesti yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioimiseksi ja
 - e. laitoksen kuulemiseen ja SREP:n tulosten ilmoittamiseen laitokselle liittyvät järjestelyt, jotka heijastavat myös valvontakollegioiden sisäistä vuorovaikutusta rajat ylittävien ryhmien ja niiden yksiköiden osalta, myös komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 710/2014⁹ mukaisesti.
46. Määrittäessään järjestelyjä laitosten kanssa käytävää vuoropuhelua varten toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, mitä mahdollisia seurauksia pistemäärien ilmoittamisella

⁸ Ohjeet niiden erilaisten olosuhteiden tulkinnasta, joissa laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 6 kohdan mukaisesti (EBA/GL2015/07).

⁹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 710/2014, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU mukaista laitospohjaisista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 188, 27.6.2014, s. 19).

laitoksille olisi niiden asetuksen (EU) N:o 596/2014¹⁰ ja direktiivien 2014/57/EU¹¹ ja 2004/109/EY¹² vaatimusten mukaisille julkistamista koskeville velvoitteille.

2.4 Suhteellisuus ja valvontaan sitoutuminen

47. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava suhteellisuusperiaatetta valvonnan ja laitoksen kanssa käytävän vuoropuhelun laajuuteen, tiheyteen ja perusteellisuuteen ja niihin standardeihin, jotka laitoksen olisi täytettävä, perustuviin valvontaodotuksiin sen mukaan, mihin luokkaan laitos kuuluu. Kaikissa tapauksissa pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnissa olisi arvioitava ainakin kaikkein olennaisimpia yksittäisiä riskejä.
48. Ilmoittaessaan vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta toimivaltaisten viranomaisten olisi laitoksen koosta riippumatta esitettävä erityisesti
- a. lausuma niiden omien varojen määrästä ja koostumuksesta, joita laitoksilla edellytetään olevan asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja asetuksen (EU) N:o 2017/2402¹³ 2 luvussa säädettyjen vaatimusten lisäksi ja jotka liittyvät sellaisiin riskitekijöihin ja riskeihin, joista ei ole säädetty kyseisissä asetuksissa
 - b. lausuma niiden omien varojen määrästä ja koostumuksesta, joita laitosta ohjataan pitämään hallussaan a alakohdassa ja direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa säädettyjen vaatimusten lisäksi
 - c. lausuma laitoksen likviditeetistä ja toimivaltaisen viranomaisen asettamista erityisistä maksuvalmiusvaatimuksista ja
 - d. lausuma muista valvontatoimenpiteistä, mukaan lukien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet, joita toimivaltainen viranomainen aikoo toteuttaa.
49. Valvonnan tiheyden ja perusteellisuuden oikeasuhteisuuden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi SREP-toimintaa suunnitellessaan noudatettava seuraavaa yhteydenpidon vähimmäistason mallia (sellaisena kuin se on esitetty taulukossa 1).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 596/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä (markkinoiden väärinkäyttöasetus) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ja komission direktiivien 2003/124/EY, 2003/125/EY ja 2004/72/EY kumoamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 1).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/57/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, markkinoiden väärinkäytöstä määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista (markkinoiden väärinkäyttödirektiivi) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 179).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2402, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, yleisestä arvopaperistamista koskevasta kehiksestä ja erityisestä kehiksestä yksinkertaiselle, läpinäkyvälle ja standardoidulle arvopaperistamiselle sekä direktiivien 2009/65/EY, 2009/138/EY ja 2011/61/EU ja asetusten (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 35).

2.4.1 Luokan 1 laitokset

50. Jotta voidaan varmistaa luokan 1 laitoksia koskevien SREP-valvontatoimien riittävä tiheys, toimivaltaisten viranomaisten olisi
- a. seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain
 - b. laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarvioinnista vähintään vuosittain
 - c. päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään vuosittain
 - d. ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään vuosittain
 - e. oltava jatkuvasti yhteydessä ja käytävä vuoropuhelua laitoksen ylimmän hallintoelimen ja direktiivin 2013/36/EU 3 artiklan 9 kohdassa määritellyn toimivan johdon kanssa kunkin SREP-osatekijän arvioimiseksi.

2.4.2 Luokan 2 laitokset

51. Jotta voidaan varmistaa luokan 2 laitoksia koskevien SREP-valvontatoimien riittävä tiheys, toimivaltaisten viranomaisten olisi
- a. seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain
 - b. laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarvioinnista vähintään vuosittain
 - c. toimivaltaisten viranomaisten olisi päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään joka toinen vuosi
 - d. ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään joka toinen vuosi
 - e. oltava jatkuvasti yhteydessä ja käytävä vuoropuhelua laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kanssa kunkin SREP-osatekijän arvioimiseksi.

2.4.3 Luokan 3 laitokset

52. Jotta voidaan varmistaa luokan 3 laitoksia koskevien SREP-valvontatoimien riittävä tiheys, toimivaltaisten viranomaisten olisi
- a. seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain

- b. laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista vähintään vuosittain
- c. päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään joka kolmas vuosi tai aikaisemmin niiden merkittävien uusien tietojen valossa, jotka laitokseen kohdistuvasta riskistä on saatu
- d. ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään joka kolmas vuosi
- e. oltava yhteydessä ja käytävä vuoropuhelua riskiperusteisesti laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kanssa (ts. tarvittaessa) merkittävän riskitekijän tai -tekijöiden arvioimiseksi.

2.4.4 Luokan 4 laitokset

53. Jotta voidaan varmistaa luokan 4 laitoksia koskevien SREP-valvontatoimien riittävä tiheys, toimivaltaisten viranomaisten olisi
- a. seurattava pääindikaattoreita neljännesvuosittain
 - b. laadittava dokumentoitu yhteenveto vakavaraisuuden kokonaisarviointista vähintään vuosittain
 - c. päivitettävä kaikkien yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinnit vähintään joka kolmas vuosi tai aikaisemmin niiden merkittävien uusien tietojen valossa, jotka laitokseen kohdistuvasta riskistä on saatu, ja muokattava tällaisen päivityksen arvioinnin laajuutta ja perusteellisuutta laitoksen nimenomaisen riskiprofiilin mukaan
 - d. ilmoitettava laitokselle vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin tuloksesta vähintään joka kolmas vuosi
 - e. oltava yhteydessä laitokseen ja käytävä vuoropuhelua laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon kanssa vähintään joka kolmas vuosi.

2.4.5 Valvonnan vähimmäisvaatimukset

Taulukko 1. SREP:n soveltaminen eri laitosluokkiin

Luokka	Pääindikaattorien seuranta	Kaikkien SREP-osatekijöiden arviointi (vähintään)	Yhteenveto vakavaraisuuden kokonais-arvioinnista	Yhteydenpidon/vuoropuhelun vähimmäistaso
1	neljännesvuosittain	vuosittain	vuosittain	Jatkuva yhteydenpito laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon; yhteydenpito laitoksen kanssa kunkin osatekijän arvioimiseksi.
2	neljännesvuosittain	joka toinen vuosi	vuosittain	Jatkuva yhteydenpito laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon; yhteydenpito laitoksen kanssa kunkin osatekijän arvioimiseksi.
3	neljännesvuosittain	joka kolmas vuosi	vuosittain	Riskiperusteinen yhteydenpito laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon; yhteydenpito laitokseen merkittävän riskitekijän tai -tekijöiden arvioimiseksi.
4	neljännesvuosittain	joka kolmas vuosi laitoksen nimenomaisen riskiprofiilin mukaan muokatun arvioinnin laajuuden ja perusteellisuuden mukaisesti	vuosittain	Yhteydenpito laitoksen hallintoelimeen ja ylimpään johtoon vähintään joka kolmas vuosi.

54. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että laitoksilla on samankaltainen riskiprofiili, ne voivat tehdä aihekohtaiset SREP-arvioinnit useille laitoksille osana yhtä arviointia (esim. liiketoimintamallianalyysi voidaan tehdä kaikille pienille asuntoluotonantajille, koska siinä todennäköisesti havaitaan samat liiketoiminnan elinkelpoisuuden ongelmat kaikissa näissä laitoksissa). Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös muokata vakavaraisuuden arvioinnin soveltamismenetelmiä laitoksille, joilla on samankaltainen riskiprofiili, kuten samankaltaiset liiketoimintamallit tai riskikeskittymisen maantieteellinen sijainti, direktiivin 2013/36/EU 97 artiklan 4 a kohdan mukaisesti.

55. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä täydentävä yhteydenpidon taso yhden tai useamman SREP-osatekijän aiemmissa arvioinneissa tehtyjen havaintojen perusteella. Tällöin tarvittaneen enemmän valvontaresursseja sekä perusteellisempaa ja tiheämpää valvontaa, jota on muokattu yksittäisen laitoksen riskejä ja haavoittuvuutta koskevan tilanteen mukaan, laitoksen luokasta riippumatta sellaisten laitosten osalta, joiden SREP-kokonaispistemäärä on heikko (ainakin tilapäisesti).
56. Sellaisten laitosten osalta, jotka kuuluvan direktiivin 2013/36/EU 99 artiklassa vaaditun valvontatarkkailuohjelman piiriin, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että yhteydenpidon taso ja SREP:n soveltaminen määrätään kyseisessä ohjelmassa.
57. SREP-toimintaa suunnitellessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota toiminnan yhteensovittamiseen muiden sellaisten osapuolten kanssa, jotka osallistuvat arviointiin suoraan tai välillisesti, etenkin silloin kun laitoksen ja/tai muiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka osallistuvat näiden ohjeiden osastossa 11 täsmennettyyn rajat ylittävien ryhmien valvontaan, on osallistuttava toimiin.

2.4.6 Arvioinnin kohde ja yksityiskohtaisuus

58. Suhteellisuuden kannalta on huomattava, että kun toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat SREP:n näitä ohjeita soveltamalla, niiden olisi otettava huomioon, että eri osatekijöillä, menetelmiin liittyvillä näkökohdilla ja arvioinnin osatekijöillä sellaisina kuin ne on esitetty osastoissa 4, 5, 6 ja 8, ei ole samaa merkitystä kaikille laitoksille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa eriytettävä arviointiaan eriasteisesti sen luokan mukaan, johon laitos on luokiteltu, ja laitoksen koon ja liiketoimintamallin sekä sen toiminnan luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden kannalta tarkoituksenmukaisessa laajuudessa.
59. Edellä olevat kohdat 57 ja 58 huomioon ottaen toimivaltaiset viranomaiset voivat myös määrittää SREP-prosessille erityisen kohteen, jolloin valituilla aloilla tehdään yksityiskohtaisempi arviointi ja kaikille muille SREP-osatekijöille tehdään suppeampi tarkastus, joka on kuitenkin riittävä tarkoituksenmukaista arviointia varten. Tällainen SREP-prosessin kohde voi perustua monivuotiseen suunnitteluun, taloudelliseen olosuhteisiin tai laitoksen nimenomaiseen tilanteeseen. Arvioinnin kohdetta ja yksityiskohtaisuutta määrittäessään toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon laitoksen riskiprofiili, eri riskien merkittävyys ja niiden mahdollisuudet muutokset, muun muassa ne, jotka havaitaan osastossa 3 esitetystä pääindikaattorien seurannassa, osastossa 12 esitetystä stressitestauksessa tai aiempien SREP-arviointien tuloksessa.

Osasto 3. Pääindikaattorien seuranta

60. Toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava säännöllisesti tärkeimpiä rahoitusmarkkinoita kuvaavia indikaattoreita ja muita kuin rahoitusmarkkinoita kuvaavia indikaattoreita, jotta ne voisivat seurata laitosten taloudellisessa tilanteessa ja riskiprofiileissa ilmeneviä muutoksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös pyrittävä tämän seurannan avulla tunnistamaan, onko SREP-osatekijöiden arviointia tarpeen päivittää suunniteltujen valvontatoimenpiteiden ulkopuolella ilmenevien uusien merkittävien tietojen perusteella. Jos seurannassa havaitaan merkittävä muutos laitoksen riskiprofiilissa tai poikkeamia indikaattoreissa, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tutkia tämän syitä ja tarvittaessa tarkistaa asianomaisen SREP-osatekijän arviointia uusien tietojen valossa.
61. Edellä osastossa 2 tarkastellun yhteydenpidon vähimmäistason mallin mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava tärkeimpiä rahoitusmarkkinoita kuvaavia ja muita kuin rahoitusmarkkinoita kuvaavia indikaattoreita ainakin neljännesvuosittain kaikkien laitosten osalta. Laitoksen tai tilanteen erityispiirteistä riippuen toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin seurata niitä tiheämminkin, kun otetaan huomioon perustana olevien tietojen (esim. markkinatietojen) saatavuus.
62. Toimivaltaisten viranomaisten olisi perustettava seurantajärjestelmät ja -mallit, joiden avulla voidaan tunnistaa merkittävät muutokset ja poikkeamat indikaattorien käyttäytymisessä, ja asetettava tarvittaessa raja-arvoja. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös otettava käyttöön eskalointimenettelyt kaikille seurannan piiriin kuuluville merkittävillä indikaattoreille (tai niiden yhdistelmille) sen varmistamiseksi, että poikkeamat ja merkittävät muutokset tutkitaan.
63. Toimivaltaisten viranomaisten olisi rätälöitävä joukko indikaattoreita ja niiden raja-arvot yksittäisten laitosten tai ominaispiirteiltään samantyyppisistä laitoksista koostuvien ryhmien (vertaisryhmät) erityispiirteisiin. Indikaattorien, seurantamallien ja raja-arvojen muodostaman kehyksen olisi kuvastettava laitoksen kokoa, monimuotoisuutta, liiketoimintamallia ja riskiprofiilia ja käsitettävä maantieteelliset sijaintipaikat, alat ja markkinat, joilla laitos toimii.
64. Toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä indikaattorit, joita seurataan säännöllisesti, ensisijaisesti valvonnassa tehtävästä säännöllisestä raportoinnista ja käyttämällä yhteisiin raportointistandardeihin perustuvia määritelmiä. EPV:n taulukoita tai EPV:n seuraamia indikaattoreita voidaan tarvittaessa käyttää tiedonlähteinä, joihin verraten yksittäisiä laitoksia voidaan seurata.

65. Käyttöön otettujen indikaattorien ja pääindikaattorien seurannan tuloksia pitäisi myös käyttää pohjana, kun pääomaan, likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä arvioidaan asianomaisten SREP-osatekijöiden yhteydessä.
66. Seurannassa käytettäviin indikaattoreihin olisi kuuluttava ainakin seuraavat laitoskohtaiset indikaattorit:
- a. rahoitusmarkkinoita kuvaavat indikaattorit ja riski-indikaattorit, jotka liittyvät kaikkiin näissä ohjeissa käsitelyihin riskiluokkiin (ks. osastot 6 ja 8)
 - b. kaikki suhdeluvut, jotka saadaan sovellettaessa asetusta (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU täytäntöön panevaa kansallista lainsäädäntöä vakavaraisuutta koskevien vähimmäisvaatimusten laskemiseksi (esim. Core Tier 1 (CT1), maksuvalmiusvaatimus (LCR) ja pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR))
 - c. direktiivissä 2014/59/EU määritetyt omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat vähimmäisvaatimukset
 - d. olennaiset markkinaperusteiset indikaattorit (esim. osakehintaa, luottoriskinvaihtosopimusten hintaero ja joukkovelkakirjalainojen korkoero)
 - e. laitoksen omista elvytysuunnitelmissa käytetyt elvytysindikaattorit, jos saatavissa, ja
 - f. soveltuvin osin toimivaltaisille viranomaisille annetuista raporteista saatuihin määrällisiin tai laadullisiin tietoihin perustuvat indikaattorit, joista voidaan saada selville rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski.
67. Toimivaltaisten viranomaisten olisi liitettävä laitoskohtaisiin indikaattoreihin olennaisia makrotaloudellisia indikaattoreita, jos saatavissa, niillä maantieteellisillä alueilla, aloilla ja markkinoilla, joilla laitos toimii.
68. Jos indikaattoreissa havaitaan merkittäviä muutoksia tai poikkeamia erityisesti tapauksissa, joissa muutokset poikkeavat vertaisryhmän tuloksista, toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä tätä perusteena lisätutkimusten tekemiselle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti
- a. määritettävä niiden syy ja arvioitava laitokseen mahdollisesti kohdistuvan vakavaraisuusvaikutuksen merkittävyyttä
 - b. dokumentoitava syy ja arvioinnin tulos ja
 - c. tarkistettava riskinarviointia ja SREP-pisteytystä tarvittaessa uusien havaintojen perusteella.

69. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös harkittava sitä, että rahoitusmarkkinoita koskevien ja muiden kuin rahoitusmarkkinoita koskevien pääindikaattorien säännöllistä seuranta täydennetään tarkastelemalla riippumatonta markkinatutkimusta ja -analyysia, jos tällainen on käytettävissä, mikä voi tarjota hyödyllisiä vaihtoehtoisia näkemyksiä.

Osasto 4. Liiketoimintamallianalyysi

4.1 Yleisiä näkökohtia

70. Tässä osastossa määritetään kriteerit laitoksen liiketoimintamallin ja strategian arvioimiselle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava tätä arviointia laitokseen samalla tasolla kuin vakavaraisuuden kokonaisarviointia, mutta sitä voidaan myös soveltaa liiketoiminnan tai tuoteryhmän tasolla tai aihepiireittäin.
71. Vähentämättä laitoksen ylimmän hallintoelimen vastuuta liiketoiminnan johtamisesta ja järjestämisestä tai asettamatta tiettyjä liiketoimintamalleja etusijalle toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä säännöllinen liiketoimintamallianalyysi (business model analysis, BMA), jotta voidaan arvioida liiketoimintaan liittyviä ja strategisia riskejä ja määrittää
- ▶ laitoksen nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuus sen perusteella, miten laitos pystyy tuottamaan riittävää tuottoa seuraavien 12 kuukauden aikana, ja
 - ▶ laitoksen strategian kestävyys sen perusteella, miten laitos pystyy tuottamaan riittävää tuottoa vähintään seuraavan 3 vuoden pituisen ajanjakson aikana strategisten suunnitelmien ja taloudellisten ennusteiden perusteella.
72. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä liiketoimintamallianalyysin tulosta tukena kaikkien muiden SREP-osatekijöiden arvioinnissa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida liiketoimintamallianalyysin erityisiä näkökohtia, erityisesti liiketoimintamallin määrällistä arviointia, osana muiden SREP-osatekijöiden arviointia (esim. rahoitusrakenteen ymmärtäminen voi sisältyä likviditeettiin kohdistuvien riskien arviointiin).
73. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös käytettävä liiketoimintamallianalyysia tukena niiden laitoksen keskeisten heikkouksien tunnistamisessa, joilla on todennäköisimmin olennainen vaikutus laitokseen tai jotka todennäköisimmin johtavat sen kaatumiseen tulevaisuudessa.
74. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös käytettävä liiketoimintamallianalyysia arvioidessaan niiden tiedossa olevien ja laitoksen liiketoimintamalliin liittyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien vaikutuksia vakavaraisuuteen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä yhteydessä käytettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovalta viranomaisilta saatuja tietoja, erityisesti niiden arviointeja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä ja kaikkia havaintoja, jotka liittyvät laitoksen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien tarkastusten olennaisiin heikkouksiin, ja arvioitava, aiheuttavatko ne rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin liittyviä huolia vakavaraisuuden kannalta. Jos arvioinnista käy ilmi, että laitoksen

liiketoimintamalli aiheuttaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin liittyviä huolia vakavaraisuuden kannalta, toimivaltaisten viranomaisten olisi esitettävä liiketoimintamallin vakavaraisuusarvioinnin tulos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoville viranomaisille¹⁴.

75. Toimivaltaisten viranomaisten tekemään liiketoimintamallianalysiin olisi sisällyttävä seuraavat vaiheet:

- a. alustava arviointi
- b. painopistealueiden yksilöinti
- c. liiketoimintaympäristön arviointi
- d. nykyisen liiketoimintamallin määrällinen analyysi
- e. nykyisen liiketoimintamallin laadullinen analyysi
- f. tulevaisuuteen suuntautuvan strategian ja rahoitussuunnitelmien analyysi (liiketoimintamalliin suunnitellut muutokset mukaan lukien)
- g. liiketoimintamallin elinkelpoisuuden arviointi
- h. strategian kestävyden arviointi.
- i. niiden keskeisten heikkouksien tunnistaminen, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua sen liiketoimintamallin ja strategian seurauksena, ja
- j. yhteenvedon laatiminen havainnoista ja pisteytyksestä.

76. Liiketoimintamallianalysissa toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä ainakin seuraavia määrällisen ja laadullisen tiedon lähteitä:

- a. laitoksen strateginen suunnitelma tai suunnitelmat, kuluvaan vuotta koskevat ja tulevaisuuteen suuntautuvat ennusteet sekä niiden perustana olevat taloudelliset oletukset
- b. tilinpäätösraportointi (esim. tuloslaskelma, tasetta koskevat tiedot)
- c. lakisääteinen raportointi (yhteinen COREP-raportointijärjestelmä, tilinpäätösraportointi (FINREP) ja luottorekisteri, jos saatavissa)
- d. sisäinen raportointi (johdon tiedot, pääomasuunnittelu, likviditeettiraportointi, sisäiset riskiraportit)

¹⁴ Yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti (EBA/GL/2021/15).

- e. elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmat, myös kriisinratkaisuviranomaisen direktiivin 2014/59/EU 14 artiklan mukaisesti tekemän purkamismahdollisuuksien arvioinnin tulokset
- f. kolmansien osapuolten raportit (esim. tarkastusraportit, osake-/luottoanalyttikkojen laatimat raportit) ja
- g. muut merkittävät tutkimukset/kyselyt (esim. Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF), makrovakausviranomaisten ja -laitosten tai eurooppalaisten instituutioiden tekemät).

4.2 Alustava arviointi

77. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen pääasiallisia toimintoja, toiminnan maantieteellisiä sijainteja ja markkina-asemaa, jotta voitaisiin yksilöidä kyseisen lainkäyttöalueen korkeimmalla konsolidointitasolla laitoksen
- a. tärkeimmät maantieteelliset toimialueet
 - b. tärkeimmät tytäryhtiöt/sivuliikkeet
 - c. tärkeimmät liiketoiminta-alueet ja
 - d. tärkeimmät tuoteryhmät.
78. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon useita asiaankuuluvia mittaamismenetelmiä arviointiajankohtana ja niissä ajan kuluessa tapahtuneet muutokset. Näihin mittaamismenetelmiin olisi sisällyttävä
- a. osuus kokonaistuloista/-kustannuksista
 - b. osuus varoista
 - c. osuus kokonaisriskin määrästä ja
 - d. markkina-asema.
79. Tämän alustavan arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten pitäisi
- a. määrittää liiketoiminta-alueiden / liiketoiminnan osa-alueiden merkittävyys: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä, mitkä maantieteelliset sijaintipaikat, tytäryhtiöt/sivuliikkeet, liiketoiminnan osa-alueet ja tuoteryhmät ovat kaikkein merkittävimpiä sen perusteella, millainen osuus niillä on voitosta (esim. tuloslaskelman perusteella), riskin (esim. TREA:n tai muiden riskimäärien perusteella) ja/tai organisatoristen/lakisäätelysten painopistealueiden perusteella (esim. julkisen sektorin pankkien erityisvelvoitteet tarjota tiettyjä tuotteita).

Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä näitä tietoja pohjana havaitakseen, mihin liiketoimintamallianalyyseissa olisi keskityttävä (tätä käsitellään tarkemmin jaksossa 4.3)

- b. yksilöidä vertaisryhmä: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitokselle asianmukainen vertaisryhmä. Liiketoimintamallianalyysejä varten toimivaltaisen viranomaisen olisi määritettävä vertaisryhmä sellaisten kilpailevien tuoteryhmien / liiketoiminnan osa-alueiden perusteella, joilla tavoitellaan samaa voittojen lähdettä tai samoja asiakkaita (esim. eri laitosten luottokorttiliiketoiminta, joka kohdistuu luottokortin käyttäjiin maassa X)
- c. tukea suhteellisuusperiaatteen soveltamista: toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää alustavan arvioinnin tuloksia apuna laitosten jakamisessa suhteellisuusluokkiin laitosten todetun monimuotoisuuden perusteella (sellaisena kuin se on määritetty jaksossa 2.1.1).

4.3 Painopistealueiden yksilöinti liiketoimintamallianalyysejä varten

80. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä liiketoimintamallianalyysejä varten painopiste. Niiden olisi keskityttävä niihin liiketoiminta-alueisiin, jotka ovat kaikkein tärkeimpiä nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuuden tai tulevan kestävyuden kannalta ja/tai jotka todennäköisimmin lisäävät laitoksen altistumista nykyisille tai uusille heikkouksille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tässä yhteydessä huomioon
- a. liiketoiminta-alueiden merkittävyys – se, ovatko tietyt liiketoiminta-alueet tärkeämpiä voittojen tuottamisen (tai tappioiden) kannalta
 - b. valvonnassa aiemmin tehdyt havainnot – se, voidaanko muita SREP-osatekijöitä koskevista havainnoista saada viitteitä niistä liiketoiminta-alueista, joita on tutkittava lisää
 - c. sisäisen tarkastuksen tai ulkoisten tilintarkastusraporttien havainnot ja huomiot – se, onko tilintarkastustoiminnossa havaittu erityisiä ongelmia, jotka liittyvät tiettyjen liiketoiminta-alueiden kestävyteen tai elinkelpoisuuteen
 - d. merkitys strategiasuunnitelmien kannalta – se, onko laitoksella liiketoiminta-alueita, joita laitos haluaa kasvattaa tai pienentää merkittävästi
 - e. aihekohtaisten valvonta-arviointien tulokset – se, onko koko alan käsittävissä analyyseissä paljastunut yleisiä seikkoja, jotka antavat aiheita lisäksi laitoskohtaiseen analyysiin

- f. liiketoimintamallissa havaitut muutokset – se, onko liiketoimintamallissa havaittu tosiasiallisia muutoksia, jotka ovat tapahtuneet ilman, että laitos on ilmoittanut suunnitelluista muutoksista tai julkistanut uusia strategisia suunnitelmia
- g. vertaisvertailut – se, onko jonkin liiketoiminta-alueen tulos ollut epätyypillinen (poikkeava) samanlaisiin liiketoiminta-alueisiin verrattuna
- h. havainnot ja huomiot alustavasta liiketoimintamallin arvioinnista myös ne, joista käy ilmi liiketoimintamallin mahdollinen altistuminen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille.

4.4 Liiketoimintaympäristön arviointi

81. Muodostaakseen käsityksen laitoksen strategisten oletusten uskottavuudesta toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava sen liiketoimintaympäristöä. Tässä yhteydessä otetaan huomioon nykyiset ja tulevat liiketoimintaolosuhteet, joissa laitos toimii tai todennäköisesti toimii, sen pääasiallisten tai merkittävien maantieteellisten ja liiketoimintaan kohdistuvien riskien perusteella. Osana tätä arviointia toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys makrotaloudellisista suuntauksista ja markkinasuuntauksista sekä vertaisryhmän strategisista aikeista.
82. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tätä analyysia ymmärtääkseen
- a. niitä keskeisiä makrotaloudellisia muuttujia, joissa arvioitava yksikkö, tuote tai segmentti toimii nyt tai tulevaisuudessa tärkeimpien maantieteellisten sijaintipaikkojensa pohjalta. Esimerkkejä keskeisistä muuttujista ovat bruttokansantuote (BKT), työttömyysaste, korkotasoa ja asuntohintaindeksi;
 - b. kilpailutilannetta ja sitä, miten se todennäköisesti muuttuu, kun otetaan huomioon vertaisryhmän toiminta. Esimerkkejä tarkasteltavista alueista ovat kohdemarkkinoiden odotettu kasvu (esim. asuntolainamarkkinat) ja kohdemarkkinoilla toimivien keskeisten kilpailijoiden toimet ja suunnitelmat;
 - c. markkinoiden yleisiä suuntauksia, joilla voi olla vaikutusta laitoksen tulokseen ja kannattavuuteen. Näihin olisi sisällyttävä ainakin sääntelysuuntauksia (esim. muutokset vähittäispankkitoiminnan tuotejakaumaa koskevassa lainsäädännössä), tekniset suuntauksia (esim. siirtyminen sähköisille alustoille tietyissä kaupankäyntityypeissä) ja yhteiskunnalliset / väestönkehitykseen liittyvät suuntauksia (esim. enemmän kysyntää islamilaisille pankkipalveluille).

4.5 Nykyisen liiketoimintamallin analysointi

83. Ymmärtääkseen niitä välineitä ja menetelmiä, joita laitos käyttää toiminnassaan ja tuottaakseen voittoa, toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä määrällisiä ja laadullisia analyysejä.

4.5.1 Määrällinen analyysi

84. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen nykyisen liiketoimintamallin määrällisiä ominaispiirteitä, jotta voidaan ymmärtää sen taloudellista tulosta ja sitä, missä määrin tulos johtuu siitä, että laitoksen riskinottohalu on suurempi tai pienempi kuin samanlaisilla laitoksilla.
85. Seikkoja, joita toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, ovat muun muassa seuraavat:
- a. Voitto ja tappio niihin liittyvät suuntaukset mukaan lukien: toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen varsinaista kannattavuutta (esim. poikkeuksellisten ja kertaluonteisten erien jälkeen), tulovirtojen jakaumaa, kustannusjakaumaa, omaisuuserien arvon alentumista koskevia säännöksiä ja keskeisiä suhdelukuja (esim. nettokorkomarginaali, kulut/tuotot ja lainojen arvon aleneminen). Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, miten edellä kuvatut tekijät ovat kehittyneet viime vuosina, ja tunnistettava niiden taustalla olevat suuntaukset
 - b. Tase, sitä koskevat suuntaukset mukaan lukien; toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava varojen ja vastuiden yhdistelmää, rahoitusrakennetta, muutosta kokonaisriskin määrässä ja omissa varoissa sekä keskeisiä suhdelukuja (esim. oman pääoman tuotto, CET1 ja rahoitusvaje). Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, miten edellä kuvatut tekijät ovat kehittyneet viime vuosina, ja tunnistettava niiden taustalla olevat suuntaukset
 - c. Keskittymät, niitä koskevat suuntaukset mukaan lukien; toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava tuloslaskelmassa ja taseessa havaittavia keskittymiä, jotka liittyvät asiakkaisiin, toimialoihin ja maantieteellisiin sijaintipaikkoihin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, miten edellä kuvatut tekijät ovat kehittyneet viime vuosina, ja tunnistettava niiden taustalla olevat suuntaukset, ja
 - d. Riskinottohalu: toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava limiittejä, jotka laitos on ottanut käyttöön riskityypeittäin (luottoriski, rahoitusriski jne.), ja sitä, miten laitos noudattaa limiittejä, jotta voitaisiin ymmärtää riskejä, joita laitos on valmis ottamaan parantaakseen tulostaan.

4.5.2 Laadullinen analyysi

86. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen nykyisen liiketoimintamallin laadullisia ominaispiirteitä, jotta voitaisiin ymmärtää sen menestyksen taustalla olevat tekijät ja keskeiset riippuvuudet.

87. Seikkoja, joita toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, ovat muun muassa seuraavat:

- a. keskeiset ulkoiset riippuvuudet: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä tärkeimmät ulkoiset tekijät, jotka vaikuttavat liiketoimintamallin menestymiseen. Näihin voivat kuulua kolmannet palveluntarjoajat, välittäjät ja erityiset sääntelytekijät
- b. keskeiset sisäiset riippuvuudet: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä tärkeimmät sisäiset tekijät, jotka vaikuttavat liiketoimintamallin menestymiseen. Näihin voivat kuulua IT-alustojen laatu sekä operatiivinen toimintakyky ja resurssivalmiudet
- c. franchising: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä asiakas-, toimittaja- ja yhteistyökumppanisuhteiden vahvuus. Tähän voi kuulua laitoksen tukeutuminen maineeseensa, toimialansa tehokkuus, asiakasuskollisuus ja kumppanuuksien tehokkuus, ja
- d. kilpailuetualat: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä alat, joilla laitoksella on kilpailuetu samanlaisiin laitoksiin nähden. Näihin voi kuulua mikä tahansa edellä kuvatuista, kuten laitoksen IT-alustojen laatu, tai muita tekijöitä, kuten laitoksen maailmanlaajuinen verkosto, liiketoiminnan laajuus tai tuotetarjonta.
- e. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava analyysissa huomioon kaikki viitteet siihen, että liiketoimintamalli ja toiminta lisäävät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, muun muassa talletukset tai oikeushenkilöiden sijoittautuminen direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklassa määriteltyihin suuririskisiin kolmansiin maihin tai käyttö niissä. Jos tällaisia viitteitä on, niitä olisi täydennettävä tarpeen mukaan määrällisellä analyysillä, jossa keskitytään erityisesti kyseisissä suuririskisissä kolmansissa maissa toteutetuista operaatioista peräisin olevien tulojen ja tuottojen olennaisuuteen ja vastuiden keskittymiseen asiakkaille, joiden osalta laitos soveltaa direktiivin (EU) 2015/849 II luvun 3 jaksossa esitettyä tehostettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi vaihtaa näistä viitteistä tietoja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovan viranomaisten kohdan 74 mukaisesti.

4.6 Strategian ja taloudellisten ennusteiden analysointi

88. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä määrällinen ja laadullinen ennakoiva analyysi laitoksen taloudellisista ennusteista ja strategisesta suunnitelmasta, jotta voitaisiin ymmärtää sen liiketoimintastrategian oletukset, uskottavuus ja riskialttius.

89. Seikkoja, joita toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, ovat muun muassa seuraavat:

- a. kokonaisstrategia: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava tärkeimpiä määrällisiä ja laadullisia hallinnon tavoitteita;
 - b. ennustettu taloudellinen tulos: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ennustettua taloudellista tulosta käyttäen samoja tai samankaltaisia mittausmenetelmiä kuin nykyisen liiketoimintamallin määrällisessä analyysissä;
 - c. strategian ja taloudellisten ennusteiden menestystekijät: toimivaltaisten viranomaisten olisi selvitettävä keskeiset muutokset, joita nykyiseen liiketoimintamalliin on ehdotettu tavoitteiden saavuttamiseksi
 - d. oletukset: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen strategian ja ennusteiden perustana olevien oletusten uskottavuus ja johdonmukaisuus. Näihin voivat kuulua muun muassa makrotaloudellisiin mittausmenetelmiin, markkinadynamiikkaan, keskeisten tuotteiden volyyymiin ja marginaalin kasvuun, segmentteihin ja maantieteellisiin sijaintipaikkoihin liittyvät oletukset, ja
 - e. toteutusvalmiudet: toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen toteutusvalmiudet sen perusteella, miten sen johto on aiemmin noudattanut strategioita ja ennusteita, ja strategian monimuotoisuus ja kattavuus nykyiseen liiketoimintamalliin verrattuna. Toteutusvalmiuksia arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi myös otettava huomioon valmiudet strategian toteuttamiseen riskinhallinnan näkökulmasta.
90. Toimivaltaiset viranomaiset voivat analysoida joitain edellä mainituista seikoista samanaikaisesti nykyisen liiketoimintamallin määrällisen ja laadullisen analyysin ja erityisesti ennustetun taloudellisen tuloksen ja strategian menestystekijöiden analyysin kanssa.

4.7 Liiketoimintamallin elinkelpoisuuden arviointi

91. Tehtyään jaksoissa 4.4 ja 4.5 käsitellyt analyysit toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen nykyisen liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta tai päivitettävä sitä sen perusteella, miten liiketoimintamalli pystyy tuottamaan riittävää tuottoa seuraavien 12 kuukauden aikana, kun otetaan huomioon laitoksen määrällinen suoriutumisen, keskeiset menestystekijät ja riippuvuudet sekä liiketoimintaympäristö.
92. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava tuottojen hyväksyttävyyttä seuraavien kriteerien perusteella:
- a. Oman pääoman tuotto (RoE) suhteessa oman pääoman kustannuksiin (COE) tai vastaavaan vertailuperusteeseen: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, tuottaako liiketoimintamalli kustannukset ylittävän tuoton (kertaluonteiset erät pois lukien), kun oman pääoman tuottoa verrataan oman pääoman kustannuksiin. Arvioinnin tukena voidaan käyttää myös muita mittausmenetelmiä, kuten

kokonaispääoman tuottoa tai pääoman riskipainotettua tuottoa, ja näissä toimissa suhdannekierron aikana tapahtuneiden muutosten tarkastelua.

- b. Rahoitusrakenne: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, onko rahoitusyhdistelmä tarkoituksenmukainen liiketoimintamallin ja strategian kannalta. Rahoitusyhdistelmän volatiliteetti tai yhteensopimattomuudet tarkoittavat, että liiketoimintamalli tai strategia, jopa sellainen, joka tuottaa kustannukset ylittäviä tuottoja, ei ole välttämättä elinkelpoinen tai kestävä nykyisessä tai tulevassa liiketoimintaympäristössä.
- c. Riskinottohalu: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, perustuuko laitoksen liiketoimintamalli tai strategia yksittäisiä riskejä (esim. luotto- ja markkinariskit) koskevaan vai yleisempään riskinottohaluun, jota pidetään korkeana tai joka on vertaisryhmässä poikkeuksellinen riittävien tuottojen saamiseksi.

4.8 Laitoksen strategian kestävyden arviointi

93. Toteutettuaan jaksoissa 4.4–4.6 käsitellyt analyysit toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen strategian kestävydestä tai päivitettävä sitä sen perusteella, miten strategia pystyy tuottamaan riittäviä tuottoja sellaisina kuin ne on määritelty edellä, ainakin 3 vuotta käsittävän ennakoivan ajanjakson aikana, strategisten suunnitelmien ja taloudellisten ennusteiden mukaisesti ja liiketoimintaympäristöä koskeva valvontaan perustuva arvio huomioon ottaen.
94. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava erityisesti laitoksen strategian kestävyttä seuraavien seikkojen perusteella:
 - a. laitoksen oletusten ja ennustetun taloudellisen tuloksen uskottavuus verrattuna valvontaan perustuvaan arvioon nykyisestä ja tulevasta liiketoimintaympäristöstä
 - b. liiketoimintaympäristöä koskevan valvontaan perustuvan arvion vaikutus ennustettuun taloudelliseen tulokseen (jos se eroaa laitoksen oletuksista) ja
 - c. strategian riskitaso (ts. strategian monimuotoisuus ja tavoitteellisuus verrattuna nykyiseen liiketoimintamalliin) ja menestymisen todennäköisyys laitoksen todennäköisten toteutusvalmiuksien perusteella (joita mitataan sillä, miten laitos on onnistunut aiempien saman mittakaavan strategioiden toteutuksessa, tai sen tähänastisella tuloksella strategiseen suunnitelmaan verrattuna ja ottaen huomioon valmiudet strategian toteuttamiseen riskinhallinnan näkökulmasta).

4.9 Keskeisten heikkouksien tunnistaminen

95. Tehtyään liiketoimintamallianalyysin toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava keskeisiä heikkouksia, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua sen

liiketoimintamallin ja strategian seurauksena. Niiden olisi tarkasteltava tässä yhteydessä mitä tahansa seuraavista:

- a. heikkoa odotettua taloudellista tulosta
- b. tukeutumista epärealistiseen strategiaan
- c. liiallisia keskittymiä tai liiallista volatiliiteettia (esim. tuloissa, voittovaroissa, asiakkaissa, joihin sovelletaan direktiivin (EU) 2015/849 II luvun 3 jaksossa esitettyä tehostettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta, saman direktiivin 9 artiklassa määritellyissä suuririskisissä kolmansissa maissa; kyseisiin suuririskisiin kolmansiin maihin liittyvissä hoidettavina/hallittavina olevissa talletuksissa ja varoissa)
- d. liiallista riskinottoa
- e. rahoitusrakenteeseen liittyviä huolenaiheita
- f. merkittäviä ulkoisia seikkoja (esim. sääntelyyn liittyvät uhat, kuten valtuutukset liiketoimintayksiköiden eristämiseen) ja
- g. ympäristöön, yhteiskuntaan ja hallintotapaan liittyvät riskit ja niiden vaikutus laitoksen liiketoimintamallin elinkelpoisuuteen ja pitkäaikaiseen sietokykyyn.

96. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta ja sen strategian kestävydestä sekä tarvittavista toimenpiteistä ongelmien ja huolenaiheiden käsittelemiseksi.

4.10 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

97. Liiketoimintamallin elinkelpoisuuden ja kestävyden arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava yleiskäsitys liiketoimintamallin elinkelpoisuudesta ja strategian kestävydestä sekä tämän arvioinnin yhteydessä ilmenneistä mahdollisista riskeistä laitoksen elinkelpoisuudelle. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 2 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava elinkelpoisuuden pistemäärä.

Taulukko 2. Valvontaan perustuvat näkökohdat liiketoimintamallin ja strategian pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
1	Liiketoimintamallista ja strategiasta ei aiheudu havaittavissa olevaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitos tuottaa vankkoja ja vakaita tuottoja, jotka ovat hyväksyttäviä sen riskinottohalu ja rahoitusrakenne huomioon ottaen.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<ul style="list-style-type: none"> • Olennaisia varojen keskittyviä tai kestäättömiä tulonlähteiden keskittyviä ei ole. • Laitoksella on vahva kilpailuasema valitsemillaan markkinoilla ja strategia, joka todennäköisesti vahvistaa tätä kilpailuasemaa. • Laitoksella on taloudelliset ennusteet, jotka on laadittu uskottavien tulevaa liiketoimintaympäristöä koskevien oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat ovat tarkoituksenmukaisia ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet.
2	<p>Liiketoimintamallista ja strategiasta aiheutuu keskimääräinen tai alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Laitos tuottaa samanlaisiin laitoksiin ja/tai aiempaan tulokseen verrattuna keskimääräisiä tuottoja, jotka ovat suureksi osaksi hyväksyttäviä ottaen huomioon laitoksen riskinottohalu ja rahoitusrakenne. • Varoissa tai tulonlähteissä on joitain keskittyviä. • Laitoksen tuotteisiin/palveluihin kohdistuu kilpailupaineita yksillä tai useilla keskeisillä markkinoilla. Sen strategia tilanteen käsittelemiseksi herättää joitain epäilyjä. • Laitoksella on taloudelliset ennusteet, jotka on laadittu optimististen tulevaa liiketoimintaympäristöä koskevien oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat ovat järkeviä ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet, mutta eivät riskittömiä.
3	<p>Liiketoimintamallista ja strategiasta aiheutuu keskimääräinen tai korkea riski laitoksen elinkelpoisuudelle.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Laitos tuottaa tuottoja, jotka ovat usein heikkoja tai epävakaita, tai tukeutuu tuottoja saadakseen riskinottohaluun tai rahoitusrakenteeseen, joihin liittyy valvonnan kannalta huolenaiheita. • Varoissa tai tulonlähteissä on merkittäviä keskittyviä. • Laitoksen tuotteiden/palvelujen kilpailuasema sen valitsemilla markkinoilla on heikko, ja sillä saattaa

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<p>olla vain vähän liiketoiminta-alueita, joilla näkymät ovat hyvät. Laitoksen markkinaosuus voi olla pienemässä merkittävästi. Sen strategia tilanteen käsittelemiseksi herättää epäilyjä.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Laitokseen taloudelliset ennusteet on laadittu liian optimististen tulevaa liiketoimintaympäristöä koskevien oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat eivät välttämättä ole uskottavia ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet.
4	Liiketoimintamallista ja strategiasta aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitos tuottaa hyvin heikkoja ja erittäin epävakaita tuottoja tai tukeutuu riittäviä tuottoja saadakseen sellaiseen riskinottohaluun tai rahoitusrakenteeseen, joita ei voida hyväksyä. • Laitoksella on erittäin merkittäviä varojen keskittymiä tai kestäättömiä tulonlähteiden keskittymiä. • Laitoksen tuotteiden/palvelujen kilpailuasema sen valitsemilla markkinoilla on erittäin heikko, ja se toimii sellaisilla liiketoiminta-alueilla, joilla näkymät ovat erittäin huonot. Strategisilla suunnitelmilla ei todennäköisesti pystytä käsittelemään tilannetta. • Laitoksen taloudelliset ennusteet on laadittu hyvin epärealististen tulevaa liiketoimintaympäristöä koskevien oletusten perusteella. • Strategiset suunnitelmat eivät ole uskottavia ottaen huomioon nykyinen liiketoimintamalli ja johdon toteutusvalmiudet.

Osasto 5. Sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointi

5.1 Yleisiä näkökohtia

98. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko laitoksen sisäiset hallintojärjestelyt riittäviä ja oikein suhteutettuja laitoksen riskiprofiiliin, liiketoimintamalliin, luonteeseen, kokoon ja monimuotoisuuteen nähden. Niiden olisi tunnistettava, missä määrin laitos on vahvoja sisäisiä hallintojärjestelyjä koskevien sovellettavien EU:n ja kansallisten vaatimusten mukainen, ja tunnistettava kaikki puutteet. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava erityisesti, varmistetaanko sisäisillä hallintojärjestelyillä vankka riskinhallinta ja sisältävätkö ne asianmukaiset sisäiset tarkastukset ja valvonnan. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava, aiheuttavatko huonot sisäiset hallintojärjestelyt merkittäviä riskejä ja mitkä ovat niiden mahdolliset vaikutukset riskiprofiilille ja laitoksen kestävyydelle.
99. SREP:n osalta laitoksen sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arviointiin olisi sisällyttävä seuraavien asioiden arviointi:
- a. sisäisen hallinnon kokonaisuus, jonka olisi sisällettävä selkeä organisaatorakenne
 - b. ylimmän hallintoelimen ja sen komiteoiden, jos sellaisia on perustettu, kokoonpano, organisaatio ja toiminta
 - c. yritys- ja riskikulttuuri
 - d. palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt
 - e. sisäisen valvonnan järjestelmä, jonka olisi sisällettävä hyvin toimivat ja itsenäiset sisäisen riskienhallinnan, vaatimustenmukaisuuden valvonnan ja sisäisen tarkastuksen toiminnot
 - f. riskinhallintakehys, ICAAP ja ILAAP mukaan lukien, uusien tuotteiden hyväksymisen prosessi, joka sisältää olennaiset muutokset tuotteisiin, järjestelmiin ja prosesseihin sekä poikkeukselliset tapahtumat
 - g. hallinto- ja kirjanpitojen eheys
 - h. ulkoistamiskäytännöt ja -strategia
 - i. tieto- ja viestintäteknologiat ja liiketoiminnan jatkuvuus ja
 - j. elvytyssuunnitelma.

100. Sisäisen hallinnon arvioinnista saatavia tietoja voidaan hyödyntää riskinhallinnan ja valvontajärjestelyjen erityisarvioinnissa osastojen 6 ja 8 mukaisesti samoin kuin SREP:n mukaiseen pääoman arviointiin sisältyvässä ICAAP:n ja ILAAP:n arvioinnissa (osasto 7) ja SREP:n mukaisen likviditeetin arvioinnissa (osasto 9). Samoin ICAAP-laskelmien/pääoma-arvioiden riskikohtaisen analyysin, jota tarkastellaan osastossa 7, ja siinä mahdollisesti havaittujen puutteiden pitäisi antaa tietoa tässä osastossa käsiteltävää ICAAP-kokonaiskehityksen arviointia varten.
101. Hallinnosta ja ohjauksesta annettujen EPV:n ohjeiden¹⁵ mukaisesti sisäisen hallinnon yleisen järjestelmän arvioinnissa pitäisi todentaa, että käytössä on hallintojärjestelyt ja -mekanismit, joilla varmistetaan, että laitos noudattaa sovellettavia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia, ja ottaa huomioon kaikki lisätiedot, jotka saadaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovalta viranomaiselta näiden järjestelyjen ja mekanismien arvioinnista.

5.2 Sisäisen hallinnon yleinen järjestelmä

102. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden, ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia koskevien ESMAn ja EPV:n yhteisten ohjeiden¹⁶, julkistamisvaatimuksia koskevien EPV:n ohjeiden¹⁷, ulkoistamista koskevien EPV:n ohjeiden¹⁸ ja moitteettomia palkitsemisjärjestelmiä koskevien EPV:n ohjeiden¹⁹ mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten suorittaman sisäisen hallinnon yleisen järjestelmän arvioinnin yhteydessä olisi selvitettävä, pystyykö laitos vähintäänkin osoittamaan, että
- a. ylimmän hallintoelimen tehtävät on määritelty selkeästi, liikkeenjohdolliset tehtävät ja valvontatehtävät on eroteltu toisistaan ja käytössä on asianmukaiset hallinnon järjestelyt
 - b. käytössä on soveltuva ja avoin organisaatio- ja operaatorakenne, jossa on asianmukaisesti määritellyt, avoimet ja johdonmukaiset vastuualueet, ylimmän hallintoelimen ja sen komiteoiden vastuualueet mukaan lukien
 - c. ylin hallintoelin on vahvistanut ja varmistanut yleisten liiketoiminta- ja riskistrategioiden täytäntöönpanon, mukaan lukien laitoksen riskinottohalun yksilöllinen ja konsolidoitu vahvistaminen, ja ylin hallintoelin on osallistunut tähän asianmukaisesti

¹⁵ Direktiivin 2013/36/EU mukaiset EPV:n ohjeet hallinnosta ja ohjauksesta (EBA/GL/2021/05).

¹⁶ ESMAn ja EPV:n yhteiset ohjeet ylimmän hallintoelinten jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia varten direktiivin 2013/36/EU ja direktiivin 2014/65/EU mukaisesti (EBA/GL/2021/06).

¹⁷ [EPV:n ohjeet asetuksen \(EU\) N:o 575/2013 kahdeksannen osan mukaisista julkistamisvaatimuksista](#) (EBA/GL/2016/11).

¹⁸ [EPV:n ulkoistamista koskevat ohjeet](#) (EBA/GL/2019/02).

¹⁹ [EPV:n ohjeet direktiivin 2013/36/EU 74 artiklan 3 kohdassa ja 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista moitteettomista palkitsemisjärjestelmistä sekä asetuksen \(EU\) N:o 575/2013 450 artiklan mukaisista tiedonantovelvollisuuksista](#) (EBA/GL/2021/04).

- d. riskikulttuuria koskevat toimintalinjat ja niiden täytäntöönpano, mukaan lukien viestintä ja koulutus, ovat asianmukaisia
- e. ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä tehtävistä vastaavien henkilöiden valinta ja sopivuuden arviointi on toteutettu
- f. käytössä on riittävän tasoinen ja tehokas sisäisen hallinnon ja ohjauksen ja sisäisen valvonnan järjestelmä, jossa on riippumattomat riskinhallintaa, säännösten noudattamisen valvontaa ja sisäistä tarkastusta koskevat toiminnot, joilla on riittävästi toimivaltaa, painoarvoa ja resursseja tehtäviensä suorittamiseen
- g. käytössä on palkitsemisjärjestelmä ja -käytännöt, jotka ovat linjassa direktiivin 2013/36/EU 92–95 artiklassa säädettyjen palkitsemisperiaatteiden ja EPV:n moitteettomia palkitsemisjärjestelmiä koskevien ohjeiden kanssa
- h. käytössä on järjestelyt, joiden tavoitteena on varmistaa kirjanpidon ja tilinpäätöstietojen raportointijärjestelmien eheys ja joihin sisältyvät taloudelliset ja toimintaan liittyvät tarkastukset ja lakien ja asianmukaisten standardien noudattaminen
- i. käytössä on ulkoistamista koskevat toimintalinjat ja strategia, joissa tarkastellaan ulkoistamisen vaikutusta laitoksen liiketoimintaan ja siihen kohdistuviin riskeihin
- j. ylin hallintoelin on vahvistanut sisäisen hallinnon yleisen järjestelmän sekä valvoo ja arvioi sitä säännöllisesti; ja
- k. sisäisen hallinnon yleinen järjestelmä on avoin sidosryhmille, myös osakkeenomistajille.

5.3 Ylimmän hallintoelimen organisaatio ja toiminta

103. Direktiivin 2013/36/EU 74 ja 91 artiklan ja hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden ja ylimmän hallintoelinten jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia koskevien ESMAn ja EPV:n yhteisten ohjeiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava,
- a. onko ylimmän hallintoelimen jäsenten henkilökohtaisen ja kokonaisuuteen liittyvän sopivuuden ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden varmistamiseen tähtäävät järjestelyt toteutettu tehokkaasti nimityksen yhteydessä, kun tapahtuu merkittäviä muutoksia (esim. sellaisia, joilla on vaikutusta ehtoihin, joita arvioitiin alkuperäisen sopivuusarvioinnin yhteydessä) ja jatkuvasti, mukaan lukien asiaan kuuluville toimivaltaisille viranomaisille tehtävät ilmoitukset
 - b. onko ylimmän hallintoelimen kokoonpano ja jatkuvuuden suunnittelu asianmukaista
 - c. onko ylimmässä hallintoelimessä käytössä ylimmän hallintoelimen monimuotoisuutta edistävä toimintalinja sanotun kuitenkin rajoittamatta syrjinnän vastaisia sääntöjä, ja näkykö kyseinen monimuotoisuutta edistävä toimintalinja ylimmän hallintoelimen

rekrytointikäytännöissä niin, että varmistetaan riittävän monimuotoinen hakijajoukko, ja onko merkittävien laitosten osalta asetettu määrällinen tavoite aliedustetun sukupuolen edustuksesta

- d. onko ylimmän hallintoelimen liikkeenjohdollisten toimintojen ja valvontatoimintojen välillä tehokasta vuorovaikutusta
- e. johtaako ylimmän hallintoelimen liikkeenjohdollinen toiminto liiketoimintaa asianmukaisesti ja valvooko ja seuraako sen valvontatoiminto johdon päätöksentekoa ja toimintaa
- f. toimivatko kaikki ylimmän hallintoelimen jäsenet riippumattomasti
- g. käyttävätkö ylimmän hallintoelimen jäsenet riittävästi aikaa tehtäviensä hoitamiseen
- h. noudatetaanko direktiivin 2013/36/EU 91 artiklan 3 kohdan mukaista merkittävien laitosten johtotehtävien määrää koskevaa rajoitusta
- i. onko ylimmällä hallintoelimellä ja sen mahdollisilla komiteoilla käytössä asianmukaiset sisäisen hallinnon käytännöt ja menettelyt, ja
- j. onko ylimmällä hallintoelimellä (sekä sen liikkeenjohdollisella toiminnolla että valvontatoiminnolla) sekä mahdollisella riskikomitealla asianmukainen pääsy laitoksen riskitilannetta koskevaan tietoon.

5.4 Yrityksen arvot ja riskikulttuuri

104. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen ja avoin yritys rakenne, joka on soveltuva ja vakaa, johdonmukaiset yrityksen arvot ja riskikulttuuri, joka on kattava ja oikeasuhteinen niiden riskien luonteeseen, mittakaavaan ja monimuotoisuuteen nähden, joita liiketoimintamalliin ja laitoksen toimintoihin liittyy, sekä yhdenmukainen laitoksen riskinottohalun kanssa.
105. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, toteutuvatko seuraavat:
- a. Ylin hallintoelin tuntee ja ymmärtää täysin laitoksen oikeudellisen, organisatorisen ja toiminnallisen rakenteen (know your structure -periaate) ja varmistaa, että se vastaa laitoksen hyväksytyä liiketoiminta- ja riskistrategiaa ja riskinottohalua.
 - b. Laitokset eivät ole ottaneet käyttöön vaikeaselkoisia tai tarpeettoman monimutkaisia rakenteita, joilla ei ole selkeää taloudellista perustaa tai oikeudellista tarkoitusta, tai kyseiset rakenteet aiheuttava huolta siitä, että niitä voidaan käyttää talousrikoksiin liittyviin tarkoituksiin. Monimutkaisia rakenteita perustaessaan ylin hallintoelin ymmärtää ne, niiden tarkoituksen ja niihin liittyvät erityiset riskit sekä varmistaa sisäisten valvontatoimintojen asianmukaisen osallistumisen.

- c. Laitokset ovat kehittäneet integroidun ja koko laitoksen kattavan riskikulttuurin, joka perustuu riskien ja riskinhallintatapojen perinpohjaiseen tuntemukseen ja kokonaisvaltaiseen näkemykseen, ja jossa huomioidaan sen riskinottohalu.
- d. Laitoksen eettinen yritys- ja riskikulttuuri edistää rakentavaa kyseenalaistamista kannustavaa ympäristöä, jossa päätöksentekomenettelyt rohkaisevat esittämään monia erilaisia näkemyksiä.
- e. Laitokset ovat ottaneet käyttöön riippumattomat sisäiset epäkohtien paljastamisen menettelyt ja prosessit, joiden avulla ylimmälle hallintoelimelle ja muille vastuullisille toimintoille voidaan antaa tietoja anonyymisti.
- f. Laitokset hallinnoivat asianmukaisesti eturistiriitoja laitostasolla, ja niillä on käytössä henkilökunnan eturistiriitoja koskeva toimintalinja, jonka mukaan ne hallinnoivat henkilökunnan yksityisten etujen ja laitoksen etujen välisiä ristiriitoja.
- g. Laitokset tunnistavat, dokumentoivat ja hallitsevat asianmukaisesti mahdollisia eturistiriitoja, jotka johtuvat ylimmän hallintoelimen jäsenten ja heihin liittyvien osapuolten lainoista ja muista tapahtumista.
- h. Laitokset varmistavat, että työntekijöitä ei syrjitä ja että kaikilla sukupuolilla on yhdenvertaiset mahdollisuudet.
- i. Strategioista, yrityksen arvoista, toimintaohjeista ja/tai muista vastaavista välineistä sekä riski- ja muista politiikoista tiedotetaan selkeästi ja tehokkaasti niille henkilökunnan jäsenille, joita ne koskevat, ja riskikulttuuria sovelletaan laitoksen kaikilla tasoilla.
- j. Laitokset määrittävät toimintaohjeiden osana hyväksyttävää ja sopimatonta toimintaa koskevat periaatteet ja antavat esimerkkejä tällaisista toimintatavoista, jotka liittyvät erityisesti virheellisten taloustietojen antamiseen ja väärinkäyttöihin sekä talous- ja rahoitusrikoksiin, kuten muun muassa petoksiin, rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, kilpailua rajoittaviin käytäntöihin, taloudellisiin seuraamuksiin, lahjontaan ja korruptioon, markkinoiden manipulointiin, myyntiin väärin perustein ja muihin kuluttajansuojalakien rikkomisiin sekä niin suoraan kuin välillisesti toteutettuihin verorikoksiin, myös laittomien tai kiellettyjen osinkokeinottelujärjestelmien kautta toteutettuihin verorikoksiin.

5.5 Palkitsemisjärjestelmät ja -käytännöt

106. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella direktiivin 2013/36/EU 92–95 artiklassa vahvistettu palkitsemisjärjestelmä niiden henkilökunnan jäsenten osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävää vaikutusta laitoksen riskiprofiiliin, sekä koko henkilökuntaa koskevat asianmukaiset palkitsemisjärjestelmät, jotka ovat sukupuolineutraaleja. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden ja

moitteettomia palkitsemisjärjestelmiä koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava,

- a. onko palkitsemisjärjestelmä yhteensopiva laitoksen liiketoiminta- ja riskistrategioiden, yrityskulttuurin ja -arvojen, laitoksen pitkän aikavälin etujen ja eturistiriitojen ratkaisemiseksi toteutettavien toimenpiteiden kanssa, kannustaako se liialliseen riskinottoon ja onko se ylimmän hallintoelimen ylläpitämä, hyväksymä ja valvoma
- b. onko palkitsemisjärjestelmä sukupuolineutraali ja ovatko laitokset ryhtyneet asianmukaisiin toimenpiteisiin, joilla seurataan sukupuolten palkkaeron kehittymistä ajan myötä
- c. onko henkilöstö, jonka ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitoksen riskiprofiiliin (yksilöity henkilöstö), yksilöity asianmukaisesti ja sovelletaanko direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 3 kohdassa ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/923 asetettuja kriteereitä asianmukaisesti, erityisesti
 - i. laadullisten ja määrällisten kriteerien soveltamiseen henkilöstön yksilöimisessä ja
 - ii. vain komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2021/923 6 artiklassa määritettyjen määrällisten perusteiden mukaisesti yksilöidyn henkilöstön poissulkemista koskeviin säännöksiin
- d. ovatko laitokset kohdentaneet palkitsemisen kiinteät ja muuttuvat osat asianmukaisesti ja kiinnittäneet erityistä huomiota etuuksien tai tehtäviin perustuvien maksujen kohteluun, taattuun muuttuvaan palkkioon, irtisanomisajan palkkaan jne.
- e. onko palkitsemisen muuttuvien ja kiinteiden osien yhdistelmä tarkoituksenmukainen, noudatetaanko palkitsemisen muuttuvan osan rajoittamista koskevia säännöksiä – enintään 100 prosenttia palkitsemisen kiinteästä osasta (200 prosenttia osakkaiden suostumuksella) – ja sitä, että muuttuvaa palkkiota ei makseta erityisjärjestelyin tai menetelmin, jotka helpottavat direktiivin 2013/36/EU tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 noudattamatta jättämistä
- f. perustuuko yksilöidyn henkilöstön muuttuva palkkio tuloksellisuuteen, ja lykkäykseen, omistuksen pidättämiseen, maksuun instrumentteina ja riskiperusteiseen alennukseen ja noudatetaanko takaisinperintään liittyviä vaatimuksia, ja ettei laitos käytä erityisjärjestelyjä tai menettelyjä palkkioita koskevien vaatimusten kiertämiseksi
- g. soveltavatko laitokset palkitsemisvaatimuksia asianmukaisesti konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla direktiivin 2013/36/EU 109 artiklan mukaisesti, ja
- h. ottavatko laitokset asianmukaisesti huomioon muuttuvaa palkkiota koskevat rajoitukset, jotka johtuvat valtiontuen saamisesta tai toimivaltaisten viranomaisten suosituksista tai päätöksistä.

5.6 Sisäisen valvonnan järjestelmä

107. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen sisäisen valvonnan järjestelmä. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon ainakin se,
- a. onko laitoksella asianmukaiset kirjalliset sisäisen valvonnan toimintalinjat ja onko liiketoimintayksiköissä, muissa asiaankuuluvissa yksiköissä ja riippumattomissa valvontatoiminnoissa käytössä sisäisen valvonnan järjestelmä
 - b. onko käytössä selkeä, avoin ja dokumentoitu päätöksentekomenettely, jossa sisäisen toiminnan järjestelmän ja siihen kuuluvien toimintojen täytäntöönpanoa koskevat vastuut on jaettu selkeästi
 - c. onko tehtävät ja tarvittaessa tiedonkulun esteet eriytetty selkeästi
 - d. ovatko kaikki riippumattoman sisäisen valvonnan toiminnot tehokkaita ja onko niillä asianmukaiset ja riittävät resurssit, valtuudet ja tarvittaessa valmiudet tehtävänsä suorittamiseksi sekä suora yhteys valvontatehtävässään toimivaan ylimpään hallintoelimeen
 - e. koskeeko sisäisen valvonnan järjestelmä kaikkia laitoksen alueita ja onko riittävien sisäisten tarkastusten ja riskinhallintamenettelyjen täytäntöönpanosta ja ylläpidosta ensisijaisesti vastuussa oleva liiketoiminta- ja tukiyksiköt kohdennettu selkeästi
 - f. tapahtuuko tarvittavien tietojen, muun muassa toimintalinjoista, mekanismeista ja menettelyistä, vaihto ajoissa ja tavalla, jolla varmistetaan, että ylin hallintoelin, liiketoiminta-alueet ja sisäiset yksiköt, mukaan lukien kaikki riippumattomat sisäisen valvonnan toiminnot, pystyvät suorittamaan tehtävänsä
 - g. onko laitoksella uusien tuotteiden hyväksymisen toimintalinjat ja prosessi (NPAP), merkittäviä muutoksia tai poikkeuksellisia tapahtumia koskeva prosessi mukaan lukien, jossa riippumattomalle riskienvalvontatoiminnolle ja vaatimustenmukaisuutta valvovalle toiminnolle on määritetty selkeä rooli ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt
 - h. onko laitoksella valmiudet laatia kirjallisia riskiraportteja, käyttääkö se niitä hallintatarkoituksiin ja ovatko tällaiset riskiraportit
 - i. oikea-aikaisia, täsmällisiä, ytimekkäitä, kattavia, selkeitä ja hyödyllisiä, ja
 - ii. laaditaanko ja toimitetaanko niitä asianomaisille osapuolille riittävän usein ja
 - i. onko sisäisen tarkastuksen perusteella tehtävät suositukset asetettu viralliseen seurantaan asianomaisilla hallintotasoilla, jotta voidaan varmistaa niiden tehokas ja oikea-aikainen täytäntöönpano ja tästä raportointi.

Riskinhallintatoiminto

108. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella riippumaton riskinhallintatoiminto, sekä vähintään seuraavia seikkoja:
- a. onko toiminto koko laitosta koskeva keskeinen organisaatiotoiminto ja onko se jäsenelty niin, että siinä voidaan toteuttaa riskejä koskevia toimintalinjoja ja ohjata riskinhallintajärjestelmää, ja osallistuuko se aktiivisesti kaikkiin olennaisiin riskinhallintaa koskeviin päätöksiin
 - b. varmistetaanko toiminnolla, että asiaankuuluvat liiketoiminta-alueet tai sisäiset yksiköt tunnistavat kaikki konsernin laajuiset riskit, arvioivat ja seuraavat niitä ja raportoivat niistä asianmukaisesti ja että riskistrategiaa noudatetaan
 - c. arvioiko toiminto riippumattomasti riskinottohalun tai riskirajojen rikkomista ja ilmoittaako se siitä liiketoimintayksiköille ja ylimmälle hallintoelimelle ja suosittelee mahdollisia korjaustoimia.
109. Hallintoa ja ohjausta koskevat EPV:n ohjeet huomioon ottaen toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko riskinhallintatoiminnon päälliköllä riittävästi asiantuntemusta, toimivaltaa, painoarvoa ja riippumattomuutta.

Säännösten noudattamista valvova toiminto

110. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella pysyvä, riippumaton ja tehokas säännösten noudattamista valvova toiminto, sekä vähintään seuraavia seikkoja:
- a. soveltaako toiminto asianmukaisesti dokumentoituja säännösten noudattamisen periaatteita, joista on tiedotettu koko henkilöstölle ja joita ylin hallintoelin valvoo
 - b. varmistaako toiminto, että säännösten noudattamista valvotaan järjestelmällisen ja asianmukaisesti määritellyn säännösten noudattamista koskevan valvontaohjelman mukaisesti ja että säännösten noudattamisen periaatteita noudatetaan.
111. Hallintoa ja ohjausta koskevat EPV:n ohjeet huomioon ottaen toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko laitokset nimittäneet koko laitoksessa säännösten noudattamista valvovasta toiminnosta vastaavan henkilön. Jos kyseinen henkilö on samaan aikaan riskinhallintatoiminnon päällikkö tai hänellä on muu johtotehtävä, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, voiko siinä olla eturistiriitaa.

Sisäisen tarkastuksen toiminto

112. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella tehokas ja riippumaton sisäisen tarkastuksen toiminto,
- a. joka noudattaa alan kansallisia ja kansainvälisiä standardeja
 - b. jonka tarkoitus, valtuudet ja vastuut on määritelty toimeksiannossa, jossa otetaan huomioon ammatilliset standardit ja joka on ylimmän hallintoelimen hyväksymä
 - c. jonka organisatorista riippumattomuutta ja sisäisten tarkastajien objektiivisuutta suojellaan muun muassa siten, että tehtävät on eroteltu asianmukaisesti ja toiminnolla on suorat raportointikanavat ylimpään hallintoelimeen
 - d. joka arvioi laitoksen hallintojärjestelmän asianmukaisuutta, mukaan lukien sitä, ovatko sen nykyiset toimintalinjat ja menettelyt riittäviä ja noudatetaanko niissä oikeudellisia ja laakisääteisiä vaatimuksia ja ovatko ne ylimmän hallintoelimen päätösten ja laitoksen riskinottohalun ja -strategian mukaisia
 - e. joka arvioi, onko menettelyt pantu oikein ja tehokkaasti täytäntöön (esim. transaktioita koskevien menettelytapojen noudattaminen, tosiallisesti toteutuneen riskitason yhdenmukaisuus riskinottohalun ja -limiittien kanssa jne.)
 - f. joka arvioi liiketoimintayksiköiden sekä sisäisten riskinhallinta- ja säännösten noudattamista valvovien toimintojen valvonnan ja raportoinnin riittävyttä, laatua ja vaikuttavuutta
 - g. joka kattaa riittävässä määrin kaikki riskiperusteisen tarkastussuunnitelman alueet, mukaan lukien ICAAP-, ILAAP- ja NPAP-menettelyt, ja
 - h. joka määrittää, noudattaako laitos sisäisiä toimintalinjoja ja sovellettavaa EU:n ja kansallista lainsäädäntöä ja puuttuuko se tapauksiin, joissa jommastakummasta lainsäädännöstä on poikettu.

5.7 Riskinhallintajärjestelmä

113. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen riskinhallintajärjestelmä ja -prosessit. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkastettava vähintään
- a. sitä, ovatko riskistrategia, riskinottohalu ja riskinhallintajärjestelmä asianmukaisia ja onko ne toimeenpantu sekä yksittäin että konsolidoidusti
 - b. ICAAP- ja ILAAP-järjestelmiä

- c. stressitestaustuloksia ja -tuloksia
- d. sitä, onko laitoksella riippumaton ja koko laitoksen kattava riskinhallintatoiminto, joka osallistuu aktiivisesti laitoksen riskistrategian laatimiseen ja kaikkiin olennaisiin riskinhallintaa koskeviin päätöksiin ja joka tarjoaa ylimmälle hallintoelimelle ja liiketoimintayksiköille kaiken olennaisen riskeihin liittyvän tiedon
- e. sitä, onko laitoksen riskinhallintatoiminnon johtajalla riittävä asiantuntemus, riippumattomuus ja virkaikä ja tarvittaessa suora yhteys valvontatehtävässään toimivaan ylimpään hallintoelimeen
- f. sitä, varmistaako riippumaton riskinhallintatoiminto, että laitoksen riskiin kohdistuvat mittaus-, arviointi- ja seurantaprosessit ovat asianmukaisia
- g. sitä, onko laitos ottanut käyttöön toimintalinjoja ja menettelyjä, joilla tunnistetaan, mitataan, seurataan ja vähennetään riskejä ja niihin liittyviä riskikeskittymiä sekä raportoidaan niistä, ovatko nämä yhdenmukaisia laitoksen riskirajojen ja riskinottohalukkuuden kanssa ja onko ylin hallintoelin hyväksynyt ne
- h. sitä, onko laitoksella vahvennetut prosessit niiden päätösten hyväksymistä varten, joista riskinhallintatoiminnon päällikkö tai vaatimustenmukaisuuden valvonnan päällikkö ovat ilmaisseet kielteisen kannan.

5.7.1 Riskinottohalun järjestelmä ja riskistrategia

114. Arvioidessaan riskinhallintajärjestelmää toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, missä määrin se on sisällytetty laitoksen kokonaisstrategiaan ja vaikuttaa siihen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava sitä, onko liiketoimintastrategian, riskistrategian, riskinottohalun ja riskinhallintajärjestelmän sekä pääoma- ja likviditeettihallintajärjestelmien välillä asianmukainen ja johdonmukainen yhteys.
115. Laitoksen riskistrategian, riskinottohalun ja riskinhallintajärjestelmän tarkastelemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava,
- a. toteutuuko ylimmän hallintoelimen vastuu riskistrategiasta, riskinottohalusta ja riskinhallintajärjestelmästä käytännössä tarjoamalla asianmukaista ohjausta ja valvontaa
 - b. tarkastellaanko riskistrategiassa ja riskinottohalussa kaikkia merkittäviä riskejä, joita laitokseen kohdistuu, ja sisältävätkö ne riskilimittelijä sekä riskien sietorajoja ja raja-arvoja
 - c. ovatko riskinottohalu ja riskistrategia johdonmukaisia ja toteutetaanko molempia
 - d. onko riskinottohalun järjestelmä ennakoiva ja yhdenmukainen liiketoimintastrategiassa vahvistetun suunnitteluhorisontin kanssa ja tarkistetaanko se säännöllisesti

- e. tarkastellaanko riskistrategiassa ja riskinottohalussa asianmukaisesti laitoksen riskinsietokykyä ja taloudellisia resursseja (ts. riskinottohalun pitäisi olla yhdenmukainen valvontatarkoituksiin käytettävien omien varojen vaatimusten ja maksuvalmiusvaatimusten ja muiden valvontatoimenpiteiden ja -vaatimusten kanssa) ja
- f. ovatko riskistrategiaa ja riskinottohalua koskevat lausumat dokumentoitu kirjallisesti ja onko todisteita siitä, että ne on annettu tiedoksi laitoksen henkilöstölle.

5.7.2 ICAAP- ja ILAAP-kehykset

116. Toimivaltaisten viranomaisten olisi säännöllisesti tarkistettava toimielinten ICAAP ja ILAAP valvojan arviointiprosessia varten kerättäviä ICAAP- ja ILAAP-tietoja koskevien EPV:n ohjeiden²⁰ mukaisesti laitoksilta kerättyjen tietojen perusteella ja määritettävä niiden vakaus, tehokkuus ja kattavuus tässä jaksossa määritettyjen kriteerien mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida, miten ICAAP ja ILAAP on liitetty riskienhallinnan ja strategisen johtamisen yleisiin käytäntöihin, pääoma- ja likviditeettisuunnittelu mukaan lukien.
117. Nämä arvioinnit olisi otettava huomioon laskettaessa omien varojen lisävaatimuksia ja arvioitaessa pääoman riittävyttä osastossa 7 esitetyllä tavalla samoin kuin arvioitaessa likviditeetin riittävyttä osastossa 9 kuvatulla tavalla.

ICAAP:n ja ILAAP:n luotettavuus

118. ICAAP:n ja ILAAP:n luotettavuuden arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, ovatko ICAAP:n ja ILAAP:n muodostavat toimintalinjat, prosessit, syötteet ja mallit oikeasuhteisia laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, soveltuvatko ICAAP ja ILAAP sisäisen pääoman ja likviditeetin riittävän tason arvioimiseen ja ylläpitämiseen niiden riskien kattamiseksi, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja tehdä liiketoimintapäätöksiä (liittyen esim. pääomien kohdentamiseen liiketoimintasuunnitelman mukaisesti) myös laitosten stressitestausta koskevien EPV:n ohjeiden mukaisissa stressitilanteissa.
119. Arvioidessaan ICAAP:n ja ILAAP:n luotettavuutta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava tarvittaessa,
- a. ovatko laitoksen käyttämät menetelmät ja oletukset asianmukaisia ja johdonmukaisia erilaisten riskien osalta, perustuvatko ne vankkoihin empiirisiin syöttötietoihin, käytetäänkö niissä vakaasti kalibroituja parametreja ja sovelletaanko niitä yhtä lailla riskien mittaamiseen ja pääoman ja likviditeetin hallintaan

²⁰ EPV:n ohjeet valvojan arviointiprosessia varten kerättävistä ICAAP- ja ILAAP-tiedoista ([EBA/GL/2016/10](#)).

- b. onko luottamustaso johdonmukainen riskinottohalun kanssa ja vastaavatko riskien hajauttamista koskevat sisäiset oletukset liiketoimintamallia ja rististrategioita
- c. ovatko käytettävissä olevien sisäisen pääoman tai maksuvalmiusjärjestelyjen, jotka laitos ottaa huomioon ICAAP:ssä ja ILAAP:ssä, määritelmä ja koostumus johdonmukaisia laitoksen mittaamien riskien kanssa ja voidaanko niitä käyttää omien varojen puskurien ja maksuvalmiuspuskurien laskennassa, ja
- d. kuvastaako käytettävissä olevien sisäisen pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen jako/kohdentaminen liiketoiminta-alueisiin tai oikeudellisiin yksiköihin asianmukaisesti sitä riskiä, joka kuhunkin niistä kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja otetaanko siinä asianmukaisesti huomioon näiden varojen ja järjestelyjen siirrettävyyteen liittyvät oikeudelliset tai toiminnalliset rajoitteet.

ICAAP:n ja ILAAP:n tehokkuus

120. Arvioidessaan ICAAP:n ja ILAAP:n tehokkuutta toimivaltaisten viranomaisten olisi tutkittava niiden käyttöä päätöksenteko- ja hallintaprosessissa kaikilla laitoksen tasoilla (esim. limiittien määrittäminen ja tuloksen mittaaminen). Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, miten laitos käyttää ICAAP:tä ja ILAAP:tä riskin, pääoman ja likviditeetin hallinnassa (käyttötesti). Arvioinnissa olisi tarkasteltava ICAAP:n ja ILAAP:n vuorovaikutusta ja keskinäistä toimintaa riskinottohalun järjestelmän, riskinhallinnan sekä likviditeetin ja pääoman hallinnan kanssa, ennakoivat rahoitusstrategiat mukaan lukien, ja sitä, ovatko ne asianmukaisia laitoksen liiketoimintamallin ja monimuotoisuuden kannalta.
121. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella toimintalinjat, menettelyt ja välineet, jotka edistävät
- a. ICAAP:n ja ILAAP:n toimintojen ja/tai niiden eri osista vastaavien asiaankuuluvien komiteoiden selkeää yksilöimistä (esim. mallintaminen ja määrittäminen, sisäinen tarkastus ja validointi, valvonta ja raportointi ja ongelmien eskaloituminen)
 - b. pääoma- ja likviditeettisuunnittelua: pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen ennakoiva laskeminen (myös oletetuissa stressiskenaarioissa) kokonaisstrategian tai merkittävien liiketoimien yhteydessä
 - c. pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen kohdentamista ja valvontaa liiketoiminta-alueittain ja riskityypeittäin (esim. liiketoiminta-alueille, yksiköille tai yksittäisille riskeille määritellyt riskilimiitit vastaavat tavoitetta varmistaa laitoksen sisäisen pääoman ja maksuvalmiusjärjestelyjen yleinen riittävyys)
 - d. säännöllistä ja nopeaa raportointia pääoman ja likviditeetin riittävydestä toimivalle johdolle ja ylimmälle hallintoelimelle (erityisesti raportointitiheyden olisi oltava riittävä ottaen huomioon riskit ja liiketoimintavolyymien kehitys, olemassa olevat sisäiset puskurit

ja sisäinen päätöksentekoprosessi, jotta laitoksen johto saisi mahdollisuuden toteuttaa korjaavia toimia ennen pääoman tai likviditeetin riittävyyden vaarantumista), ja

- e. toimivan johdon tai ylimmän hallintoelimen tietoisuutta ja toimia, jos liiketoimintastrategia ja/tai olennaiset yksittäiset liiketoimet voivat olla ristiriidassa ICAAP:n ja käytettävissä olevan sisäisen pääoman kanssa (esim. toimivan johdon hyväksyntä merkittävälle liiketoimille, jos liiketoimella on todennäköisesti olennainen vaikutus käytettävissä olevaan sisäiseen pääomaan) tai ILAAP:n ja käytettävissä olevien sisäisten likviditeettilähteiden riittävyyden arviointimenettelyn kanssa.

122. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko ylin hallintoelin sitoutunut asianmukaisesti ICAAP:hen ja ILAAP:hen ja onko sillä riittävä tietämys niistä ja niiden tuloksista. Viranomaisten olisi erityisesti arvioitava, hyväksyykö ylin hallintoelin ICAAP- ja ILAAP-kehykset ja niiden tulokset ja tarvittaessa ICAAP:n ja ILAAP:n sisäisen validoinnin tulokset.

123. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä, missä määrin ICAAP ja ILAAP ovat luonteeltaan ennakoivia. Niiden olisi tehtävä tämä arvioimalla ICAAP:n ja ILAAP:n yhdenmukaisuutta pääoma- ja likviditeettisuunnitelmien ja strategiasuunnitelmien kanssa.

ICAAP:n ja ILAAP:n kattavuus

124. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä, miten ICAAP ja ILAAP kattavat liiketoiminta-alueet, oikeudelliset yksiköt ja riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, ja miten ne täyttävät lakisääteiset vaatimukset. Niiden olisi arvioitava erityisesti,

- a. toteutetaanko ICAAP:tä ja ILAAP:tä yhtenäisesti ja oikeasuhteisesti kaikilla laitoksen olennaisilla liiketoiminta-alueilla ja oikeudellisissa yksiköissä riskien tunnistamisen ja arvioinnin yhteydessä
- b. kattavatko ICAAP ja ILAAP kaikki olennaiset riskit siitä riippumatta, aiheutuuko riski yksiköistä, jotka eivät kuulu konsolidoinnin piiriin (erillisyhtiöt (SPV), erityisrahoitusyhtiöt (SPE)), ja
- c. jos yksiköllä on erilaisia sisäisen hallinnon järjestelyjä tai prosesseja kuin ryhmän muilla yksiköillä, ovatko nämä erot perusteltuja (esim. kehittyneiden mallien käyttöönotto vain osassa ryhmää voi olla perusteltua sen vuoksi, että ei ole riittävästi tietoa parametrien arvioimiseksi joidenkin liiketoiminta-alueiden tai oikeudellisten yksiköiden osalta, edellyttäen, että nämä liiketoiminta-alueet tai oikeudelliset yksiköt eivät muodosta riskikeskittymän lähdeä muulle salkun sisällölle).

5.7.3 Laitosten stressitestauksen arviointi

125. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ja arvioitava laitosten stressitestausohjelmia ja sitä, noudattavatko ne laitosten stressitestejä koskevissa EPV:n ohjeissa annettuja vaatimuksia, ja otettava siinä huomioon laitosten koko ja sisäinen organisaatio ja niiden toiminnan monimuotoisuus, erityisesti hallinnointia koskevien järjestelyjen, datainfrastruktuurin, stressitestauksen käytön ICAAP:ssa ja ILAAP:ssa ja johdon toimien arvioinnin osalta kyseisten ohjeiden osaston 4 mukaisesti.
126. Toimivaltaisten viranomaisten olisi suoritettava sekä stressitestausohjelmien laadullista arviointia että stressitestien tulosten määrällistä arviointia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laadullisten ja määrällisten arviointien tuloksia yhdessä valvonnallisten stressitestien tulosten kanssa (katso osasto 12), jotta voitaisiin arvioida pääoman ja likviditeetin riittävyttä ja määrittää asianmukainen valvontaperustainen vastaus havaittuihin puutteisiin.
127. Lisäksi laitosten stressitestausohjelmien valvontaperustaisia arvioita ja laitoksen stressitestausohjelmien osana suorittamien lukuisten stressitestien tuloksista saatuja tietoja voitaisiin käyttää monien SREP-osatekijöiden arvioinnissa ja erityisesti seuraavissa:
- a. Mahdollisten haavoittuvuuksien tai heikkouksien tunnistaminen riskinhallinnassa ja -valvonnassa yksittäisillä riskialueilla. Näitä olisi käytettävä lisätiedon lähteenä, joka toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon arvioitaessa pääomaan kohdistuvia yksittäisiä riskejä näiden ohjeiden osaston 6 mukaisesti tai likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä näiden ohjeiden osaston 8 mukaisesti. Laitoksen tekemiä skenaario- ja herkkyysanalyyssejä voidaan käyttää yksittäisille riskeille altistumisen ja perustana olevien riskitekijöiden asiaan liittyvien herkkyksien arviointiin.
 - b. Mahdollisten puutteiden tunnistaminen yleisissä hallintojärjestelyissä tai laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava näitä lisätiedon lähteenä sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyiden SREP-arviointia varten. Lisäksi laitoksen stressitestien tuloksia voidaan käyttää laitoksen pääomasuunnittelua ja erityisesti sen ajallista ulottuvuutta arvioitaessa.
 - c. Erityisten määrällisten likviditeettivaatimusten kvantifiointi likviditeetin riittävyyden arvioinnin yhteydessä, erityisesti jos toimivaltainen viranomainen ei ole laatinut erityisiä valvontatarkoituksiin käytettäviä vertailuarvoja likviditeettivaatimuksille tai jos se ei käytä likviditeettiä koskevia valvonnallisia stressitestejä.

Laitosten stressitestausohjelmien laadullinen arviointi

128. Arvioidessaan laitosten stressitestausohjelmia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava kaikkia asiaankuuluvia tietolähteitä, jotka koskevat stressitestausohjelmia ja -menetelmiä, mukaan lukien laitoksen omat sisäiset arvioinnit ja validoinnit tai

riippumattomien sisäisten valvontatoimintojen tekemät tarkastukset sekä kolmansien osapuolien tarjoamat tiedot ja arviot, jos niitä on saatavilla.

129. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sitä, miten laitokset suunnittelevat, hallinnoivat ja valvovat stressitestausohjelmia, ja niiden olisi arvioitava näiden ohjelmien asianmukaisuutta ottamalla erityisesti huomioon
- a. laitoksen valmiudet ja saatavilla oleva infrastruktuuri, myös tietojen saatavuuden ja tietojen koonnin osalta, stressitestausohjelman toteuttamiseen yksittäisillä liiketoiminta-alueilla ja yksiköissä ja tarvittaessa koko konsernissa
 - b. vakavaraisuuden ja likviditeetin stressitestien välisten mahdollisten yhtymäkohtien riittävyys
 - c. stressitestausohjelmien tehokkuuden ja vakauden määrittämisessä käytettävän laitoksen arvioinnin riittävyys, ja
 - d. stressitestien tiheyden riittävyys, kun otetaan huomioon stressitestin soveltamisala ja tyyppi, laitosten toiminnan luonne, laajuus, koko ja monimuotoisuus, sijoitusten ominaisuudet ja makrotaloudellinen ympäristö.
130. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava stressitestien tulosten käyttöä laitosten riskin- ja strategianhallinnassa ja erityisesti
- a. sitä, missä määrin stressitestaus on juurtunut laitoksen riskienhallintajärjestelmään ja riskinottohalun ja riskirajojen määrittämisprosessiin
 - b. toimivan johdon ja ylimmän hallintoelimen osallistumista stressitestausohjelmiin ja niihin liittyvään laitoksen sisäiseen raportointiin
 - c. stressitestien ja niiden tulosten sisällyttämistä päätöksentekoon koko laitoksessa.
131. Stressitestausohjelmia, stressitestien tuloksia ja ehdotettuja hallintatoimia arvioitaessa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon sekä laitoskohtaiset että järjestelmän laajuiset näkökulmat. Erityisesti johdon toimia olisi ensisijaisesti arvioitava sisäisestä näkökulmasta, ottaen huomioon niiden uskottavuus yksittäisen laitoksen erityispiirteiden kannalta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava myös hallintatoimia järjestelmän laajuisesta näkökulmasta, sillä muut laitokset harkitsevat todennäköisesti samanlaisia toimia, jotka eivät järjestelmän laajuisessa kontekstissa ole välttämättä mahdollisia.
132. Kun arvioidaan hallintatoimia, joilla on vaikutusta laitoksen pääomaan tai yleiseen taloudelliseen asemaan, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava niiden toteuttamiskelpoisuutta stressitilanteissa ja toimien toteuttamiselle asetettuja määräaikoja. Erityisesti hallintatoimet olisi toteutettava ja pantava täytäntöön stressitestin aikahorisontin aikana. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tarvittaessa

tarkastella hallintatoimia, jotka toteutetaan stressitestin aikahorisonttia myöhäisempänä ajankohtana.

133. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon laitosten stressitestausohjelmien tehokkuus liiketoiminnan haavoittuvuuksien tunnistamisessa ja otettava tämä huomioon, kun arvioidaan laitoksen liiketoimintamallin elinkelpoisuutta ja strategioiden kestävyyttä (ks. osasto 4).

134. Rajat ylittävien ryhmien stressitestausohjelmia ja niiden tuloksia arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon pääoman ja likviditeetin siirrettävyys oikeudellisten yksiköiden ja liiketoimintayksiköiden välillä stressitilanteissa sekä mahdollisten ryhmän sisäisten rahoitustukijärjestelyjen toimivuus, ottaen huomioon rahoitusvaikeudet, joita stressitilanteissa voi olla odotettavissa.

Laitosten stressitestien määrällinen arviointi

135. Edellä mainitun laadullisen arvioinnin lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ja kyseenalaistettava skenaarioiden, oletusten ja menetelmien valintaa ja käyttöä ja arvioitava erityisesti

- a. skenaarioiden vakavuutta myös ottamalla huomioon käänteisessä stressitestauksessa esitetyt skenaariot, niiden esiintymisen todennäköisyys ja niiden merkittävyys laitoksen liiketoimintamallin kannalta
- b. sitä, ovatko skenaariot vakavia mutta uskottavia, sisäisesti johdonmukaisia ja tulevaisuuteen suuntautuneita
- c. sitä, käsitelläänkö skenaarioissa kaikkia tärkeimpiä laitospohjaisia haavoittuvuuksia ja sisältävätkö ne kaikki olennaiset tuotteet ja liiketoiminta-alueet
- d. oletusten vaikutusta stressitestien tuloksiin.

136. Laitosten stressitestien skenaarioita, oletuksia ja tuloksia kyseenalaistaessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä tarvittaessa valvonnallisten stressitestien tuloksia, skenaarioita ja oletuksia, mukaan lukien eri viranomaisten (kuten EPV:n, IMF:n ja EKPJ:n/EJRK:n) suorittamat asiaan liittyvät alueelliset stressitestit sekä yllä eritelty laadullinen arviointi, sen määrittämiseksi, missä määrin laitoksen stressitestausohjelmaan ja sen tuloksiin voidaan luottaa.

137. Jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat puutteita laitosten käyttämien skenaarioiden tai oletuksen rakenteessa, ne voivat vaatia laitoksia suorittamaan stressitestinsä tai tietyt stressitestausohjelman osat uudelleen käyttämällä toimivaltaisten viranomaisten tarjoamia muunnettuja oletuksia tai erikseen määrättyjä skenaarioita (esim. laitosten stressitestejä koskevissa EPV:n ohjeissa määritetyt ankkuriskenaarioita).

138. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava stressitestien tuloksia erityisesti pääoma- ja likviditeettiriskin hallinnan yhteydessä tehdyistä stressitesteistä, myös ICAAP:n ja ILAAP:n tarkoituksiin tehdyistä testeistä (ks. myös jakso 5.7.2). Niiden olisi myös varmistettava, että pääoman riittävyyttä varten käytetyssä stressiskenaariossa vakavaraisuussuhteeseen kohdistuu kielteisiä vaikutuksia esimerkiksi luottoluokituksen muutoksen, nettokorkomarginaalin pienenemisen tai taloudellisten tappioiden vuoksi.
139. Pääoma- ja likviditeettiriskin hallinnan yhteydessä, myös ICAAP:n ja ILAAP:n tarkoituksiin tehtyjä stressitestejä tarkastaessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi suoritettava yhdistävä arvio stressitestien tulosten vaikutuksesta pääoma- ja likviditeettitarpeisiin sekä muihin asiaan kuuluviin lakisääteisiin vaatimuksiin. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, kykeneekö laitos ylläpitämään sovellettavan SREP:n mukaisen kokonaispääomavaatimuksen (TSCR) kaikkina aikoina epäsuotuisassa skenaariossa ja onko se määrittänyt hallintatoimenpiteet TSCR:ää koskeviin rikkomuksiin puuttumiseksi.
140. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava myös stressitestien vaikutusta laitoksen vähimmäisomavaraisuusasteeseen sekä sen direktiivin 2014/59/EU mukaisiin hyväksyttäviä velkoja koskevia vähimmäisvaatimuksia (MREL) varten varattuihin velkoihin.
141. Stressitestien tulosten arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki tiedossa olevat laitoksiin vaikuttavat lainsäädännölliset muutokset, jotka koskevat stressitestin soveltamisalaa ja aikahorisonttia. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava myös kaikkia tiedossa olevia muutoksia tulevaisuuden pääomavaatimukseen (esim. täysiin vaatimukseen perustuvat arvioinnit) stressitestien tulosten ja liiketoimintamallin elinkelpoisuuden arvioinnin yhteydessä.

5.7.4 Uudet tuotteet ja merkittävät muutokset

142. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaisesti dokumentoidut ja ylimmän hallintoelimen hyväksymät uusien tuotteiden hyväksymistä koskevat periaatteet, joissa käsitellään uusien markkinoiden, tuotteiden ja palvelujen kehittämistä, myös niiden perustana olevia prosesseja ja järjestelmiä, ja olemassa oleviin tuotteisiin tehtäviä merkittäviä muutoksia sekä poikkeuksellisia liiketoimia.
143. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, osallistuvatko sisäiset riskinhallinnasta ja vaatimustenmukaisuuden valvonnasta vastaavat toiminnot asianmukaisesti uusien tuotteiden tai olemassa oleviin tuotteisiin, prosesseihin ja järjestelmiin tehtävien merkittävien muutosten hyväksymiseen ja liittykö uusien tuotteiden hyväksyntä vastaavien tarkastusten riittävyyteen.

5.8 Tieto- ja viestintäjärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuuden hallinta

144. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden ja tieto- ja viestintäteknikka- (ICT) sekä turvallisuusriskien hallintaa koskevien EPV:n ohjeiden²¹ mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella tehokkaat ja luotettavat tieto- ja viestintäjärjestelmät ja tukevatko nämä järjestelmät täysimääräisesti riskitietojen koontivalmiuksia sekä normaali- että stressitilanteissa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava, pystyykö laitos vähintäänkin

- a. tuottamaan tarkkoja, johdonmukaisia, täydellisiä ja luotettavia yhdistettyjä riskitietoja liiketoimintayksiköille ja koko laitokselle
- b. keräämään ja yhdistämään kaikki merkittävät riskitiedot koko laitoksesta
- c. tuottamaan koottuja ja ajantasaisia riskitietoja ja riskiraportteja oikea-aikaisesti ja riittävän useasti, ja
- d. tuottamaan muokattavia koottuja riskitietoja ja riskiraportteja johdon tai toimivaltaisten viranomaisten monenlaisiin pyyntöihin, myös muuttuvista sisäisistä tai ulkoisista tarpeista johtuviin satunnaisiin pyyntöihin, vastaamiseksi.

145. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön tehokkaan liiketoiminnan jatkuvuuden hallinnan, johon sisältyvät testattu varautumissuunnitelma ja liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelma sekä elvytysuunnitelmat kaikille sen tärkeille toiminnoille, myös ulkoistetuille kriittisille toiminnoille ja resursseille, ja kykenevätkö suunnitelmat elvyttämään ne luotettavasti.

5.9 Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja vakavaraisuutta koskevat huolet

146. Analysoidessaan sisäisen hallinnon yleistä järjestelmää ja laitoksen laajuisia tarkastuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi myös otettava huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoivilta viranomaisilta saadut arvioinnit ja arvioitava, antavatko ne aiheutta vakavaraisuutta koskeviin huoliin. Tästä voi olla kyse erityisesti silloin, kun havainnoista käy ilmi olennaisia heikkouksia laitoksen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevissa järjestelmissä ja tarkastuksissa. Silloin taas, kun toimivaltaisen viranomaisen arvioinnista käy ilmi, että laitoksen sisäisten tarkastusten ja hallintokehityksen ja laitoksen laajusten tarkastusten puutteet antavat aiheutta rahanpesun ja terrorismin rahoitukseen riskiin liittyviin vakavaraisuutta koskeviin huoliin,

²¹ EPV:n ohjeet tieto- ja viestintäteknikka- (ICT) sekä turvallisuusriskien hallinnasta (EBA/GL/2019/04).

toimivaltaisten viranomaisten olisi tiedotettava arvioinnin tuloksesta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoville viranomaisille²².

147. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, sisältääkö laitoksen yleinen hallintokehys myös rahanpesun ja terrorismin torjunnan riskien hallinnan.

148. Hallintoa ja ohjausta koskevien EPV:n ohjeiden²³ ja ylimmän hallintoelimen jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia koskevien ESMAn ja EPV:n yhteisten ohjeiden²⁴ mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava vakavaraisuuden kannalta, noudatetaanko rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevia ylimmän hallintoelimen velvollisuuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki lisätiedot, jotka saadaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoilta viranomaisilta, kun ne ovat tehneet arvioinnin vaatimustenmukaisuuden hallintaan liittyviä toimintaperiaatteita ja menettelyjä ja rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevien vaatimusten noudattamisesta vastaavan toimihenkilön tehtävää ja vastuita koskevien ohjeiden²⁵ mukaisesti.

5.10 Elvytyksen suunnittelu

149. Arvioidakseen sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava direktiivin 2014/59/EU 6 ja 8 artiklan mukaisesti tehdyn elvytyssuunnitelmien ja elvytyssuunnittelun järjestelyjen arvioinnin yhteydessä tehtyjä havaintoja ja havaittuja puutteita.

150. Samoin SREP-osatekijöiden, sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt mukaan lukien, arvioinnissa tehtyjä havaintoja olisi käytettävä elvytyssuunnitelmien arvioinnin pohjana.

5.11 Soveltaminen konsolidoidusti ja vaikutukset ryhmän yksiköihin

151. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava edellä olevissa jaksoissa käsiteltyjen osatekijöiden lisäksi konsolidoidusti sitä,

- a. ymmärtääkö konsolidoivan laitoksen ylin hallintoelin sekä ryhmän organisaation että sen eri yksiköiden roolit sekä niiden väliset yhteydet ja suhteet

²² Yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti (EBA/GL/2021/15)

²³ Direktiivin 2013/36/EU mukaiset EPV:n ohjeet hallinnosta ja ohjauksesta (EBA/GL/2021/05).

²⁴ ESMAn ja EPV:n yhteiset ohjeet ylimmän hallintoelinten jäsenten ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden sopivuuden arviointia varten direktiivin 2013/36/EU ja direktiivin 2014/65/EU mukaisesti (EBA/GL/2021/06).

²⁵ EBA Guidelines on policies and procedures in relation to compliance management and the role and responsibilities of the AML/CFT Compliance Officer under Article 8 and Chapter VI of Directive (EU) 2015/849 (EBA/GL/2022/05).

- b. onko ryhmän organisatorinen ja oikeudellinen rakenne – merkityksellisiltä osiltaan – selkeä ja avoin ja onko se sopiva liiketoiminnan ja toimien kokoon ja monimuotoisuuteen nähden
 - c. onko laitos ottanut käyttöön tehokkaan, ryhmän laajuisen johdon tieto- ja raportointijärjestelmän, jota sovelletaan kaikkiin liiketoimintayksiköihin ja oikeudellisiin yksiköihin, ja onko tämä laitoksen emoyhtiön ylimmän hallintoelimen käytettävissä riittävän varhaisessa vaiheessa
 - d. onko konsolidoivan laitoksen ylin hallintoelin laatinut johdonmukaiset ryhmän laajuiset strategiat, ryhmän laajuinen riskistrategia ja riskinottohalun järjestelmä mukaan lukien
 - e. kattaako ryhmän riskinhallinta kaikki merkittävät riskit siitä riippumatta, aiheutuuko riski yksiköistä, jotka eivät kuulu konsolidoinnin piiriin (mukaan lukien SPV:t, SPE:t, kiinteistöyhtiöt, oikeudelliset järjestelyt, yhteisöt, joita hallinnoidaan asiakkaiden puolesta omaisuudenhoitajana tai nimellisomistajana), ja luodaanko sen avulla kattava käsitys kaikista riskeistä
 - f. tekeekö laitos säännöllistä stressitestausta, joka käsittää kaikki merkittävät riskit ja yksiköt laitosten stressitestejä koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti, ja
 - g. onko ryhmän laajuinen sisäisen tarkastuksen toiminto riippumaton, onko laadittu ryhmän laajuinen riskiperusteinen tarkastussuunnitelma, ovatko henkilöstö ja resurssit riittävät, onko sillä asianmukaiset valmiudet ja onko olemassa suora raportointiyhteys konsolidoidun laitoksen ylimpään hallintoelimeen.
152. Arvioidessaan sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä tytäryhtiöiden tasolla toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä osastossa lueteltujen osatekijöiden lisäksi arvioitava sitä, toteutetaanko ryhmän laajuisia toimintalinjoja ja menettelyjä tytäryhtiöiden tasolla johdonmukaisesti ja ovatko ryhmän yksiköt toteuttaneet toimia sen varmistamiseksi, että niiden toiminnassa noudatetaan kaikkia sovellettavia lakeja ja asetuksia.

5.12 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

153. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen sisäisten hallintojärjestelyjen ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen riittävydestä. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 3 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava elinkelpoisuuden pistemäärä.

Taulukko 3. Valvontanäkökohdat sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
1	Puutteista sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksella on vankka ja läpinäkyvä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty selkeästi ja riskinotto erotettu riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. • Laitoksella on vahva yrityskulttuuri, eturistiriitojen hallintatapa ja epäkohtien paljastamisen järjestelmä. • Ylimmän hallintoelimen kokoonpano ja toiminta ovat asianmukaisia. • Ylimmän hallintoelimen jäsenten ajankäyttö on tarkoituksenmukaista ja jäsenet noudattavat mahdollisia johtotehtävien määrän rajoituksia. • Laitos on hyväksynyt monimuotoisuutta koskevan toimintalinjan, joka edistää hallituksen monimuotoista kokoonpanoa ja täyttää asetetut tavoitteet. • Palkitsemisjärjestelmä on yhdenmukainen riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. • Riskinhallintajärjestelmä ja -prosessit, mukaan lukien ICAAP, ILAAP, NPAP, stressitestaus ja pääoma- ja likviditeettisuunnittelu, ovat asianmukaisia. • Sisäisen valvonnan järjestelmä ja sisäiset valvontajärjestelyt ovat asianmukaisia. • Riskinhallinnan, vaatimustenmukaisuuden valvonnan ja sisäisen tarkastuksen toiminnot ovat riippumattomia ja niillä on riittävät resurssit, ja sisäisen tarkastuksen toiminto toimii tehokkaasti vakiintuneiden kansainvälisten standardien ja vaatimusten mukaisesti. • Tieto- ja viestintäjärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvät järjestelyt ovat asianmukaisia. • Elvytyssuunnitelma on uskottava, ja elvytyssuunnittelun järjestelyt ovat asianmukaisia.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
2	Puutteet sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä aiheuttavat keskimääräisen tai alhaisen riskin laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksella on pääosin vankka ja läpinäkyvä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty selkeästi ja riskinotto on erotettu riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. • Laitoksella on pääosin vahva yrityskulttuuri, eturistiriitojen hallintatapa ja epäkohtien paljastamisen järjestelmä. • Ylimmän hallintoelimen kokoonpano ja toiminta ovat pääosin asianmukaisia. • Ylimmän hallintoelimen jäsenten ajankäyttö on pääosin tarkoituksenmukaista, ja jäsenet noudattavat tarvittaessa johtotehtävien määrän rajoituksia. • Laitos on hyväksynyt moninaisuutta koskevan toimintalinjan, joka edistää hallituksen kokoonpanon monimuotoisuutta ja joka pääosin noudattaa asetettuja tavoitteita, tai on ottanut käyttöön asianmukaiset toimet toimintalinjan tavoitteiden saavuttamiseksi. • Palkitsemisjärjestelmä on pääosin yhdenmukainen laitoksen riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. • Riskinhallintajärjestelmä ja -prosessit, mukaan lukien ICAAP, ILAAP, NPAP, stressitestaus ja pääoma- ja likviditeettisuunnittelu, ovat pääosin asianmukaisia. • Sisäisen valvonnan järjestelmä ja sisäiset valvontajärjestelyt ovat pääosin asianmukaisia. • Riskinhallinnan, vaatimuksenmukaisuuden valvonnan ja sisäisen tarkastuksen toiminnot ovat riippumattomia, ja niiden toiminta on pääosin tehokasta. • Tieto- ja viestintäjärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvät järjestelyt ovat pääosin asianmukaisia. • Elvytyssuunnitelma on pääosin uskottava.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		Elvytysuunnittelujärjestelyt ovat pääosin asianmukaisia.
3	Puutteista sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä aiheutuu keskimääräinen tai korkea riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen organisaatorakenne ja vastuualueet eivät ole täysin läpinäkyviä, eikä riskinottoa ole erotettu täysin riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. • Yrityskulttuurin, eturistiriitojen hallintatavan ja/tai epäkohtien paljastamisen järjestelmän asianmukaisuudesta on epäilyjä. • Ylimmän hallintoelimen kokoonpanon ja toiminnan asianmukaisuudesta on epäilyjä. • Ylimmän hallintoelimen jäsenten ajankäytön tarkoituksenmukaisuudesta on epäilyjä, eivätkä jäsenet noudata mahdollisia johtotehtävien määrän rajoituksia. • Laitos ei ole hyväksynyt monimuotoisuutta koskevaa toimintalinjaa tai ei ole toteuttanut toimenpiteitä monimuotoisuuden riittävän tason saavuttamiseksi. • Huolta aiheuttaa se, että palkitsemisjärjestelmä voi olla ristiriidassa laitoksen riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. • Riskinhallintajärjestelmän ja -prosessien, ICAAP, ILAAP, NPAP, stressitestaus ja pääoma- ja/tai likvideettisuunnittelu mukaan lukien, asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä. • Sisäisen valvonnan järjestelmän ja sisäisten valvontajärjestelyjen asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä. • Riskinhallinnan, vaatimustenmukaisuutta valvovan ja sisäisen tarkastuksen toiminnon riippumattomuuteen ja tehokkaaseen toimintaan liittyy epäilyjä. • Tieto- ja viestintäjärjestelmien ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvien järjestelyjen asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<ul style="list-style-type: none"> • Elvytyssuunnitelmassa arvioitiin olevan mahdollisesti merkittäviä puutteita ja/tai merkittäviä esteitä sen toteuttamiselle ja valvontaan liittyviä huolenaiheita ei ole täysin otettu huomioon. Elvytyssuunnittelun järjestelyjen asianmukaisuuteen liittyy epäilyjä.
4	<p>Puutteista sisäisessä hallinnossa ja laitoksen laajuisissa valvontajärjestelyissä aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen organisaatorakenne ja vastuualueet eivät ole läpinäkyviä, eikä riskinottoa ole erotettu riskinhallinta- ja valvontatoiminnoista. • Yrityskulttuuri, eturistiriitojen hallintatapa ja/tai epäkohtien paljastamisen järjestelmä eivät ole asianmukaisia. • Ylimmän hallintoelimen kokoonpano ja toiminta eivät ole asianmukaisia. • Ylimmän hallintoelimen jäsenten ajankäyttö on riittämätöntä, ja jäsenet eivät noudata mahdollisia johtotehtävien määrän rajoituksia. • Laitos ei ole hyväksynyt monimuotoisuutta koskevaa toimintalinjaa, ylin hallintoelin ei ole monimuotoinen eikä laitos ole toteuttanut toimenpiteitä riittävän monimuotoisuuden tason saavuttamiseksi. • Palkitsemisjärjestelmä on ristiriidassa riskistrategian ja pitkän aikavälin etujen kanssa. • Riskinhallintajärjestelmä ja -prosessit, mukaan lukien ICAAP, ILAAP, NPAP, stressitestaus ja pääoma- ja/tai likviditeettisuunnittelu, eivät ole asianmukaisia. • Riskinhallinnan, vaatimuksenmukaisuuden valvonnan ja/tai sisäisen tarkastuksen toiminto eivät ole riippumattomia ja/tai sisäinen tarkastuksen toiminnot eivät toimi vakiintuneiden kansainvälisten standardien ja vaatimusten mukaisesti; toiminnot eivät ole tehokkaita.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<ul style="list-style-type: none">• Sisäisen valvonnan järjestelmä ja sisäiset valvontajärjestelyt eivät ole asianmukaisia.• Tieto- ja viestintäjärjestelmät ja liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyvät järjestelyt eivät ole asianmukaisia.• Elvytysuunnitelmassa arvioitiin olevan merkittäviä puutteita ja/tai merkittäviä esteitä sen toteuttamiselle, ja valvontaan liittyviä huolenaiheita ei ole täysin otettu huomioon. Elvytysuunnittelun järjestelyt eivät ole asianmukaiset.

Osasto 6. Pääomaan kohdistuvien riskien arviointi

6.1 Yleisiä näkökohtia

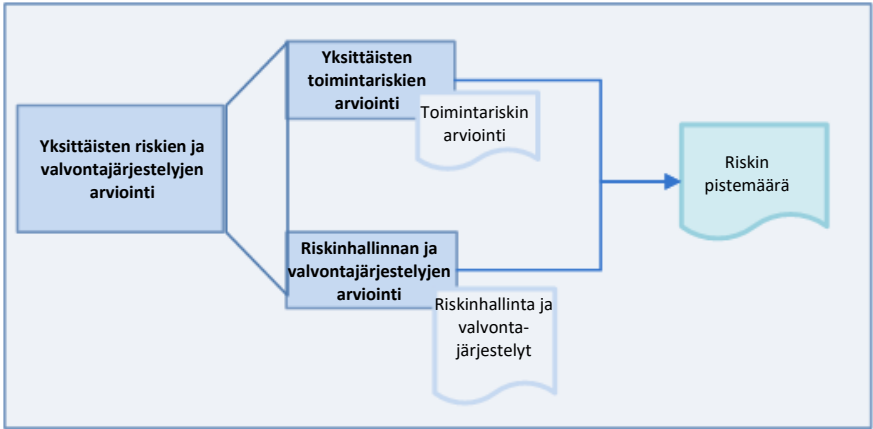
154. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ja pisteytettävä pääomaan kohdistuvat riskit, jotka on tunnistettu laitoksen kannalta merkittäviksi.
155. Tämän osaston tarkoituksena on esitellä yleisiä menetelmiä, joita voidaan käyttää arvioitaessa yksittäisiä riskejä sekä riskinhallintaa ja valvontajärjestelyjä. Sitä ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi, ja siinä annetaan toimivaltaisille viranomaisille liikkumavaraa ottaa huomioon muita lisäkriteereitä, joita ne saattavat pitää tärkeinä kokemuksensa ja laitoksen erityispiirteiden perusteella.
156. Tässä osastossa annetaan toimivaltaisille viranomaisille ohjeet seuraavien pääomaan kohdistuvien riskien arviointiin ja pisteytykseen:
- a. luotto- ja vastapuoliriski
 - b. markkinariski
 - c. operatiivinen riski
 - d. muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttama korkoriski.
157. Tässä osastossa myös yksilöidään kunkin edellä mainitun riskiluokan sisällä joukko alaluokkia, jotka on otettava huomioon arvioitaessa pääomaan kohdistuvia riskejä. Niitä voidaan arvioida ja pisteyttää erikseen sen mukaan, miten merkittäviä nämä alaluokat ovat jonkin tietyn laitoksen kannalta.
158. Päätös merkittävyydestä määräytyy valvontaan perustuvan arvion mukaan. Kun otetaan huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus valuuttamääräisestä luotonannosta²⁶, valuuttamääräisen luotonannon riskin osalta merkittävyys olisi kuitenkin määritettävä ottaen huomioon seuraava raja-arvo:

Valuuttamääräiset lainat suojauksettomille lainanottajille muodostavat vähintään 10 prosenttia laitoksen koko luottosalkusta (kaikki yrityksille ja kotitalouksille myönnetyt luotot), kun koko luottosalkun osuus laitoksen kokonaissaamisista on vähintään 25 prosenttia.

²⁶ Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus valuuttamääräisestä luotonannosta ([EJRK/2011/1](#)), EUVL C 342, 22.11.2011, s. 1.

159. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava muita riskejä, jotka on todettu tietyn laitoksen kannalta merkittäviksi mutta joita ei ole lueteltu yllä (esim. eläkeriski, maineeseen liittyvä riski, strateginen ja liiketoimintariski, step-in-riski, riskien sisäinen ja välinen riskikeskittymä). Tässä prosessissa voidaan käyttää apuna seuraavia:
- a. kokonaisriskin määrän taustalla olevat tekijät
 - b. laitoksen ICAAP:ssä tunnistetut riskit
 - c. laitoksen liiketoimintamallista aiheutuvat riskit (mukaan lukien riskit, joita muut samankaltaista liiketoimintamallia käyttävät laitokset ovat tunnistaneet)
 - d. pääindikaattorien seurantaan perustuvat tiedot
 - e. sisäisten tai ulkoisten tarkastusraporttien havainnot ja huomiot ja
 - f. EPV:n antamat suositukset ja ohjeet samoin kuin makrovakausviranomaisten tai Euroopan järjestelmäriskikomitean esittämät varoitukset ja suositukset.
160. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava edellä kuvatut tekijät huomioon myös suunnitellessaan tietyn riskin arviointiin liittyvän valvontatoimintansa perusteellisuutta.
161. Luotto- ja markkinariskin sekä operatiivisen riskin osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi varmennettava, että laitos noudattaa asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä määritettyjä vähimmäisvaatimuksia. Näissä ohjeissa arviointi ulotetaan kuitenkin näitä vähimmäisvaatimuksia laajemmalle, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat muodostaa kattavan käsityksen pääomaan kohdistuvista riskeistä.
162. Arvioidessaan pääomaan kohdistuvia riskejä toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava rahoituskustannuksiin liittyvän riskin mahdollista vaikutusta osastossa 8 tarkasteltavien menetelmien mukaisesti, ja ne voivat päättää tämän riskin vähentämiseksi toteutettavien toimien tarpeellisuudesta.
163. Käyttäessään tässä osastossa esitettyjä menetelmiä toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä olennaisia määrällisiä indikaattoreita ja muita mittaamismenetelmiä, joita voitaisiin myös käyttää osastossa 3 käsitellyssä pääindikaattorien seurannassa.
164. Kunkin merkittävän riskin osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ja kuvattava riskille annettavassa pistemäärässä
- a. riskitasoa (riskiin liittyvät vastuut) ja
 - b. riskinhallinnan ja valvontajärjestelyjen laatua ja tehokkuutta.
165. Tämän arvioinnin kulku on esitetty alla kaaviossa 4.

Kaavio 1. Pääomaan kohdistuvia riskejä koskevan arvioinnin kulku

166. Arviointeja tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä kaikkia käytettävissä olevia tietolähteitä, kuten lakisäätteistä raportointia, laitoksen kanssa sovitua ad-hoc-raportointia, laitoksen sisäisiä mittaamismenetelmiä ja raportteja (esim. sisäisen tarkastuksen raportti, riskinhallintaraportit, ICAAP:tä koskevat tiedot), paikalla tehdyistä tarkastuksista laadittuja raportteja ja ulkoisia raportteja (esim. laitoksen tiedotteet sijoittajille ja luokituslaitoksille). Vaikka arviointi on tarkoitettu laitospohjaiseksi, olisi harkittava vertailua samanlaisiin laitoksiin, jotta voitaisiin havaita mahdollinen altistuminen pääomaan kohdistuville riskeille. Tällaisiin tarkoituksiin samanlaiset laitokset olisi määriteltävä riskikohtaisesti, ja ne saattavat erota liiketoimintamallianalyysejä tai muita analyysejä varten yksilöidyistä laitoksista.

167. Pääomaan kohdistuvien riskien arvioinnin yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava omien varojen vähimmäisvaatimusten laskennan tarkkuutta ja varovaisuutta sellaisten tilanteiden tunnistamiseksi, joissa omien varojen vähimmäismäärää koskevissa laskelmissa saatetaan aliarvioida riskin todellinen taso. Tästä arvioinnista saataisiin tietoa jaksossa 7.2.3 käsiteltävien omien varojen lisävaatimusten määrittämistä varten.

168. Kunkin merkittävän riskin arvioinnin tuloksen pitäisi käydä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, jossa esitetään tärkeimpiä riskitekijöitä, sekä annettavasta riskipistemäärästä seuraavien jaksojen mukaisesti.

6.2 Luotto- ja vastapuoliriskien arviointi

6.2.1 Yleisiä näkökohtia

169. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava koko taseesta aiheutuvaa luottoriskiä (taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien). Niiden olisi myös arvioitava vastapuoliluottoriskiä ja toimitusriskiä, joka voisi kuulua sekä rahoitustoimintaan että kaupankäyntivarastoon.

170. Arvioidessaan luottoriskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava kaikkia osatekijöitä, jotka määrittävät mahdolliset luottotappiot, ja erityisesti seuraavia: luottovastuutapahtuman (ts. maksuhäiriön) tai muiden sellaisten toisiinsa liittyvien luottovastuutapahtumien todennäköisyyttä, jotka koskevat lähinnä lainanottajia ja heidän kykyään maksaa takaisin asianomaiset sitoumukset; niiden vastuiden määrää, joihin liittyy luottoriski, ja luottoriskien palautusastetta siinä tapauksessa, etteivät lainanottajat pysty maksamaan luottoa takaisin. Kaikkien näiden osatekijöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se mahdollisuus, että nämä osatekijät voivat heikentyä ajan myötä ja huonontua odotettuihin tuloksiin verrattuna.
171. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä huomiota siihen, otetaanko rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit huomioon luotonantoprosessin yhteydessä sekä siihen, onko laitoksella käytössä järjestelmät ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan, että lainojen takaisinmaksuun käytettävät varat ovat laillisista lähteistä luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden²⁷ mukaisesti.

6.2.2 Luottoriskitason arviointi

172. Luottoriskitason arvioinnin avulla toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen pääasialliset luottoriskitekijät ja arvioitava tämän riskin vakavaraisuusvaikutuksen merkittävyyttä laitoksen kannalta. Ominaisen luottoriskin arviointi olisi siten tehtävä seuraavien päävaiheiden mukaisesti:
- a. alustava arviointi
 - b. luottosalkun luonteen ja koostumuksen arviointi
 - c. salkun luottolaadun arviointi
 - d. luottoriskin vähentämisen tason ja laadun arviointi ja
 - e. varausten ja vastuun arvonokaisujen tason arviointi.
173. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava luottoriskiä sekä senhetkisenä että ennakoivasti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi yhdistettävä nykyisen salkun luottoriskin analyysi laitoksen luottoriskistrategian, luottoriskinottohalun ja luottoriskirajojen arviointiin (mahdollisesti osana laajempaa strategian arviointia, joka tehdään liiketoimintamallianalyysin osana). Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös pohdittava, miten odotettu makrotaloudellinen kehitys myös stressitilanteessa voisi vaikuttaa näihin osatekijöihin ja viime kädessä laitoksen voittovaroihin ja omiin varoihin.
174. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä arviointi ensisijaisesti sekä salkun että omaisuusluokan tasolla. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa myös tehtävä yksityiskohtaisempi arviointi, mahdollisesti yksittäisten lainanottajien tai liiketoimien

²⁷ EPV:n luotonantoa ja -valvontaa koskevat ohjeet (EBA/GL/2020/06)

tasolla. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös käyttää otantamenetelmiä arvioidessaan salkkuriskiä.

175. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä arvioinnin vertikaalisesti (ts. tarkastelemalla kaikkia ulottuvuuksia asianomaisten osasalkkujen osalta) tai horisontaalisesti (ts. tarkastelemalla yhtä ulottuvuutta, esimerkiksi luotonannon laatua, koko salkussa).

Alustava arviointi

176. Luottoriskin arvioinnin laajuuden määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava sen luottoriskin lähteet, jota laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin ja muista valvontatoimenpiteistä saatua tietoa.

177. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava vähintäänkin seuraavia seikkoja:

- a. luottoriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu sekä asiaankuuluvat rajat
- b. luottoriskiä koskeva omien varojen vaatimus verrattuna omien varojen kokonaisvaatimukseen ja – tarvittaessa – luottoriskiin kohdennettu sisäinen pääoma verrattuna sisäisen pääoman kokonaismäärään, myös tämän luvun aiemmat muutokset ja ennusteet, jos saatavissa
- c. laitoksen luotonantoon liittyvien taseeseen sisältyvien erien ja taseen ulkopuolisten erien luonne, koko, koostumus ja laatu
- d. luottosalkun arvonalentumisten, poistojen ja maksukyvyttömyysasteen taso ja ajan myötä tapahtuneet muutokset ja
- e. luottosalkun riskipainotettu tulos.

178. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä alustava analyysi tarkastelemalla edellä mainituissa tekijöissä ajan mittaan tapahtuneita muutoksia, jotta ne voivat saada näin tietoon perustuvan käsityksen laitoksen tärkeimmistä luottoriskitekijöistä.

179. Toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä arvioinneissaan merkittävimpinä pitämiinsä tekijöihin ja salkkuihin.

Luottosalkun luonne ja koostumus

180. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava luottoriskin luonnetta (ts. lainanottajien ja vastuiden tyyppejä) havaitakseen taustalla olevat riskitekijät, ja niiden olisi analysoitava laitoksen luottosalkun koostumusta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi

tehtävä tämä analyysi sekä senhetkisenä että ennakoivasti yleisen makrotaloudellisen tilanteen perusteella.

181. Tätä arviointia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava, miten luottoriskin luonne voi vaikuttaa vastuun laajuuteen (esim. luottolimitit / lainanottajien tekemät nostamattomat sitoumukset ja valuutan nimellisarvo), kun otetaan huomioon laitoksen laillinen mahdollisuus yksipuolisesti peruuttaa tehtyjen luottojärjestelyjen nostamattomia määriä.
182. Arvioidakseen luottoriskin luonnetta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin seuraavia luottoriskin alaluokkia ja tehtävä yksityiskohtaisempi arviointi niistä alaluokista, joiden katsotaan olevan laitoksen kannalta merkityksellisimpiä:
- a. luottokeskittymäriski
 - b. vastapuoliluottoriski ja toimitusriski
 - c. maariski
 - d. arvopaperistamisesta aiheutuva luottoriski
 - e. valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvä riski
 - f. erityiskohteiden rahoitus
 - g. rahoitustoiminnan osakeriski
 - h. kiinteistöriski, ja
 - i. lainsäädännön mukaan hyväksytyjen mallien malliriski.

Luottokeskittymäriski

183. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitokseen kohdistuvan direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa tarkoitetun luottokeskittymäriskin asteesta. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi erityisesti arvioida sitä riskiä, että laitokselle aiheutuu merkittäviä luottotappioita vastuiden keskittymisestä pieneen lainanottajaryhmään, useisiin lainanottajiin, joilla on samankaltaisia maksulaiminlyöntejä, tai varoihin, joiden keskinäinen riippuvuusuhde on suuri.
184. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä arvioinnissa tarkasteltava luottokeskittymäriskin eri luokkia, joita ovat muun muassa
- a. yhteen riskikohteeseen perustuvat keskittymät (kuten suurille asiakasriskeille määritelty asiakas tai toisiinsa liittyvien asiakkaiden ryhmä)
 - b. toimialakohtaiset keskittymät

- c. maantieteelliset keskittymät
 - d. tuotekeskittymä ja
 - e. vakuus- ja takauskeskittymä.
185. Luottokeskittymien tunnistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava yhteisiä luottoriskitekijöitä kaikissa vastuissa ja keskityttävä niihin vastuisiin, joissa yleensä ilmenee samankaltaista käytöstä (ts. suuri riippuvuussuhde).
186. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kiinnittää erityistä huomiota sellaisen luottokeskittymäriskin piilossa oleviin lähteisiin, joka voi toteutua stressitilanteissa, kun luottoriskikorrelaation taso voi nousta normaalitilanteeseen verrattuna ja kun taseen ulkopuolisista eristä voi syntyä lisäluottovastuita.
187. Ryhmien osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava luottokeskittymäriskiä, joka voi aiheutua konsolidoinnista ja joka ei välttämättä käy selvästi ilmi yksikkötasolla.
188. Arvioidessaan luottokeskittymiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava päällekkäisyyksien mahdollisuutta (esim. suuri keskittymä tiettyyn järjestelmään johtaa todennäköisesti maakeskittymään ja yhteen riskikohteeseen perustuvaan keskittymään) ja siten vältettävä luottokeskittymän eri tyyppien yksinkertaista yhdistämistä ja sen sijaan tarkasteltava niiden taustalla olevia tekijöitä.
189. Keskittymän tason arvioinnissa toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää erilaisia mittauksia ja indikaattoreita, joista yleisimmät ovat Herfindahl-Hirschman-indeksi (HHI) ja keskittyneisyyskertoimet, joita voidaan sitten sisällyttää enemmän tai vähemmän monimutkaisiin menetelmiin luottorisktiin kohdistuvan lisävaikutuksen arvioimiseksi.

Vastapuoliriski ja toimitusriski

190. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava vastapuoliriskiä, joka aiheutuu johdannaisiin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyvistä vastuista, ja laitosten toimitusriskejä.
191. Tässä arvioinnissa olisi tarvittaessa tarkasteltava seuraavia näkökohtia:
- a. vastapuolten laatu ja asiaan liittyvät vastuun arvonoihausut, ks. myös jakso 6.3
 - b. maksutapahtumien monimuotoisuus
 - c. wrong-way-riski, joka johtuu siitä, että vastapuoliriski korreloi haitallisesti kyseisen vastapuolen luoton laadun kanssa

- d. altistuminen vastapuoli- ja toimitusriskeille sekä nykyisten markkina-arvojen että nimellisarvon kannalta, verrattuna kokonaisluottoriskiin ja omiin varoihin
- e. sellaisten rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureissa käsiteltyjen maksutapahtumien osuus, joissa maksu suoritetaan toimitusta vastaan
- f. keskusvastapuolille suoritettavien maksutapahtumien osuus ja niitä koskevien tappioilta suojautumismekanismien tehokkuus, kolmansiin maihin sijoittautuneille keskusvastapuolille suoritettavien maksutapahtumien osuus ja niitä koskevien tappioilta suojautumismekanismien tehokkuus sekä se, miten liiallisia vastuita EU:n ulkopuolisille keskusvastapuolille vähennetään, erityisesti 21. syyskuuta 2020 tehdyn komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2020/1308²⁸ yhteydessä, koska siinä annetaan rahoitusmarkkinoiden osallistujille aikaa 30. kesäkuuta 2022 asti vähentää vastuitaan Yhdistyneen kuningaskunnan keskusvastapuolille
- g. OTC-tapahtumien, joita ei määritetä keskusvastapuolessa, osuus, ja niitä koskevien tappioiden suojautumismekanismien tehokkuus ja
- h. nettoutussopimusten olemassaolo, merkitys, tehokkuus ja täytäntöönpantavuus.

Maariski

192. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava
- a. keskittymäastetta kaikissa maariskiin liittyvissä vastuutyypeissä, valtiovaluuttojen mukaan lukien, suhteessa koko laitoksen luottosalkkuun (velallista ja määrää kohden)
 - b. lainanottajan kotivaltion taloudellista vahvuutta ja vakautta ja aiempia tuloksia ajallaan maksamisessa ja vakavien maksulaiminlyöntien esiintymisessä
 - c. sellaisten muunlaisten valtion toimien riskiä, jotka voivat olennaisesti heikentää lainanottajien luottokelpoisuutta (esim. talletusten jäädyttäminen, pakkolunastus tai rankaiseva verotus)
 - d. riskiä, joka aiheutuu sellaisen tapahtuman (esim. luonnollisen tai yhteiskunnallisen/poliittisen tapahtuman) mahdollisuudesta, joka vaikuttaa koko maahan ja johtaa suuren luotonantajaryhmän maksukyvyttömyyteen (kollektiivinen vastapuoliriski), ja
 - e. rajat ylittävään valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvää siirtoriskiä merkittävien rajat ylittävän luotonannon osalta ja valuuttamääräisiä vastuita.

²⁸ [Komission täytäntöönpanopäätös \(EU\) 2020/1308](#) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneessä kuningaskunnassa oleviin keskusvastapuoliin sovellettavan sääntelykehysten vastaavuuden vahvistamisesta määrääjäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti.

Vaikka maariski olisi otettava huomioon luottoriskissä, sen arvioinnista voidaan saada tietoa myös muuntyyppisten riskien analyysiin.

Arvopaperistamisesta aiheutuva luottoriski

193. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava arvopaperistamiseen liittyvää luottoriskiä, jos laitokset toimivat alullepanijoina, sijoittajina, järjestäjinä tai lisävakuusjärjestelyjen tarjoajina.
194. Ymmärtääkseen asiaankuuluvien vastuiden luonnetta ja mahdollista kehitystä toimivaltaisten viranomaisen pitäisi
 - a. ymmärtää laitosten strategia, riskinottohalu ja liiketoiminnan vaikuttimet arvopaperistamisen osalta ja
 - b. analysoida arvopaperistamiseen liittyviä vastuita ottaen huomioon sekä laitosten rooli että etuoikeusluokkien järjestys ja arvopaperistamisen tyyppi (esim. perinteinen vs. synteettinen, arvopaperistaminen vs. uudelleenarvopaperistaminen).
195. Arvioidessaan merkittäviksi katsotuista arvopaperistamiseen liittyvistä vastuista aiheutuvaa luottoriskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ainakin
 - a. arvopaperistamiseen liittyvien vastuiden muuhun rahoitustoimintaan ja kaupankäyntivarastoon kohdentamisen asianmukaisuutta ja johdonmukaisuutta laitoksen arvopaperistamisstrategian kanssa
 - b. sitä, sovelletaanko arvopaperistamiseen asianmukaista sääntelykohtelua
 - c. laitoksen hallussa olevien arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokkien luokitusta ja arvonkehitystä sekä niiden perustana olevien varojen luonnetta, koostumusta ja laatua
 - d. pääomahelpotusten johdonmukaisuutta alulle pantujen arvopaperistamisten tosiasiallisen riskin siirtymisen kanssa; toimivaltaisten viranomaisten olisi myös todennettava, antaako laitos jonkinlaista epäsuoraa (sopimukseen perustumatonta) tukea liiketoimille ja sen mahdollista vaikutusta luottoriskiä koskeviin omiin varoihin
 - e. sitä, onko arvopaperistamispalvelulle tarjottujen maksuvalmiusjärjestelyjen käytettyjen ja käyttämättömien määrien välillä selkeä ero, ja
 - f. sitä, onko laitoksen hallinnoimia lyhytaikaisia omaisuusvakuudellisia rahamarkkinavelkakirjoja (ABCP-instrumentteja) varten olemassa varautumissuunnitelmia siltä varalta, ettei rahamarkkinavelkakirjan liikkeellelasku

ole mahdollista likviditeettitilanteen vuoksi, ja sen vaikutusta laitoksen kokonaisluottoriskiin.

Valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvä riski

196. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida sen lisäluottoriskin olemassaoloa ja merkittävyyttä, joka aiheutuu valuuttamääräisestä luotonannosta suojauksettomille lainanottajille, jotka ovat tavallisia laina-asiakkaita ja pk-yrityksiä. Erityisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava markkina- ja luottoriskin välistä ei-lineaarista suhdetta, jos valuuttakursseilla (markkinariskillä) saattaa olla suhteeton vaikutus laitoksen valuuttamääräisten luottojen salkun luottoriskiin. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa laajennettava tämä arviointi koskemaan muita suojauksettomia laina-asiakkaita. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti arvioitava suurempaa luottoriskiä, joka aiheutuu

- a. sekä velan maksamatta olevan arvon että tällaisen velan maksujen merkittävästä lisääntymisestä, ja
- b. velan maksamatta olevan arvon noususta verrattuna kotivaluutan määräisten vakuusvarojen arvoon.

197. Arvioidessaan valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvää merkittäväksi katsottua riskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava

- a. valuuttakurssijärjestelmän tyyppiä ja sitä, miten se voi vaikuttaa koti- ja ulkomaanvaluutan kurssimuutoksiin
- b. laitoksen valuuttamääräisen luotonannon riskien hallinnan, mittaamisen ja valvonnan järjestelmiä, toimintalinjoja ja menettelyjä ja myös sitä, missä määrin ne käsittävät markkina- ja luottoriskin väliset ei-lineaariset suhteet. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida erityisesti,
 - i. tunnistaako laitos nimenomaisesti valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvän riskinottohalunsa ja toimiiko se määritettyjen raja-arvojen puitteissa
 - ii. otetaanko valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvä riski huomioon, kun arvioidaan lainanottajia ja tehdään valuuttamääräisiä luottoja koskevia sitoumuksia ja otetaan myös huomioon valuuttamääräisiä lainoja hakevien lainanottajien luottokelpoisuutta koskevat ohjeet, jotka esitetään luotonantoa ja -valvontaa koskevissa EPV:n ohjeissa²⁹

²⁹ EPV:n luotonantoa ja -valvontaa koskevat ohjeet (EBA/GL/2020/06).

- iii. käsitelläänkö ICAAP:ssä asianmukaisesti valuuttamääräiseen luotonantoon liittyvää riskiä, riskien keskittyminen yhteen tai useampaan valuuttaan mukaan lukien
 - iv. tarkistaako laitos säännöllisesti lainanottajien suojausaseman
 - v. otetaanko valuuttakurssivaihtelujen vaikutus huomioon maksukyvyttömyyden todennäköisyyksissä
- c. valuuttakurssivaihtelujen herkkyysvaikutusta lainanottajien luottoluokituksiin tai -pisteytykseen ja velanhoitokykyyn ja
 - d. luotonantotoiminnan mahdollisia keskittymiä yhteen ulkomaiseen valuuttaan tai rajalliseen määrään ulkomaisia valuuttoja, joiden keskinäinen riippuvuussuhde on suuri.

Erityiskohteiden rahoitus

198. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava erityiskohteiden rahoitusta erillään muusta luotonantotoiminnasta, koska erityisrahoitusvastuiden riski piilee rahoitettavan varallisuuden tai hankkeen kannattavuudessa (esim. liikekiinteistö, voimalaitos, laivasto tai hyödykkeet) eikä niinkään lainanottajassa (joka on yleensä erillisyhtiö).
199. Yleisesti ottaen nämä riskit ovat kooltaan merkittäviä suhteessa salkkuun ja edustavat siten pitkän maturiteetin luottokeskittymän lähdeä, joka vaikeuttaa luotettavien ennusteiden laatimista kannattavuudesta.
200. Arvioidessaan olennaisiksi katsottua erityiskohteiden rahoituksen riskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava
- a. hankkeiden kannattavuutta ja liiketoimintasuunnitelmien perustana olevien oletusten maltillisuutta (tärkeimpien asiakkaiden luottoriski mukaan lukien)
 - b. erityisesti tuettuja aloja koskevien sääntelymuutosten vaikutusta tuleviin kassavirtoihin
 - c. tarvittaessa muuttuvan markkinakysynnän vaikutusta ja sitä, onko rahoitetun kohteen mahdolliselle tulevalle myynnille olemassa markkinat
 - d. syndikaatin tai muiden luottoriskin jakavien luotonantajien olemassaoloa ja
 - e. järjestäjien pantiksi antamaa vakuutta.

Rahoitustoiminnan osakeriski

201. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen osakesijoitusten arvon alenemisen riski ja varmistettava, että riskiä hallitaan asianmukaisesti laitoksen riskikehyksessä. Tällaisessa arvioinnissa olisi tarvittaessa erityisesti keskityttävä strategiaan omistuksiin osallistumista koskevaan riskiin (sekä vakuutuksissa että muissa kuin vakuutuksissa).

Kiinteistöriski

202. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen kiinteistösijoitusten arvon alenemisen riski ja varmistettava, että riskiä hallitaan asianmukaisesti laitoksen riskikehyksessä. Tällaisessa arvioinnissa olisi myös tarvittaessa keskityttävä kiinteistövaroihin liittyvien rahoitusvälineiden arvoon (esim. kiinteistösijoitusyhtiöt eli REIT-rahastot).

Lainsäädännön mukaan hyväksytyjen mallien malliriski

203. Kun laitokset käyttävät lainsäädännön mukaan hyväksytyjä sisäisiä malleja luottoriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi seurattava, täyttääkö laitos edelleen vähimmäisvaatimukset, ja varmistettava, että asiaan liittyviä omien varojen vaatimuksia ei aliarvioida. Malliriskin arviointi voi perustua muista valvontatoimista saatuihin näkemyksiin, muun muassa direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan mukaan tehdyistä toimista.

Salkun luottolaadun arviointi

204. Arvioidessaan toiminnan luonteesta johtuvaa luottoriskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava luottosalkun laatua tekemällä analyysi, jotta erotetaan järjestettyjen, järjestämättömien ja lainanhoitajoustollisten vastuiden luokat, ja otettava siinä huomioon järjestämättömien saamisten ja lainanhoitajoustosaamisten käsittelyä koskevat EPV:n ohjeet³⁰.

205. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava luottojen kokonaislaatua salkutasolla ja erilaisia laatuluokkia kussakin edellä mainitussa luokassa, jotta voitaisiin määrittää laitoksen kokonaisluottoriski. Tämän arvioinnin osana toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava maksukyvyttömyys- ja siirtymäriskiä vastuuluokittain ja otettava huomioon luottolaadun ajalliset suuntaukset. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava, onko tosiasiallinen luottolaatu yhdenmukainen todetun riskinottohalun kanssa, ja selvitettävä mahdollisten poikkeamien syyt.

206. Arvioidessaan salkun luottolaatua toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota luottovastuiden luokituksen asianmukaisuuteen ja arvioitava mahdollisen väärinluokituksen vaikutusta, mikä aiheuttaisi viivästystä tappioihin

³⁰ EBA/GL/2018/06

varautumisessa ja tappioiden kirjaamisessa laitoksessa. Tätä arviointia tehdessään toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää vertaisanalyysia ja vertailusalkkuja, jos sellaisia on saatavilla. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös käyttää luottojen otantaa arvioidessaan salkun luottolaatua.

Järjestetyt vastuut

207. Arvioidessaan järjestettyjen vastuiden luottolaatua toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava muutosta salkun kokoonpanossa, koossa ja luottokelpoisuudessa, sen kannattavuutta ja tulevan arvonmenetyksen riskiä analysoimalla seuraavia tekijöitä, jos ne ovat saatavissa:

- a. lainanottajan luottoluokkajakauma (esim. sisäiset ja/tai ulkoiset luokitukset tai muut tiedot, jotka soveltuvat luottokelpoisuuden mittaamiseen, kuten velkaantumisaste, erien maksamiseen käytettävien tulojen suhteellinen osuus jne.)
- b. kasvu lainanottaja-, ala- ja tuotekohtaisesti sekä johdonmukaisuus luottoriskistrategioiden kanssa
- c. lainanottajien luottoluokkien, tai yleisemmin lainanottajien takaisinmaksukyvyyn, herkkyyden suhdannekierrolle
- d. ajan mittaan tapahtuneet luottoluokkien siirtymät sekä erääntyneisyys- ja maksukyvyttömyysasteet eri aikahorisonttien osalta ja
- e. kannattavuus (esim. luottomarginaali vs. luottotappiot).

208. Näitä analyyseja tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sekä velallisten määrää että asiaan liittyviä määriä/summia ja otettava huomioon salkun keskittymistaso.

Lainanhoitajastolliset vastuut

209. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava lainanhoitajastollisten vastuiden määrää ja niistä mahdollisesti aiheutuvia tappioita. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava ainakin

- a. lainanhoitajastollisten vastuiden määrää salkkukohtaisesti ja niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia, myös samanlaisiin laitoksiin verrattuna
- b. erityyppisten lainanhoitajastollisten vastuiden määriä, myös toimenpiteiden aikahorisontteja
- c. lainanhoitajastollisten vastuiden vakuudellisuuden tasoa ja laatua, ja

- d. lainanhoitajoustollisten vastuiden siirtymää järjestetyiksi ja järjestämättömiksi vastuiksi, myös samanlaisiin laitoksiin verrattuna.

Järjestämättömät vastuut

210. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava järjestämättömien vastuiden merkittävyyttä muun muassa salkkukohtaisesti ja niistä mahdollisesti aiheutuvia tappioita. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava ainakin
 - a. järjestämättömien vastuiden asteita salkkukohtaisesti, alakohtaisesti sekä maantieteellisesti ja niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia, ja otettava siinä huomioon myös muutokset salkuissa (esim. kasvavat salkut verrattuina päättyviin salkkuihin) ja strategiassa järjestämättömien vastuiden osalta (esim. järjestämättömien vastuiden viimeaikaiset myynnit)
 - b. vastuiden jakautumista järjestämättömien vastuiden luokkiin (ts. eräänntyneet, epävarmat jne.)
 - c. tarvittaessa vakuuksien tyyppejä ja tasoja
 - d. siirtymää järjestämättömistä luokista järjestettyihin, lainanhoitajoustollisiin vastuisiin sekä järjestämättömien luokkien kesken
 - e. ulosmitattuja omaisuuseriä ja niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia
 - f. aiempia palautusasteita salkku- ja alakohtaisesti, maantieteellisesti tai vakuuden tyyppin ja palautusprosessin keston mukaan, ja
 - g. aikaa siitä, että vastuut luokiteltiin järjestämättömiksi, maturettiluokan mukaan analysoituna (vintage).
211. Edellä kuvattua analyysia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten pitäisi hyödyntää vertaisanalyysia ja käyttää tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan vertailusalkkuja (ts. laitosryhmille yhteisten lainanottajien salkkuja).

Luottoriskin vähentämisen tason ja laadun arviointi

212. Jotta voitaisiin arvioida luottoriskin mahdollista vaikutusta laitokseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi tarkasteltava takausten (luottojohdannaiset mukaan lukien) tasoa ja laatua ja sellaisten käytettävissä olevien vakuuksien tasoa ja laatua, jotka vähentäisivät luottotappioita, jos luottovastuutapahtumia toteutuu, mukaan lukien ne, joita ei hyväksytä luottoriskin vähentämismenetelmiksi omien varojen laskelmia varten.
213. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava erityisesti

- a. vakuuden ja takuiden kattavuutta salkku-, lainanottajatyypin-, luokitus- ja alakohtaisesti sekä muita asiaankuuluvia näkökohtia
 - b. järjestettyjen ja järjestämättömien vastuiden vakuuden arvoja, myös sitä, missä määrin ne täyttävät järjestämättömien saamisten ja lainanhoitajatoimien käsittelyä koskevien EPV:n ohjeiden (järjestämättömien vastuiden suojaamisen käytettyjen vakuuksien osalta) ja luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden (kaikkien vakuuksien osalta) vaatimukset
 - c. aiempia palautusasteita vakuuden ja takauksien tyyppin ja määrän mukaan ja
 - d. laimentumisriskin (ks. asetuksen (EU) 575/2013 4 artikla) merkittävyyttä ostettujen saatavien kannalta.
214. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava jäännösriskin (ks. direktiivin 2013/36/EU 80 artikla) merkittävyyttä ja erityisesti
- a. vakuussopimusten ja takauksien riittävyyttä ja täytäntöönpantavuutta
 - b. mahdollisuutta realisoida vakuus ja panna takauksia täytäntöön kansallisen oikeusjärjestelmän mukaisesti ja niiden ajoitusta
 - c. vakuuden arvon likviditeettiä ja volatilitteettiä
 - d. vakuuden perittävässä olevaa arvoa luoton takaisinperintätoimien (esim. pakkolunastusmenettelyjen) tilanteessa ja
 - e. tarvittaessa takaajien luottokelpoisuutta luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden vaatimusten perusteella.
215. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida takaajien ja vakuuksien keskittymistä sekä niiden korrelointia lainanottajien luottokelpoisuuden kanssa (ts. wrong-way-riski) ja mahdollista vaikutusta suojan tehokkuuteen.

Luottotappiovarausten tason ja vastuun arvonoiikaisujen arviointi

216. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko luottotappiovarausten taso ja vastuun arvonoiikaisu asianmukaisia vastuiden laatuun ja tarvittaessa vakuuden tasoon nähden. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava
- a. onko luottotappiovarausten taso yhdenmukainen eri salkkuihin liittyvän riskitason kanssa eri aikoina ja samanlaisiin laitoksiin verrattuna
 - b. kuvastavatko johdannaisten markkina-arvoihin tehdyt vastuun arvonoiikaisu asiaankuuluvien vastapuolten luottokelpoisuutta

- c. ovatko kirjanpidon luottotappiovaraukset yhdenmukaisia sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden kanssa ja arvioidaanko niiden olevan riittäviä odotettujen tappioiden kattamiseksi
 - d. onko järjestämättömiä ja lainanhoitojoustollisia vastuita ja pakkolunastettuja varallisuuseriä varten tehty riittävät luottotappiovaraukset siten, että on otettu huomioon olemassa olevan vakuuden taso ja tällaisten vastuiden alkamisajankohta (vintage) sekä järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamiseen sovellettavat lakisääteiset vähimmäisvaatimukset, ja
 - e. ovatko luottotappiovaraukset yhdenmukaisia aiempien tappioiden ja asiaan liittyvän makrotalouden kehityksen kanssa ja kuvastavatko ne asiaankuuluvaan sääntelyyn (esim. pakkolunastus, haltuunotto, velkojien suoja) tehtyjä muutoksia.
217. Tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tehdä tarkastuksia itse paikalla tai toteuttaa muita asianmukaisia valvontatoimenpiteitä sen arvioimiseksi, onko luottotappiovarausten taso ja riskin kattavuus riittävä, esimerkiksi analysoimalla otantaa luotoista.
218. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös otettava huomioon sisäisten ja ulkoisten tilintarkastajien havainnot, jos saatavissa.

Stressitestausta

219. Arvioidessaan laitoksen luottoriskitasoa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon niiden stressitestien tulokset, jotka laitos on tehnyt tunnistaakseen aiemmin tunnistamatta jääneet luottoriskin lähteet, kuten ne, joita aiheutuu muutoksista luottolaadussa, luottokeskittymissä, vakuusarvossa ja luottovastuusta stressitilanteessa.

6.2.3 Luottoriskin hallinnan ja valvontajärjestelyjen arviointi

220. Saadakseen kattavan käsityksen laitoksen luottoriskiprofiilista toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava laitoksen luottotoiminnan perustana olevaa hallintoa ja riskinhallintajärjestelmää lainan koko elinkaaren ajan. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava seuraavia tekijöitä ja otettava myös huomioon luotonantaja- ja -valvontaa koskevat EPV:n ohjeet ja järjestämättömien saamisten ja lainanhoitojoustosaamisten käsittelyä koskevat EPV:n ohjeet:
- a. luottoriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu
 - b. organisaatiokehys
 - c. toimintalinjat ja menettelyt
 - d. riskien tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, valvonta ja raportointi, ja

e. sisäisen valvonnan järjestelmä.

221. Niiden laitosten osalta, joissa käytetään järjestämättömien vastuiden (vähentämistä koskevia) strategioita ja asiaankuuluvia hallintoon ja operaatioihin liittyviä ohjeita järjestämättömien saamisten ja lainanhoitojoustosaamisten käsittelyä koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, täyttävätkö laitokset kyseisissä ohjeissa tällaisia strategioita ja niiden käyttöönottoa varten asetetut erityisvaatimukset, muun muassa kuluttajansuojavelvoitteiden täyttämisen osalta.

Luottoriskistrategia ja riskinottohalu

222. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella luotettava, selkeästi muotoiltu ja dokumentoitu luottoriskinottohalu, strategia ja rajat, jotka sen ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi muun muassa otettava huomioon se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin selkeästi luottoriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun sekä prosessin niiden tarkistamiseksi
- b. toteuttaako ja valvooko ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää luottoriskistrategiaa ja varmistaako se näin, että laitoksen toiminta on laaditun strategian mukaista, että kirjallisia menettelyjä laaditaan ja toteutetaan ja että vastuualueet on jaettu selkeästi ja asianmukaisesti
- c. kuvastaako laitoksen luotto- ja vastapuoliriskistrategia sitä, miten paljon luottoriskejä laitos on valmis ottamaan, ja onko se yhdenmukainen sen kokonaisriskinottohalun kanssa
- d. onko laitoksen luottoriskistrategia tarkoituksenmukainen laitokselle, kun otetaan huomioon sen
 - liiketoimintamalli
 - kokonaisriskinottohalu
 - markkinaympäristö ja asema rahoitusjärjestelmässä sekä
 - taloudellinen tilanne, rahoituskapasiteetti ja omien varojen riittävyys
- e. kattaako laitoksen luottoriskistrategia sen luotonantotoiminnan ja vakuudenhallinnan samoin kuin järjestämättömien vastuiden hallinnan, ja tukeeko strategia riskiperusteista päätöksentekoa, jossa tarkasteltaviin näkökohtiin voivat kuulua esimerkiksi vastuun tyyppi (kaupallinen, kuluttajia koskeva, kiinteistöä koskeva, valtionvastuu), toimiala, maantieteellinen sijainti, valuutta ja maturiteetti, keskittyviä koskevat rajat mukaan lukien

- f. käsittääkö laitoksen luottoriskistrategia laajasti ottaen kaikki laitoksen toiminnot, joissa luottoriski voi olla merkittävä
- g. otetaanko laitoksen luottoriskistrategiassa huomioon talouden suhdannekiertoon liittyvät näkökohdat, myös stressitilanteissa, ja niistä seuraavat muutokset luottoriskisalkun kokoonpanossa, ja
- h. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että luottoriskistrategiasta tiedotetaan tehokkaasti koko asiaankuuluvalla henkilöstölle.

Organisaatiokehys

223. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen organisaatiokehys ja hallintojärjestelyt, jotka mahdollistavat tehokkaan luottoriskien hallinnan, mittaamisen ja valvonnan, ja onko sillä riittävät (sekä laadullisesti että määrällisesti) henkilöresurssit ja tekniset resurssit vaadittujen tehtävien hoitamiseksi. Niiden olisi muun muassa otettava huomioon,

- a. onko luottoriskin ottamiselle, mittaamiselle, seurannalle, hallinnalle ja raportoinnille määritetty selkeät vastualueet
- b. kuuluvatko luottoriskinvalvonta- ja seurantajärjestelmät riippumattoman tarkastelun piiriin ja onko riskinottajat ja riskien hallinnasta vastaavat henkilöt erotettu selkeästi
- c. kattavatko riskinhallinta-, mittaamis- ja valvontatoiminnot luottoriskin koko laitoksessa, ja
- d. onko luotonantotoimintaan, luottoriskin hallintaan ja järjestämättömien vastuiden hallintaan osallistuvalla henkilöstöllä erityisesti järjestämättömien vastuiden käsittely-yksiköissä (sekä liiketoiminta-alueilla että hallinnan ja valvonnan aloilla) asianmukainen pätevyys ja kokemus tehtäviensä suorittamiseen.

Toimintalinjat ja menettelyt

224. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset toimintalinjat luoton antamista ja luottoriskin tunnistamista, hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten, mukaan lukien vakuuden arviointi, perintä tai myyntiprosessit, ja ovatko kyseiset toimintalinjat luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden ja järjestämättömien saamisten ja lainanhoitajustosaamisten käsittelyä koskevien EPV:n ohjeiden mukaisia. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin luottoriskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa koskevat toimintalinjat, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti riskistrategioiden mukaisesti
- b. onko ylin johto vastuussa toimintalinjojen ja menettelyjen laatimisesta ja toteuttamisesta luottoriskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten, sellaisina kuin ylin hallintoelin on ne määritellyt
- c. ovatko toimintalinjat ja menetelmät luotettavia ja yhdenmukaisia luottoriskistrategian kanssa ja kattavatko ne kaikki tärkeimmät liiketoiminnot ja luottoriskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan kannalta olennaiset prosessit, erityisesti
 - luotonannon ja hinnoittelun: esimerkiksi lainanottajat, takaajat ja vakuuskelpoisuus; luottolimitit, rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien, keskusvastapuolien (CCP) ja vastaavien pankkien valinta; käytettävissä olevat luottojärjestelytyypit; sovellettavat ehdot (vakuutta ja nettoutussopimuksia koskeva vaatimus mukaan lukien)
 - luottoriskin mittaamisen ja seurannan: esimerkiksi kriteerit toisiinsa yhteydessä olevien vastapuolten ryhmien tunnistamiseksi; kriteerit lainanottajien luottokelpoisuuden arvioimiseksi ja vakuuden arvioimiseksi ja niiden tarkistamistiheys; kriteerit arvonalennusten, vastuun arvonokaisujen ja varausten määrittämiselle ja
 - luoton hallinnan: esimerkiksi kriteerit tuotteiden, ehtojen ja määräysten tarkistamiselle; kriteerit lainanhoitojoustokäytäntöjen tai uudelleenjärjestelyjen soveltamiselle; kriteerit lainojen luokitukselle ja järjestämättömien lainojen hallinnalle
- d. esitetäänkö toimintalinjoissa ja menettelyissä myös, miten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit, joille laitos altistuu luotonantotoimien vuoksi, tunnistetaan ja miten niitä arvioidaan ja hallitaan sekä liiketoiminnan (sen mukaan, minkälaisia asiakkaita palvellaan, mitä luotonantotuotteita tarjotaan, millä maantieteellisillä sijaintipaikoilla altistutaan ja mitä jakelukanavia käytetään) että yksittäisen suhteen (kun otetaan huomioon luoton tarkoitus, se, missä määrin vastapuoli aiheuttaa rajanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä, ja luoton takaisin maksamiseen käytettävien varojen lähteen laillisuus) tasolla
- e. ovatko tällaiset toimintalinjat asiaa koskevien säännösten mukaisia ja tarkoituksenmukaisia laitoksen toiminnan luonteeseen ja monimuotoisuuteen nähden ja mahdollistavatko ne sen, että laitoksen toimialaan kuuluville eri tuotteille ja toiminnoille ominainen luottoriski ymmärretään selkeästi
- f. ovatko tällaiset toimintalinjat selkeästi muotoiltuja, tiedotetaanko niistä ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti koko laitoksessa ja

- g. sovelletaanko näitä toimintalinjoja johdonmukaisesti pankkiryhmien kesken ja mahdollistavatko ne yhteisten lainanottajien ja vastapuolten asianmukaisen hallinnan.

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi

225. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen järjestelmä luottoriskien tunnistamista, ymmärtämistä, mittaamista, seuranta ja raportointia varten laitoksen koon ja monimuotoisuuden mukaisesti ja täyttääkö tämä järjestelmä asiaa koskevan EU:n lainsäädännön ja kansallisen täytäntöönpanolainsäädännön vaatimukset.
226. Tältä osin toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sitä, onko laitoksilla asianmukainen datainfrastruktuuri, joka täyttää luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden ja järjestämättömien saamisten ja lainanhoitojoustosaamisten käsittelyä koskevien EPV:n ohjeiden vaatimukset ja ovatko analysointimenetelmät tarkoituksenmukaisia, jotta laitos voi niiden avulla hallita asianmukaisesti luottoriskiään ja täyttää valvontaan liittyvät raportointivaatimukset sekä tunnistaa, mitata ja seurata säännöllisesti kaikkien taseeseen sisältyvien ja taseen ulkopuolisten toimintojen riskitasoja (tarvittaessa ryhmän tasolla), ja erityisesti
- a. lainanottajan/vastapuolen/liiketoimen luottoriskiä ja hyväksyttävyyttä
 - b. lainanottajien ja tarvittaessa toisiinsa yhteydessä olevien lainanottajien ryhmien (niiden luonteesta riippumatta) luottovastuita
 - c. takuu- ja vakuuskatetta (mukaan lukien nettoutussopimukset) ja katteen hyväksyttävyyttä
 - d. sopimusehtojen ja sopimusten jatkuvaa noudattamista (sopimusvakuudet)
 - e. valtuuttamattomia tilinylityksiä ja ehtoja luottovastuiden uudelleenluokitukselle ja
 - f. luottokeskittymäriskin merkittäviä lähteitä.
227. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, ymmärtääkö laitos selkeästi lainanottajien, liiketoimien ja myönnettyjen luottojen eri tyypeihin liittyvän luottoriskin.
228. Niiden olisi myös arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset taidot, järjestelmät ja menetelmät tämän riskin mittaamiseksi lainanottajan/liiketoimen ja salkun tasolla niiden laitoksen toimintojen, joihin liittyy luottoriski, koon, luonteen, kokoonpanon ja monimuotoisuuden mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti varmistettava, että tällaiset järjestelmät ja menetelmät
- a. mahdollistavat sen, että laitos voi eriyttää lainanottaja- ja liiketapahtumariskin eri tasot

- b. antavat luotettavan ja varovaisen arvion luottoriskin ja vakuusarvon tasosta niin, että niissä keskitytään erikseen asuin- ja liikekiinteistövakuuksilla suojattuihin vastuisiin
 - c. tunnistavat ja mittaavat luottokeskittymäriskejä (yhteen riskikohteeseen keskittyvät, alakohtaiset, maantieteelliset jne.)
 - d. mahdollistavat sen, että laitos voi laatia luottoriskiarvioita suunnittelutarkoituksiin ja stressitestausta varten
 - e. mahdollistavat sen, että laitos voi määrittää odotettujen ja aiheutuneiden tappioiden kattamiseen vaadittavien varausten ja vastuun arvonokaisujen tason ja
 - f. pyrkivät tarvittaessa kattamaan ne riskitekijät, jotka eivät kuulu tai kuulu kokonaisuudessaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimusten piiriin.
229. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ymmärtävätkö laitoksen ylin hallintoelin ja ylin johto luoton mittausjärjestelmän perustana olevat oletukset ja ovatko ne tietoisia asiaan liittyvän malliriskin tasosta.
230. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos tehnyt stressitestejä, jotta ymmärrettäisiin haitallisten tapahtumien vaikutus sen luottoriskivastuisiin ja sen luottoriskivarausten riittävyteen. Niiden olisi otettava huomioon
- a. stressitestien tiheys
 - b. tunnistetut asiaan liittyvät riskitekijät
 - c. stressiskenaarion perustana olevat oletukset ja
 - d. stressitestien tulosten sisäinen käyttö pääomasuunnittelussa ja luottoriskistrategioissa.
231. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos määritellyt ja toteuttanut jatkuvaa ja tehokasta luottoriskivastuiden seuranta (luottokeskittymä mukaan lukien) koko laitoksessa muun muassa käyttämällä erityisiä indikaattoreita ja asiaankuuluvia laukaisijoita tehokaiden varhaisvaroitusten antamiseksi.
232. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos raportoinut säännöllisesti luottoriskivastuista ja myös stressitestien tuloksista ylimmälle hallintoelimelle, toimivalle johdolle ja asiaankuuluville luottoriskijohtajille.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

233. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vankka ja kattava valvontajärjestelmä ja luotettavat takeet luottoriskin vähentämiseksi sen

luottoriskistrategian ja riskinottohalun mukaisesti ja onko kyseinen valvontajärjestelmä luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden ja järjestämättömien saamisten ja lainanhoitojoustosaamisten käsittelyä koskevien EPV:n ohjeiden mukainen. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kiinnittää erityistä huomiota muun muassa siihen,

- a. käsittävätkö laitoksen valvontatoiminnot kaikki konsolidoidut yksiköt, kaikki maantieteelliset sijainnit ja kaikki luottotoiminnot
- b. onko laitoksella käytössä sisäisiä valvontajärjestelyjä, toimintarajoja ja muita käytäntöjä, joiden tarkoituksena on pitää luottoriskivastuut laitoksen kannalta hyväksyttävällä tasolla, ylimmän hallintoelimen ja ylimmän johdon asettamien parametrien ja laitoksen riskinottohalun mukaisesti
- c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisista ja niistä poikkeamisesta raportoidaan oikea-aikaisesti johdon asianmukaiselle tasolle toimenpiteisiin ryhtymiseksi, ja
- d. onko käytössä tarkastuksia, joilla voidaan tunnistaa, arvioida ja hallita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, joille laitos altistuu luotonantotoimien vuoksi.

234. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida limiittijärjestelmää, mukaan lukien sitä,

- a. onko limiittijärjestelmä tarkoituksenmukainen suhteessa laitoksen organisaation ja luottotoimintojen monimuotoisuuteen ja sen valmiuksiin mitata ja hallita luottoriskiä
- b. ovatko asetetut limiitit absoluuttisia vai onko niiden ylittäminen mahdollista; jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen toimintalinjoissa olisi selkeästi kuvattava ajanjakso ja ne erityistilanteet, jona ja joissa tällaiset limiittien ylitykset ovat mahdollisia
- c. onko laitoksella menettelyt, joilla luottojohtajat pidetään ajan tasalla heitä koskevista limiiteistä, ja
- d. onko laitoksella asianmukaiset menettelyt, joilla sen limiittejä päivitetään säännöllisesti (esim. jotta ne olisivat yhdenmukaisia strategiassa tapahtuneiden muutosten kanssa).

235. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava sisäisen tarkastuksen toimintonsa toimivuutta. Tätä varten niiden olisi arvioitava

- a. tekeekö laitos luottoriskien valvontajärjestelmään kohdistuvia sisäisiä tarkastuksia säännöllisin väliajoin

- b. käsittääkö sisäisen tarkastuksen toiminto luottoriskien hallinnan, mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät koko laitoksessa ja
- c. voidaanko sisäisen tarkastuksen toiminnolla määrittää tehokkaasti, noudatetaanko sisäisiä toimintalinjoja ja asiaankuuluvia ulkoisia säännöksiä, ja käsitelläänkö siinä poikkeamia näistä.

236. Sellaisten laitosten osalta, jotka ottavat käyttöön sisäisen menettelyn luottoriskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseen, toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, onko sisäinen validointiprosessi luotettava ja tehokas siten, että siinä kyseenalaistetaan mallioletukset ja tunnustetaan mahdolliset puutteet, jotka liittyvät luottoriskin mallintamiseen, luottoriskin määrittämiseen ja luottoriskien valvontajärjestelmään ja muihin asiaankuuluviin vähimmäisvaatimuksiin, sellaisina kuin ne on määritetty asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä.

6.2.4 Yhteenvedo havainnoista ja pisteytys

237. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi muodostaa käsitys laitoksen luotto- ja vastapuoliriskistä. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 4 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava riskipistemäärä. Jos toimivaltainen viranomaisen päättää tiettyjen riskialaryhmien merkittävyyden perusteella arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi tässä taulukossa esitettyjä ohjeita sovellettava analogisesti mahdollisuuksien mukaan.

Taulukko 4. Valvontaan perustuvia näkökohtia luotto- ja vastapuoliriskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> • Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski ei ole merkittävä / on erittäin alhainen. • Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu ei ole merkittävä / on erittäin vähäinen. • Luottokeskittymäriskin taso ei ole merkittävä / on erittäin alhainen. • Lainanhoitojoustollisten ja järjestämättömien vastuiden taso ei ole merkittävä / on erittäin alhainen. 	<ul style="list-style-type: none"> • Riskinhallinta ja valvontajärjestelyt ovat riittäviä luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden ja järjestämättömien saamisten ja lainanhoitojoustosaamisten käsittelyä koskevissa EPV:n ohjeissa asetettujen vaatimusten osalta. • Laitoksen luottoriskikäytäntö ja -strategia ovat yhdenmukaisia sen

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
		<ul style="list-style-type: none"> • Järjestettyihin vastuisiin liittyvä luottoriski ei ole merkittävä / on erittäin alhainen. • Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuustaso on hyvin korkea. • Takuiden ja vakuuksien kattavuustaso ja laatu ovat hyvin korkeita. 	<p>kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Luottoriskiä koskeva organisaatio on vahva, siinä on selkeät vastuut, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> • Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski on alhainen tai keskimääräinen. • Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu on alhainen tai keskimääräinen. • Luottokeskittymäriskin taso on alhainen tai keskimääräinen. • Lainanhoitajoustollisten ja järjestämättömien vastuiden taso on alhainen tai keskimääräinen. • Järjestettyihin vastuisiin liittyvä luottoriski on alhainen tai keskimääräinen. • Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuustaso on korkea. • Takuiden ja vakuuksien kattavuustaso ja laatu ovat korkeita. 	<ul style="list-style-type: none"> • Luottoriskin mittaamisen, seurannan ja raportoinnin järjestelmät ovat asianmukaisia. • Luottoriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä ovat luotettavia. • Luottoriskin vähentämisen tai rajoittamisen mahdollistavat limiitit ovat yhdenmukaisia laitoksen luottoriskiä koskevan hallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> • Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski on keskimääräinen tai korkea. • Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu on keskimääräinen tai korkea. • Luottokeskittymäriskin taso on keskimääräinen tai korkea. • Lainanhoitajoustollisten ja järjestämättömien vastuiden taso on keskimääräinen tai korkea. • Järjestettyihin vastuisiin liittyvä luottoriski on keskimääräinen tai 	<ul style="list-style-type: none"> • Riskinhallinta ja valvontajärjestelyt eivät ole luotonantoa ja -valvontaa koskevien EPV:n ohjeiden ja järjestämättömien saamisten ja lainanhoitajoustosaamisten käsittelyä koskevissa EPV:n ohjeissa asetettujen vaatimusten mukaisia. • Laitoksen luottoriskikäytäntö ja -strategia eivät ole yhdenmukaisia sen

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
		<p>korkea, ja se voi heiketä edelleen stressitilanteissa.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuustaso on keskimääräinen. • Takuiden ja vakuuksien kattavuustaso ja laatu ovat keskimääräisiä. 	<p>kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Luottoriskiä koskeva organisaatio ei ole riittävän vahva, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtäviä ei ole erotettu selkeästi. • Luottoriskin mittaamisen, seurannan ja raportoinnin järjestelmät eivät ole asianmukaisia. • Luottoriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä eivät ole luotettavia. • Luottoriskin vähentämisen tai rajoittamisen mahdollistavat limiitit eivät ole yhdenmukaisia laitoksen luottoriskiä koskevan hallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.
4	<p>Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Luottoriskivastuun luonne ja koostumus viittaavat suureen riskiin. • Monimuotoisiin tuotteisiin ja liiketoimiin liittyvä vastuu on suuri. • Luottokeskittymäriskin taso on korkea. • Lainanhoitajajoukkojen ja järjestämättömien vastuiden taso on korkea. • Järjestettyihin vastuisiin liittyvä luottoriski on korkea. • Varausten ja vastuun arvonokaisujen kattavuustaso on alhainen. • Takuiden ja vakuuksien kattavuustaso ja laatu ovat alhaisia. 	

6.3 Markkinariskin arviointi

6.3.1 Yleisiä näkökohtia

238. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava markkinariski, joka koskee niitä tasepositioita ja taseen ulkopuolisia positioita, joissa markkinahintojen vaihteluista on aiheutunut tappioita. Arvioidessaan niiden laitosten markkinariskiä, jotka eivät täytä asetuksen (EU) 575/2013 94 artiklassa esitettyjä pientä kaupankäyntivarastoa koskevia ehtoja, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava vähintään seuraavien alaluokkien merkityksellisyyttä ja olennaisuutta ja arvioitava yksityiskohtaisemmin alaluokat, jotka katsotaan merkityksellisimmiksi laitoksen kannalta:

- a. kaupankäyntivaraston korkoriski
- b. kaupankäyntivaraston riskilisiä ja maksukyvyttömyysriski
- c. kaupankäyntivaraston osakeriski
- d. valuuttariski
- e. hyödykeriski
- f. vastuun arvonoinniriski
- g. muu kuin delta-riski
- h. korkoperusteriski
- i. markkinoiden likviditeettiriski
- j. lainsäädännön mukaan hyväksytyjen mallien malliriski.

6.3.2 Markkinariskitason arviointi

239. Markkinariskitason arvioinnin avulla toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen markkinariskin päätekijät ja arvioitava laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riskiä. Ominaista markkinariskiä olisi arvioitava seuraavien päävaiheiden mukaisesti:

- a. alustava arviointi
- b. laitoksen positioiden, joihin markkinariski kohdistuu, luonteen ja koostumuksen arviointi
- c. kannattavuuden arviointi
- d. markkinakeskittymäriskin arviointi, ja

e. stressitestauksen tulokset.

240. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä yksityiskohtaisempi analyysi laitoksista, jotka täyttävät asetuksen (EU) 575/2013 94 artiklassa esitetyt pientä kaupankäyntivarastoa koskevat ehdot.

Alustava arviointi

241. Määrittääkseen markkinariskin arvioinnin laajuuden toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava sen markkinariskin lähteet, jota laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin ja muista valvontatoimenpiteistä saatua tietoa.

242. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin

- a. laitoksen markkinatoimintoja, liiketoiminta-alueita ja tuotteita
- b. markkinariskisalkun päästrategiaa ja riskinottohalua markkinatoiminnoissa
- c. markkinariskipositioiden suhteellista painoarvoa kokonaisvaroista, niissä tapahtuneita ajallisia muutoksia ja laitoksen näitä positiota koskevaa strategiaa
- d. markkinapositioiden nettovoittojen suhteellista painoarvoa liiketoiminnan kokonaistuotoista
- e. markkinariskiiin liittyvää omien varojen vaatimusta verrattuna omien varojen kokonaisvaatimukseen ja – tarvittaessa – markkinariskiiin kohdennettua sisäistä pääomaa verrattuna sisäiseen kokonaispääomaan, tämän luvun historiallinen kehitys ja ennusteet mukaan lukien.

243. Alustavissa arvioinneissaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella merkittäviä muutoksia laitoksen markkinatoiminnoissa ja keskittyä tässä yhteydessä mahdollisiin muutoksiin kokonaisaltistuksessa markkinariskille. Niiden olisi arvioitava ainakin

- a. merkittäviä muutoksia markkinariskiä koskevassa strategiassa, toimintalinjoissa ja limiittien koossa
- b. näiden muutosten mahdollista vaikutusta laitoksen riskiprofiiliin
- c. tärkeimpiä suuntauksia rahoitusmarkkinoilla ja laitoksen niitä koskevaa strategiaa (myös mahdollisia riskejä, jos suuntaukset odottamatta kääntyvät).

Laitoksen markkinariskin piiriin kuuluvien toimintojen luonne ja koostumus

244. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava laitoksen markkinariskien luonnetta tarkastelemalla kohdassa 238 määritettyjä alaluokkia tunnistaakseen erityiset riskit ja niihin liittyvät markkinariskitekijät (esim. valuuttakurssit, korot tai luottomarginaalit) syvällisempää jatkoarviointia varten.
245. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava markkinariskejä varallisuusluokittain ja/tai rahoitusvälineittäin niiden koon, monimuotoisuuden ja riskitason mukaisesti. Kaikkein merkittävimpien riskien osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava niihin liittyviä riskitekijöitä.
246. Analysoidessaan markkinariskin piiriin kuuluvia toimintoja toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella rahoitustuotteiden (esim. vakioimattomat (OTC) tuotteet tai tuotteet, joiden arvostamisessa käytetään malliin perustuvan arvostamisen menetelmiä) ja tiettyjen markkinatoimien (esim. huippunopea algoritmikauppa) monimuotoisuutta. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava seuraavia seikkoja:
- a. jos laitoksella on johdannaispositioita, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida sekä niiden markkina-arvoa että nimellisarvoa, ja
 - b. kun laitos käy kauppaa OTC-johdannaisilla, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida näiden liiketoimien painoarvoa johdannaisten kokonaissalkussa ja OTC-salkun jakaumaa sopimustyypeittäin (swap-sopimus, termiinisopimus jne.), perustana olevia rahoitusvälineitä jne. (näihin tuotteisiin liittyvää vastapuoliluottoriskiä käsitellään luottoriskimenetelmien yhteydessä).
247. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa arvioitava laitoksen arviointia ongelmallisista ja/tai epälikvideistä positioista (esim. "legacy-salkut" eli sellaisista epälikvideistä varoista koostuvat salkut, jotka liittyvät keskeytyneisiin pankkikäytäntöihin/-toimintoihin ja joita hallitaan run-off-mallin mukaan) ja kyseisten positioiden vaikutusta laitoksen kannattavuuteen.
248. Niiden laitosten osalta, jotka käyttävät sisäisen mallin menetelmää lakisääteisten omien varojen vaatimustensa laskennassa, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tunnistaakseen erityiset riskialat ja niihin liittyvät riskitekijät myös tarkastella seuraavia indikaattoreita:
- a. markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten jakautuminen markkinariskin sisäisen mallin (value at risk, VaR), stressitestatun VaR-arvon (SVaR), riskin kasvusta johtuvan omien varojen vaatimuksen (IRC) ja korrelaatiokaupankäyntivarastoa koskevan vastuun kesken
 - b. VaR-arvo jaoteltuna riskitekijöittäin

- c. VaR-arvon ja SvaR-arvon muutos (mahdollisia indikaattoreita voisivat olla päivänsisäinen/viikon sisäinen muutos, vuosineljänneksen keskiarvo ja toteutumatestausten tulokset)
 - d. VaR-arvoon ja SvaR-arvoon sovelletut kertoimet
 - e. markkinariskiä koskevia erityisiä raportointivaatimuksia varten tehtyjen laskelmien tulokset käyttämällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa esitettyä vaihtoehtoista standardimenetelmää
 - f. tarvittaessa markkinariskiä koskevia erityisiä raportointivaatimuksia varten tehtyjen laskelmien tulokset käyttämällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan IV osaston 1 b luvussa esitettyä vaihtoehtoista sisäisen mallin menetelmää.
249. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa myös tarkasteltava laitosten sisäisiä riskimittauksia. Näihin voisi kuulua sisäinen VaR tai odotettu puute, jota ei käytetä omien varojen vaatimusten laskelmissa tai arvioitaessa markkinariskin herkkyyttä erilaisille riskitekijöille ja mahdollisia tappioita.
250. Analysoidessaan markkinariskitasoa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella point-in-time-menetelmän mukaisia lukuja ja suuntauksia sekä kootusti että salkkukohtaisesti. Tätä analyysia pitäisi tarvittaessa täydentää vertaamalla laitoksen lukuja samanlaisiin laitoksiin ja asiaankuuluviin makrotaloudellisiin indikaattoreihin.

Kannattavuusanalyysi

251. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava markkinatoimintojen aiempaa kannattavuutta, voittojen volatiliteetti mukaan lukien, saadakseen paremman käsityksen laitoksen markkinariskiprofiilista. Tämä analyysi voitaisiin tehdä salkkutasolla samoin kuin liiketoiminta-alueisiin, varallisuusluokkiin tai tehtäviin jaoteltuna (mahdollisesti osana liiketoimintamallianalyysin yhteydessä tehtävää laajempaa arviointia).
252. Kannattavuutta arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota markkinariskin piiriin kuuluvien toimintojen tutkinnassa havaittuihin tärkeimpiin riskialoihin. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi erottaa yhtäältä kaupankäynnin tuotot ja kaupankäynnin ulkopuoliset tuotot (kuten palkkiot, asiakkaiden maksut jne.) ja toisaalta toteutuneet ja toteutumattomat voitot/tappiot.
253. Niiden varallisuusluokkien ja/tai vastuiden osalta, jotka tuottavat epätavallisen suuria voittoja tai tappioita, toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava kannattavuutta vertaamalla sitä laitoksen ottaman riskin tasoon (esim. VaR/nettotuotot kaupankäyntiin varatuista rahoitusvaroista ja -vastuista), jotta voitaisiin tunnistaa ja analysoida mahdollisia ristiriitaisuuksia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi mahdollisuuksien mukaan verrattava laitoksen lukuja sen aiempaan tulokseen ja samanlaisiin laitoksiin.

Markkinakeskittymäriski

254. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi muodostaa käsitys sen markkinakeskittymäriskin tasosta, joka laitokseen kohdistuu, joko yksittäiseen riskitekijään liittyvien vastuiden tai useisiin, toisiinsa yhteydessä oleviin riskitekijöihin liittyvien vastuiden perusteella.
255. Arvioidessaan mahdollisia keskittymiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kiinnittää erityistä huomiota keskittymiin monimuotoisissa tuotteissa (esim. strukturoidut tuotteet), epälikvideissä tuotteissa (esim. vakuudelliset velkasitoumukset (CDO)) tai tuotteissa, jotka arvostetaan käyttämällä hinnoittelumallia.

Stressitestaus

256. Arvioidessaan laitoksen ominaista markkinariskiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa huomioon niiden stressitestien tulokset, joita laitos on tehnyt havaitakseen aiemmin tunnistamatta jääneet markkinariskin lähteet. Tämä on erityisen tärkeää 'häntäriskejä' koskevien tapahtumien kohdalla, jotka voivat olla aliedustettuina tai puuttua kokonaan vanhoista tiedoista niiden satunnaisuuden vuoksi. Toinen mahdollisten piilossa olevien heikkouksien lähde, jota toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, on hyppäysten mahdollisuus hinnoitteluparametreissa, kuten äkillinen muutos tietyissä hinnoissa tai hyödykkeiden hintakuplat.

6.3.3 Markkinariskiä koskevan hallinnan ja valvontajärjestelyjen arviointi

257. Jotta toimivaltaiset viranomaiset saisivat kattavan käsityksen laitoksen markkinariskiprofiilista, niiden pitäisi tarkastella sen markkinatoimintojen perustana olevaa hallintoa ja riskienvalvontajärjestelmää. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava seuraavia tekijöitä:
- a. markkinariskiä koskeva strategia ja riskinottohalu
 - b. organisaatiokehys
 - c. toimintalinjat ja menettelyt
 - d. riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi, ja
 - e. sisäisen valvonnan järjestelmä.

Markkinariskiä koskeva strategia ja riskinottohalu

258. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksilla luotettava, selkeästi muotoiltu ja dokumentoitu markkinariskistrategia, jonka niiden ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ottaa huomioon erityisesti se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin markkinariskiä koskevan strategian ja riskinottohalun selkeästi ja niiden tarkistamisessa käytettävän prosessin (esim. yleisen riskistrategian tarkistamisen yhteydessä tai kannattavuuteen ja/tai pääoman riittävyyteen liittyvien huolenaiheiden yhteydessä)
- b. toteuttaako ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää markkinariskistrategiaa sen varmistamiseksi, että laitoksen toiminta vastaa laadittua strategiaa, että kirjallisia menettelyjä laaditaan ja toteutetaan ja että vastuualueet on osoitettu selkeästi ja asianmukaisesti
- c. kuvastaako laitoksen markkinariskistrategia asianmukaisesti laitoksen halua ottaa markkinariskejä ja onko se yhdenmukainen sen yleisen riskinottohalun kanssa
- d. ovatko laitoksen markkinariskistrategia ja riskinottohalu tarkoituksenmukaisia laitoksen kannalta, kun otetaan huomioon sen
 - liiketoimintamalli
 - yleinen riskistrategia ja riskinottohalu
 - markkinaympäristö ja asema rahoitusjärjestelmässä sekä
 - taloudellinen tila, rahoitusvalmius ja pääoman riittävyys
- e. annetaanko laitoksen markkinariskistrategiassa ohjeita niiden eri välineiden ja/tai salkkujen, joihin markkinariski kohdistuu, hallintaan ja tukeeko se riskiperusteista päätöksentekoa
- f. kattaako laitoksen markkinariskistrategia laajasti kaikki ne laitoksen toiminnot, joissa markkinariski on merkittävä
- g. otetaanko laitoksen markkinariskistrategiassa huomioon talouden suhdannekiertoon liittyvät näkökohdat ja niistä seuraavat muutokset niiden positioiden koostumuksessa, joihin markkinariski kohdistuu, ja
- h. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että markkinariskistrategia tiedotetaan tehokkaasti koko asiaankuuluvalla henkilöstölle.

Organisaatiokehys

259. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen organisaatiomarkkinariskin hallinta-, mittaamis-, seuranta- ja valvontatoimintoja varten ja ovatko sen (sekä laadulliset että määrälliset) henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit riittävät. Niiden olisi otettava huomioon

- a. ovatko markkinariskin ottamiseen, seurantaan, valvontaan ja raportointiin liittyvät vastualueet selkeät
- b. onko liiketoiminta-alueella erotettu selkeästi kaupankäyntiä hoitava henkilöstö (front office) ja tukitoiminnoista vastaava henkilöstö (back office, joka on vastuussa liiketoimien kohdentamisesta, kirjaamisesta ja selvittämisestä)
- c. yksilöidääkö markkinariskin valvonta- ja seurantajärjestelmä selkeästi organisaatiossa, onko se toiminnallisesti ja hierarkisesti riippumaton liiketoiminta-alueesta ja kuuluuko se riippumattoman tarkastuksen piiriin
- d. kattavatko riskin hallinta-, mittaamis-, seuranta- ja valvontatoiminnot markkinariskin koko laitoksessa (tytäryhtiöt ja sivuliikkeet mukaan lukien) ja erityisesti kaikki alat, joilla markkinariski voidaan ottaa tai sitä voidaan vähentää tai valvoa, ja
- e. onko markkinatoimintoihin osallistuvalla henkilöstöllä (sekä liiketoiminta-alueilla että hallinta- ja valvonta-aloilla) asianmukainen pätevyys ja kokemus.

Toimintalinjat ja menettelyt

260. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella selkeästi määritellyt toimintalinjat ja menettelyt markkinariskin tunnistamista, hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten. Niiden olisi otettava huomioon
- a. hyväksyykö ylin hallintoelin markkinariskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa koskevat toimintalinjat, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti riskistrategioiden mukaisesti
 - b. onko ylin johto vastuussa niiden kehittämisestä, millä varmistetaan ylimmän hallintoelinten päätösten asianmukainen täytäntöönpano
 - c. ovatko markkinoita koskevat toimintalinjat asiaa koskevien säännösten mukaisia ja asianmukaisia laitoksen toimintojen luonteeseen ja monimuotoisuuteen nähden, jotta voitaisiin ymmärtää selkeästi laitoksen toimialaan kuuluviin eri tuotteisiin ja toimintoihin sisältyvä markkinariski, ja onko tällaiset toimintalinjat muotoiltu ja ilmoitettu selkeästi ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti koko laitoksessa, ja
 - d. ryhmien osalta, sovelletaanko näitä toimintalinjoja johdonmukaisesti ryhmässä ja mahdollistavatko ne riskin asianmukaisen hallinnan.
261. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko laitoksen markkinoita koskevat toimintalinjat ja menettelyt luotettavia ja yhdenmukaisia markkinariskistrategian kanssa ja kattavatko ne kaikki markkinariskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan kannalta olennaiset tärkeimmät liiketoiminnot ja prosessit. Arvioinnin olisi käsitettävä erityisesti

- a. toimintojen, rahoitusvälineiden ja niiden markkinoiden, joilla laitos voi toimia, luonne
- b. kaupankäyntivarastoon sääntelytarkoituksia varten sisällytettävät ja sen ulkopuolelle jätettävät positiot
- c. sisäisiä suojauksia koskevat toimintalinjat
- d. tarvittaessa laitoksen kaupankäynnin tukitoimintojen määritelmä, rakenne ja vastuut
- e. kaupankäynti- ja toimitusprosesseja koskevat vaatimukset
- f. markkinariskin rajaamis- ja valvontamenettelyt
- g. kehys sen varmistamiseksi, että kaikille käypään arvoon arvostetuille positioille tehdään lisäarvonoikaisuja komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/101 (varovaista arvostusta koskevat tekniset sääntelystandardit) mukaisesti
- h. kriteerit, joita laitos soveltaa välttääkseen sen yhdistämisen petollisessa toiminnassa ja muissa rikoksissa osallisina oleviin yksilöihin/ryhmiin, ja
- i. menettelyt uusia markkinatoimintoja ja/tai tuotteita varten; toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että
 - uusiin markkinatoimintoihin ja/tai tuotteisiin sovelletaan asianmukaisia menettelyjä ja valvontajärjestelyjä ennen niiden käyttöönottoa tai niitä koskevien sitoumusten tekemistä
 - laitos on analysoinut niiden mahdollista vaikutusta kokonaisriskiprofiiliinsa.

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi

262. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella asianmukainen kehys markkinariskin tunnistamista, ymmärtämistä ja mittaamista varten laitoksen koon ja monimuotoisuuden mukaisesti ja täyttääkö tämä kehys asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut vähimmäisvaatimukset. Niiden olisi tarkasteltava sitä,

- a. antavatko tiedot, tietojärjestelmät ja mittaustekniikat johdolle mahdollisuuden mitata kaikkiin merkittäviin taseeseen sisältyviin ja taseen ulkopuolisiin toimintoihin sisältyvää markkinariskiä (tarvittaessa ryhmän tasolla), mukaan lukien sekä kaupankäynti- että rahoitussalkut, ja ovatko ne valvontaa koskevien raportointivaatimusten mukaisia

- b. onko laitoksilla riittävä henkilöstö ja menetelmät kaupankäynti- ja rahoitussalkkuihin sisältyvän markkinariskin mittaamista varten, kun otetaan huomioon laitoksen koko ja monimuotoisuus ja sen toiminnan riskiprofiili
 - c. otetaanko laitoksen riskinmittausjärjestelmässä huomioon kaikki sen markkinariskivastuisiin liittyvät merkittävät riskitekijät (basis-riski, yrityksen liikkeeseen laskemien joukkovelkakirjalainojen tai luottojohdannaisten luottomarginaalit sekä optioihin liittyvät vega- ja gammariskit mukaan lukien). Jos osa välineistä ja/tai tekijöistä jätetään riskinmittausjärjestelmien ulkopuolelle, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida poisjättämisen merkittävyyttä ja määrittää, ovatko ne perusteltuja
 - d. pystytäänkö laitoksen riskinmittausjärjestelmillä tunnistamaan mahdolliset markkinariskikeskittymät, joita aiheutuu joko altistumisesta yksittäiselle riskitekijälle tai altistumisesta useille toisiinsa yhteydessä oleville riskitekijöille
 - e. ymmärtävätkö riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen ylin johto mittausjärjestelmien perustana olevat oletukset, erityisesti kehittyneemmissä riskienhallintatekniikoissa, ja
 - f. ovatko riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen ylin johto tietoisia sen malliriskin tasosta, joka liittyy laitoksen hinnoittelumalleihin ja riskienmittaustekniikoihin, ja tarkastavatko ne säännöllisesti markkinariskin piiriin kuuluvissa toiminnoissa käytettävien eri mallien pätevyyden ja laadun.
263. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos tehnyt riittäviä stressitestejä, jotka täydentävät sen riskienmittausjärjestelmää. Tässä niiden olisi otettava huomioon seuraavat tekijät:
- a. stressitestien tiheys
 - b. onko merkittävät riskitekijät tunnistettu (esim. epälikviditeetti/hintaerot, keskittyneet positiot, yhdensuuntaiset markkinat)
 - c. stressiskenaarion perustana olevat oletukset ja
 - d. stressitestauksen tulosten käyttö sisäisesti pääomasuunnittelussa ja markkinariskistrategioissa.
264. Direktiivin 2013/36/EU 101 artiklaa sovellettaessa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi varmentaa, että jos laitos on saanut luvan käyttää sisäisiä malleja markkinariskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseen, laitos täyttää edelleen asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut vähimmäisvaatimukset ja ettei tällaisiin sisäisiin malleihin liity merkittävän riskin aliarviointia.

265. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksilla käytössä markkinariskiä varten riittävä valvonta- ja raportointijärjestelmä, jolla varmistetaan, että laitoksen ylimmän johdon tai ylimmän hallintoelimen asianmukaisella tasolla ryhdytään tarvittaessa pikaisesti toimiin. Valvontajärjestelmään pitäisi sisältyä erityisiä indikaattoreita ja laukaisijoita tehokkaiden varhaisvaroitusten antamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,

- a. onko laitoksella tehokkaita tietojärjestelmiä, joiden avulla voidaan tarkasti ja oikea-aikaisesti tunnistaa, koota ja valvoa markkinariskin piiriin kuuluvia toimintoja ja raportoida niistä, ja
- b. raportoivatko hallinta- ja valvontayksiköt säännöllisesti ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle ja toimittavatko ne tässä yhteydessä tietoa vähintäänkin nykyisistä markkinariskeistä, voitto- ja tappiolaskelmista ja riskimittareista (esim. VaR) vakuutusmääriin verrattuna.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

266. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vankka ja kattava valvontajärjestelmä ja luotettavat takeet, joilla sen markkinariskiä voidaan vähentää laitoksen markkinariskiä koskevan hallintastrategian ja riskinottohalun mukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon,

- a. käsittääkö laitoksen valvontatoiminnon kattama alue kaikki konsolidoidut yksiköt, kaikki maantieteelliset sijaintipaikat ja kaikki rahoitustoiminnot,
- b. onko laitoksella sisäisiä valvontajärjestelyjä, toimintarajoja ja muita käytäntöjä, joiden tarkoituksena on varmistaa, etteivät markkinariskit ylitä laitoksen kannalta hyväksyttäviä tasoja, ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon asettamien parametrien ja laitoksen riskinottohalun mukaisesti, ja
- c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisista ja niistä poikkeamisesta raportoidaan oikea-aikaisesti johdon asianmukaiselle tasolle toimenpiteisiin ryhtymiseksi. Niiden olisi otettava huomioon, mahdollistavatko laitoksen sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt
 - tehtävän tai liiketoimintayksikön tasolla asetettujen yksittäisten limiittien rikkomisen ja markkinatoimintaa koskevan kokonaislimiitin rikkomisen tunnistamisen ja
 - limiittien rikkomisen ja/tai niistä poikkeamisen päivittäisen tunnistamisen ja seurannan.

267. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava limiittijärjestelmää ja tässä yhteydessä myös sitä,
- a. ovatko asetetut limiitit absoluuttisia vai onko niiden ylittäminen mahdollista; jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen toimintalinjoissa olisi selkeästi kuvattava ajanjakso ja ne erityistilanteet, jona ja joissa tällaiset limiittien ylitykset ovat mahdollisia
 - b. asetetaanko limiittijärjestelmässä kokonaislimiitti markkinatoiminnoille ja erityisiä limiittejä tärkeimmille riskin alaluokille; tarvittaessa sen olisi mahdollistettava limiittien kohdentaminen salkku-, tehtävä-, liiketoimintayksikkö- tai välinekohtaisesti; yksityiskohtaisuuden tason pitäisi kuvastaa laitoksen markkinatoimintojen ominaispiirteitä
 - c. sopivatko laitoksen määrittämät limiitit (riskinmittausmenetelmiin perustuvat limiitit, laskennalliset limiitit ja tappioiden rajaamisessa käytettävät limiitit) sen markkinatoimintojen kokoon ja monimuotoisuuteen
 - d. onko laitoksella menettelyt, joilla kaupankäyntitoimintaa hoitavat henkilöt pidetään ajan tasalla heitä koskevista limiiteistä, ja
 - e. onko laitoksella asianmukaiset menettelyt, joilla sen limiittejä päivitetään säännöllisesti.
268. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sisäisen tarkastuksen toiminnon toimivuutta. Niiden olisi arvioitava tässä yhteydessä sitä,
- a. tekeekö laitos säännöllisesti markkinariskin hallintajärjestelmää koskevia sisäisiä tarkastuksia
 - b. kattaako sisäisen tarkastuksen toiminto koko laitoksen käsittävän markkinariskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät, ja
 - c. määritetäänkö sisäisen tarkastuksen toiminnolla tehokkaasti sisäisten toimintalinjojen ja asiaa koskevien ulkoisten säännösten noudattaminen ja käsitelläänkö siinä mahdollisia poikkeamia näistä.
269. Sellaisten laitosten osalta, jotka käyttävät sisäisiä malleja markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten määrittämiseen, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, kyseenalaistetaanko sisäisessä validointiprosessissa luotettavasti ja tehokkaasti mallioletukset ja tunnistetaanko siinä puutteet, jotka liittyvät markkinariskien mallintamiseen, markkinariskin määrittämiseen, markkinariskin hallintajärjestelmään ja muihin asiaa koskeviin vähimmäisvaatimuksiin, sellaisina kuin niistä on säädetty asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä.

6.3.4 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

270. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen markkinariskistä. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 5 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava riskipistemäärä. Jos toimivaltainen viranomaisen päättää tiettyjen riskialaryhmien merkittävyyden perusteella arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi tässä taulukossa esitettyjä ohjeita sovellettava analogisesti mahdollisuuksien mukaan.

271. Koska sellaiset tekijät kuin monimuotoisuus, keskittymistaso ja markkinavastuiden tuottojen volatiliteetti eivät välttämättä ole parhaita mahdollisia indikaattoreita markkinariskin tasolla, arvioidessaan ja pisteyttäessään ominaista markkinariskiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella kaikkia näitä tekijöitä yhdessä eikä erikseen ja ymmärtää volatiliteettisuuntausten takana olevat tekijät.

Taulukko 5. Valvontaan perustuvia näkökohtia markkinariskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Markkinariskivastuiden luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski ei ole merkittävä / on hyvin alhainen. Laitoksen markkinariskiin liittyvät vastuut eivät ole monimuotoisia. Markkinariskikeskittymän taso ei ole merkittävä / on hyvin alhainen. Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat vakaita tuottoja. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen markkinariskipolitiikka ja -strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja -riskinottohalun kanssa. Markkinariskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi. Markkinariskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. Markkinariskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Markkinariskivastuiden luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski on alhainen tai keskimääräinen. Laitoksen markkinariskiin liittyvien vastuiden monimuotoisuus on vähäistä tai keskimääräistä. Markkinariskikeskittymän taso on alhainen tai keskimääräinen. <ul style="list-style-type: none"> Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat tuottoja, joiden 	

Riskin piste-määrä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
		volatiliteetti on alhainen tai keskimääräinen.	
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> • Markkinariskivastuiden luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski on keskimääräinen tai korkea. • Laitoksen markkinariskiin liittyvien vastuiden monimuotoisuus on keskimääräinen tai korkea. • Markkinariskikeskittymän taso on keskimääräinen tai korkea. • Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat tuottoja, joiden volatiliteetti on keskimääräinen tai korkea. 	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen markkinariskipolitiikka ja -strategia eivät ole täysin yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskiprofiilin kanssa. • Markkinariskiä koskevassa organisaatiokehityksessä ei eritellä riittävästi riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen vastuualueita ja tehtäviä. • Markkinariskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmiä ei käytetä riittävän tarkasti ja usein. • Markkinariskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä eivät ole yhdenmukaisia laitoksen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> • Markkinariskivastuiden luonne ja koostumus viittaavat siihen, että riski on suuri. • Laitoksen markkinariskivastuiden monimuotoisuus on korkea. • Markkinariskikeskittymän taso on korkea. • Laitoksen markkinariskivastuut tuottavat tuottoja, joiden volatiliteetti on korkea. 	

6.4 Operatiivisen riskin arviointi

6.4.1 Yleisiä näkökohtia

272. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava operatiivista riskiä laitoksen kaikilla liiketoiminta-alueilla ja toiminnoissa ja otettava tässä yhteydessä huomioon havainnot, jotka on tehty arvioitaessa sisäisen hallinnon järjestelyjä ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä osastossa 5 esitetyllä tavalla. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi määrittää, miten operatiivinen riski voi toteutua (taloudellinen tappio, läheltä piti -tilanne, tulevien voittovarojen tai tulojen menetys), ja tarkastella myös sen mahdollisia vaikutuksia muiden siihen liittyvien riskien kannalta (esim. luotto-operatiivinen riskin tai markkina-operatiivisen riskin piiriin kuuluvat ”rajatapaukset”).

273. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida ulkoistetuista palveluista ja toiminnoista aiheutuvan operatiivisen riskin merkittävyyttä ja sitä, voivatko tällaiset

palvelut ja toiminnot vaikuttaa laitoksen kykyyn käsitellä liiketoimia ja/tai tarjota palveluja tai aiheuttaa kolmansille osapuolille (esim. asiakkaille ja muille sidosryhmille) vahingollisia oikeudellisia vastuita.

274. Operatiivista riskiä arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvää riskiä, koska tieto- ja viestintäteknikan suorituskyky ja turvallisuus katsotaan olennaisen tärkeiksi laitoksen liiketoiminnalle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi siksi arvioitava tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvien riskien mahdollista vaikutusta laitoksen kriittiseen toimintaan ja tarkasteltava mahdollista vaikutusta laitoksen rahoituksen, maineen, sääntelyn ja strategian kannalta sekä liiketoiminnan häiriön mahdollisuutta.

275. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava maineeseen liittyvää riskiä yhdessä operatiivisen riskin kanssa, koska ne liittyvät kiinteästi toisiinsa (esim. useimmilla operatiivisilla riskitapahtumilla on vahva vaikutus maineeseen). Maineeseen liittyvän riskin arvioinnin tuloksen ei kuitenkaan pitäisi näkyä operatiivisen riskin pisteytyksessä, vaan sitä olisi tarvittaessa tarkasteltava osana liiketoimintamallianalyysia ja/tai likviditeettiriskin arviointia, koska maineeseen liittyvä riski voi vaikuttaa lähinnä vähentämällä voittovaroja ja heikentämällä sijoittajien, tallettajien tai pankkienvälisten markkinoiden toimijoiden luottamusta laitokseen tai aiheuttamalla niissä tyytymättömyyttä laitosta kohtaan.

276. Operatiivista riskiä arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä mahdollisuuksien mukaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 324 artiklassa säädettyä ja komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2018/959³¹ tarkennettua tappiotyyppien luokittelua kehittyneitä mittausten menetelmiä varten, jotta saataisiin selkeämpi käsitys operatiivisten riskien kirjosta ja näitä riskejä analysoidaisiin johdonmukaisesti laitoksissa riippumatta siitä, minkä menetelmän ne ovat ottaneet käyttöön operatiivista riskiä koskevien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi. Operatiivista riskiä arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava menettelytapariskiä, malliriskiä ja tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvää riskiä.

6.4.2 Operatiivisen riskin riskitason arviointi

277. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sen operatiivisen riskin, joka laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, luonnetta ja laajuutta. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi ymmärrettävä seikkaperäisesti laitoksen liiketoimintamallia, toimintoja, riskikulttuuria ja toimintaympäristöä, koska kaikki nämä tekijät määrittävät laitoksen operatiivisen riskin.

³¹ Komission delegoitu asetus (EU) 2018/959, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä sellaisen arviointimenetelmän eritelmää koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla, jonka nojalla toimivaltaiset viranomaiset myöntävät laitoksille luvan käyttää operatiivisen riskin kehittyneitä mittausten menetelmiä (EUVL L 169, 6.7.2018, s. 1).

278. Operatiivisen riskin riskitason arviointi käsittää kaksi vaihetta, joita kuvataan yksityiskohtaisemmin tässä jaksossa, eli
- a. alustavan arvioinnin ja
 - b. laitokseen kohdistuvien operatiivisten riskien ja operatiivisten riskien alaluokkien luonteen ja merkittävyyden arvioinnin.

Alustava arviointi

279. Määrittääkseen operatiivisen riskin arvioinnin laajuuden toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava ne operatiivisen riskin lähteet, joita laitokseen kohdistuu. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi myös hyödynnettävä muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin (olennaiset ulkoiset tiedot mukaan lukien, jos saatavissa), muista valvontatoimista, muun muassa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovien viranomaisten tiedoista, ja muista asiaankuuluvista tietolähteistä saatua tietoa.
280. Tässä yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin:
- a. operatiivista riskiä koskevaa päästrategiaa ja riskinottohalua
 - b. liiketoimintaympäristöä ja ulkoista ympäristöä (emoyrityksen ja sen yksiköiden sekä tieto- ja viestintätekniisten operaatioiden ja tietokeskusten maantieteellinen sijainti mukaan lukien), jossa laitos toimii, ja käytössä olevia jakelukanavia
 - c. operatiivista riskiä koskevaa omien varojen vaatimusta (joka erotetaan perusmenetelmällä, standardimenetelmällä ja kehittyneillä mittausmenetelmillä) verrattuna omien varojen kokonaisvaatimukseen ja – tarvittaessa – operatiivista riskiä koskevaa sisäistä pääomaa verrattuna sisäiseen kokonaispääomaan, aiemmat suuntaukset ja ennusteet mukaan lukien, jos saatavissa
 - d. bruttotulojen, varojen ja operatiivisen riskin tappioiden tasoa ja muutosta muutamien edeltävien vuosien aikana kootusti mutta myös olennaisten yksikköjen ja liiketoiminta-alueiden mukaan
 - e. äskettäisiä merkittäviä yritystapahtumia (kuten fuusiot, yrityshankinnat ja -myynnit sekä uudelleenjärjestelyt), jotka voivat muuttaa laitoksen operatiivista riskiprofiilia lyhyellä, keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä (esim. koska järjestelmät, prosessit ja menettelyt eivät olisi täysin yhdenmukaisia emoyhtiön riskinhallintatoimintalinjojen kanssa lyhyellä aikavälillä)
 - f. IT-järjestelmien ja/tai -prosessien merkittävien osatekijöiden muutokset, jotka voivat muuttaa operatiivista riskiprofiilia (esim. koska uutta tai muuttunutta IT-järjestelmää ei ole testattu kunnolla tai koska uusista järjestelmistä/prosesseista ja menettelyistä annetun koulutuksen riittämättömyys voi johtaa virheisiin)

- g. sovellettavan lainsäädännön tai sisäisten säännösten noudattamatta jättämistä, sellaisena kuin muut valvojat (muun muassa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovat viranomaiset), ulkoiset tarkastajat ja sisäinen tarkastustoiminto ovat siitä raportoineet tai sellaisena kuin se ilmenee julkisista tiedoista (kun pidetään mielessä sekä nykyinen tilanne että ajan kuluessa tapahtuneet muutokset sääntelyn noudattamisessa)
- h. liiketoimintasuunnitelmien tavoitteellisuutta sekä aggressiivisia kannustimia ja palkintajärjestelmiä (esim. myyntitavoitteet, muun muassa sellaisten asiakkaiden hyväksyminen, joilla laitos katsoo olevan suuri rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, tai laajentuminen oikeudenkäyttöalueille, joilla on suuri rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, tai sellaisten uusien tuotteiden/palvelujen jakaminen, joilla on luonnostaan suuri rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski, henkilöstövähennykset), jotka voivat lisätä vaatimusten noudattamatta jättämisen, inhimillisten virheiden ja työntekijöiden väärinkäytösten riskiä
- i. prosesseja ja menettelyjä, tuotteita (asiakkaille myytäviä tai välitettäviä) ja IT-järjestelmiä (uuden tekniikan käyttö mukaan lukien), mikäli ne voivat johtaa häiriöihin, virheisiin, viivästyksiin, epätarkkoihin ohjeisiin, turvallisuusrikkomuksiin tai lisätä riskiä petoksesta, rahanpesusta ja terrorismin rahoituksesta ja muuntyyppisistä talousrikoksista jne., ja
- j. ulkoistamisjärjestelyjen ja yleisesti kaikkien kolmansien osapuolten kanssa tehtävien järjestelyjen mahdollista vaikutusta laitosten operatiivisiin riskeihin sekä sitä, miten laitokset valvovat palveluntarjoajien suorituskykyä kaikkien ulkoistettujen palvelujen toteuttamisessa, mukaan lukien tietoisuus ulkoistettuihin toimintoihin liittyvästä operatiivisesta riskistä ja palveluntarjoajien kokonaisriskistä EPV:n ulkoistamista koskevien ohjeiden mukaisesti.

281. Toimivaltaisen viranomaisen olisi tarvittaessa analysoitava edellä esitettyjä näkökohtia liiketoiminta-alueen / oikeudellisen yksikön ja maantieteellinen sijaintipaikan sekä tapahtumatyyppien luokan mukaan, edellyttäen että tietoja on saatavissa, ja verrattava laitoksen asemaa samanlaisiin laitoksiin.

Operatiivisten riskien luonne

282. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä operatiivisten riskien luonne analysoimalla altistumista operatiivisen riskin päätekijöille, jotta saataisiin ennakoiva käsitys mahdollisesta riskistä ja tappioista. Tällainen analyysi voi edellyttää laitoksen kannalta merkittävien liiketoiminta-alueiden, tuotteiden, prosessien ja maantieteellisten seikkojen tarkastelua samoin kuin ensisijaisiin riskitekijöihin (esim. prosessit, ihmiset, järjestelmät ja ulkoiset tekijät) liittyvien operatiivisten riskien arviointia käyttämällä laitoksen omaa riskinarviointia ja vertaisanalyysia.

283. Tätä analyysia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella tällaisten riskitekijöiden vuorovaikutusta määrittäessään laitoksen operatiivisia riskejä (esim. altistuminen useammille riskitekijöille voi lisätä operatiivisen tapahtuman ja siitä aiheutuvan tappion todennäköisyyttä, mukaan lukien mahdollisuus määrätä seuraamuksia).

Operatiivisen riskin merkittävyys

284. Kun operatiivisen riskin tärkeimmät lähteet ja tekijät on tunnistettu, toimivaltaisen viranomaisen olisi keskityttävä niihin, joilla saattaisi olla kaikkein suurin vaikutus laitokseen. Toimivaltaisen viranomaisen pitäisi arvioida laitoksen "mahdollista altistumista" operatiiviselle riskille käyttämällä sekä asiantuntija-arvioita että joko laitokseen tai samanlaisiin laitoksiin liittyviä määrällisiä ja laadullisia indikaattoreita. Sen olisi myös otettava mukaan muilta valvojilta (esim. rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovalta viranomaisilta) saadut tiedot.

285. Arvioidessaan operatiivisten riskien merkittävyyttä toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitokseen kohdistuvien tapahtumien tiheyttä ja vakavuutta ja erotettava toisistaan ne, jotka aiheuttava erittäin vakavia tappioita, ja ne, joita ilmenee usein. Tämän erottelun perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava operatiivista riskiä koskevien tappioiden suuntauksia ja niiden keskittymistä.

286. Ensisijainen tiedonlähde, jota toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava, on laitoksen operatiivisten tappioiden ja tapahtumien tietokanta, josta saadaan laitoksen aiempi operatiivinen riskiprofiili, jos tällainen tietokanta on käytettävissä ja luotettava (ts. tarkka ja täydellinen).

287. Sellaisten laitosten osalta, jotka käyttävät operatiivista riskiä koskevia sisäisiä malleja, toimivaltaisen viranomaisen olisi myös tarkasteltava sisäisen menetelmän antamaa tulosta, edellyttäen että menetelmällä voidaan mitata operatiivista riskiä halutulla yksityiskohtaisuuden tasolla (esim. tuote, prosessi), ja olettaen, että malli on riittävän ennakoiva. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin otettava huomioon myös sisäisten mallien rajoitukset ja mahdolliset heikkoudet.

288. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä laadullisempi analyysi ja hyödynnettävä laitoksen riskinarviointia, vertaisanalyysin tietoja ja julkisia ja/tai konsortion tietokantoja, jos niitä on saatavissa ja ne ovat asiaankuuluvia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös tarkastella muita asiaan liittyville liiketoimintayksiköille jne. ominaisia tekijöitä, joihin mahdolliset puutteet vaikuttavat, minkä avulla voidaan mitata riskiä.

289. Arvioidessaan laitoksen riskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä ennakoivaa lähestymistapaa siten, että hyödynnetään laitoksen tekemiä skenaarioanalyysseja, jos saatavissa, ja otetaan huomioon jo toteutetut ja tehokkaat korjaavat toimet ja vähentämistoimet.

Operatiivisen riskin alaluokkien arviointi

290. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnistettava operatiivinen riski ja arvioitava sitä kaikissa operatiivisen riskin alaluokissa (myös niissä, jotka on määritelty tapahtumatyypeittäin ja näiden tapahtumatyyppien alajaottelujen mukaan) ja kuhunkin niistä liittyviä riskitekijöitä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä arvioinnissa niihin alaluokkiin, joiden katsotaan olevan laitoksen kannalta merkittävimpiä. Alaluokan merkittävyyttä olisi arvioitava hyödyntämällä alustavassa arvioinnissa kerättyjä laadullisia tietoja, muun muassa alaluokkakohtaista tappiotasoa pääomavaatimuksen ja bruttotulojen osalta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava asiantuntija-arviotaan merkittävien alaluokkien määrittämiseksi kaikkien käytävissä olevien sisäisten ja ulkoisten tietolähteiden perusteella.

291. Arviointia tehdessään toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota joihinkin operatiivisen riskin erityisiin näkökohtiin, koska ne ovat luonteeltaan laajalle levinneitä ja useimpien laitosten kannalta merkityksellisiä ja myös niiden mahdollisen vakavaraisuusvaikutuksen vuoksi. Arvioinnissa pitäisi aina keskittyä tällaisiin näkökohtiin, joita ovat muun muassa

- a. tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvä riski
- b. menettelytapariski ja
- c. malliriski.

Tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvä riski

292. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvää riskiä valvonta- ja arviointiprosessin (SREP) yhteydessä tehtävää ICT-riskien arviointia koskevien EPV:n ohjeiden³² mukaisesti ja otettava siinä huomioon EPV:n ohjeet tieto- ja viestintäteknikka- (ICT) sekä turvallisuusriskien hallinnasta sekä se, että tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvä riski on operatiivisen riskin keskeinen tekijä.

Menettelytapariski

293. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen menettelytapariskille altistumisen asiaankuuluvuutta ja merkittävyyttä ja otettava siinä huomioon laitoksen kannalta asiaankuuluvat a–g kohdassa luetellut tekijät. Luokan 1 ja 2 laitosten osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki seuraavat:

- a. myynti väärin perustein sekä vähittäis- että tukkumarkkinoilla, muun muassa tuotteiden aggressiivinen ristiinmyynti vähittäisasiakkaille, kuten pankkitilipaketit tai lisätuotteet, joita asiakkaat eivät tarvitse

³² EPV:n ohjeet valvonta- ja arviointiprosessin (SREP) yhteydessä tehtävästä ICT-riskien arvioinnista (EBA/GL/2017/05)

- b. eturistiriidat liiketoiminnassa
 - c. vertailukorkotasojen, valuuttakurssien tai muiden rahoitusvälineiden tai indeksien manipulointi laitoksen voittojen lisäämiseksi
 - d. esteet rahoitustuotteiden vaihtamiselle niiden elinaikana ja/tai rahoituspalvelujen tarjoajien vaihtamiselle
 - e. huonosti suunnitellut jakelukanavat, jotka voivat aiheuttaa eturistiriitoja väärillä kannustimilla
 - f. tuotteiden automaattinen uusiminen tai irtisanomisen seuraamukset ja/tai
 - g. asiakkaiden valitusten epäoikeudenmukainen käsittely.
294. Koska menettelytapariski käsittää monia erilaisia kysymyksiä ja voi aiheutua monista liiketoimintaprosesseista ja tuotteista, toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä liiketoimintamallianalyysin tulosta ja tutkittava tarkoin kannustinjärjestelmiä, jotta saataisiin hyvä yleiskäsitys menettelytapariskin lähteistä.
295. Toimivaltaisen viranomaisen pitäisi tarvittaessa tarkastella kilpailun tasoa markkinoilla, joilla laitos toimii, ja määrittää, muodostaako määräävä markkina-asema, joka on joko laitoksella yksin tai pienen ryhmän sisällä, merkittävän väärinkäytösriskin (esim. kartellinkaltaisen käyttäytymisen seurauksena).
296. Mahdollisia indikaattoreita menettelytapariskin olemassaolosta ovat
- a. asianomaisten viranomaisten laitokselle väärinkäytöksistä määräämät seuraamukset
 - b. samanlaisille laitoksille väärinkäytöksistä määrättyt seuraamukset, ja
 - c. laitoksesta tehtyjen kantelujen määrä ja niihin liittyvä rahamääräinen arvo.
297. Toimivaltaisen viranomaisen pitäisi kuitenkin soveltaa ennakoivaa lähestymistapaa ja tarkastella myös sääntelykehityksen mahdollista vaikutusta ja asianomaisten viranomaisten toimintaa kuluttajansuojan ja yleisesti rahoituspalvelujen tarjoamisen osalta.

Malliriski

298. Operatiivisen riskin yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava malliriskin kahta erillistä muotoa:
- a. riski, joka liittyy omien varojen vaatimusten aliarviointiin sääntelyn mukaisissa kehittyneissä mittausmenetelmissä, ja

- b. tappioriskit, jotka liittyvät siihen, että laitos kehittää, ottaa käyttöä tai käyttää päätöksentekoa (esim. tuotteiden hinnoittelua, rahoitusvälineiden arviointia, riskirajojen seurantaa jne.) varten epäasianmukaisesti muita malleja, jolloin toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä katsaus kyseisistä malleista ja arvioitava niiden merkittävyyttä ja arvioitava laitoksen käyttöön ottamaa malliriskin hallintakehystä.

299. Edellä olevaa kohdan 298 alakohtaa a varten toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen altistumista malliriskille, joka aiheutuu sisäisten mallien käytöstä tärkeimmillä liiketoiminta-alueilla ja toiminnoissa, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2018/959 tarkennetun määritelmän ja vaatimusten mukaisesti, siltä osin kuin niitä voidaan soveltaa. Malliriskin arviointi voi perustua muista valvontatoimista saatuihin näkemyksiin, muun muassa direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan mukaan tehdyistä toimista.

300. Edellä olevaa kohdan 298 alakohtaa b varten toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava

- a. miten laajasti ja mihin tarkoituksiin laitos käyttää malleja päätöksenteossa, ja tällaisten päätösten merkittävyyttä liiketoiminnan kannalta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä liiketoiminta/toiminto, jota varten laitos käyttää malleja huomattavasti. Tässä arvioinnissa toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella seuraavia aloja, joilla laitokset yleisesti käyttävät malleja laajasti:

- i. rahoitusvälineitä koskeva kaupankäynti (myös varojen arviointi ja kaupankäyntistrategiat)
- ii. riskien mittaaminen ja hallinta, ja
- iii. pääomien kohdentaminen (luotonantokäytänteet ja tuotehinnoittelu mukaan lukien)

- b. miten tietoinen laitos on malliriskistä ja miten se hallitsee sitä arvioimalla,

- i. onko laitos ottanut käyttöön valvontamekanismeja (esim. markkinaparametrien kalibrointi, sisäinen validointi tai toteutumatestaus, tarkistaminen asiantuntija-arvioiden avulla), jotka ovat luotettavia menetelmien, tiheyden, seurannan jne. osalta, ja sisältyykö siihen mallin hyväksymisprosessi, ja
- ii. käyttääkö laitos malleja varovasti (esim. lisäämällä tai vähentämällä asiaankuuluvia parametreja positioiden suuntauksen perusteella), jos se on tietoinen mallin puutteista tai markkinoiden ja liiketoiminnan kehityksestä.

301. Malliriskiä arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon muiden pääomaan kohdistuvien riskien sekä likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi erityisesti riskin mittaamiseen käytettyjen menetelmien riittävyyden, hinnoittelun ja varojen ja/tai vastuiden arvioinnin osalta. Tällaisen arvioinnin tuloksista pitäisi saada tietoa operatiivista riskiä koskevia havaintoja varten.
302. Niiden liiketoiminta-alueiden osalta, joilla mallien käyttö on merkittävää, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, miten merkittävä malliriskin vaikutus voi olla, muun muassa herkkyys- ja skenaarioanalyysillä tai stressitesteillä.

6.4.3 Maineeseen liittyvän riskin arviointi

303. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava maineeseen liittyvää riskiä, joka laitokseen kohdistuu, hyödyntämällä ymmärtämystään laitoksen hallinnosta, liiketoimintamallista, tuotteista, asiakaspohjasta ja toimintaympäristöstä. Tällaisessa arvioinnissa olisi keskityttävä myös yleiseen maineeseen liittyvää riskiä koskevaan kehukseen ja varmistettava, että laitos kykenee hallitsemaan ja vähentämään kaikkia maineeseen liittyviä tapahtumia asianmukaisilla viestintästrategioilla.
304. Maineeseen liittyvä riski on merkittävämpi suurten laitosten ja erityisesti niiden laitosten kannalta, joilla on julkisesti noteerattuja oman pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä tai velkoja tai jotka toimivat pankkienvälisillä markkinoilla. Arvioidessaan maineeseen liittyvää riskiä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi siis kiinnittää enemmän huomiota laitoksiin, joilla on tällaiset ominaispiirteet.
305. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sekä sisäisiä että ulkoisia tekijöitä tai tapahtumia, jotka saattavat herättää laitoksen maineeseen liittyviä huolenaiheita, mukaan lukien laitoksen kannalta merkitykselliset a–i alakohdassa luetellut tekijät. Luokan 1 ja 2 laitosten osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava kaikkia seuraavia indikaattoreita, kun ne arvioivat laitoksen altistumista maineeseen liittyvälle riskille:
- a. virallisten elinten määräämien seuraamusten lukumäärä (paitsi toimivaltaisten viranomaisten määräämät myös verojärjestelyissä tai muiden järjestelyjen seurauksena määrätyt seuraamukset)
 - b. tiedossa olevat virallisten elinten käynnissä olevat tutkimukset laitoksesta tai sen edustajista ja määrätyt seuraamukset tai käynnissä olevat tutkimukset tai oikeudelliset kiistat, jotka liittyvät veroasioihin tai muihin järjestelyihin tai jotka johtuvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin toteutumisesta tai rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan lainsäädännön rikkomisista
 - c. tiedotuskampanjat ja kuluttajajärjestöjen aloitteet, jotka osaltaan heikentävät yleisön käsitystä laitoksesta ja sen mainetta

- d. asiakkaiden tekemien valitusten määrä ja muutokset tai asiakkaiden tai sijoittajien äkillinen menettäminen
 - e. samanlaisiin laitoksiin vaikuttavat kielteiset tapahtumat, kun suuri yleisö liittyy ne koko rahoitusalaan tai laitosryhmään
 - f. laitoksen johtoon osallistuvien henkilöiden maine, jota arvioidaan määräosuuksien hankintaan ja lisäämiseen rahoitusallalla sovellettavaa toiminnan vakauden arviointia koskevien ESMAn ja EPV:n yhteisten ohjeiden mukaisesti, keskeisten tehtävähaltijoiden maine, sekä niiden henkilöiden maine, joilla on määräosuus laitoksen osakkeista ja jota arvioidaan määräosuuksien hankintaan ja lisäämiseen rahoitusallalla sovellettavaa toiminnan vakauden arviointia koskevien Euroopan valvontaviranomaisten ohjeiden³³ mukaisesti
 - g. toimiminen aloilla tai oikeudenkäyttöalueilla, jotka ovat erittäin alttiita rahanpesulle ja terrorismin rahoitukselle³⁴ tai sellaisten henkilöiden kanssa, joihin liittyy suuri riski rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kannalta
 - h. vaikutus asianomaisten tieto- ja viestintäteknikan järjestelmien ja palvelujen maineeseen sekä kyberhäiriöihin liittyvään maineeseen
 - i. muut ”markkinaindikaattorit”, jos saatavilla (esim. luottoluokituksen aleneminen tai muutokset osakehinnassa vuoden aikana).
306. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen maineeseen liittyvän riskin merkittävyyttä ja sitä, miten se liittyy muihin riskeihin (esim. luottoriskiin, markkinariskiin, operatiiviseen riskiin ja likviditeettiriskiin), hyödyntämällä muita riskiarvioiteja (muun muassa muilta valvontaviranomaisilta saatavia), jotta voidaan tunnistaa mahdolliset toissijaiset vaikutukset kumpaankin suuntaan (maineesta toisiin riskeihin ja päinvastoin).
307. Operatiivista riskiä koskevan analyysin yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, miten asiaankuuluvaa ja merkittävää on laitoksen altistuminen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskille operatiivisen riskin soveltamisalaan kuuluvan vakavaraisuuden näkökulmasta. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä yhteydessä käytettävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovilta viranomaisilta saatuja asiaankuuluvia tietoja, joiden avulla voidaan täydentää käynnissä olevasta valvonnasta saatuja niiden omia havaintoja ja arvioida, aiheuttavatko rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin liittyviä vakavaraisuutta koskevia huolia.
308. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pidettävä mielessä, että mikä tahansa laitos voi altistua rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskille riippumatta laitoksen koosta tai talouden vakaudesta. Siksi olisi kiinnitettävä riittävästi huomiota myös laitoksiin, joiden

³³ Määräosuuksien hankintaan ja lisäämiseen rahoitusallalla sovellettavaa toiminnan vakauden arviointia koskevat Euroopan valvontaviranomaisten yhteiset ohjeet (JC/GL/2016/01).

³⁴ Ks. EPV:n ohjeet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskitekijöistä (EBA/GL/2021/02).

talouden katsotaan olevan vakaata ja joilla voi olla hyvä maine, koska nämä laitokset voivat nimenomaisesti olla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kohteena. Lisäksi olisi kiinnitettävä huomiota laitoksiin, jotka onnistuvat houkuttelemaan uusia asiakkaita / lisäämään markkinaosuuttaan – erityisesti käyttämällä muita kuin perinteisiä jakelukanavia – koska tämä voi liittyä heikkoihin asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskeviin tarkastuksiin selvitysvaiheessa.

309. Toimivaltaisten viranomaisten olisi jaettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoville viranomaisille asiaankuuluvaa tietoa määritetyistä operatiivista riskiä koskevista ongelmista, jotka voivat aiheuttaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä ja huolia, kuten puutteista laitosten IT-järjestelmässä tai sisäisen valvonnan järjestelmässä.

6.4.4 Operatiivisen riskin hallinnan, mittaamisen ja valvontajärjestelyjen arviointi

310. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava järjestelmää ja järjestelyjä, jotka laitoksella on nimenomaisesti operatiivisen riskin hallintaa ja valvontaa varten yksittäisenä riskiluokkana. Tässä arvioinnissa pitäisi ottaa huomioon kokonaisriskinhallinnan analyysin tulos ja osastossa 5 käsitelty sisäisen valvonnan järjestelmä, koska se vaikuttaa laitoksen operatiivisiin riskeihin. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin osalta toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava huomioon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovan viranomaisen tekemä arviointi.

311. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tässä yhteydessä otettava huomioon keskeiset operatiiviset riskitekijät (ts. ihmiset, prosessit, ulkoiset tekijät, järjestelmät), jotka voivat myös toimia riskiä vähentävinä tekijöinä, ja tarkastella

- a. operatiivisen riskin hallintastrategiaa ja riskinottohalua
- b. organisaatiokehystä
- c. toimintalinjoja ja menettelyjä
- d. operatiivisen riskin tunnistamista, mittaamista, valvontaa ja raportointia
- e. liiketoiminnan häiriönsietokykyä ja jatkuvuutta koskevia suunnitelmia ja
- f. sisäisen valvonnan kehystä, sellaisena kuin sitä sovelletaan operatiivisen riskin valvontaan.

Operatiivisen riskin hallintastrategia ja riskinottohalu

312. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos määritellyt ja muotoillut virallisesti luotettavan operatiivisen riskin hallintastrategian ja riskinottohalun tason, jotka sen ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin selvästi operatiivisen riskin hallintastrategian ja riskinottohalun tason samoin kuin niiden tarkistamisprosessin (esim. kokonaisriskistrategian tarkistamisen yhteydessä, tappioissa ilmenevä suuntaus ja/tai pääoman riittävyyteen liittyvät huolenaiheet)
 - b. toteuttaako ja seuraako ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää operatiivisen riskin hallintastrategiaa, millä varmistetaan, että laitoksen operatiivisen riskin vähentämistoimet ovat yhdenmukaisia laaditun strategian kanssa
 - c. ovatko nämä strategiat tarkoituksenmukaisia ja tehokkaita operatiivisen riskiprofiilin luonteeseen ja merkittävyyteen nähden ja seuraako laitos niiden tehokkuutta pitemmällä aikavälillä ja niiden yhdenmukaisuutta operatiivisen riskin ottohalun tason kanssa
 - d. kattaako laitoksen operatiivisen riskin hallintastrategia kaikki laitoksen toiminnot, prosessit ja järjestelmät – myös ennakoivasti strategisen suunnitelman avulla – joissa operatiivinen riski on tai voi olla merkittävä, ja
 - e. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että operatiivisen riskin hallintastrategiasta tiedotetaan tehokkaasti asiaankuuluvalla henkilöstölle.
313. Tällaisten strategioiden uskottavuuden arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava sitä, onko laitos osoittanut riittävästi resursseja niiden toteuttamiseen ja ovatko asiaa koskevat päätökset riippumattomia omien varojen vähimmäisvaatimuksista mahdollisesti saatavista hyödyistä (erityisesti sellaisten laitosten kohdalla, jotka ottavat käyttöön perusmenetelmän (BIA) tai standardimenetelmän (TSA) omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseksi).

Operatiivisen riskin hallintaa ja valvontaa koskeva organisaatio

314. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava organisaation luotettavuutta ja tehokkuutta operatiivisen riskin hallinnan osalta. Tältä osin toimivaltaisen viranomaisen olisi määritettävä,
- a. onko operatiivisen riskin tunnistamiselle, analysoinnille, arvioinnille, vähentämiselle, seurannalle ja raportoinnille määritetty selkeät vastuualueet
 - b. kuuluvatko operatiivisen riskin valvonta- ja seurantajärjestelmät riippumattoman tarkastuksen piiriin ja onko niissä erotettu selkeästi riskinottajat ja riskien hallinnasta vastaavat henkilöt sekä ne ja riskinvalvontatoiminnot
 - c. kattavatko riskinhallinta-, mittaamis- ja valvontatoiminnot operatiivisen riskin koko laitoksessa (sivuliikkeet mukaan lukien) yhtenäisellä tavalla riippumatta omien

varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseksi käytettävästä mittaamenetelmästä ja kattavatko ne myös ulkoistetut liiketoiminnot ja muut toiminnot, ja

- d. onko operatiivisen riskin hallintajärjestelmässä riittävät ja laadultaan asiaankuuluvat henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit.

Toimintalinjat ja menettelyt

315. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset toimintalinjat ja menettelyt operatiivisen riskin hallintaa varten, mukaan lukien jäännösriski sen jälkeen, kun vähentämismenetelmiä on käytetty. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin operatiivisen riskin hallintaan liittyvät toimintalinjat ja tarkistaako se niitä säännöllisesti operatiivisen riskin hallintastrategioiden mukaisesti
- b. onko ylin johto vastuussa käytänteiden ja menettelyjen kehittämisestä ja toteuttamisesta operatiivisen riskin hallintaa varten
- c. onko operatiivisen riskin hallintakäytännöt ja -menettelyt muotoiltu ja tiedotetaanko niistä selkeästi koko laitoksessa ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti koko laitoksessa tai ainakin ne prosessit ja liiketoiminnot, jotka ovat eniten alttiita operatiiviselle riskille
- d. kattavatko tällaiset toimintalinjat ja menettelyt kaikki operatiivisen riskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan osatekijät, tarvittaessa myös tappiotietojen keräämisen, mittaamismenetelmät, vähentämismenetelmät (esim. vakuutukset), syy-yhteyksien analyysin tekniikat operatiivisten riskitapahtumien, limiittien osalta ja näitä limiittejä koskevien poikkeusten käsittelyn
- e. onko laitos ottanut käyttöön uusille tuotteille, prosesseille ja järjestelmille uuden hyväksyntäprosessin, joka vaatii niiden mahdollisten operatiivisten riskien arviointia ja vähentämistä, joita uusiin tuotteisiin, prosesseihin ja järjestelmiin liittyvä täytäntöönpano ja kehitys aiheuttavat
- f. ovatko tällaiset toimintalinjat tarkoituksenmukaisia laitoksen toiminnan luonteen ja monimuotoisuuden kannalta ja mahdollistavatko ne laitoksen toimialaan kuuluviin eri tuotteisiin ja toimintoihin sisältyvän operatiivisen riskin selkeän ymmärtämisen
- g. edistääkö laitos operatiivisen riskin hallintakulttuuria koko organisaatiossa koulutuksen avulla ja asettamalla tavoitteita operatiivisten tappioiden vähentämiselle.

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja raportointi

316. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen järjestelmä operatiivisen riskin tunnistamista, arviointia, mittaamista ja seuranta varten laitoksen koon ja monimuotoisuuden mukaisesti ja täyttääkö järjestelmä vähintäänkin asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut omien varojen vähimmäisvaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,

- a. onko laitos ottanut käyttöön tehokkaita prosesseja ja menettelyjä operatiivisen riskin kattavaa tunnistamista ja arviointia varten (esim. riskien ja valvonnan itsearviointi (Risk and Control Self-Assessments, RCSA)) ja asiaan liittyvien tapahtumien havaitsemista ja täsmällistä luokitusta varten (ts. tappiotietojen kerääminen, läheltä piti -tapaukset, joissa ei ole tappiovaikutusta, tai jopa tapahtumat, joista tulee odottamatonta voittoa), mukaan lukien rajatapaukset muihin riskeihin (esim. luottotappio, joka aiheutuu operatiivisesta riskitapahtumasta ja jota se pahentaa); tältä osin toimivaltaisten viranomaisten olisi myös määritettävä laitoksen kyky tunnistaa operatiivisten tappioiden keskeiset tekijät ja käyttää tätä tietoa operatiivisen riskin hallinnan tarkoituksiin
- b. sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 101 artiklaa, jos laitoksella on lupa käyttää sisäistä mallia operatiivista riskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseen, täyttääkö laitos edelleen asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä määritetyt vähimmäisvaatimukset ja liittyykö tällaiseen sisäiseen malliin merkittävää riskien aliarviointia
- c. onko laitoksella operatiivisen riskin määrittäystä tai arviointia varten asianmukaiset tietojärjestelmät ja menetelmät, jotka täyttävät vähintäänkin omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiselle asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä asetetut vaatimukset (esim. kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviin arvopapereihin liittyvien varojen osalta olennaisten voitto- ja tappioerien kohdentaminen kahdeksaan säänneltyyn liiketoiminta-alueeseen; kehittyneen mittausmenetelmän osalta aikasarjojen pituus, vakuutuksen käsittely, korrelointi)
- d. onko laitos ottanut käyttöön riittävän stressitestauksen ja tarvittaessa skenaarioanalyysin, jotta voitaisiin ymmärtää haitallisten operatiivisten tapahtumien vaikutus sen kannattavuuteen ja omiin varoihin, kun otetaan myös asianmukaisesti huomioon sisäisten valvontajärjestelyjen ja vähentämismenetelmien mahdollinen epäonnistuminen; toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa tarkasteltava näiden analyysien yhdenmukaisuutta riskien ja valvonnan itsearvioinnin ja vertaisanalyysin tuloksen kanssa

- e. ymmärtävätkö laitoksen ylin hallintoelin ja ylin johto mittausjärjestelmän perustana olevat oletukset ja ovatko ne tietoisia malliriskin tasosta
 - f. onko laitos määritellyt ja toteuttanut operatiivisten riskien jatkuvan ja tehokkaan seurannan koko laitoksessa, ulkoistetut toiminnot ja uudet tuotteet ja järjestelmät mukaan lukien, muun muassa käyttämällä erityisiä eteenpäin suuntautuvia indikaattoreita (keskeiset riski-indikaattorit ja keskeiset valvontaindikaattorit) ja asiaan kuuluvia laukaisevia tekijöitä tehokkaiden ennakkovaroitusten tuottamiseksi
 - g. onko laitos määrittänyt asianmukaiset toimet, joilla vastataan jäännösriskeihin, jotta ne pystytään pitämään riskinottohalussa määritetyissä rajoissa
 - h. raportoiko laitos säännöllisesti operatiivisesta riskistä ja myös stressitestien tuloksista ylimmälle hallintoelimelle, toimivalle johdolle ja tarvittaessa asianomaisten liiketoimintojen ja prosessien johdolle.
317. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen tieto- ja viestintäteknikkaan liittyvän riskin hallintakehystä valvonta- ja arviointiprosessin (SREP) yhteydessä tehtävää ICT-riskien arviointia koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti ja otettava siinä huomioon EPV:n ohjeet tieto- ja viestintäteknikka- (ICT) sekä turvallisuusriskien hallinnasta.

Liiketoiminnan häiriönsietoa ja jatkuvuutta koskevat suunnitelmat

318. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella käytössä kattavat ja testatut liiketoiminnan häiriönsietoa ja jatkuvuutta koskevat suunnitelmat, joissa käsitellään vähintään kriittisiä ja tärkeitä toimintoja, myös ulkoistettuja, sen varmistamiseksi, että se pystyy toimimaan jatkuvasti ja rajaamaan tappioita vakavan liiketoiminnan häiriön sattuessa. Ulkoistettujen toimintojen osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että palveluntarjoajalla on soveltuva liiketoiminnan jatkuvuutta koskeva suunnitelma EPV:n ulkoistamista koskevien ohjeiden mukaisesti.
319. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä, onko laitos laatinut liiketoiminnan jatkuvuutta koskevia suunnitelmia, jotka ovat oikeasuhteisia sen toiminnan luonteeseen, kokoon ja monimuotoisuuteen nähden. Tällaisissa suunnitelmissa olisi otettava huomioon niiden todennäköisten tai mahdollisten skenaarioiden eri tyypit, joille laitos voi olla haavoittuva.
320. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen jatkuvuuden hallintaa koskevan suunnitteluprosessin laatua ja tehokkuutta. Tässä yhteydessä olisi arvioitava sitä, miten hyvin laitos noudattaa tunnustettuja liiketoiminnan jatkuvuuden hallinnan prosesseja. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi siten määrittää, sisältyykö laitoksen jatkuvuuden hallintaa koskevaan suunnitteluprosessiin

- a. liiketoiminnan vaikutusanalyysi
- b. asianmukaiset toipumisstrategiat, joihin sisältyvät sisäiset ja ulkoiset riippuvuudet ja joissa toipumisen painopisteet on määritelty selkeästi
- c. kattavien ja joustavien suunnitelmien laadinta mahdollisten skenaarioiden käsittelemiseksi
- d. suunnittelun ja suunnitelmien operatiivisen tehokkuuden tehokas testaus
- e. liiketoiminnan jatkuvuuden hallintaan liittyvät tiedotus- ja koulutusohjelmat ja
- f. viestintää ja kriisinhallintaa koskeva dokumentaatio ja koulutus.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

321. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vahva valvontajärjestelmä ja luotettavat takeet sen operatiivisen riskin vähentämiseksi laitoksen operatiivisen riskin hallintaa koskevan sietorajan ja riskinottohalun mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tässä yhteydessä huomioon se,
- a. kattaako laitoksen valvontatoimintojen ala kaikki konsolidoidut yksiköt ja maantieteelliset sijaintipaikat,
 - b. onko laitoksella sisäisiä valvontajärjestelyjä ja muita käytäntöjä (esim. riskejä koskevia toimia, kuten toimintalinjoja ja riskinsiirtotekniikoita), joilla pyritään vähentämään operatiivisia riskejä tai rajoittamaan mahdollisia vaikutuksia ja pitämään ne laitoksen kannalta hyväksyttävällä tasolla, ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon määrittämien parametrien ja laitoksen riskinottohalun tason mukaisesti, ja
 - c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisista ja niistä poikkeamisesta raportoidaan ajoissa laitoksen johdon asianmukaiselle tasolle toimenpiteisiin ryhtymiseksi ja toimivaltaisille viranomaisille vaatimusten mukaisesti.
322. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava sisäisen tarkastuksen toimintonsa toimivuutta. Tätä varten niiden olisi määritettävä,
- a. tekeekö laitos säännöllisesti operatiivisen riskin hallintajärjestelmän sisäisiä tarkastuksia
 - b. kattaako sisäinen tarkastus operatiivisen riskin hallinnan mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät koko laitoksessa ja

- c. voidaanko tällaisilla tarkastuksilla määrittää tehokkaasti, noudatetaanko sisäisiä toimintalinjoja ja asiaankuuluvia ulkoisia säännöksiä, ja käsitellä mahdollisia poikkeamia niistä.

323. Sellaisten laitosten osalta, jotka käyttävät kehittynyttä mittausmenetelmää operatiivista riskiä koskevien omien varojen vähimmäisvaatimusten määrittämiseksi, toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, onko sisäinen menetelmän validointiprosessi luotettava ja tehokas siten, että siinä kyseenalaistetaan mallioletukset ja tunnistetaan mahdolliset puutteet operatiivisen riskin mallintamisessa ja määrittämisessä ja muissa sitä koskevissa järjestelmissä ja muiden asiaankuuluvassa EU:n lainsäädännössä ja kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä määritettyjen asiaan liittyvien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi.

324. Riippumatta menetelmästä, jonka laitos on ottanut käyttöön omien varojen lakisääteisen vähimmäismäärän määrittämiseksi, kun malleja käytetään päätöksenteossa (esim. luotonanto, hinnoittelu, kaupankäynti rahoitusvälineillä), toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella luotettava sisäinen validointiprosessi ja/tai mallin tarkastusprosessi malliriskin tunnistamista ja sen vähentämistä varten.

Maineeseen liittyvän riskin hallinta

325. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön asianmukaiset järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit maineeseen liittyvän riskin hallintaa varten. Niiden olisi otettava erityisesti huomioon se,

- a. onko laitos laatinut toimintalinjat ja prosessit maineeseen liittyvän riskin tunnistamista, hallintaa ja seurantaa varten ja ovatko nämä toimintalinjat ja prosessit oikeassa suhteessa sen kokoon ja merkittävyyteen järjestelmässä
- b. käsitteleekö laitos maineeseen liittyvää riskiä ennalta varautuvasti esimerkiksi asettamalla limiittejä tai edellyttämällä hyväksyntää pääoman kohdentamiselle tiettyihin maihin, tietyille aloille tai henkilöille ja/tai tarkastellaanko sen varautumissuunnitelmissa tarvetta toimia ennakoivasti maineeseen liittyvissä kysymyksissä kriisitapauksessa
- c. tekeekö laitos stressitestausta tai skenaarioanalyysia arvioidakseen maineeseen liittyvän riskin toissijaisia vaikutuksia (esim. likviditeetti, rahoituskustannukset, asiaankuuluvan pankkipalvelun saatavuus)
- d. suojeleeko laitos tuotemerkkiään ripeillä tiedotuskampanjoilla, jos ilmenee tapahtumia, jotka voivat vaarantaa sen maineen, ja
- e. tarkasteleeko laitos strategiansa ja liiketoimintasuunnitelmiansa ja yleisemmin käyttäytymisensä mahdollista vaikutusta sen maineeseen.

6.4.5 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

326. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi muodostaa käsitys laitoksen operatiivisesta riskistä. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 6 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava riskipistemäärä. Jos toimivaltainen viranomainen päättää tiettyjen riskialaryhmien merkittävyyden perusteella arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi tässä taulukossa esitettyjä ohjeita sovellettava analogisesti mahdollisuuksien mukaan.

Taulukko 6. Valvontaan perustuvia näkökohtia operatiivisen riskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen operatiivisille riskeille altistuminen rajoittuu joihinkin ”usein toistuvat / vaikutukseltaan vähäiset” - luokkiin. Laitoksen operatiiviselle riskille altistuminen ei ole merkittävää / on hyvin alhaista, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. Laitokselle viime vuosina aiheutuneiden bruttotappioiden taso (ennen takaisinperintöjä ja operatiivisen riskin luottosalkulle aiheuttamat tappiot mukaan lukien) ei ole ollut merkittävä tai niiden aiemmin korkeampi taso on laskenut. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen operatiivista riskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Operatiivista riskiä koskeva organisaatiokehitys on vahva, siinä on selkeät vastualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen operatiivisille riskeille altistuminen käsittää lähinnä ”usein toistuvat / vaikutukseltaan vähäiset” - luokat. Laitoksen operatiiviselle riskille altistuminen on alhaista tai keskimääräistä, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. Laitokselle viime vuosina aiheutuneiden bruttotappioiden taso on ollut alhainen tai keskimääräinen, tai niiden odotetaan nousevan aiemmin 	<ul style="list-style-type: none"> Operatiivista riskiä koskeva kehitys sisältää kaikki asiaankuuluvat riskit. Operatiivisen riskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. Operatiivista riskiä koskeva valvontajärjestelmä on luotettava.

Riskin piste-määrä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
		alhaisemmalta tasolta tai laskevan aiemmin korkeammalta tasolta.	
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen operatiivisille riskeille altistuminen käsittää joitakin ”harvoin toistuvat / vaikutukseltaan merkittävät” - luokkia. Laitoksen operatiiviselle riskille altistuminen on keskimääräistä tai korkea, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. Laitokselle viime vuosina aiheutuneiden bruttotappioiden taso on ollut keskimääräinen tai korkea, tai niiden odotetaan nousevan aiemmin alhaisemmalta tasolta tai laskevan aiemmin korkeammalta tasolta. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen operatiivista riskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia sekä sen kokonaisstrategia ja riskinottohalu eivät ole riittävän kehittyneitä tai ne ovat jopa riittämättömiä. Operatiivista riskiä koskeva organisaatiokehitys ei ole riittävän vahva. Operatiivista riskiä koskeva kehitys ei sisällä kaikkia asiaankuuluvia riskejä. Operatiivisen riskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät eivät ole asianmukaisia. Operatiivista riskiä koskeva valvontajärjestelmä on puutteellinen.
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen operatiivisille riskeille altistuminen käsittää kaikki tärkeimmät luokat. Laitoksen operatiiviselle riskille altistuminen on tasoltaan korkea ja kasvussa, kuten skenaarioanalyysi ja vertailut samanlaisten laitosten tappioihin osoittavat. Laitokselle muutamien viime vuosien aikana aiheutuneiden bruttotappioiden taso on ollut korkea tai riski on kasvanut merkittävästi. 	<ul style="list-style-type: none"> Operatiivisen riskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät eivät ole asianmukaisia. Operatiivista riskiä koskeva valvontajärjestelmä on puutteellinen.

6.5 Muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin arviointi

6.5.1 Yleisiä näkökohtia

327. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida muun kuin kaupankäyntitoiminnan (taseeseen sisältyvistä ja sen ulkopuolisista) toiminnoista peräisin oleville koron

muutoksille herkistä positioista, näiden positioiden suojaukset mukaan lukien, aiheutuvaa korkoriskiä (josta käytetään yleisesti nimitystä muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttama korkoriski (IRRBB)) riippumatta siitä, miten tappioita ja voittoja tunnistetaan ja mitataan kirjanpitolukuihin.

328. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä arvioidessaan tarkasteltava vähintään seuraavien alaluokkien merkittävyyttä ja olennaisuutta:

- a. kuiluriskiä (gap risk) eli riskiä, joka on peräisin koron muutoksille herkistä instrumenteista ja joka syntyy niiden korkomuutosten ajankohtien eroista, ja johon kuuluu korkojen aikarakenteen muutokset, joita tapahtuu jatkuvasti koko tuottokäyrällä (rinnakkainen riski) tai eri tavoin eri ajanjaksoina (ei-rinnakkainen riski)
- b. perusteriskiä eli riskiä, joka syntyy koron muutoksille herkkien rahoitusinstrumenttien korkojen suhteellisten muutosten vaikutuksesta, kun instrumenteilla on samankaltaiset erääntymisaajat, mutta ne hinnoitellaan käyttämällä eri korkoindeksejä; se johtuu epätäydellisestä korrelaatiosta koron muutoksille herkkien rahoitusinstrumenttien kertyneiden ja maksettujen korkojen määrittämisessä, kun instrumenteilla on muuten samankaltaiset korko-ominaisuudet
- c. optioriskiä eli riskiä, joka on peräisin optioista (kytketyistä tai avoimista), kun laitos tai sen asiakas voi muuttaa kassavirtojensa määrää ja ajoitusta, erityisesti riskiä, joka liittyy koron muutoksille herkkiin rahoitusinstrumentteihin, kun niiden haltija aikoo lähes varmasti käyttää option, jos se on haltijan taloudellisen edun mukaista (kytkettyjen tai avointen automaattisten optioiden tapauksessa) sekä riskiä, joka syntyy implisiittisesti sisältyvästä joustavuudesta tai koron muutoksille herkkien rahoitusinstrumenttien ehdoista, joiden puitteissa korkojen muutos voi vaikuttaa asiakkaan käytökseen (kytkettyyn käyttäytymisperusteiseen optioon liittyvä riski).

329. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, onko laitos pannut huolellisesti täytäntöön muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevat EPV:n ohjeet³⁵. Tämä koskee erityisesti laitoksen sisäisen korkoriskin tunnistamista, arviointia, hallintaa ja vähentämistä.

330. Muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin arviointi olisi erotettava muun kuin kaupankäyntitoiminnan positioista johtuvan luottomarginaaliriskin (CSRBB) arvioinnista, joka toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tehtävä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti otettava huomioon, arvioidaanko ja seurataanko laitoksen sisäisillä järjestelmillä asianmukaisesti muun kuin

³⁵ EPV:n ohjeet muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallinnasta (EPV/GL/2018/02)

kaupankäyntitoiminnan positioista johtuvan luottomarginaaliriskin aiheuttamaa riskiä taloudellisen arvon ja nettokorkotulojen kannalta³⁶.

6.5.2 Muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin arviointi

331. Arvioimalla muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen kyseiselle riskille altistumisen pääasialliset tekijät ja arvioitava tämän riskin mahdollista vakavaraisuusvaikutusta laitokseen. Muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin arvioinnissa olisi noudatettava seuraavia päävaiheita:

- a. alustava arviointi
- b. laitoksen korkoriskiprofiilin luonteen ja koostumuksen arviointi
- c. poikkeavia arvoja koskevien valvonnallisten testien ja valvonnallisten stressitestien tulosten arviointi, sekä laitoksen korkoja koskevien sokkiskenaarioiden ja korkoja koskevien stressiskenaarioiden arviointi.

Alustava arviointi

332. Muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin arvioinnin laajuuden määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tunnistettava sen riskin lähteet, jota laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten pitäisi hyödyntää SREP-tarkoituksiin kerätyistä ICAAP- ja ILAAP-tiedoista, IRRBB-raportoinnista ja muiden SREP-osatekijöiden arvioinnista, laitoksen aseman vertailusta samanlaisiin laitoksiin ja muista valvontatoimenpiteistä saatua tietoa.

333. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava ainakin
- a. sitä, miten laitos hallinnoi korkoriskiä, muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskeva pääasiallinen strategia ja laitoksen riskinottohalu korkoriskin osalta mukaan lukien
 - b. direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa säädettyjen ja kyseisen direktiivin 98 artiklan 5 a kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa asetuksessa tarkennettavien poikkeavia arvoja koskevien valvonnallisten testien vaikutusta
 - c. korkojen muutoksen vaikutusta nettokorkotuloihin ja taloudelliseen arvoon laitoksen käyttämien menetelmien mukaisesti joko (yksinkertaistetun) vakiomenetelmän perusteella tai sellaisten sisäisten järjestelmien perusteella, joita tarkennetaan direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti annettavissa delegoidussa asetuksessa ja EPV:n ohjeissa, ja

³⁶ Muun kuin kaupankäyntitoiminnan positioista johtuvasta luottomarginaaliriskistä annetaan lisäohjeita tarkistetussa EPV:n ohjeissa, jotka laaditaan direktiivin 2013/36/EU 84 artiklassa säädettyä toimeksiantoa täytäntöön pantaessa.

- d. muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamalle korkoriskille kohdennettua sisäistä pääomaa sekä yhteenlaskettuna että osuutena laitoksen ICAAP:n mukaisesta sisäisen pääoman kokonaismäärästä, aiempi suuntaus ja ennusteet mukaan lukien.
334. Alustavassa arvioinnissaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella merkittäviä muutoksia laitoksen altistumisessa muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamalle korkoriskille. Niiden olisi arvioitava ainakin
- a. merkittäviä muutoksia laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevassa kokonaisstrategiassa, riskinottohalussa, toimintaperiaatteissa ja limiittien määrissä
 - b. näiden muutosten mahdollista vaikutusta laitoksen riskiprofiiliin ja
 - c. merkittäviä muutoksia laitoksen mallinnuksessa, asiakkaiden käyttäytymisessä tai korkojohdannaisten käytössä ja
 - d. tärkeimpiä markkinasuuntauksia.

Laitoksen korkoriskiprofiilin luonne ja koostumus

335. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava selkeä käsitys siitä, miten korkomuutoksilla voi olla vahingollinen vaikutus laitoksen nettokorkotuloihin (ja tarvittaessa sen voittovaroihin) ja taloudelliseen arvoon (odotettujen käteisvirtojen nykyinen arvo), jotta saadaan sekä lyhyen aikavälin että pitemmän aikavälin käsitys pääoman riittävyyteen kohdistuvasta mahdollisesta uhasta.
336. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava ja muodostettava selkeä käsitys laitoksen varojen, vastuiden ja tarvittaessa taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden rakenteesta. Erityisesti tämä koskee seuraavia:
- a. muun kuin kaupankäyntitoiminnan eri positiot, niiden maturiteetit tai uudelleenhinnoittelujankohdat ja käyttäytymistä koskevat oletukset (esim. sellaisia tuotteita koskevat oletukset, joiden maturiteetti on epävarma) näiden positioiden osalta
 - b. laitoksen korkorahavirrat
 - c. sellaisten tuotteiden osuus, joiden maturiteetti on epävarma, ja tuotteet, joihin sisältyy avoimia ja/tai sopimukseen kytkettyjä optioita, kiinnittäen erityistä huomiota tuotteisiin, joita koskeviin sopimukseen on kytketty asiakkaan valinnanmahdollisuus
 - d. laitoksen suojausstrategia ja johdannaisten käyttö suojausta varten ja niiden määrä.

337. Jotta voitaisiin määrittää paremmin laitoksen monimuotoisuus ja korkoriskiprofiili, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös ymmärtää laitoksen varojen, vastuiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden tärkeimmät piirteet, erityisesti
- a. lainasalkku (esim. sellaisten lainojen määrä, joihin ei liity maturiteettia, sellaisten lainojen määrä, joihin liittyy ennalta maksamisen mahdollisuus, sellaisten kelluvakorkoisten lainojen määrä, joille on määritetty korkolattia ja -katto, sellaisten kelluvakorkoisten lainasopimusten osuus, joissa estetään uudelleenhinnoittelu negatiivisilla koroilla jne.)
 - b. joukkolainasalkku (esim. optioita sisältävien sijoitusten määrä, mahdolliset keskittymät)
 - c. järjestämättömät vastuut
 - d. talletustilit (esim. laitoksen talletusperustan herkkyys korkomuutoksille, mukaan lukien core deposit -erät, mahdolliset keskittymät)
 - e. johdannaiset (esim. johdannaisten monimuotoisuus, myytyjä tai ostettuja korko-optioita koskevat näkökohdat, johdannaisten vaikutus muun kuin kaupankäyntitoiminnan positioiden kesto)
 - f. käypään arvoon arvostettaviin instrumentteihin kytkettyjen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamien korkoriskien luonne, mukaan lukien vähemmän likvidit instrumentit, kuten tason 3 varat ja velat.
338. Analysoidessaan vaikutusta laitoksen voittovaroihin toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarkastella laitoksen erilaisia tulo- ja kustannuslähteitä ja niiden suhteellista painoarvoa kokonaistuloissa. Niiden olisi tiedostettava, miten suuri osa laitoksen voittovaroista riippuu koron muutoksille herkistä positioista, ja määritettävä, miten erilaiset korkomuutokset vaikuttavat laitoksen nettokorkotuloihin, sekä määritettävä instrumenttien markkina-arvon muutosten vaikutukset – riippuen niiden käsittelystä kirjanpidossa – joko tuloslaskelmaan (P&L) tai suoraan omaan pääomaan (esim. muiden laajan pääoman erien kautta).
339. Analysoidessaan vaikutusta laitoksen taloudelliseen arvoon ja voittovaroihin toimivaltaisten viranomaisten olisi ensin tarkasteltava direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa säädettyjen ja kyseisen direktiivin 98 artiklan 5 a kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa asetuksessa tarkennettavien poikkeavia arvoja koskevan valvonnallisen testin (ja muiden poikkeavia arvoja koskevien valvonnallisten testien) tuloksia, jotta saataisiin alustava viitearvo, johon voidaan verrata sitä, miten korkomuutokset vaikuttavat laitokseen. Tämän arvioinnin yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kassavirtojen herkkyyteen uudelleenhinnoittelulle, sekä niiden ajankohtien että määrien osalta, ja niiden herkkyyteen muutoksille keskeisissä perusoletuksissa (erityisesti sellaisten asiakastilien

osalta, joille ei ole määritetty tiettyä uudelleenhinnoitteluajankohtaa sekä sellaisten asiastilien osalta, joilla on kytketty asiakkaan valinnanvapaus ja/tai omaa pääomaa).

340. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi pyrkiä ymmärtämään näiden oletusten vaikutus ja sitten eristää taloudelliseen arvoon ja voittovaroihin kohdistuvat riskit, jotka aiheutuvat muutoksista laitoksen käyttäytymisessä.
341. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä huomiota kassavirtojen herkkyyteen muun kuin kaupankäyntitoiminnan käypään arvoon arvostettavien instrumenttien arvon muutoksille, mukaan lukien muun kuin kaupankäyntitoiminnan välineiden suojaukseen käytettävät korkojohdannaiset (esim. käypään arvoon arvostettavien instrumenttien markkinoilta markkinoille -muutosten vaikutus tuloslaskelmaan, suojauslaskennan tehokkuus).
342. Direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa säädetyn ja kyseisen direktiivin 98 artiklan 5 a kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa asetuksessa tarkennettavan poikkeavia arvoja koskevan valvonnallisen testin käyttämisen lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia ottamaan huomioon muita korkotasoa koskevia sakkiskenaarioita.
343. Määrällisessä arvioinnissaan toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarvittaessa tarkastella laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin mittaamiseen käyttämien sisäisten tai vakioitujen menetelmien tuloksia. Näitä menetelmiä analysoimalla toimivaltaisten viranomaisten olisi opittava ymmärtämään paremmin laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin profiilin taustalla olevia tärkeimpiä riskitekijöitä.
344. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, analysoivatko eri valuutoilla toimivat laitokset kuhunkin sellaiseen valuuttaan liittyvää korkoriskiä, jossa niillä on merkittävä positio. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava näiden laitosten käyttämiä lähestymistapoja taloudellista arvoa ja yksittäisten valuuttojen tuottomenetelmiä koskevien tulosten koontiin.
345. Analysoidessaan sekä poikkeavia arvoja koskevien valvonnallisten testien vaikutuksen että laitoksen sisäisten tai vakioitujen menetelmien tuloksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava luottokelpoisuuteen tietyllä hetkellä liittyviä (point-in-time) lukuja ja aiempia suuntauksia. Näitä arvoja olisi verrattava samanlaisiin laitoksiin ja maailman markkinatilanteeseen.

Sakkiskenaariot ja stressitestaus

346. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ja otettava huomioon korkoa koskevien sakkiskenaarioiden ja stressitestien tulokset (poikkeavia arvoja koskevien valvonnallisten testien tulosten lisäksi), jotka laitos on suorittanut osana jatkuvaa sisäisen hallinnan menettelyään. Tässä yhteydessä toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tiedostaa

muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin tärkeimmät lähteet laitoksen osalta.

347. Jos laitoksen sokkiskenaarioiden ja stressitestien tulosta tarkasteltaessa ilmenee tai epäillään uudelleenhinnoittelun/maturiteetin erityistä kertymistä käyrän eri kohdissa, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia lisäanalyysejä.

6.5.3 Muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallinta ja valvontajärjestelyt (sekä riskienhallinta ja vaatimustenmukaisuus että sisäiset tarkastustoiminnot)

348. Saadakseen kattavan käsityksen laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin profiilista toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitoksen korkoriskien hallintaa ja niiden perustana olevaa järjestelmää.

349. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida seuraavia tekijöitä:

- a. muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu (erillisinä osatekijöinä tai osana laajempaa markkinariskiä ja riskinottohalua)
- b. organisaatiokehys ja -vastuut
- c. toimintalinjat ja menettelyt
- d. riskien tunnistaminen, mittaamista sisältävät sisäiset mallit, seuranta ja raportointi
- e. sisäisen valvonnan järjestelmä.

Korkoriskistrategia ja riskinottohalu

350. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella luotettava, selkeästi muotoiltu ja dokumentoitu muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskeva strategia, jonka sen ylin hallintoelin on hyväksynyt. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. ilmaiseeko ylin hallintoelin selkeästi muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun ja niiden tarkistamiseen liittyvän prosessin (joka tehdään esimerkiksi riskistrategian kokonaisvaltaisen tarkistuksen yhteydessä tai jos ilmenee kannattavuuteen tai pääoman riittävyyteen liittyviä huolenaiheita), ja toteuttaako ylin johto asianmukaisesti ylimmän hallintoelimen hyväksymää muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevaa strategiaa, millä varmistetaan, että laitoksen toiminta on yhdenmukaista laaditun strategian kanssa, että kirjallisia menettelyjä laaditaan ja toteutetaan ja että vastualueet on jaettu selkeästi ja asianmukaisesti

- b. heijastaako laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskeva strategia asianmukaisesti laitoksen halua ottaa korkoriskejä ja onko se yhdenmukainen yleisen riskinottohalun kanssa
- c. ovatko laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu tarkoituksenmukaisia laitoksen kannalta, kun otetaan huomioon
 - sen liiketoimintamalli
 - sen yleinen riskistrategia ja riskinottohalu
 - sen markkinaympäristö ja asema rahoitusjärjestelmässä, ja
 - sen pääoman riittävyys
- d. kattaako laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskeva strategia suureksi osaksi kaikki ne laitoksen toiminnot, joissa muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttama korkoriski on merkittävä
- e. otetaanko laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevassa strategiassa huomioon talouden suhdannekiertoon liittyvät näkökohdat ja niistä seuraavat muutokset muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevien toimintojen koostumuksessa
- f. onko laitoksella käytössä asianmukainen järjestelmä sen varmistamiseksi, että muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevasta strategiasta tiedotetaan tehokkaasti asiaankuuluvalla henkilöstölle.

Organisaatiokehys ja vastuut

351. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen organisaatio muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallinta-, mittaamis-, seuranta- ja valvontatoimintoja varten sekä riittävät henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit. Niiden olisi otettava huomioon
- a. ovatko muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin kokonaishallintaan ja sen ottamiseen, seurantaan, valvontaan ja raportointiin liittyvät vastualueet selkeät
 - b. kuuluuko muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallinta ja valvonta riippumattoman tarkastustoiminnan piiriin, yksilöidäänkö se selkeästi organisaatiossa ja onko se toiminnallisesti ja hierarkkisesti riippumaton liiketoiminta-alueesta

- c. onko korkoriskiä käsittelevällä henkilöstöllä (sekä liiketoiminta-alueella että hallinta- ja valvontatoiminnoissa) tarvittava pätevyys ja kokemus.

Toimintalinjat ja menettelyt

352. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallintaa varten selkeästi määritellyt toimintalinjat ja menettelyt, jotka ovat yhdenmukaisia sen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun kanssa. Niiden olisi otettava huomioon

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin toimintalinjat muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallintaa, mittaamista ja valvontaa varten, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti riskistrategioiden mukaisesti
- b. vastaako ylin johto toimintalinjojen ja menettelyjen kehittämisestä ja ylimmän hallintoelimen päätösten asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisesta
- c. ovatko muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevat toimintalinjat yhdenmukaisia asiaa koskevien säännösten kanssa ja tarkoituksenmukaisia laitoksen toiminnan luonteeseen ja monimuotoisuuteen nähden, jolloin laitokselle ominainen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttama korkoriski voidaan ymmärtää selkeästi
- d. onko tällaiset toimintalinjat laadittu selkeästi, onko niistä tiedotettu ja sovelletaanko niitä johdonmukaisesti koko laitoksessa
- e. sovelletaanko näitä toimintalinjoja johdonmukaisesti pankkiryhmissä ja mahdollistavatko ne riskin asianmukaisen hallinnan
- f. määritelläänkö muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevissa toimintalinjoissa menettelyt uusien tuotteiden kehittämistä ja merkittäviä suojaus- tai riskinhallinta-aloitteita varten ja onko ylin hallintoelin tai sen delegoitu komitea hyväksynyt tällaiset toimintalinjat. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti varmistettava seuraavat seikat:
 - uusiin tuotteisiin ja uusiin merkittäviin suojaus- ja riskinhallinta-aloitteisiin sovelletaan asianmukaisia menettelyjä ja valvontajärjestelyjä ennen niiden käyttöönottoa tai niitä koskevien sitoumusten tekoa ja
 - laitos on analysoinut niiden mahdollista vaikutusta kokonaisriskiprofiiliinsa.

Riskien tunnistaminen, sisäiset mallit kattava mittaaminen, seuranta ja raportointi

353. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukainen järjestelmä muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin tunnistamista, arviointia, hallintaa ja vähentämistä varten ja onko järjestelmä yhdenmukainen muun kuin kaupankäyntitoiminnan positioiden tason, monimuotoisuuden ja riskisyyden sekä laitoksen koon ja monimuotoisuuden kanssa. Arvioinnin olisi katettava sisäisiä malleja, esimerkiksi asiakkaan käyttäytymiseen liittyvät sisäiset mallit (esim. talletuksen vakauden ja ennenaikaisen takaisinmaksun mallit). Niiden olisi tässä yhteydessä tarkasteltava
- a. sitä, ovatko tietojärjestelmät ja mittaamismenetelmät sellaisia, että johto voi mitata sisäistä muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä kaikissa laitoksen merkittävässä taseeseen sisältyviin eriin tai taseen ulkopuolisiin eriin liittyvissä vastuissa (tarvittaessa ryhmän tasolla), sisäiset suojaukset mukaan lukien, muun kuin kaupankäyntitoiminnan salkussa,
 - b. sitä, onko laitoksella riittävä henkilöstö ja menetelmät muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin mittaamiseen (muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevien EPV:n ohjeiden vaatimusten mukaisesti) ottaen huomioon laitoksen korkoriskin suuruus, muoto ja monimuotoisuus,
 - c. sitä, ovatko sisäiset järjestelmät, jotka laitos on ottanut käyttöön muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin arvioimiseksi direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 3 kohdan yhteydessä, tyydyttäviä ja otettava siinä huomioon muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevat EPV:n ohjeet,
 - d. sitä, otetaanko sisäisten mallien ja menetelmien perustana olevissa oletuksissa huomioon EPV:n edellä mainituissa ohjeissa esitetty ohjeistus. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi erityisesti arvioida, ovatko laitoksen oletukset positioista, joihin ei liity sopimusperusteista maturiteettia ja sopimukseen kytkettyjä asiakkaiden valinnanmahdollisuuksia, varovaisia. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös arvioitava, sisällyttävätkö laitoksen omat varat taloudellisen arvon laskelmaan, ja jos sisällyttävät, analysoitava sen vaikutusta, että omat varat poistetaan tästä laskelmasta,
 - e. sitä, otetaanko laitoksen riskinmittausjärjestelmissä huomioon kaikki sen korkoriskin merkittävät muodot, jota laitokseen kohdistuu (esim. ”kuiluriski” (gap risk), perusteriski ja optioriski). Jos osa välineistä ja/tai tekijöistä jätetään riskinmittausjärjestelmien ulkopuolelle, laitosten olisi pystyttävä selittämään valvojille syyt tähän ja kvantifioimaan poisjätöjen merkittävyys,
 - f. sitä, ovatko laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin mittaamiseen käyttämät sisäiset mallit asianmukaisesti kehitettyjä, yksittäin

vahvistettuja (mukaan lukien se, onko sisäisissä malleissa käytettyjä asiantuntijalausuntoja ja -arvioiteja arvioitu perusteellisesti), onko niille tehty toteutumatestaus (mahdollisuuksien mukaan) ja tarkistetaanko ne säännöllisesti,

- g. tietojärjestelmien tuottaman tiedon laatua, yksityiskohtaisuutta ja ajantasaisuutta sekä sitä, pystyvätkö järjestelmät kokoamaan riskilukuja kaikkien konsolidoinnin piirissä olevien salkkujen, toimintojen ja yksiköiden osalta, sitä, että tietojärjestelmät ovat muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevilla EPV:n ohjeissa esitettyjen ohjeiden mukaisia,
- h. riskinmittaamisprosessissa käytettävien tietojen eheyttä ja ajantasaisuutta; riskimittausprosessin olisi myös vastattava muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevia EPV:n ohjeissa ohjeita,
- i. sitä, pystyvätkö laitoksen riskinmittaamisjärjestelmät tunnistamaan mahdollisia muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin keskittymiä (esim. tietyissä aikaluokissa),
- j. sitä, ymmärtävätkö riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen toimiva johto mittaamisjärjestelmän perustana olevat oletukset, erityisesti koskien positioita, joiden sopimukseen perustuva maturiteetti on epävarma ja joihin kuuluu epäsuoria tai suoria optioita, sekä koskien laitoksen omaa pääomaa koskevia oletuksia,
- k. sitä, ovatko riskien hallinnasta vastaavat henkilöt ja laitoksen ylin johto tietoisia laitoksen riskinmittaamistekniikoihin liittyvän malliriskin tasosta,
- l. sitä, onko korkojohdannaisten käyttö muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevan strategian mukainen ja toteutetaanko kyseisiä toimia riskinottokehyksen puitteissa ja onko käytössä riittävät sisäisen hallinnon järjestelyt.

354. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön riittäviä stressitestiskenaarioita, jotka täydentävät sen riskinmittaamisjärjestelmää. Arvioinnissaan niiden olisi tarkasteltava direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan mukaisesti annettuihin EPV:n ohjeisiin sisältyvien asiaa koskevien ohjeiden noudattamista.

355. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskeva asianmukainen seurannan ja sisäisen raportoinnin järjestelmä, jolla varmistetaan, että laitoksen ylimmän johdon tai ylimmän hallintoelimen asianmukaisella tasolla ryhdytään tarvittaessa nopeasti toimiin. Valvontajärjestelmään pitäisi sisältyä erityisiä indikaattoreita ja laukaisijoita tehokkaiden varhaisvaroitusten antamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, raportoivatko hallinta- ja valvontatoiminnot säännöllisesti (tiheys riippuu muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamien korkoriskien laajuudesta, monimuotoisuudesta ja tasosta) ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle vähintäänkin seuraavat tiedot:

- a. katsaus nykyisiin muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamiin korkoriskeihin, voitto- ja tappiotuloksiin ja riskinlaskentaan ja muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin tason ja suunnan osatekijöihin
- b. muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin limiittien merkittävät ylitykset
- c. muutokset merkittävässä oletuksissa tai parametreissa, joihin muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin arviointimenetelmät perustuvat
- d. muutokset korkojohdannaisia koskevissa positioissa ja se, liittyvätkö nämä taustalla olevan suojausstrategian muutoksiin, ja
- e. tiedot käytettävien mallien tehokkuudesta.

Sisäisen valvonnan järjestelmä

356. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vahva ja kattava valvontajärjestelmä ja luotettavat varotoimet, joilla vähennetään sen altistumista muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamalle korkoriskille sen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun mukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon se,
- a. kattaako laitoksen valvontatoiminto kaikki konsolidoidut yksiköt, kaikki maantieteelliset sijainnit ja kaikki rahoitustoiminnot
 - b. onko laitoksella sisäisiä valvontajärjestelyjä, toimintarajoja ja muita käytäntöjä, joilla pyritään pitämään muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamat korkoriskit laitoksen kannalta hyväksyttävällä tasolla tai sen alapuolella, ylimmän hallintoelimen ja ylimmän johdon määrittämien rajoitusten ja laitoksen riskinottohalun mukaisesti, ja
 - c. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset valvontajärjestelyt ja käytännöt sen varmistamiseksi, että toimintalinjojen, menettelyjen ja limiittien rikkomisesta tai niistä poikkeamisesta raportoidaan ajoissa johdon asianmukaiselle tasolle toimien toteuttamista varten.
357. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava limiittijärjestelmää ja tässä yhteydessä myös sitä,
- a. onko se yhdenmukainen laitoksen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa
 - b. onko se tarkoituksenmukainen suhteessa laitoksen organisaation monimuotoisuuteen ja muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaan korkoriskiin ja sen kykyyn mitata ja hallita tätä riskiä

- c. käsitelläänkö siinä korkomuutosten mahdollista vaikutusta voittovaroihin ja laitoksen taloudelliseen arvoon (voittovarojen näkökulmasta limiiteissä olisi määritettävä voittovarojen osalta hyväksyttävät volatilitteettitasot määrätyissä korkoskenaarioissa; sellaisten limiittien muodon, joita käytetään säätämään korkojen vaikutusta laitoksen taloudelliseen arvoon, olisi oltava tarkoituksenmukainen laitoksen toiminnan kokoon ja monimuotoisuuteen sekä sen perustana oleviin positioihin nähden)
 - d. ovatko asetetut limiitit absoluuttisia vai onko niiden ylittäminen mahdollista (jälkimmäisessä tapauksessa laitoksen toimintalinjoissa olisi selkeästi määritettävä se ajanjakso ja ne erityisolosuhteet, jona ja joissa tällaiset limiittien ylitykset ovat mahdollisia; toimivaltaisten viranomaisten olisi pyydettävä tietoa mittauksista, joilla varmistetaan limiittien noudattaminen)
 - e. onko laitoksella asianmukaiset menettelyt limiittiensä säännöllistä tarkistamista varten.
358. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sisäisen tarkastuksen toiminnon toimivuutta. Tätä varten niiden olisi arvioitava,
- a. tekeekö laitos säännöllisesti muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevan hallintajärjestelmän sisäisiä tarkastuksia
 - b. kattaako sisäinen tarkastus muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallinnan, mittaamisen ja valvonnan tärkeimmät osatekijät laitoksessa, ja
 - c. pystytäänkö sisäisen tarkastuksen toiminnolla määrittämään tehokkaasti sisäisten käytänteiden ja asiaa koskevien ulkoisten säännösten noudattaminen ja käsittelemään mahdollisia poikkeamia niistä.

6.5.4 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

359. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava edellä esitettyjen arviointien perusteella näkemys laitoksen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamasta korkoriskistä. Tämän käsityksen pitäisi käydä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 7 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava pistemäärä. Jos toimivaltainen viranomainen päättää tiettyjen riskialaryhmien merkittävyyden perusteella arvioida ja pisteyttää ne erikseen, olisi tässä taulukossa esitettyjä ohjeita sovellettava analogisesti mahdollisuuksien mukaan.

Taulukko 7. Valvontaan perustuvia näkökohtia muuhun rahoitustoimintaan sisältyvän korkoriskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Taloudellisen arvon herkyys korkomuutoksille ei ole merkittävä / on hyvin alhainen. Voittovarojen herkyys korkomuutoksille ei ole merkittävä / on hyvin alhainen. Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkyys perustana olevien oletusten muutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) ei ole merkittävä / on hyvin alhainen. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen korkoriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Korkoriskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastualueet ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selkeästi. Korkoriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. Korkoriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun kanssa.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Taloudellisen arvon herkyys korkomuutoksille on keskimääräinen tai alhainen. Voittovarojen herkyys korkomuutoksille on keskimääräinen tai alhainen. Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkyysperustana olevien oletusten muutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) on keskimääräinen tai alhainen. 	<ul style="list-style-type: none"> Korkoriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun kanssa.
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Taloudellisen arvon herkyys korkomuutoksille on keskimääräinen tai korkea. Voittovarojen herkyys korkomuutoksille on keskimääräinen tai korkea. Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkyysperustana olevien oletustenmuutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) on keskimääräinen tai korkea. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen korkoriskiperiaatteet ja strategia eivät ole yhdenmukaisia laitoksen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Korkoriskiä koskevassa organisaatiokehyksessä ei eritellä riittävästi riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen vastualueita ja tehtäviä. Korkoriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmiä ei
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän	<ul style="list-style-type: none"> Taloudellisen arvon herkyys korkomuutoksille on suuri. 	

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
	vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none">• Voittovarojen herkyys korkomuutoksille on suuri.• Taloudellisen arvon ja voittovarojen herkyys perustana olevien oletusten muutoksille (esim. tuotteet, joissa on sisäänrakennettu asiakkaan valinnanmahdollisuus) on korkea.	<p>käytetä riittävän tarkasti ja usein.</p> <ul style="list-style-type: none">• Korkoriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä eivät ole yhdenmukaisia laitoksen riskistrategian ja riskinottohalun kanssa.

Osasto 7. SREP:n mukainen pääoman arviointi

7.1 Yleisiä näkökohtia

360. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä SREP:n mukaisella pääoman arvioinnilla, kattavatko laitoksen omat varat luotettavasti pääomaan kohdistuvat riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua, jos tällaiset riskit arvioidaan merkittäviksi laitoksen kannalta.
361. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä tämä määrittämällä ja asettamalla niiden täydentävien omien varojen määrä (määrällinen) ja laatu (koostumus), jotka laitoksella on oltava niiden riskien ja riskitekijöiden kattamiseksi, joista ei säädetä tai ei säädetä riittävästi asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa (jäljempänä 'pilarin 1 omien varojen vaatimukset'), ja tarvittaessa omien varojen vaatimukset malleihin, valvontaan, hallintoon tai muihin seikkoihin liittyvistä puutteista sekä laitoksen omasta liiketoimintamallista aiheutuvan riskin kattamiseksi (jäljempänä 'omien varojen lisävaatimukset'). Laitoksen pitäisi täyttää omien varojen lisävaatimukset koko ajan.
362. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat puuttua mahdollisiin pääoman puutteisiin, myös stressiolosuhteissa, niiden olisi toteutettava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, mukaan lukien tarvittaessa ottamalla käyttöön ja antamalla tiedoksi P2G-ohjeistuksen, joka koskee niiden omien varojen määrää (summa) ja laatua (koostumus), jotka laitoksella odotetaan olevan yhteenlasketun pääomavaatimuksensa (OCR) tai sen kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen (OLRR) lisäksi.
363. Asettaessaan omien varojen lisävaatimuksia ja tarvittaessa antaessaan ohjeita toimivaltaisten viranomaisten olisi
- a) otettava huomioon kaikki valvontatoimenpiteet, joita toimivaltainen viranomainen on soveltanut tai aikoo soveltaa laitokseen 10 luvun mukaisesti ja kohdat 386–388 huomioon ottaen
 - b) perusteltava selkeästi kaikki omien varojen lisävaatimuksia koskevat tekijät pilarin 2 mukaisia pääomavaatimuksia ja ylivelkaantumisriskiä koskevia pilarin 2 mukaisia vaatimuksia sekä pilarin 2 mukaista pääomaohjeistusta ja ylivelkaantumisriskiä koskevia pilarin 2 mukaisia ohjeita varten
 - c) sovellettava pilarin 2 mukaisia pääomavaatimuksia ja ylivelkaantumisriskiä koskevia pilarin 2 mukaisia vaatimuksia sekä pilarin 2 mukaista pääomaohjeistusta ja ylivelkaantumisriskiä koskevia pilarin 2 mukaisia ohjeita johdonmukaisesti, jotta

voidaan varmistaa vakavaraisuustulosten kattava johdonmukaisuus kaikissa laitoksissa.

364. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen omien varojen riittävyyttä ja niihin kohdistuvan taloudellisen paineen vaikutusta sekä ylivelkaantumisen aiheuttamia riskejä yhtenä keskeisenä laitoksen elinkelpoisuutta määrittävänä tekijänä. Tästä tarkastelusta olisi laadittava yhteenveto, ja sen pitäisi näkyä tämän osaston lopussa määritettyjen kriteerien perusteella annettavassa pistemäärässä.

SREP:n mukainen pääoman arviointiprosessi

365. Tarkasteltuaan pääomaan kohdistuvien riskien arvioinnin tuloksia osastossa 6 esitetyllä tavalla toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava seuraavat toimet osana SREP:n mukaista pääoman arviointiprosessia:

- a. omien varojen lisävaatimusten määrittäminen muiden riskien kuin ylivelkautumisriskin osalta
- b. ylivelkautumisriskin arviointi ja omien varojen lisävaatimusten määrittäminen tähän riskiin puuttumista varten
- c. pilarin 2 mukaisten pääomavaatimusten ja ylivelkautumisriskiä koskevien pilarin 2 mukaisten vaatimusten sekä pilarin 2 mukaisen pääomaohjeistuksen ja ylivelkautumisriskiä koskevien pilarin 2 mukaisten ohjeiden yhteensovittaminen pääomapuskurien ja mahdollisten makrovakaustarpeiden kanssa
- d. SREP:n mukaisen kokonaispääomavaatimuksen (TSCR), SREP:n mukaisen kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen (TSLRR), yhteenlasketun pääomavaatimuksen (OCR) ja kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskevan vaatimuksen (OLRR) määrittäminen
- e. omien varojen vaatimusten esittäminen ja perusteleminen
- f. sen arvioiminen, voidaanko TSCR, TSLRR ja OCR, OLRR täyttää stressiolosuhteissa
- g. pilarin 2 mukaisten pääomavaatimusten ja ylivelkautumisriskiä koskevien pilarin 2 mukaisten vaatimusten määrittäminen
- h. pääoman riittävyyttä koskevan pistemäärän määrittäminen.

7.2 Omien varojen lisävaatimusten määrittäminen muiden riskien kuin ylivelkautumisriskin osalta

366. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä muiden riskien kuin ylivelkautumisriskin osalta omien varojen lisävaatimukset, joissa määritetään laitoksen

osalta kaikki direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklan 1 kohdassa luetellut tilanteet, muun muassa erityisesti

- a. riski, joka aiheutuu odottamattomista tappioista ja odotetuista tappioista, joita ei kateta riittävästi varauksilla, 12 kuukauden ajanjaksona (jollei asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetä omien varojen vaatimuksesta muulle ajanjaksolle) (jäljempänä 'odottamattomat tappiot'), ja joita laitoksille aiheutuu niiden toiminnan vuoksi, mukaan lukien ne, jotka johtuvat tiettyjen talouden ja markkinoiden kehityksen vaikutuksesta
- b. direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan mukaisesti arvioitavien mallien puutteet
- c. puutteet sisäisessä hallinnossa, sisäisen valvonnan ja järjestelyjen puutteet sekä muut puutteet ja osastoissa 4–6 esitetyn riskinarvioinnin mukaisesti tunnistettu laitoksen liiketoimintamallista johtuva riski.

7.2.1 Täydentävien omien varojen määrittäminen odottamattomien tappioiden kattamiseksi

367. Asettaessaan odottamattomien tappioiden riskiä koskevia omien varojen lisävaatimuksia kohdan 365 alakohdan a mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava jokaista riskityyppiä, joka voi aiheuttaa olennaisen riskin laitoksen pääomalle. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä odottamattomien tappioiden kattamiseksi omien varojen lisävaatimukset, joissa määritetään pääoma, jonka katsotaan riittävän riskityypin kattamiseen, ja vähennettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa ja neljännessä osassa ja asetuksen (EU) 2017/2402 2 luvussa esitetty omien varojen vaatimusten asiaankuuluva osa.

368. Edellä olevaa kohtaa varten toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä riskikohtaisesti riittäväksi katsotut pääoman määrät tunnistamalla, arvioimalla ja määrittämällä riskit, joille laitos altistuu, ja otettava siinä huomioon laitoksen koko riskiprofiili. Riittäväksi katsottavien pääoman määrien määrittämiseen pitäisi sisältyä

- a. laitoskohtaiset riskit tai tällaisten riskien osat, jotka on yksiselitteisesti suljettu pois pilarin 1 omien varojen vaatimuksista tai joita ei käsitellä niissä yksiselitteisesti
- b. laitoskohtaiset riskit tai tällaisten riskien osat, joita sovellettavien pilarin 1 omien varojen vaatimusten ei katsota kattavan riittävästi.

369. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että pääoman määrä, jonka katsotaan riittävän kunkin direktiivin 2013/36/EU 79–85 artiklan mukaisesti tunnistetun riskin kattamiseen, ei ole pienempi kuin kyseistä riskiä koskevan sovellettavan pilarin 1 omien varojen vaatimuksen asiaankuuluva osa. Jos erityisesti pienten laitosten on poikkeustapauksissa liian raskasta erottaa mielekkäästi yhteisesti määritetyn kahden tai useamman riskityypin osalta riittäväksi katsottu pääoman määrä, toimivaltaisten

viranomaisten olisi noudatettava tämän osan ensimmäistä virkettä niin hyvin kuin mahdollista käyttämällä ICAAP-laskelmia, valvontaan perustuvaa arviota ja muita tietolähteitä, määrittämällä omien varojen lisävaatimusten taso varovaisesti ja otettava siinä huomioon kohdat 372–374.

370. Niiden riskien tunnistamista, arviointia ja määrittämistä, joille laitos altistuu, olisi tuettava seuraavilla tietolähteillä:

- a. sisäiset pääoman riittävyyden arviointimenettelyt (ICAAP) ja toimivaltaisen viranomaisen niistä tekemän arvioinnin tulokset, myös ICAAP-laskelmat, jos niitä pidetään luotettavina tai osittain luotettavina kohtien 375–377 mukaisesti
- b. valvontaan liittyvä raportointi
- c. valvontaan liittyvän arvioinnin ja vertailevan analyysin tulokset
- d. kaikkien aiempien asiaankuuluvien valvontatoimien tulokset, ja
- e. muut olennaiset tiedot, vuorovaikutukseen ja vuoropuheluun laitoksen kanssa perustuvat tiedot mukaan lukien.

371. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava ICAAP ja sen arvioinnin tulokset huomioon yhtenä keskeisenä syöttötietona laitoksen kannalta merkittävien riskien tunnistamisessa ja arvioinnissa. Riittäväksi katsotun pääoman määrän ja omien varojen lisävaatimusten määrittämisessä riskikohtaisesti olisi otettava huomioon ICAAP-laskelmat, jos niitä pidetään luotettavina tai osittain luotettavina, sekä valvontatarkoituksiin käytettävän vertailevan analyysin tulokset ja soveltuvin osin muut asiaankuuluvat syöttötiedot, myös valvontaan perustuva arvio.

372. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi sallia sitä, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan mukaisesti laitoksella olevia omia varoja käytetään omien varojen lisävaatimusten kattamiseen, ei kokonaistasolla eikä riskikohtaisesti.

373. Direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 1 kohdan f alakohtaa sovellettaessa ja täydentävien omien varojen määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida ja tarkastella maantieteellisistä, alakohtaisista tai muista olennaisista tekijöistä johtuvia hajautusvaikutuksia kunkin olennaisen riskiluokan sisällä (riskin sisäinen hajauttaminen). Kunkin asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn pääomaan kohdistuvan riskin osalta tällaisten hajautusvaikutusten ei pitäisi alentaa asetuksen 92 artiklan mukaisesti laskettavia omien varojen vähimmäisvaatimuksia.

374. Eri luokkiin kuuluvien riskien, myös asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen, hajauttamista (riskien välinen hajauttaminen) ei kuitenkaan tulisi pitää osana omien varojen lisävaatimusten määrittämistä.

ICAAP-laskelmat

375. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ICAAP-laskelmien luotettavuutta arvioimalla, ovatko laskelmat
- a. yksityiskohtaisia: laskelmien/menetelmien olisi mahdollistettava laskelmien jaottelu riskityypeittäin sen sijaan, että esitettäisiin vain yksi (taloudellisen pääoman) laskelma, joka kattaa kaikki riskit. ICAAP:ssä käytettävien menetelmien pitäisi mahdollistaa tällainen jaottelu. Riskejä ei pitäisi jättää ICAAP-menettelyn ulkopuolelle, jos niitä on vaikeaa määritellä tai jos asiaankuuluvia tietoja ei ole saatavilla. Arvioita voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella, ja ne voivat sisältää asiantuntija-arvion. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat tarpeelliseksi, voidaan esittää arvioita esimerkiksi marginaalista lisäystä koskevilla laskelmilla riskeistä, joita ei voida mitata itsenäisesti (esim. luottokeskittymäriski)
 - b. uskottavia: käytettyjen laskelmien/menetelmien pitäisi todistettavasti kattaa riski, jota niillä pyritään tarkastelemaan (esim. luottokeskittymäriskiä koskevassa laskelmassa olisi käytettävä asianmukaisia alakohtaisia jaotteluja, jotka kuvastavat todellisia korrelaatioita ja salkkujen koostumusta), ja niiden olisi oltava riittävän vankkoja, vakaita, riskit huomioon ottavia ja varovaisia, jotta niissä voidaan määrittää asianmukaisesti riskeihin liittyvät tappiot. Tällaisten laskelmien/menetelmien pitäisi olla johdonmukaisia laitosten strategisten prosessien, myös laitoksen riskinottohalun, kanssa
 - c. ymmärrettäviä: laskelmien/menetelmien perustana olevat tekijät olisi määritettävä selkeästi. ”Musta laatikko” -laskelmia ei pitäisi hyväksyä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos selittää käytetyt keskeiset oletukset, muun muassa vähintään aikahorisontin, luottamustasot, korrelaatio-oletukset, keskeiset muuttujat, käytettyjen mallien kaikkein virhealtteimmat osa-alueet ja sen, miten ne otetaan huomioon ja korjataan lopullisessa ICAAP-laskelmassa
 - d. vertailukelpoisia: laskelmissa/menetelmissä olisi mainittava selkeästi keskeiset oletukset, jotka koskevat yleistä varovaisuustasoa, hallussapitojaksoja/riskihorizontteja ja luottamustasoja (tai vastaavaa mittausta), jotta voidaan tehdä oikaisu, jota toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää tai jonka ne voivat toteuttaa samanlaisiin laitoksiin tehtävän tai valvontatarkoituksiin käytettävän vertailun helpottamiseksi.
376. Toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi arvioitava ICAAP-laskelmien luotettavuutta vertaamalla niitä samoja riskejä koskevien valvontatarkoituksiin käytettävien vertailuarvojen tulokseen ja muihin asiaankuuluviin tietoihin.

377. ICAAP-laskelmaa olisi pidettävä osittain luotettavana, jos laskelma vaikuttaa erittäin luotettavalta, vaikka se ei täyttäisikään kaikkia edellä mainittuja kriteereitä. Näin olisi kuitenkin toimittava vain poikkeustapauksissa, ja lisäksi olisi ryhdyttävä toimiin ICAAP-laskelmassa havaittujen puutteiden korjaamiseksi.

Valvontatarkoituksiin käytettävät vertailuarvot

378. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kehitettävä ja sovellettava riskikohtaisia valvontatarkoituksiin käytettäviä vertailuarvoja, joilla voidaan kyseenalaistaa ICAAP-laskelmat niiden merkittävien riskien tai tällaisten riskien osatekijöiden osalta, joista ei säädetä asetuksessa (EU) N:o 575/2013 tai ei säädetä riittävästi, tai tukea riskikohtaisten omien varojen lisävaatimusten määrittämistä erityisesti, jos kyseisiä merkittäviä riskejä tai tällaisten riskien tekijöitä koskevia ICAAP-laskelmia pidetään epäluotettavina tai niitä ei ole saatavilla.

379. Valvontatarkoituksiin käytettäviä vertailuarvoja olisi kehitettävä, jotta saataisiin varovainen, johdonmukainen (eli soveltuvin osin kalibroitu vastaavien hallussapitoaikojen/riskihorisonttien ja luottamustasojen mukaisesti, kuten asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään), läpinäkyvä ja vertailukelpoinen suure, jonka avulla voidaan kaikissa laitoksissa laskea ja vertailla tietyn riskityypin osalta riittäväksi katsottua pääomaa.

380. Kun otetaan huomioon laitosten käyttämien erilaisten liiketoimintamallien kirjo, valvontatarkoituksiin käytettävien vertailuarvojen tulos ei välttämättä ole aina tarkoituksenmukainen jokaisen laitoksen kohdalla. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ratkaista tämä käyttämällä kaikkein tarkoituksenmukaisinta vertailuarvoa, jos vaihtoehtoja on käytävissä, ja soveltamalla vertailuarvon tulokseen harkintaa liiketoimintamallikohtaisten ja laitospohtaisten näkökohtien ottamiseksi huomioon.

381. Kun toimivaltaiset viranomaiset ottavat valvontatarkoituksiin käytettävät vertailuarvot huomioon omien varojen lisävaatimusten määrittämiseksi, niiden olisi laitoksen kanssa käymänsä vuoropuhelun yhteydessä selvítettävä laitokselle vertailuarvojen tarkoitus ja niiden perustana olevat yleiset periaatteet.

Muut olennaiset tiedot

382. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä muita asiaankuuluvia tietoja riskikohtaisten omien varojen lisävaatimusten määrittämisen tukena. Muihin asiaankuuluviin tietoihin voivat kuulua (osastossa 6 määritettyjen kriteerien mukaisten) riskinarviointien tulokset, vertaisryhmävertailut, mukaan lukien EPV:n direktiivin 2013/36/EU 78 artiklan vaatimusten mukaisesti julkaisemat raportit ja EPV:n direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan mukaisesti julkaisemat viitearvot.

383. Muiden asiaankuuluvien tietojen pitäisi saada toimivaltainen viranomainen arvioimaan uudelleen tiettyä riskiä koskevan ICAAP-laskelman / valvontatarkoituksiin

käytettävien vertailuarvojen asianmukaisuutta/luotettavuutta ja/tai mukauttamaan sen tulosta, jos tiedot herättävät epäilyjä sen oikeellisuudesta (esim. jos riskin pistemäärä viittaa huomattavan erilaiseen riskitasoon suhteessa laskelmaan tai jos vertaisarvioinneissa ilmenee, että laitos eroaa merkittävästi samanlaisista laitoksista vertailukelpoisen riskin kattamiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten osalta).

384. Jotta varmistettaisiin riskikohtaisten omien varojen lisävaatimusten määrittämisen johdonmukaisuus, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi käyttää samoja vertaisryhmiä, joita on käytetty pääomaan kohdistuvien riskien analysoimiseen osastossa 6 esitetyllä tavalla.
385. Kun toimivaltaiset viranomaiset ottavat muita asiaankuuluvia tietoja huomioon omien varojen lisävaatimusten määrittämiseksi, niiden olisi laitoksen kanssa käymänsä vuoropuhelun yhteydessä selvitettävä laitokselle käytettyjen tietojen tarkoitus ja niiden perustana olevat yleiset periaatteet.

7.2.2 Omien varojen määrittäminen tai muut toimenpiteet mallien puutteiden kattamiseksi

386. Jos toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat direktiivin 2013/36/EU 101 artiklan vaatimusten mukaisen sisäisten menetelmien jatkuvan arvioinnin yhteydessä tai saman direktiivin 78 artiklan mukaisesti tehtävässä vertaisanalyysissä mallien puutteita, jotka voisivat johtaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 määritettyjen omien varojen vähimmäisvaatimusten aliarvioimiseen, niiden olisi asetettava omien varojen lisävaatimuksia mallien puutteille, jotka voisivat johtaa riskin aliarvioimiseen, jos tätä pidetään tarkoituksenmukaisempana kuin muita valvontatoimenpiteitä. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi asettaa omien varojen lisävaatimuksia näiden puutteiden kattamiseksi vain, jos niitä ei ole mahdollista käsitellä pilarin 1 omien varojen vaatimusten nojalla muilla valvontatoimenpiteillä, kuten vaatimalla laitoksia oikaisemaan mallejaan tai soveltamaan asianmukaista varovaisuusmarginaalia arvioihinsa. Tällaisia omien varojen lisävaatimuksia pitäisi asettaa vain tilapäisenä toimenpiteenä sinä aikana, kun puutteita käsitellään.

7.2.3 Omien varojen määrittäminen tai muut toimenpiteet muiden puutteiden kattamiseksi

387. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava omien varojen lisävaatimus hallintoa, tarkastuksia ja liiketoimintaa koskevien puutteiden tai muiden osastoissa 4–6 esitetyn riskinarvioinnin perusteella tunnistettujen puutteiden kattamiseksi, jos muut valvontatoimenpiteet katsotaan riittämättömiksi tai epäasianmukaisiksi vaatimusten noudattamisen varmistamisessa. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi asettaa tällaisia omien varojen lisävaatimuksia vain tilapäisenä toimenpiteenä sinä aikana, kun puutteita käsitellään.

388. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi asettaa omien varojen lisävaatimuksia rahoitusriskin – joka on tunnistettu osastossa 8 pääpiirteittäin esitetyn riskinarvioinnin mukaisesti – kattamiseksi vain, jos tätä pidetään tarkoituksenmukaisempina kuin muita osaston 9 mukaisesti sovellettuja valvontatoimenpiteitä.
389. Jos laitos jättää toistuvasti vahvistamatta tai pitämässä yllä omien varojen riittävää tasoa direktiivin 2013/36/EU 104 b artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitettujen ohjeiden mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava omien varojen lisävaatimuksia kyseisen lisäriskin kattamiseksi viimeistään kahden vuoden kuluttua ohjeiden noudattamatta jättämisestä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lykätä tätä päätöstä, jos ne antava laitosten toimia ohjeiden tason alapuolella talous- tai markkinaolosuhteiden tai laitospaikkaisten olosuhteiden vuoksi kohtien 584 ja 585 mukaisesti.

7.2.4 Omien varojen lisävaatimusten koostumuksen määrittäminen

390. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava omien varojen lisävaatimusten koostumus, jossa on ainakin 56,25 prosenttia ydinpääomasta (CET1) ja ainakin 75 prosenttia ensisijaisesta pääomasta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa omien varojen lisävaatimusten koostumuksen kaikille riskeille kootusti lukuun ottamatta ylivelkaantumisriskiä.
391. Tarvittaessa ja laitoksen erityisolosuhteet huomioon ottaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia kattamaan omien varojen lisävaatimukset laadukkaammalla pääomalla kuin kohdassa 390 tarkoitetaan. Kaikki laadukkaampaa pääomaa koskevat vaatimukset olisi perusteltava niin, että otetaan huomioon laitoksen yksittäinen riskitilanne ja huomioidaan riskit, jotka voivat edellyttää laadukkaampaa pääomaa mahdollisten tappioiden kattamiseksi.

7.3 Omien varojen lisävaatimukset ylivelkaantumisriskin osalta

392. Direktiivin 2013/36/EU³⁷ 104 a artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava ylivelkaantumisriski erillään muuntotyypisistä riskeistä. Jos toimivaltaiset viranomaiset määrittävä tällaisen arvioinnin perustella omien varojen lisävaatimuksen ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi, niiden olisi lisättävä tämä vaatimus omien varojen vaatimukseen asetuksen (EU) N:o 575/2010 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetetun vähimmäisomavaraisuusasteen perusteella eikä omien varojen vaatimukseen artiklan saman kohdan a–c alakohdassa asetetun kokonaisriskin määrän perusteella. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus ja omien varojen lisävaatimus huomioon, jotta ylivelkaantumisriskiä voidaan käsitellä kokonaisriskin määrään perustuvista vaatimuksista ja kaikkia muita riskityyppejä koskevista omien varojen lisävaatimuksista erillisenä osatekijänä (eli

³⁷ Lisäselityksiä on direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta 20 päivänä toukokuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/878 johdanto-osan 15 kappaleessa, EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253.

käytettävissä olevia varoja voidaan käyttää samanaikaisesti kokonaisriskin määrään perustuvan osatekijän vaatimusten täyttämiseksi ja omien varojen vaatimusten vähimmäisomavaraisuusasteeseen perustuvassa osatekijässä).

7.3.1 Ylivelkaantumisriskin arviointi

393. Vähimmäisomavaraisuusaste (ja sen vaatimuksia koskeva osatekijä) on kokonaisriskin määrään perustuvien omien varojen vaatimuksia koskeva varautumisjärjestely. Sen mukaisesti asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 93 ja 94 alakohdassa määritetyn ylivelkaantumisriskin arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä mahdollisiin olennaisiin haavoittuvuuksiin, joita ei kateta tai ei kateta riittävästi asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetetuilla omien varojen vaatimuksilla ja jotka voivat edellyttää laitoksen liiketoimiin korjaavia toimenpiteitä, joita ei ole ennakoitu laitoksen liiketoimintasuunnitelmassa.

394. Arvioidessaan ylivelkaantumisriskiä toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki seuraavat näkökohdat ja mukautettava kunkin näkökohdan arvioinnin perusteellisuutta sen mukaan, miten merkittävä se on laitokselle:

- a. ylivelkaantumisriskin osat, joita asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetetun vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan omien varojen vaatimuksen ei katsota kattavan tai kattavan riittävästi erityisesti siksi, että
 - i. sääntelyeroja käytetään hyväksi / vähimmäisomavaraisuusastetta optimoidaan vaihtamalla vähimmäisomavaraisuusasteeseen laskettuja vastuita taloudellisesti samanlaisiin vastuisiin, joita voidaan laskea vähemmän vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vastuulaskelmaan
 - ii. sääntelyeroja käytetään hyväksi / optimoidaan minimoimalla vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vastuu vähentämällä liiketoimien määrää tilapäisesti keskeisillä rahoitusmarkkinoilla (erityisesti rahamarkkinoilla tiettyjen toimien, kuten arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien osalta, mutta myös johdannaismarkkinoilla) viitepäivämäärien lähellä, jolloin voidaan raportoida ³⁸ ja julkistaa korkeammat vähimmäisomavaraisuusasteet (taseen kaunistelu), ja
 - iii. liiketoimintamallissa tai liiketoimissa on erityispiirteitä tai pankkitoiminnassa muita poikkeavuuksia, jotka joko lisäävät tai vähentävät laitoksen altistumista ylivelkaantumisriskille (esim. kohdan 393 näkökohtien mukaisesti) mutta joita vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta ei kata tai ei kata riittävästi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi

³⁸ Komission 17. joulukuuta 2020 annetussa täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2021/451 esitetään taulukko C48.00, joka koskee arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien päivittäisiä arvoja yhteisessä COREP-raportointijärjestelmässä suurten laitosten osalta. Siitä saa asiasta käsityksen. Lisäksi on syytä panna merkille, että kauppatietorekistereihin raportoidaan kattavat päivittäiset tiedot 13. joulukuuta 2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/363 (arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien osalta) ja 19. joulukuuta 2012 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1247/2012 (johdannaisten osalta) mukaisesti.

tarvittaessa otettava huomioon osakepääoman asetettuja optioita tai luottojohdannaisilla toteutettuja lyhyitä positioita koskevat suuret vastuut. Niiden altistuminen tappiopiikeille voi olla suurta, koska kyseiset positiot eivät kuulu kokonaan vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vastuukseen (toisin kuin esimerkiksi asetetut luottojohdannaiset) ja tietyissä taseen ulkopuolisissa erissä on keskittymiä, joissa laitoksen liiketoimille ominaiset poikkeavuudet voivat johtaa volatilitietin lisääntymiseen nostoissa

- b. ylivelkaantumisriskissä on osia, jotka yksiselitteisesti suljettu pois vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta omien varojen vaatimuksesta tai niitä ei käsitellä siinä yksiselitteisesti, muun muassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 a artiklassa lueteltujen poikkeuksien vuoksi erityisesti silloin, kun on huolia näitä poissulkemisia koskevien ehtojen jatkuvan noudattamisen arvioinnista ja kun vetoaminen yhteen poissulkemiseen on laitokselle erittäin merkittävää ja poissuljettu määrä on epäasianmukaisen epävakaa
- c. laitoksen vähimmäisomavaraisuusasteessa ja sen osissa on muutoksia, muun muassa nykyisten ja tulevien odotettujen tappioiden ennakoitavissa oleva vaikutus vähimmäisomavaraisuusasteeseen, kun otetaan huomioon laitoksen liiketoimintamalli.

7.3.2 Omien varojen lisävaatimusten määrittäminen ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi

395. Näiden ohjeiden jakson 7.3.1 mukaisesti tehdyn arvioinnin perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä omien varojen lisävaatimukset ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi pääoman, jonka katsotaan riittävän ylivelkaantumisriskin kattamiseen, ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa esitettyjen vähimmäisomavaraisuusastetta koskevien omien varojen vaatimusten välisenä erona. Tämä määrä ei voi olla negatiivinen.

396. Asettaessaan omien varojen lisävaatimuksia ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti otettava huomioon

- a. ylivelkaantumisriskin osat, joita asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetettujen vähimmäisomavaraisuusastetta koskevan omien varojen vaatimuksen ei katsota kattavan tai kattavan riittävästi erityisesti, jos kohdassa 393 tai 394 kuvattujen näkökohtien arvioinnista käy ilmi suuri haavoittuvuus verrattuna vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vastuuseen
- b. ylivelkaantumisriskissä on osia, jotka yksiselitteisesti suljettu pois vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta omien varojen vaatimuksesta tai niitä ei käsitellä siinä yksiselitteisesti, muun muassa asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 a artiklan 1 kohdassa lueteltujen poikkeuksien vuoksi, ja joita arvioidaan kohdan 394 alakohdan b mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava

omien varojen lisävaatimuksia vain niissä tapauksissa, joissa tiettyjä poissulkemistuloksia käytetään vähimmäisomavaraisuusasteen tasolla erityisen laajasti niin, että se ei kuvaa asianmukaisesti laitokseen kohdistuvaa riskiä.

397. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että pääoma, jonka katsotaan riittävän kattamaan ylivelkaantumisriski, ei ole vähimmäisomavaraisuusastetta koskevia omien varojen vaatimuksia pienempi (eli ylivelkaantumisriskin käsittelyyn tarkoitettujen omien varojen lisävaatimukset eivät voi olla negatiivisia).

398. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnistettava, arvioitava ja määritettävä ylivelkaantumisriski kohdissa 370 ja 371 esitettyjen tietolähteiden ja menetelmien perusteella käytämällä käytettävissä olevia tietolähteitä, mikäli ne ovat merkityksellisiä ylivelkaantumisriskin kannalta.

7.3.3 Ylivelkaantumisriskin käsittelemistä koskevien omien varojen lisävaatimusten koostumus

399. Toimivaltaisten viranomaisten olisi lisättävä ylivelkaantumisriskin käsittelyä koskeva omien varojen lisävaatimus ensisijaisen pääoman vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vaatimukseen. Tämän lisävaatimuksen täyttämiseksi laitosten pitäisi myös pystyä käyttämään mitä tahansa ensisijaista pääomaa.

400. Tarvittaessa ja laitoksen erityisolosuhteet huomioon ottaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia kattamaan omien varojen lisävaatimukset laadukkaammalla pääomalla kuin kohdassa 399 tarkoitetaan. Kaikki laadukkaampaa pääomaa koskevat vaatimukset olisi perusteltava niin, että otetaan huomioon laitoksen yksittäinen riskitilanne ja huomioidaan tilanteet, joissa ylivelkaantumisriskin toteutuminen voi edellyttää laadukkaampaa pääomaa mahdollisten tappioiden kattamiseksi.

7.4 Yhteensovittaminen pääomapuskurien ja mahdollisten makrovakauserävaatimusten kanssa

401. Määrittäessään täydentäviä omien varojen vaatimuksia (tai muita pääomaa koskevia toimia) toimivaltaisten viranomaisten olisi yhteensovitettava omien varojen lisävaatimukset olemassa oleviin pääomapuskurivaatimuksiin käsittelemällä samoja riskejä tai niiden osia. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi asettaa omien varojen lisävaatimuksia tai muita pääomaa koskevia toimenpiteitä (mukaan lukien P2G:tä), jos sama riski katetaan jo pääomapuskurivaatimuksilla. Kaikki omien varojen lisävaatimusten tai muiden pääomatoimenpiteiden pitäisi olla laitospesäkohtaisia, eikä niiden pitäisi kattaa makrovakauseräriskejä tai systeemiriskejä. Direktiivin 2013/6/EU 104 a artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti ne voivat kuitenkin kattaa riskit, joiden taustalla on tietyn talous- ja markkinakehityksen vaikutus yksittäisen laitoksen riskiprofiiliin.

7.5 TSCR:n, TSLRR:n, OCR:n ja OLRR:n määrittäminen

402. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä SREP:n mukainen kokonaispääomavaatimus eli TSCR (kaikkien omien varojen osalta) laskemalla yhteen
- asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen omien varojen vaatimus ja
 - täydentävien omien varojen vaatimusten (jotka on määritetty jaksossa 7.2 esitettyjen kriteerien mukaisesti) ja merkittävien riskien välisten keskittymien kattamiseksi tarpeellisina pidettyjen täydentävien omien varojen summa.
403. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä TSCR (ensisijaisen pääoman osalta) laskemalla yhteen
- asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukainen omien varojen vaatimus ja
 - kohdan 402 alakohdassa b tarkoitettu omien varojen lisävaatimusten osa, jonka hallussapitoa ensisijaisena pääomana toimivaltainen viranomaisen edellyttää.
404. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä TSCR (ydinpääoman osalta) laskemalla yhteen
- asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen omien varojen vaatimus ja
 - kohdan 402 alakohdassa b tarkoitettu omien varojen lisävaatimusten osa, jonka hallussapitoa ydinpääomana toimivaltainen viranomaisen edellyttää.
405. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä TSLRR (ensisijaisen pääoman osalta) laskemalla yhteen
- asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva omien varojen vaatimus ja
 - täydentävät omat varat, joita vaaditaan ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi (määritetään jaksossa 7.3 eriteltyjen kriteerien mukaisesti).
406. Jos toimivaltaiset viranomaiset vaativat laitoksia kattamaan ylivelkaantumisriskiä koskevat pilarin 2 mukaiset vaatimukset laadukkaammalla pääomassa kohdan 400 mukaisesti, niiden olisi määritettävä SREP:n mukainen kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus eli TSLRR (ydinpääoman osalta) kohdan 405 alakohdassa b tarkoitettujen täydentävien omien varojen osana, jonka hallussapitoa ydinpääomana toimivaltainen viranomaisen edellyttää.

407. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä yhteenlaskettu pääomavaatimus (OCR) laskemalla yhteen
- TSCR ja
 - yhteenlasketut pääomapuskurivaatimukset
408. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä yhteenlaskettu pääomavaatimus (OLRR) laskemalla yhteen
- TSLRR ja
 - G-SII-laitosten vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva puskurivaatimus asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdan mukaisesti.
409. Toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi ottaa TSCR:n, TSLRR:n, OCR:n tai OLRR:n arvioinnissa/laskennassa huomioon muita eriä ja välineitä kuin ne, jotka hyväksytään omien varojen määrittämiseen (sellaisina kuin ne määritellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 toisessa osassa).

7.6 Omien varojen vaatimusten esittäminen ja perusteleminen

410. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämisen yhdenmukaisuus ja niiden ilmoittaminen laitokselle ja/tai tarvittaessa muille toimivaltaisille viranomaisille. Tässä yhteydessä olisi ilmoitettava vähintään seuraavat:
- laitoksen SREP:n mukainen kokonaispääomavaatimus (TSCR) (suhteellisena) osuutena kokonaisriskin määrästä (TREA) vaatimuksen koostumuksen mukaisesti ja
 - laitoksen SREP:n mukainen kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus (TSLRR) (suhteellisena) osuutena vastuiden kokonaismäärästä (LRE) vaatimuksen koostumuksen mukaisesti.
411. Jotta TSCR voidaan ilmoittaa suhteellisena osuutena, toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmaistava se seuraavalla kaavalla:

$$TSCR:n\ osuus = \frac{TSCR}{TREA}$$

412. Jotta TSLRR voidaan ilmoittaa suhteellisena osuutena, toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmaistava se seuraavalla kaavalla:

$$TSLRR:n\ osuus = \frac{TSLRR}{LRE}$$

413. Johdonmukaisuuden lisäämiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi ilmoitettava laitoksille ja/tai tarvittaessa muille toimivaltaisille viranomaisille
- a. yhteenlaskettu pääomavaatimus (OCR) ja sen osat – pilarin 1 omien varojen vaatimukset, omien varojen lisävaatimukset muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi ja puskurivaatimukset – (suhteellisena) osuutena TREA:sta vaatimuksen koostumuksen mukaan jaoteltuna
 - b. kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus (OLRR) ja sen osat – vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva omien varojen vaatimus, omien varojen lisävaatimukset ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi ja G-SII-laitosten vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva puskurivaatimus – (suhteellisena) osuutena LRE:sta vaatimuksen koostumuksen mukaan jaoteltuna.
414. Ilmoittaessaan vakavaraisuusvaatimuksia laitoksille toimivaltaisten viranomaisten olisi perusteltava päätöksensä määrätä omien varojen lisävaatimuksia direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklan 5 kohdan mukaisesti erikseen ylivelkaantumisriskistä ja muista riskityypeistä. Perustelun olisi oltava laitoskohtainen, ja siinä olisi kerrottava selkeästi omien varojen lisävaatimusten perustana olevat tärkeimmät tekijät, myös omien varojen lisävaatimukseen vaikuttavat riskit ja riskien osat.
415. Perustellessaan omien varojen lisävaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi viitattava mahdollisuuksien mukaan osastossa 6 ja jaksoissa 7.2 ja 7.3 kuvattuihin riskien luokkiin ja alaluokkiin/osiin ja otettava huomioon tietyjen riskityyppien sovellettavassa lainsäädännössä olemassa olevat määritelmät. Niiden pitäisi myös pyrkiä siihen, että laitokset ovat vertailukelpoisia.
416. Omien varojen lisävaatimusten perustelussa toimivaltaisten viranomaisten olisi myös määritettävä keskeiset puutteet, jotka näillä vaatimuksilla katetaan ennen kuin niitä käsitellään, kohtien 386 ja 387 mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava asianmukaiset valvontatoimenpiteet huomioon osaston 10 mukaisesti ja pyytää laitoksia määrittää asianmukaiset toimet, joilla nämä puutteet korjataan ja ilmoittamaan puutteiden korjaamisen ennakoitua määräajat.
417. Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava laitoksille omien varojen lisävaatimusten asianmukainen vähimmäiskoostumus erikseen ylivelkaantumisriskistä ja muista riskityypeistä. Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävä direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan poikkeusta vaatimalla laadukkaampaa pääomaa kuin kyseisen artiklan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa esitetty, niin olisi annettava kyseiselle päätökselle selkeä perustelu, jossa esitetään laitoksen erityisolosuhteet, joiden vuoksi tarvitaan laadukkaampaa pääomaa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi perusteluissaan viitattava muun muassa seuraaviin tekijöihin:

- a. laitoksen, sen osakkeenomistajien ja tarvittaessa konsernin rakenteen erityinen luonne, joka voi vaikuttaa mahdollisuuteen kerätä pääomaa tiettyjen pääomavälineiden ominaisuuksien mukaan
- b. yksittäiseen laitokseen kohdistuvan riskin erityisluonne, joka mahdollisesti johtaa ydinpääoman nopeaan ehtymiseen.

418. Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin lopulliset tulokset asiaankuuluville kriisinratkaisuviranomaisille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava omien varojen lisävaatimuksia koskevat tiedot, joita kriisinratkaisuviranomaiset pyytävät komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/1118³⁹ tarkoitettu arviointia varten.

419. Harkitessaan mahdollisuutta laadukkaamman pääoman pyytämiseen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi pyrkiä välttämään päällekkäisyyksiä muiden olemassa olevien vaatimusten kanssa asiaankuuluvassa vaatimusten kokonaisriskin määrään tai vähimmäisomavaraisuusasteeseen perustuvassa osatekijässä ja omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen kanssa.

7.7 Vaatimusten täyttäminen stressiolosuhteissa

420. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä stressitestauksen keinoin laitoksen omien varojen riittävyys (määrä ja koostumus) stressiolosuhteissa ja se, tarvitaanko mahdollisten puutteiden käsittelemiseksi toimenpiteitä, muun muassa pilarin 2 mukaisten pääomavaatimusten ja ylivelkaantumisriskiä koskevien pilarin 2 mukaisten vaatimusten soveltamista, tarkistettua pääomasuunnittelua ja muita osastossa 10 esitettyjä toimenpiteitä.

421. Kun toimivaltaiset viranomaiset arvioivat pääoman riittävyyttä stressiolosuhteissa, niiden tulisi ottaa huomioon

- a. laitosten stressitestien ja valvontaperustaisten stressitestien laadullisten lopputulosten käyttö (esim. riskien hallinnassa ja valvonnassa havaitut puutteet)
- b. laitosten stressitestien määrällisten lopputulosten käyttö, jos ICAAP katsotaan luotettavaksi kohdan 375 mukaisesti, ja valvontaperustaisten stressitestien lopputulosten käyttö (ts. omien varojen osuuksiin liittyviä lopputuloksia), direktiivin 2013/36/EU 100 artiklan mukaisesti, kuten määrätään näiden ohjeiden osastossa 12, ja sisältäen esimerkiksi:

³⁹ Komission delegoitu asetukset (EU) 2021/1118, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään menetelmät, joita kriisinratkaisuviranomaisten on käytettävä, kun ne arvioivat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä koskevaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU 104 a artiklassa tarkoitettua vaatimusta ja yhteenlaskettua puskurivaatimusta kriisinratkaisun kohteena olevan konsernin konsolidoidulla tasolla, jos kriisinratkaisun kohteena olevaan konserniin ei sovelleta kyseisiä vaatimuksia mainitun direktiivin nojalla.

- i. erityisten "ankkuriskenaarioiden/oletusten" määrittämistä laitosten toteutettaviksi
 - ii. järjestelmän laajuisten stressitestien tekemistä käyttämällä johdonmukaisia menetelmiä ja skenaarioita joko laitosten tai valvojen johdolla.
422. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava stressitestien määrällisiä lopputuloksia kiinnittäen huomiota laitoksen omien varojen riittävyyteen ja laatuun ja määritettävä, onko omien varojen määrä ja laatu riittävä kattamaan sovellettavat pääomavaatimukset, erityisesti:
 - a. yhteenlasketun pääomavaatimuksen (OCR), mukaan lukien sen yhteenlasketut puskurivaatimukset perusskenaariossa vähintään seuraavan kahden vuoden aikana
 - b. TSCR-vaatimuksen, epäsuotuisissa skenaarioissa vähintään seuraavan kahden vuoden aikana.

7.7.1 P2G:n käyttäminen stressitestien määrällisiin lopputuloksiin vastaamiseksi

Pilarin 2 mukaisten pääomavaatimusten (P2G) ja ylivelkaantumisriskiä koskevien pilarin 2 mukaisten vaatimusten (P2G-LR) määrittäminen

423. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä P2G ja P2G-LR tässä jaksossa kuvatulla tavalla. Jos määrittäminen johtaa positiiviseen arvoon, niiden olisi asetettava P2G tai P2G-LR tasolle, jossa otetaan huomioon valvojan huolenaiheet laitoksen herkkyydestä valvonnallisissa stressitesteissä käytetyille epäsuotuisille skenaarioille.
424. P2G on pääoman määrä, joka pitäisi asettaa niin, että se saavuttaa vakavaraisuuden kokonaisarvioinnissa ja valvonnallisten stressitestien tuloksissa asianmukaiseksi katsottujen omien varojen yleisen tason. P2G:n tason pitäisi suojata TSCR:n mahdolliselta rikkomiselta epäsuotuisassa skenaariossa. P2G-LR:n tason pitäisi suojata TSLRR:n rikkomiselta epäsuotuisassa skenaariossa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla asettamatta P2G:tä, jos valvonnallisten stressitestien määrälliset lopputulokset viittaavat siihen, että laitoksen ei odoteta rikkovan TSCR-vaatimustaan stressitestin epäsuotuisassa skenaariossa. Samoin toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla asettamatta P2G-LR:ää, jos TSLRR:n rikkominen ei ole odotettavissa stressitestin epäsuotuisassa skenaariossa.
425. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä ja asetettava P2G ja P2G-LR valvonnallisten stressitestien epäsuotuisan skenaarion lopputulosten perusteella, ja tämä koskee myös EU:n laajuisia EPV:n suorittamia stressitestejä tai muita asiaan liittyviä valvonnallisia stressitestejä, jotka suoritetaan järjestelmän laajuisesti käyttämällä

monitekijäistä skenaarioanalyysia, joka kattaa vähintään seuraavat kaksi vuotta (joko ylhäältä alas- tai alhaalta ylös -stressitesteinä).

426. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat valita oikeasuhteisen lähestymistavan kategoriaan 1 kuulumattomiin laitoksiin ja rajat ylittävien konsernien tytäryhtiöihin, ne voivat tarkastella P2G:tä ja P2G-LR:ää määrittäessään ja päivittäessään valvonnallisten stressitestien yksinkertaistettujen versioiden lopputuloksia (esim. käyttämällä valvojen määrittämiä ”ankkuriskenaarioita”, herkkyyssanalyysia, määrättyjen viranomaisten suorittamia ylhäältä alas -stressitestejä, konsolidoidun tason stressitestien salkkutason vaikutuksia), aiempia valvonnallisia stressitestejä tai kohdan 421 mukaisia laitosten stressitestejä. Valvonnallisten stressitestien yksinkertaistetut versiot voidaan toteuttaa yksittäin eikä järjestelmän laajuisen toimenpiteen osana.
427. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä ja asetettava P2G ja P2G-LR jaksossa 2.2.4 määritetyn minimiosallistumisen mallin mukaisesti. Erityisesti P2G:n ja P2G-LR:n määrittämisen ja asettamisen tiheydessä olisi seurattava SREP-vähimmäistason mallin mukaista pääoman riittävyyden arvioinnin vähimmäistiheyttä. Erityisesti kohdassa 426 tarkoitetuilla valvonnallisten stressitestien yksinkertaistetuilla versioilla ei odoteta olevan suurempaa tiheyttä kuin vakavaraisuuden kokonaisarvioinnissa, ellei toimivaltainen viranomainen katso sitä tarpeelliseksi.
428. Sanotun rajoittamatta edeltävää kohtaa
- a. toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko olemassa oleva P2G- ja P2G-LR-taso edelleen asianmukainen aina, kun saatavilla on uuden valvonnallisen stressitestin tuloksia, ja tarkistettava tarvittaessa P2G- ja P2G-LR-taso
 - b. toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää P2G:n ja P2G-LR:n vain joka toinen vuosi eikä vuosittain, myös sellaisten laitosten osalta, joiden pääoman riittävyyttä pitäisi SREP-vähimmäistason mallin mukaan arvioida vuosittain (esim. SREP-valvontatoimiin kuuluvat luokan 1 laitokset). P2G:n määrittämisen vuotta seuraavana vuonna toimivaltaisten viranomaisten olisi kuitenkin arvioitava kaiken asiaan kuuluvan tiedon perusteella, mukaan lukien aiempien valvonnallisten stressitestien tulosten ja ylimääräisten herkkyyssanalyysien (ts. valvonnallisten stressitestien yksinkertaistettujen versioiden) perusteella, ovatko P2G ja P2G-LR edelleen sopivia vai tarvitseko niitä päivittää.
429. Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi yleisesti käyttää P2G:tä kattamaan riskinäkökohtia, jotka olisi katettava täydentävien omien varojen vaatimuksilla näiden ohjeiden jakson 7.2 mukaisesti. P2G-LR:llä ei myöskään pitäisi kattaa niitä ylivelkaantumisriskin näkökohtia, jotka katetaan omien varojen lisävaatimuksilla näiden ohjeiden jakson 7.3 mukaisesti.
430. P2G:n suuruutta määrittäessään toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että se asetetaan tasolle, joka on riittävä kattamaan vähintään stressin ennakoidun

enimmäisvaikutuksen, joka olisi laskettava ydinpääoman (CET1) muutosten perusteella (ts. ottaen huomioon sekä CET1-pääoman liikkeet että kokonaisriskimäärän (TREA) stressin pahimpana vuonna ja ottaen huomioon sovellettavat pääomavaatimukset ja kohdissa 422 ja 432–436 esitetyt näkökohdat. P2G:n asettamisessa käytettävä stressin enimmäisvaikutus olisi ymmärrettävä eroksi stressitestiin kuuluvan ajan epäsuotuisan skenaarion alimman ydinpääomasuhteen ja lähtötilanteen todellisen ydinpääomasuhteen välillä. P2G-LR:n koon määrittämisen osalta stressin enimmäisvaikutus olisi laskettava ensisijaisessa pääomassa stressin pahimpana vuonna tapahtuvien muutosten perusteella, ja siinä olisi otettava huomioon sovellettavat vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat pääomavaatimukset. P2G-LR:n asettamisessa käytettävä stressin enimmäisvaikutus olisi ymmärrettävä eroksi stressitestiin kuuluvan ajan epäsuotuisan skenaarion alimman vähimmäisomavaraisuusasteen ja lähtötilanteen todellisen vähimmäisomavaraisuusasteen välillä.

431. Toimivaltaisten viranomaisten olisi saatava kutakin laitosta koskeva P2G:n lähtötilanne vähentämällä osat, jotka jo kattavat stressin enimmäisvaikutuksessa huomioon otetut riskit. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti vähennettävä asiaankuuluvat toimenpiteet, etenkin yleinen pääomapuskur, kuten kohdassa 435 esitetään. Määrittäessään P2G:n ja P2G-LR:n lähtötilanteita toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa harkita myös muita stressin enimmäisvaikutusta koskevia oikaisuja, jotka liittyvät staattiseen taseoletukseen tai stressitestin tekemisen ja lähtötilanteen ajan väliseen aikahorisonttiin.
432. P2G:tä ja P2G-LR:ää asettaessaan toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava asianmukainen yhteys P2G:n ja P2G-LR:n lähtötilanteiden sekä lopullisen P2G:n ja P2G-LR:n välillä. Tätä varten ne voivat päättää käyttää riskiluokittelumallia, jossa laitokset luokitellaan P2G:n ja P2G-LR:n lähtötilanteiden mukaan kohdassa 425 esitettyjen asiaankuuluvien valvonnallisten stressiestien tai kohdassa 426 esitettyjen muiden toimintamallien perusteella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siten määrittää kuhunkin luokkaan kiinteän määrän P2G- tai P2G-LR-tasojen ja asettaa lopullisen P2G:n ja P2G-LR:n määritetyn luokan rajoissa tai poikkeuksellisesti asiaankuuluvan luokan rajojen ulkopuolella laitospöytäkirjojen näkökohtien perusteella. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä välttämään tavanomaista jyrkempiä vaikutuksia luokkien välillä esimerkiksi sallimalla P2G- tai P2G-LR-tasojen osittainen päällekkäisyys naapuriluokan kanssa. Niiden olisi myös varmistettava, että tuloksena saatavat lopulliset P2G ja P2G-LR ovat laitoskohtaisia.
433. Lopullisen P2G:n ja P2G-LR:n osuutta määrittäessään toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa otettava huomioon seuraavat tekijät:
- a. vuosi, jona stressin enimmäisvaikutus ilmenee, suhteessa stressiestien alkupisteeseen ja aikaväliin

- b. luotettavan laitosta koskevan stressitestin tulos, ottaen huomioon tietyt skenaariomääritelmät ja oletukset, erityisesti silloin, kun niillä katsotaan olevan enemmän merkitystä laitoksen liiketoimintamallille ja riskiprofiilille, ja kun sisäiset skenaariot ovat vakavampia kuin valvojan käyttämät skenaariot
- c. stressitestin tekemisen aikarajan jälkeen tapahtuneet muutokset, joilla on olennaista vaikutusta laitosten riskiprofiiliin tai pääoma-asemaan (esim. järjestämättömien lainojen myynti); näitä muutoksia voivat olla riskiprofiilin väliaikaiset muutokset, myös rakenteelliset muutokset laitoksen toiminnassa tai taseessa
- d. asiaan liittyvät johdon lieventävät toimenpiteet, joiden katsotaan olevan luotettavia ja erittäin varmoja niiden valvonnallisen arvion perusteella
- e. tiedot ja valvontaan perustuva arvio valvonnallisen stressitestauksen merkityksestä laitoksen strategialle, taloudellisille suunnitelmille ja liiketoimintamallille
- f. laitoksen todellista herkkyyttä haitallisille skenaarioille koskevan varmuuden väheneminen
- g. mahdolliset päällekkäisyydet P2R:n tai P2R-LR:n kanssa
- h. komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 ⁴⁰ 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu laitoksen kokonaiselvytyskapasiteetti, jos laitoksen laskelma katsotaan riittävän luotettavaksi ja realistiseksi
- i. laitoksen omien käytettävissä olevien varojen laatu (koostumus), mukaan lukien stressin pahimpana vuonna
- j. se, kohdistuuko laitokseen rakenneuudistuksia tai kriisintarkkaisuun.

434. P2G:n määrittämiseksi kohdan 433.b mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava myös sitä, missä määrin stressiskenaariot kattavat TSCR:n mukaisiin täydentävien omien varojen vaatimukseen vaikuttavat merkittävät riskit. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti otettava huomioon se, että makrotalouden taantumaskenaariot eivät välttämättä kata kokonaan tiettyjä riskejä, esimerkiksi menettelytapariskiä, eläkeriskiä tai joitakin luottokeskittymäriskien osatekijöitä (esim. yhteen riskikohteeseen perustuvia keskittymiä), jotka voivat suurentaa mahdollisia tappioita testien epäsuotuisissa skenaarioissa.

435. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, missä määrin olemassa olevat yhteenlasketut puskurivaatimukset tai muut sovellettavat toimenpiteet jo kattavat

⁴⁰ Komission delegoitu asetukset (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien sisältö.

stressitestauksessa havaitut riskit. Toimivaltaisten viranomaisten olisi vähennettävä P2G yleisestä pääomapuskurista (CCB), sillä P2G ja CCB käytännössä limittyvät. Lisäksi kun P2G:n ja vastasyklisen pääomapuskurin (CCyB) välillä ei odoteta olevan päällekkäisyyksiä, toimivaltaisten viranomaisten olisi poikkeustapauksissa vähennettävä P2G tapauskohtaisesti CCyB-puskurista kyseisen puskurin kattamien ja skenaarioiden suunnittelussa huomioitujen riskien tarkastelun perusteella, sen jälkeen, kun on otettu yhteyttä makrovakausvalvonnasta vastaavaan viranomaiseen. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi vähentää P2G:tä järjestelmäriskipuskureista (G-SII/O-SII-riskipuskurit ja järjestelmäriskipuskuri), sillä niiden on tarkoitus kattaa laitoksen muodostamat taloudelliseen järjestelmään kohdistuvat riskit. Toimivaltaiset viranomaiset eivät myöskään saisi vähentää P2G-LR:ää asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 a kohdassa tarkoitetusta G-SII-laitosten vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta puskurivaatimuksesta.

436. Jos toimivaltaiset viranomaiset määrittävät P2G:n, niiden olisi lisättävä nämä ohjeet yhteenlaskettuun pääomavaatimukseen (OCR). Jos toimivaltaiset viranomaiset määrittävät P2G-LR:n, niiden olisi lisättävä nämä ohjeet kokonaisvähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vaatimukseen (OLRR). Toimivaltaisten viranomaisten olisi käsiteltävä OCR:ää ja OLRR:ää kahtena erillisenä vaatimuksia koskevana osatekijänä. Siksi käytettävissä olevia omia varoja voidaan käyttää yhtä P2G:n ja P2G-LR:n täyttämiseen.

P2G:tä ja P2G-LR:ää koskeva tiedottaminen ja sen koostumus

437. Tiedottaessaan P2G:stä tai P2G-LR:stä laitoksille toimivaltaisten viranomaisten olisi perusteltava päätöksensä. Perustelujen olisi oltava laitoskohtaisia, ja niissä olisi esitettävä P2G:n tai P2G-LR:n määrittämisessä käytetyn menetelmän tärkeimmät tekijät.
438. Kun P2G tai P2G-LR asetetaan tai sitä päivitetään, toimivaltaisten viranomaisten olisi tiedotettava niiden tasoista ja niihin liittyvistä aikarajoista laitokselle, jotta se voitaisiin ottaa käyttöön kohdan 442 mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös selitettävä mahdolliset valvojan toimenpiteet tilanteissa, joissa P2G tai P2G-LR ei täyty.
439. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tiedotettava laitoksille, että P2G:n olisi täytyttävä CET1-kelpoisilla omilla varoilla ja P2G-LR:n olisi täytyttävä Tier 1 -kelpoisilla omilla varoilla. Sekä P2G että P2G-LR olisi sisällytettävä osaksi niiden pääomasuunnittelua ja riskienhallintajärjestelmiä, mukaan lukien riskinottohalun kehys ja elvytyksen suunnittelu.
440. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tiedotettava laitoksille myös, että P2G-tarkoituksiin pidätettyjä omia varoja ei voida käyttää minkään OCR-osan täyttämiseen ja että P2G-LR:ää ei voida käyttää minkään OLRR-osan täyttämiseen.
441. Toimivaltaisten viranomaisten olisi lisäksi ilmoitettava laitoksille ja tarvittaessa muille toimivaltaisille viranomaisille kaikista sovellettavista omien varojen osuuksista,

joihin P2G vaikuttaa (CET1, T1 ja omien varojen kokonaismäärä), ja vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta vaatimuksesta, johon P2G-LR vaikuttaa.

442. Asettaessaan ja tiedottaessaan laitoksille P2G:n tai P2G-LR:n aikarajoista toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon vähintäänkin se,
- a. kohdistuuko laitokseen rakenneuudistuksia tai kriisintarkkailujärjestelyjä, ja
 - b. mitä vaikutuksia ydinpääomalla (CET1) katetulla P2G:llä tai P2G-LR:llä voi olla muihin pääomavaatimuksiin ja laitosten kykyyn myöntää ylimääräisiä Tier 1 (AT1) tai Tier 2 (T2) -instrumentteja.

7.7.2 Pääomasuunnittelu ja muut pääoman riittävyyteen kohdistuvat valvojan toimenpiteet stressiolosuhteissa

Pääomasuunnittelu

443. Kun jaksossa 7.7.1 kuvailut stressitestien määrälliset tulokset viittaavat siihen, että tietyissä stressiskenaarioissa laitos ei täytä siihen sovellettavia pääomavaatimuksia, toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava laitosta toimittamaan uskottava pääomasuunnitelma, jossa on otettu huomioon riski pääomavaatimusten puutteellisesta noudattamisesta.
444. Pääomasuunnitelman uskottavuuden määrittämiseksi toimivaltaisen viranomaisen olisi tarvittaessa otettava huomioon seuraavat näkökohdat:
- a. kattaako pääomasuunnitelma koko oletetun stressitestin kattaman aikavälin
 - b. esitetäänkö pääomasuunnitelmassa uskottavia lieventäviä ja liikkeenjohdollisia toimenpiteitä, rajoittaen osingonjakoa jne.
 - c. haluaako ja kykeneekö laitos toteuttamaan kyseiset toimet korjataksaan sovellettavien pääomavaatimusten puutteet järjestelmän laajuisissa stressitesteissä
 - d. liittyykö kyseisiin lieventäviin ja liikkeenjohdollisiin toimenpiteisiin rajoitteita esimerkiksi päinvastaisten tai ristiriitaisten aiempien julkisten ilmoitusten vuoksi (koskien esim. osingonjakopolitiikkaa, liiketoimintasuunnitelmia ja riskinottohalua)
 - e. kuinka todennäköisesti laitos kykenee lieventävien ja liikkeenjohdollisten toimenpiteidensä avulla täyttämään sovellettavat pääomavaatimukset kohtuullisen ajan kuluessa
 - f. ovatko ehdotetut toimenpiteet yleisesti yhdenmukaisia niiden makrotaloudellisten näkökohtien ja tiedossa olevien tulevaisuuden säädösmuutosten kanssa, joilla on

vaikutusta laitokseen oletettujen epäsuotuisten skenaarioiden soveltamisalalla ja aikavälillä

- g. eri elvytysvaihtoehdot ja niiden analyysi laitoksen elvytys suunnitelmassa esitetyn mukaisesti.

445. Pääomasuunnitelmia arvioitaessa toimivaltaisen viranomaisen olisi tarvittaessa vaadittava laitosta tekemään muutoksia kyseisiin suunnitelmiin, mukaan lukien ehdotettuihin johdon toimiin, tai vaatia laitoksia toteuttamaan lieventäviä lisätoimenpiteitä, jotka olisivat tarkoituksenmukaisia kyseisissä skenaarioissa ja nykyisessä makrotalouden tilanteessa, käytyään ensin laitoksen kanssa tehokasta vuoropuhelua.

446. Toimivaltaisten viranomaisten olisi odotettava, että laitokset toteuttavat päivitetyn pääomasuunnitelman, mukaan lukien valvojan arvioinnin tuloksiin ja laitoksen kanssa käytyyn vuoropuheluun perustuvat lisämuutokset.

Muut valvontatoimenpiteet

447. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa harkittava muiden valvontatoimenpiteiden soveltamista osastossa 10 kuvatun mukaisesti, jotta varmistetaan, että laitoksella on riittävästi pääomaa stressiolosuhteissa.

448. Erityisesti tilanteessa, jossa stressitestien määrälliset tulokset viittaavat siihen, että laitos todennäköisesti rikkoo sovellettavia pääomavaatimuksia epäsuotuisassa skenaariossa seuraavien 12 kuukauden aikana, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa suhtauduttava kyseiseen tietoon direktiivin 2013/36/EU 102 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisena yhtenä mahdollisena tilanteena. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tarkoituksena varmistaa omien varojen riittävyys. Erityisesti silloin, kun kyseiset toimenpiteet liittyvät pääomaan, toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava erityisesti yhtä tai molempia seuraavista toimista 104 artiklan 1 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitettulla tavalla:

- a. vaatia laitoksia pidättämään asianmukainen määrä nimellismääräisiä täydentäviä omia varoja, ottaen huomioon SREP-arvioinnin tuloksen
- b. vaatia vähentämään laitoksen toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä.

7.8 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

449. Edellä esitetyn arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys siitä, katetaanko olemassa olevilla omilla varoilla luotettavasti riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi

havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 8 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava elinkelpoisuuden pistemäärä.

Taulukko 8. Valvontaan perustuvia näkökohtia pääoman riittävyyden pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
1	Omien varojen määrästä ja koostumuksesta aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> Laitos kykenee ylittämään selvästi P2G:n ja P2G-LR:n tason. Laitoksen omien varojen taso ylittää selvästi OCR:n ja OLR:n, ja näin odotetaan olevan myös tulevaisuudessa. Stressitestauksessa ei ilmene havaittavissa olevaa riskiä vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantumun vaikutuksesta omiin varoihin tai velkaantumisasteeseen. Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä ei ole estettä, tai kaikkien yksiköiden pääoma ylittää selvästi valvontavaatimukset. Laitoksella on vakuuttava ja uskottava pääomasuunnitelma, joka voi toimia tarvittaessa tehokkaasti. Merkittävää ylivelkaumisriskiä ei ole tai se on hyvin alhainen.
2	Omien varojen määrä ja koostumus aiheuttavat vähäistä tai keskimääräistä riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksella on vaikeuksia täyttää P2G:n tai P2G-LR:n tasoa. Johdon lieventävien toimenpiteiden katsotaan olevan uskottavia. Laitos on lähellä joidenkin pääomapuskuriensa rikkomista mutta ylittää edelleen selvästi sitä koskevan TSCR:n ja TSLRR:n. Stressitestauksessa ilmenee alhainen riski vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantumun vaikutuksesta omiin varoihin tai velkaantumisasteeseen, mutta hallintatoimet tämän riskin käsittelemiseksi vaikuttavat uskottavilta. Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on tai voi olla marginaalisia esteitä. Laitoksella on vakuuttava ja uskottava pääomasuunnitelma, joka voi toimia

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<p>tarvittaessa tehokkaasti, vaikka ei olekaan riskitön.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ylivelkaantumisriski on pieni.
3	<p>Omien varojen määrä ja koostumus aiheuttavat keskimääräistä tai korkeaa riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksella ei täytä P2G:n tai P2G-LR:n tasoa. Asian korjaamiseksi tarkoitettujen johdon lieventävien toimenpiteiden uskottavuuteen liittyy epäilyjä. • Laitos käyttää joitain pääomapuskureitaan. On mahdollista, että laitos rikkoo sitä koskevaa TSCR:ää tai TSLRR:ää, jos tilanne heikkenee. • Stressitestauksessa ilmenee keskimääräinen riski vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantuman vaikutuksesta omiin varoihin tai velkaantumisasteeseen. Hallintatoimilla ei välttämättä käsitellä tätä riskiä uskottavasti. • Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on esteitä. • Laitoksella on pääomasuunnitelma, jonka tehokkuus on epätodennäköistä. • Ylivelkaantumisriski on keskimääräinen.
4	<p>Omien varojen määrästä ja koostumuksesta aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Laitos ei saavuta P2G- tai P2G-LR-tasoaan (tai ei tietoisesti ole ottanut P2G:tä ja P2G-LR:ää käyttöön) eikä todennäköisesti kykene siihen lähitulevaisuudessa. Johdon lieventävien toimenpiteiden ei katsota olevan uskottavia. • Laitos on lähellä sitä koskevan TSCR:n tai TSLRR:n rikkomista. • Stressitestauksessa ilmenee, että TSCR:ää tai TSLRR:ää rikottaisiin lähellä vakavan mutta uskottavan taloudellisen taantuman alkamista. Hallintatoimilla ei voida käsitellä tätä uskottavasti. • Pääoman vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on esteitä. • Laitoksella ei ole pääomasuunnitelmaa tai sen suunnitelma on ilmeisen riittämätön.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="890 376 1284 405">• Ylivelkaantumisriski on suuri.

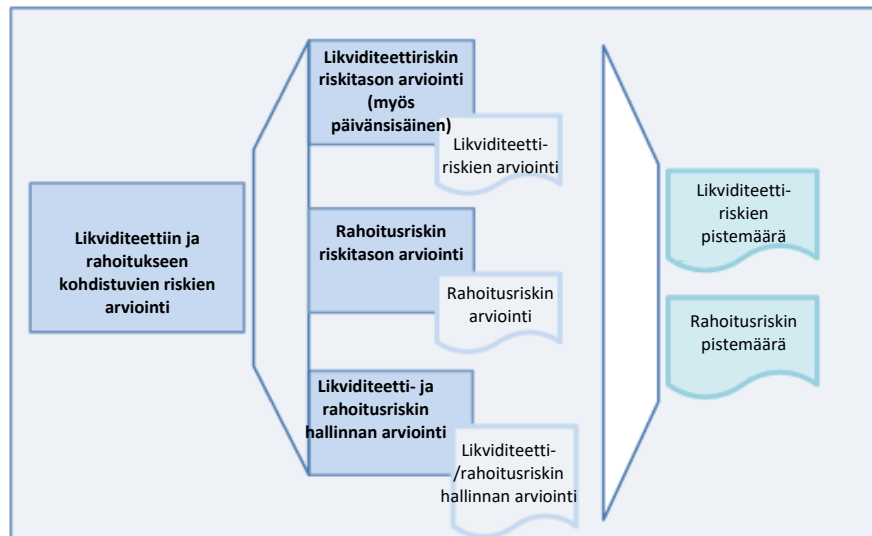
Osasto 8. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointi

8.1 Yleisiä näkökohtia

450. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä, jotka on havaittu laitoksen kannalta merkittäviksi. Tämän osaston tarkoituksena on esitellä yleisiä menetelmiä, joita voidaan harkita arvioitaessa yksittäisiä riskejä sekä riskien hallintaa ja valvontajärjestelyjä. Sitä ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi, ja siinä annetaan toimivaltaisille viranomaisille liikkumavaraa ottaa huomioon muita lisäкитеereitä, joita ne saattavat pitää tärkeinä kokemuksensa ja laitoksen erityispiirteiden perusteella.
451. Tässä osastossa esitetään toimivaltaisille viranomaisille useita yhteisiä osatekijöitä likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointia varten.
452. Menetelmä koostuu kolmesta pääosa-alueesta:
- a. likviditeettiriskin riskitason arviointi
 - b. rahoitusriskin riskitason arviointi ja
 - c. likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan arviointi.
453. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi varmennettava, että laitos noudattaa asiaa koskevassa EU:n lainsäädännössä esitettyjä vähimmäisvaatimuksia, komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61⁴¹ tarkoitettua maksuvalmiusvaatimusta ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan IV osastossa vahvistettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta. Näissä ohjeissa arvioinnin ala ulotetaan kuitenkin näitä vähimmäisvaatimuksia laajemmalle, jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat muodostaa kattavan käsityksen riskeistä.
454. Tämän arvioinnin kulku esitetään graafisesti kaaviossa 5.

⁴¹ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta.

Kaavio 2. Likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnin osa-alueet

455. Tässä osastossa määritettävien kriteerien mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava kaikkia kolmea osa-aluetta muodostaakseen käsityksen laitoksen kohdistuvien likviditeetti- ja rahoitusriskien riskitasosta ja laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskien hallinnan ja valvontajärjestelyjen laadusta. Koska likviditeetti- ja rahoitusriski ja niiden hallinta ovat yhteydessä ja riippuvuussuhteessa toisiinsa, likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa ja valvontajärjestelyä koskeva jakso on samanlainen molempien riskien osalta.

456. Arvioidessaan likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvia riskejä osana SREP:tä toimivaltaiset viranomaiset voivat yhdistellä erilaisia tietolähteitä, muun muassa

- a. laitoksen liiketoimintamallin analyysin tuloksia, erityisesti niitä, jotka voivat auttaa ymmärtämään likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien keskeisiä lähteitä
- b. pääindikaattorien seurannasta saatuja tietoja
- c. valvontaan tehtävää raportointia ja erityisesti tietoja, jotka laitos on toimittanut asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan mukaisessa maksuvalmius- ja rahoitusriskiä koskevassa raportoinnissa
- d. erilaisten valvontatoimenpiteiden tuloksia
- e. rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoilta viranomaisilta saatuja tietoja, jotka voivat vaikuttaa maksuvalmius- ja rahoitusasemaan
- f. laitoksen toimittamia tietoja, ILAAP:ista saadut tiedot mukaan lukien
- g. sisäisten tai ulkoisten tarkastusraporttien havaintoja huomioita

- h. suosituksia ja ohjeita, jotka sisältyvät EPV:n antamiin maksuvalmiusvaatimusta ja pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeviin täytäntöönpanoraportteihin sekä makrovakausviranomaisten tai Euroopan järjestelmäriskikomitean antamia varoituksia ja suosituksia, ja
 - i. samankaltaista liiketoimintamallia käyttävien laitosten (vertaisryhmä) tunnistamia riskejä.
457. Käyttäessään tässä osastossa määritettäviä menetelmiä ja yhteisiä osa-alueita toimivaltaisten viranomaisten olisi yksilöitävä olennaiset laadulliset indikaattorit ja muut mittaamismenetelmät, joita voitaisiin myös käyttää pääindikaattorien seurantaan osastossa 3 esitetyllä tavalla.
458. Kunkin yksittäisen riskin arvioinnin tuloksen pitäisi käydä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, jossa esitetään tärkeimpiä riskitekijöitä, sekä annettavasta pistemäärästä seuraavissa jaksoissa selitetyn mukaisesti.

8.2 Likviditeettiriskin arviointi

459. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettiriskiä asianmukaisilla eri aikahorisonteilla, päivänsisäiset jaksot mukaan lukien, sen varmistamiseksi, että laitoksen maksuvalmiuspuskureiden taso on riittävä sekä normaali - että stressitilanteissa. Tähän arviointiin sisältyvät seuraavat osa-alueet:
- a. lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettitarpeiden arviointi
 - b. päivänsisäisen likviditeettiriskin arviointi
 - c. maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetin hankintakapasiteetin arviointi, ja
 - d. valvontatarkoituksiin tehtävä likviditeetin stressitestaus.
460. Likviditeettitarpeiden, maksuvalmiuspuskureiden ja likviditeetin hankintakapasiteetin arvioimiseksi normaalitilanteissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi kerätä analyysin tueksi todisteita maksuvalmiuden seurannan edellyttämään lisämetriikkaan liittyvistä raportointimalleista, sellaisina kuin niistä säädetään ja otetaan käyttöön valvontaan liittyvää raportointia koskevissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa⁴². Toimivaltaisten viranomaisten ei tarvitse tehdä niin yksityiskohtaista päivänsisäisen likviditeetin riskinarviointia ja maksuvalmiuden stressitestausta, jos voidaan osoittaa, että kyseiset riskilähteet eivät ole niin olennaisia, etenkin luokkien 3 ja 4 laitosten osalta.

⁴² Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/451.

Lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettitarpeiden arviointi

461. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida laitoksen likviditeettitarpeita lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä sekä normaali- että stressiolosuhteissa (sokit). Niiden olisi otettava huomioon
- laitoksen stressitestatut likviditeettitarpeet eri aikoina, erityisesti alle 30 päivän sisällä, 30 päivän ja 3 kuukauden välillä sekä 3 ja 12 kuukauden välillä, ja erityisesti vakavien mutta uskottavien stressitilanteiden vaikutus laitoksen likviditeettitarpeisiin (käteisen nettoulosvirtaukset), jotta voidaan kattaa ominaiseroista johtuvat, markkinoiden laajuiset ja yhdistetyt sokit, ja
 - likviditeettitarpeiden suuruus, sijaintipaikka ja valuutta ja, jos laitos käyttää toiminnassaan eri merkittäviä valuuttoja, sokkien erilliset vaikutukset eri valuutoissa, valuuttojen vaihdettavuuteen kohdistuvan riskin kuvaamiseksi.
462. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tuettava lyhyen aikavälin likviditeettiriskin arviointia analysoimalla vähintäänkin komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 tarkoitettua maksuvalmiusvaatimusta ja erityisesti sitä,
- raportoiko laitos oikein tilanteestaan maksuvalmiusvaatimukseen nähden ja
 - tunnistetaanko maksuvalmiusvaatimuksessa riittävästi laitoksen likviditeettitarpeet.
463. Arvioidessaan sokkien vaikutusta laitoksen likviditeettitarpeisiin toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon kaikki merkittävät likviditeettiriskin lähteet laitoksen osalta. Niiden olisi tarvittaessa otettava huomioon erityisesti
- se mahdollisuus, että EU:n lainsäädäntöön perustuvissa sovellettavissa vaatimuksissa ei tunnisteta riittävästi laitoksen likviditeettitarpeita vaatimuksessa käytetyn stressiskenaarion kaltaisessa tapauksessa, myös jos maturiteettien kesto on alle 30 päivää
 - riskit, joita aiheutuu tukkuvastapuolten kohdalla taseeseen sisältyvien erien ja rahoituskeskittymien yhteydessä, ja ottaen huomioon toimet, joita laitos saattaa toteuttaa säilyttääkseen maineensa/franchise- asemansa
 - riskit, joita aiheutuu satunnaisista kassavirroista / taseen ulkopuolisista eristä (esimerkiksi limiitilliset luottosopimukset, vakuuksien muutospyynnöt) ja toiminnoista (esimerkiksi sopimusvelvoitteiden ulkopuolinen likviditeettituki konsolidoimattomille erillisyyhtiöille), kun otetaan huomioon toimet, joita laitos saattaa toteuttaa säilyttääkseen maineensa/franchise- asemansa
 - brutto- ja nettomääräiset sisään- ja ulosvirtaukset: jos sisään- ja ulosvirtaukset ovat erittäin suuria, toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota

laitokseen kohdistuvaan riskiin, kun sisäänvirtauksia ei saada odotettuna ajankohtana, vaikka nettoulosvirtauksen riski onkin vähäinen

- e. riskit, joita aiheutuu vähittäisvastapuolten kohdalla, kun otetaan huomioon toimet, joita laitos saattaa toteuttaa säilyttääkseen maineensa/franchise- asemansa. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä menetelmiä, joihin liittyy vähittäistalletusten luokittelu erilaisiin riskiryhmiin komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 ja 25 artiklan mukaisesti
- f. riski, että liialliset riskit keskipitkän ja pitkän aikavälin rahoitusprofiilissa vaikuttavat haitallisesti lyhyen aikavälin likviditeettiaseman kannalta merkittävään vastapuolten käyttäytymiseen, ja
- g. varainhoitotileillä olevista talletuksista johtuva riski.⁴³

Päivänsisäisen likviditeettiriskin arviointi

464. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen altistumista päivänsisäiselle likviditeettiriskille valittuna aikahorisonttina, mukaan lukien likvidien varojen päivänsisäinen saatavuus, kun otetaan huomioon odottamattomien päivänsisäisten ulosvirtausten tai sisäänvirtausten puuttumisen ennakoimattomuus. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon sen, että tämä riskilähde ei ehkä ole niin olennainen, erityisesti luokkien 3 ja 4 laitosten osalta. Kun tämä riskilähde katsotaan olennaiseksi, kaikkien muiden laitosten osalta olisi tässä yhteydessä arvioitava vähintään päivänsisäistä likviditeettiä, joka on käytettävissä tai saatavilla normaalitilanteissa samoin kuin rahoitukseen tai toimintaan liittyvässä stressitilanteessa (esim. IT-häiriöt, oikeudelliset rajoitteet varojen siirtämiselle tai vastaavien valuuttoja, hyödykkeitä tai laitoksen kannalta merkittäviä välineitä koskevien pankkipalvelujen ja/tai selvityspalvelujen käyttöoikeuden keskeyttäminen/päättyminen).

465. Niiden lainkäyttöalueiden osalta, joilla raportointia päivänsisäisestä riskistä ei ole vielä käytettävissä, toimivaltaisten viranomaisten olisi turvauduttava laitoksen omaan analyysiin päivänsisäisestä likviditeettiriskistä.

Maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetin hankintakapasiteetin arviointi

466. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetin hankintakapasiteetin riittävyyttä sen likviditeettitarpeiden täyttämiseen kuukauden aikana ja eri aikahorisonteilla, jopa vuoden aikana, ja myös sen yli yön likviditeettiä. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon

⁴³ Parhaat käytännöt ovat saatavilla EPV:n raportissa: Monitoring of liquidity coverage ratio implementation in the EU – toinen raportti (EBA/REP/2021/07).

- a. suoraan käytettävissä olevat maksuvalmiuspuskurit tai laitoksen selviytymisjaksot erilaisissa stressiskenaarioissa
 - b. laitoksen käytettävissä oleva yleinen likviditeetin hankintakapasiteetti koko asiaan liittyvän stressiskenaarion käsittämällä ajanjaksolla
 - c. eri stressiskenaarioiden ominaispiirteet, kuten vakavuus ja kesto, ja laitoksen likviditeettitarpeiden arvioinnissa tarkastellut ajanjaksot
 - d. niiden varojen määrä, jotka olisi realisoitava olennaisten aikahorisonttien kuluessa
 - e. se, ovatko tosiasiallinen maksuvalmiuspuskuri ja likviditeetin hankintakapasiteetti, mukaan lukien likvidien varojen laatu, yhdenmukaisia laitoksen likviditeettiä koskevan riskinottohalun kanssa, ja
 - f. komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61⁴⁴ (maksuvalmiusvaatimusta koskeva delegoitu asetus) tarkoitettu likvidien varojen luokitus ja laatu
467. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen kykyä muuttaa likvidit varansa nopeasti rahaksi likviditeettitarpeidensa täyttämiseksi stressikauden aikana. Niiden olisi otettava huomioon
- a. se, testaako laitos markkinoillepääsyään myymällä tai ostamalla takaisin säännöllisin väliajoin
 - b. se, onko suuria keskittymiä, jotka voivat muodostaa maksuvalmiuspuskurin ja likviditeetin hankintakapasiteetin yliarvostusriskin
 - c. se, ovatko puskuriin sisältyvät varat kiinnittämättömiä (sellaisina kuin ne määritellään EPV:n ohjeissa varojen sidonnaisuuden astetta koskevien tietojen julkaisemisesta⁴⁵), asiaankuuluvan henkilöstön valvonnassa ja likviditeetin hallintatoiminnon helposti saatavilla
 - d. se, onko likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin yhdenmukainen sen mukaan, miten likviditeettitarpeet jakautuvat eri valuuttoihin
 - e. jos laitos on lainannut likvidejä varoja, onko sen palautettava ne lyhyen aikavälin likviditeettiin kohdistuvan stressikauden aikana, mikä tarkoittaisi sitä, etteivät ne olisi enää laitoksen käytettävissä sellaisten ulosvirtausten täyttämiseen, joihin kohdistuu erityinen paine, kun otetaan huomioon liiketoimen nettovaikutus, ja

⁴⁴ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1–36).

⁴⁵ EBA Guidelines on disclosure of encumbered and unencumbered assets ([EBA/GL/2014/03](#))

- f. tehtyjen likviditeettijärjestelyjen todennäköinen arvo, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että tällaisia järjestelyjä voidaan jossain määrin sisällyttää likviditeetin hankintakapasiteettiin.

Valvontatarkoituksiin tehtävä likviditeetin stressitestausta

468. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä likviditeetin stressitestejä, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat määritelleet ja tehneet, itsenäisenä välineenä lyhyen ja keskipitkän aikavälin likviditeettiriskien arvioimiseksi, jotta

- a. tunnistettaisiin likviditeettiriskit eri aikahorisonteilla ja erilaisissa stressiskenaarioissa. Stressiskenaariot olisi ankkuroitava 30 päivän maksuvalmiusvaatimuksen stressioletuksiin, mutta toimivaltaiset viranomaiset voivat laajentaa arviointinsa alaa tarkastelemalla riskejä 30 päivän sisällä ja myös 30 päivän jälkeen ja muuttamalla maksuvalmiusvaatimuksen oletuksia siten, että ne kuvaavat riskejä, joita ei kateta riittävästi maksuvalmiusvaatimuksessa
- b. saataisiin tietoja oman likviditeettiriskejä koskevan käsityksen perustaksi laitoksen sisäisistä stressitesteistä saatujen tietojen lisäksi
- c. voitaisiin tunnistaa ja kvantifioida likviditeettiriskin erityisalut, ja
- d. saataisiin tietoja sen kokonaislikviditeettiriskin, joka laitokseen kohdistuu, koskevan käsityksen perustaksi, jolloin voidaan verrata laitosten riskiä. Tähän olisi sisällyttävä vähintään valvontatarkoituksiin tehtävä stressitesti, jossa yhdistetään laitokohtainen ja markkinoiden laajuinen stressi.

469. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida maksuvalmiusvaatimuksen mahdollista muutosta ja herkkyyttä asetuksen (EU) N:o 575/2013 412 artiklan 3 kohtaa ja 414 artiklaa soveltamalla lievissä stressiskenaarioissa käyttämällä valvontatarkoituksiin tehtävää tai laitoksen omaa likviditeettikohtaista stressitestausta. Tässä arvioinnissa käytettävien skenaarioiden pitäisi tyypillisesti olla vähemmän vakavia (esim. vain markkinoiden laajuinen stressi) kuin skenaariot, joita on käytetty laitoksen selviytymisen testaamisessa (markkinoiden laajuinen stressi ja järjestelmästressi), ja siten kuvastettava tilanteita, joissa laitosten ei odotettaisi käyttävän vähimmäismaksuvalmiuspuskuriaan. Kun toimivaltaiset viranomaiset tekevät valvontatarkoituksiin tehtävää likviditeetin stressitestausta luokkien 3 ja 4 laitoksille, niiden ei tarvitse käyttää niin useita skenaarioita eikä analyysin tarvitse olla niin yksityiskohtainen kuin muiden laitosten osalta.

8.3 Rahoitusriskin riskitason arviointi

470. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen rahoitusriskiä ja sitä, täytetäänkö keskipitkän ja pitkän aikavälin varat ja taseen ulkopuoliset omaisuuserät asiaankuuluvasti erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein sekä normaali- että stressitilanteissa. Tähän arviointiin sisältyvät seuraavat osa-alueet:

- a. laitoksen rahoitusprofiilin arviointi
- b. rahoitusprofiilin vakauteen kohdistuvien riskien arviointi
- c. tosiasiallisen markkinoillepääsyn arviointi ja
- d. laitoksen rahoitussuunnitelmaan perustuvan rahoitusriskien odotetun muutoksen arviointi.

Laitoksen rahoitusprofiilin arviointi

471. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen rahoitusprofiilin asianmukaisuutta, myös sekä keskipitkällä että pitkällä aikavälillä ilmeneviä sopimuksiin liittyviä ja käyttäytymisessä havaittavia eroja, suhteessa sen liiketoimintamalliin, strategiaan ja riskinottohaluun. Tarkemmin sanoen tässä yhteydessä olisi otettava huomioon
- a. se, täytetäänkö laitoksen keskipitkän ja pitkän aikavälin varat ja taseen ulkopuoliset omaisuuserät riittävästi erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein asetuksen (EU) N:o 575/2013 413 artiklan mukaisesti ja ovatko sen tosiasialliset erot asiankuuluvina aikahorisontteina hyväksyttävissä rajoissa laitoksen liiketoimintamalliin nähden
 - b. se, onko – kun otetaan huomioon toimivaltaisen viranomaisen käsitys laitoksen toivotusta rahoitusprofiilista – laitoksen tosiasiallisessa rahoitusprofiilissa puutteita toivottuun profiiliin verrattuna
 - c. (paikalliset) lakisäätteiset ja sopimuksiin liittyvät tekijät, jotka vaikuttavat rahoittajien käyttäytymisen ominaispiirteisiin (esim. selvitystä (clearing), velkakirjojen arvon alaskirjausta tai muuntamista omaksi pääomaksi ja talletussuojajärjestelmiä koskevat säännökset, koska ne voivat vaikuttaa rahoittajien käyttäytymiseen), erityisesti kun lainkäyttöalueiden, joilla laitos toimii, välillä on olennaisia muutoksia tai eroja, ja
 - d. se, että maturiteettitransformaatio johtaa tietyntasoiisiin eroihin, mutta niiden on pysyttävä hallittavissa ja valvottavissa olevissa rajoissa, jotta estettäisiin liiketoimintamallin romahtaminen stressikausina tai markkinaolosuhteiden muuttuessa
 - e. kaikki rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoilta viranomaisilta saadut lisätiedot altistumisesta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille ja laitoksen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien hallintajärjestelmän mahdollisista puutteista, jotka voisivat lisätä rahoitusriskiä, jos niitä on saatavilla.

472. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tuettava laitoksen rahoitusprofiilin arviointia analysoimalla vähintään asetuksen (EU) N:o 575/2013 kuudennen osan IV osastossa tarkoitettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta ja erityisesti sitä,
- a. raportoiko laitos oikein tilanteestaan pysyvän varainhankinnan vaatimukseen nähden ja
 - b. tunnistetaanko pysyvän varainhankinnan vaatimuksessa riittävästi laitoksen likviditeettitarpeet.
473. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, voisivatko laitoksen rahoitusprofiilin mahdolliset puutteet, kuten hyväksyttävät rajat ylittävät maturiteettierot, rahoituslähteiden liiallinen keskittyminen, vakuussidonnaisuuden liiallinen taso tai pitkäaikaisten omaisuuserien epäasianmukainen tai epävaka rahoitus, johtaa siihen, että laitoksen rahoituskustannukset nousevat tavalla, jota ei voida hyväksyä. Niiden olisi otettava huomioon
- a. riski, että rahoitusta jatketaan korkeammilla koroilla, jos laitos on liian riippuvainen tietyistä rahoituslähteistä, laitoksen rahoitustarpeet nousevat huomasti tai rahoituslähteet mieltävät laitoksella olevan riskialttiimpi profiili, erityisesti kun ei ole todennäköistä, että nämä korkeammat kustannukset siirretään automaattisesti asiakkaille, ja
 - b. se, heikentääkö varojen kiinnittämistason nousu hyväksyttävien rajojen yli pääsyä vakuudettomaan rahoitukseen ja nostaako se tällaisen rahoituksen hintaa.

Rahoitusprofiilin vakauteen kohdistuvien riskien arviointi

474. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava tekijöitä, jotka voivat heikentää rahoitusprofiilin vakautta varojen, taseen ulkopuolisten omaisuuserien ja vastuiden tyyppiin ja ominaispiirteisiin nähden. Niiden olisi otettava huomioon
- a. mahdollisuus siihen, että sovellettavissa EU:n sääntelyvaatimuksissa ei määritettäisi asianmukaisesti laitoksen rahoitusprofiilin vakautta tavanomaisissa skenaarioissa tai stressiskenaarioissa, myös yhden vuoden aikahorisonttia pidemmissä
 - b. se, että jotkin tietyt varojen ryhmät ovat merkittävämpiä kuin muut laitokselle ja/tai järjestelmälle
 - c. soveltuvin osin varojen ja vastuiden rakenteellinen maturiteettiero eri merkittävissä valuutoissa ja kootusti ja se, miten rakenteellisten maturiteettierojen päälle tulevat valuuttaerot vaikuttavat rahoitusprofiilin vakauteen kohdistuvaan kokonaisriskiin, ja

- d. asianmukainen rakenteellista rahoitusta koskeva metriikka (asianmukainen laitoksen liiketoimintamalliin nähden); esimerkkejä rakenteellisen rahoituksen metriikasta voivat olla laina-/talletussuhde, asiakasrahoitusvaje ja käyttäytymisen mukaan mukautettu maturiteettipohjainen menetelmä
- e. rahoituksen ominaisuudet, joista voi käydä ilmi, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja vakavaraisuutta koskevat huolet ovat lisääntyneet (kuten riippuvuus ulkomailla asuvien talletuksista erityisesti (Euroopan komission määrittämiltä) suuririskisiltä oikeudenkäyttöalueilta), talletukset, joissa on ulkomainen kirjauspaikka, eivät ole yhdenmukaisia liiketoimintamallin kanssa tai koron asettaminen on epätavanomaista samanlaisiin laitoksiin verrattuna eikä se ole yhdenmukaista tuotetyypin tai laitoksen liiketoimintamallin kanssa); jos tällaisia ominaisuuksia havaitaan, toimivaltiasten viranomaisten olisi otettava yhteyttä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovaan viranomaiseen ja pyydettävä tämän arviointia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskin hallintajärjestelmä ja määritettävä rahoitusriskin vaikutus⁴⁶.
475. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida rahoitusprofiilin kestävyteen kohdistuvia riskejä, joita aiheutuu rahoituslähteiden keskittymisestä. Niiden olisi otettava soveltuvien osin huomioon seuraavat tekijät:
- a. keskittymät eri asioissa, etenkin ja soveltuvien osin: keskittymät käytettyjen rahoitusvälineiden tyypissä, keskittymät erityisrahoitusmarkkinoissa, keskittyminen yksittäisiin tai toisiinsa yhteydessä oleviin vastapuoliin ja muut keskittymäriskit, jotka voivat vaikuttaa rahoituksen saantiin tulevaisuudessa (keskittyen markkinoihin ja välineisiin, joilla on merkitystä pitkän aikavälin rahoitusprofiilin kannalta, ja ottaen huomioon, että niiden käsitys keskittymäriskistä lyhyen aikavälin likviditeettiprofiilissa voi olla olennainen), ja
- b. riski siitä, että varojen vakuussidonnaisuudella voi olla kielteinen vaikutus laitoksen vakuudetonta velkaa koskevaan markkinoiden kysyntään (markkinan tai markkinoiden, jolla tai joilla laitos toimii, erityispiirteet ja laitoksen liiketoimintamalli huomioon ottaen). Tässä arvioinnissa tarkasteltavia tekijöitä voivat olla muun muassa
- vakuussidonnaisten ja/tai lainattujen varojen kokonaismäärä taseeseen verrattuna,
 - vapaiden varojen käytettävyys (varat, jotka ovat kiinnittämättömiä mutta jotka voidaan kiinnittää), erityisesti kun niitä tarkastellaan suhteessa vakuudettoman tukkurahoituksen kokonaismäärään,

⁴⁶ Yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti (EBA/GL/2021/15).

- ylimääräisten vakuuksien taso suhteessa pääomapohjaan; ylimääräisillä vakuuksilla tarkoitetaan sitä, missä määrin vakuudellisen rahoituksen hankkimiseen käytettyjen varojen arvo ylittää saadun rahoituksen nimellismäärän (esim. jos varoja käytetään 120 euron arvosta 100 euron arvoisen vakuudellisen rahoituksen hankkimiseen, ylimääräisten vakuuksien suhdeluku on 20), ja
- ylimääräisten vakuuksien tason vaikutukset talletussuojajärjestelmään, jos laitos kaatuu.

Tosiasiallisen markkinoillepääsyn arviointi

476. Toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava tietoisia laitoksen tosiasiallisesta markkinoillepääsystä ja siihen kohdistuvista nykyisistä ja tulevista uhkista. Niiden olisi otettava soveltuvin osin huomioon seuraavat tekijät:

- a. kaikki tiedot, joista viranomaiset ovat tietoisia, mukaan lukien laitokselta saadut tiedot, joista ilmenee, että laitoksen tiettyihin markkinoihin tai vastapuoliin (keskuspankit mukaan lukien), jotka ovat sille tärkeitä, kohdistuva kysyntä on voimakasta suhteessa kyseisten markkinoiden / vastapuolten kapasiteettiin
- b. velan liikkeeseenlaskussa tapahtuvat merkittävät tai odottamattomat muutokset, joista toimivaltaiset viranomaiset tulevat tietoisiksi kullakin merkittäväällä markkina-alueella (myös merkittävässä valuutoissa); on syytä huomata, että toimivaltaiset viranomaiset odottavat laitosten ilmoittavan niille tällaisista muutoksista. Niiden olisi myös arvioitava, johtuvatko tällaiset muutokset laitoksen strategisista valinnoista tai ovatko ne merkkejä heikentyneestä markkinoillepääsystä
- c. riski, että uutiset laitoksesta voivat vaikuttaa kielteisesti markkinoihin (käsitykseen/luottamukseen) ja siten markkinoillepääsyyn. Tällaiset uutiset voivat olla markkinoiden tiedossa tai eivät vielä ole markkinoiden tiedossa, ja
- d. merkit siitä, että lyhyen aikavälin likviditeettiriskit (esim. kun lyhyen aikavälin likviditeettiriski arvioidaan korkeaksi) saattavat heikentää laitoksen pääsyä sen tärkeimmille rahoitusmarkkinoille.

Rahoitusriskien odotetun muutoksen arviointi laitoksen rahoitussuunnitelman perusteella

477. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava rahoitusriskeissä odotettua muutosta laitoksen rahoitussuunnitelman perusteella. Tässä arvioinnissa olisi otettava huomioon seuraavat seikat:

- a. tapa, jolla laitoksen rahoitussuunnitelma, kun se toteutetaan täysimääräisesti, vaikuttaa laitoksen rahoitusriskeihin, kun pidetään mielessä, että

rahoitussuunnitelman toteutus voi lisätä tai vähentää rahoitusprofiiliin sisältyviä riskejä, ja

- b. valvontaan perustuva arvio suunnitelman toteutettavuudesta.

8.4 Likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan arviointi

478. Saadakseen kattavan käsityksen laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskiprofiilista toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös tarkastella sen likviditeetti- ja rahoitusriskin perustana olevaa hallintoa ja riskinhallintajärjestelmää. Tässä tarkoituksessa toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava

- a. likviditeettiriskiä koskevaa strategiaa ja riskinottohalua
- b. organisaatiokehystä, toimintalinjoja ja menettelyjä
- c. riskien tunnistamista, mittaamista, hallintaa, seuranta ja raportointia
- d. laitoksen likviditeettikohtaista stressitestausta
- e. likviditeettiriskin hallintaa koskevaa sisäisen valvonnan järjestelmää
- f. laitoksen likviditeettiä koskevia varautumissuunnitelmia ja
- g. laitoksen rahoitussuunnitelmia.

Likviditeettiriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu

479. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, määritteleekö ja ilmoittaako laitos asianmukaisesti likviditeettiriskiä koskevan strategiansa ja riskinottohalunsa. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. laatiiko, hyväksyykö ja päivittääkö ylin hallintoelin likviditeettiriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun
- b. onko laitoksella käytössä asianmukainen kehys sen varmistamiseksi, että likviditeettiriskistrategiasta tiedotetaan tehokkaasti asiaankuuluvalla henkilöstöllä
- c. onko likviditeettiriskiä koskeva strategia ja riskinottohalu määritelty selkeästi, dokumentoitu asianmukaisesti, toteutettu tehokkaasti ja onko siitä tiedotettu koko asiaankuuluvalla henkilöstölle
- d. onko likviditeettiriskin ottohalu tarkoituksenmukainen laitokselle, kun otetaan huomioon sen liiketoimintamalli, yleinen riskinsietoraja, asema rahoitusjärjestelmässä, taloudellinen tilanne ja rahoituskapasiteetti, ja

- e. onko laitoksen likviditeettiriskiä koskevan strategian ja riskinottohalun kehys liitetty asianmukaisesti sen kokonaisriskinottohalua koskevaan kehukseen.

Organisaatio, toimintalinjat ja menettelyt

480. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset järjestelyt likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnointia ja hallintaa varten. Tässä arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon se,

- a. hyväksyykö ylin hallintoelin likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa koskevan hallinnon ja toimintalinjat, keskusteleeko se niistä ja tarkistaako se niitä säännöllisesti
- b. onko ylin johto vastuussa toimintalinjojen ja menettelyjen kehittämisestä ja toteuttamisesta likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa varten
- c. varmistaako ylin johto, että ylimmän hallintoelimen päätöksiä seurataan
- d. onko likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintajärjestelmä sisäisesti yhtenäinen, varmistetaanko sillä ILAAP:n kattavuus ja onko se liitetty hyvin laitokseen laajempaan riskienhallintaprosessiin
- e. ovatko toimintalinjat ja menettelyt tarkoituksenmukaisia laitoksen kannalta, kun otetaan huomioon sen likviditeettiriskinottohalu, ja
- f. onko toimintalinjat ja menettelyt määritetty asianmukaisesti ja virallistettu ja onko niistä tiedotettu tehokkaasti koko laitoksessa.

481. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella asianmukainen organisaatiokehys likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinta-, mittaamis- ja valvontatoimintoja varten sekä riittävät henkilöstöresurssit ja tekniset resurssit näiden toimintojen kehittämistä ja toteuttamista ja vaadittavien seurantatehtävien hoitamista varten. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. valvotaanko likviditeettiriskin valvonta- ja seurantajärjestelmiä ja -prosesseja riippumattomilla valvontatoiminnoilla
- b. kattavatko riskien hallinta-, mittaamis- ja valvontatoiminnot likviditeettiriskin koko laitoksessa (sivuliikkeet mukaan lukien) ja erityisesti kaikilla niillä aloilla, joilla likviditeettiriski voidaan ottaa tai sitä voidaan vähentää tai seurata
- c. onko laitoksella likviditeettiä ja rahoitusta koskevia toimintaperiaatteita käsitteleviä asiakirjoja, joilla voidaan edistää laitoksen henkilöstön varovaista käyttäytymistä (myös talletusten vastaanottamisen osalta) ja jotka mahdollistavat valvontatoimintojen tehokkaan toimimisen, ja

- d. onko laitoksella asianmukaiset sisäiset kirjalliset toimintalinjat ja menettelyt likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa varten, samoin kuin laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskiä koskevan hallintajärjestelmän riittävyys.
482. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksen lähestymistapa markkinoillepääsyn turvaamiseen sille merkittävillä rahoitusmarkkinoilla riittävä. Niiden olisi otettava huomioon
- a. laitoksen lähestymistapa jatkuvan läsnäolon turvaamiseen markkinoilla (markkinoillepääsyn testaus); tiettyjen pienten laitosten tai erikoistuneiden liiketoimintamallien osalta markkinoillepääsyn testaus ei ole välttämättä olennaista
 - b. laitoksen lähestymistapa vahvojen suhteiden kehittämiseen rahoittajiin, jotta vähennettäisiin laitoksen markkinoillepääsyn heikkenemisestä aiheutuvaa riskiä, ja
 - c. todisteet siitä, että laitoksella olisi edelleen jatkuva pääsy markkinoille stressitilanteissa (vaikka markkinoillepääsy voi olla yritykselle kalliimpaa tällaisissa tilanteissa).

Riskien tunnistaminen, mittaaminen, hallinta, seuranta ja raportointi

483. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksella asianmukainen kehys ja IT-järjestelmät likviditeetti- ja rahoitusriskin tunnistamiseksi ja mittaamiseksi laitoksen koon, monimuotoisuuden, riskinottohalun ja riskinottokyvyn mukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon
- a. se, onko laitos ottanut käyttöön asianmukaisia menetelmiä kassavirtojensa ennustamiseksi asianmukaisten aikahorisonttien aikana käyttäen oletuksina normaali- ja stressitilanteita ja kattavasti merkittävien riskitekijöiden osalta
 - b. se, käyttääkö laitos asianmukaisia keskeisiä oletuksia ja menetelmiä, joita tarkistetaan säännöllisesti, ottaen huomioon sekä taseeseen sisältyvistä että taseen ulkopuolisista eristä aiheutuvien eri riskien (luottoriski, markkinariski jne.) välisen vuorovaikutuksen
 - c. tarvittaessa se, sisältyvätkö näihin järjestelmiin kaikki olennaiset oikeudelliset yksiköt, sivuliitteet ja tytäryhtiöt sillä lainkäyttöalueella, jolla laitos on aktiivinen, ja
 - d. se, ymmärtääkö laitos valmiutensa saada käyttöön rahoitusvälineitä siitä riippumatta, missä niitä säilytetään, ottaen huomioon niiden käyttöä koskevat oikeudelliset, lakisääteiset ja toimintaan liittyvät rajoitteet, myös esimerkiksi sen, ettei varoja saada käyttöön niiden kiinnittämisen vuoksi eri aikahorisonteissa.
484. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi arvioida, onko laitoksilla likviditeetti- ja rahoitusriskiä koskeva asianmukainen raportointikehys. Niiden olisi otettava huomioon

- a. se, onko ylin johto sopinut raportointikriteereistä, joissa määritetään likviditeetti- ja rahoitusriskiä koskevan raportoinnin laajuus, tapa ja tiheys ja se, kuka on vastuussa raporttien laadinnasta
 - b. likviditeetti- ja rahoitusriskin hallintaa tukevien tietojärjestelmien, hallintatietojen ja sisäisten tietovirtojen laatu ja asianmukaisuus ja se, ovatko laitoksen käyttämät tiedot ymmärrettäviä kohdeyleisölle, tarkkoja ja käyttökelpoisia (esim. ajantasaisia, eivät liian monimutkaisia, oikeanlaajuisia), ja
 - c. se, toimitetaanko raportteja ja dokumentaatiota, joka sisältää kattavaa ja helposti saatavilla olevaa tietoa likviditeettiriskistä, säännöllisesti asianomaisille vastaanottajille (kuten ylimmälle hallintoelimelle, toimivalle johdolle tai varojen ja velkojen hallinnasta vastaavalle komitealle).
485. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sen prosessin riittävyyttä, jolla mitataan päivänsisäistä likviditeettiriskiä, erityisesti niiden laitosten osalta, jotka osallistuvat maksu-, toimitus- ja selvitysjärjestelmiin. Niiden olisi otettava huomioon se,
- a. seuraako ja valvooko laitos asianmukaisesti kassavirtoja ja likvidejä varoja, jotka ovat käytettävissä päivänsisäisten vaatimusten täyttämiseen, ja ennusteita siitä, milloin kassavirtoja esiintyy päivän aikana, ja
 - b. tekeekö laitos riittävää erityistä stressitestausta päivänsisäisille toiminnoille (jolloin laitoksen pitäisi tarkastella samankaltaisia skenaarioita kuin edellä käsiteltyt).
486. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella asianmukaiset likviditeetti- ja rahoitusasemaa koskevat indikaattorit, jotka ovat tarkoituksenmukaisia laitoksen liiketoimintamalliin, luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden. Niiden olisi otettava huomioon
- a. se, kuvaavatko indikaattorit riittävästi laitoksen likviditeettiriskiprofiilia, kuten
 - maksuvalmiuspuskuriin kuuluvien likvidien varojen hajuttamisen tasoa likvidien varojen eri luokkien välillä ja samassa likvidien varojen luokassa ja kaikkia muita asiaankuuluvia hajuttamistekijöitä, kuten liikkeeseenlaskijoiden ja vastapuolten tyyppejä tai kyseisten liikkeeseenlaskijoiden ja vastapuolten maantieteellistä sijaintia
 - tasoa, jolla laitoksen likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin nettoulosvirtauksia eri valuutoissa
 - b. sitä, kattavatko indikaattorit riittävästi mahdollisiin tavanomaista jyrkempiin riskeihin liittyvät keskeiset likviditeettiriskiä koskevat näkökohdat, jotka liittyvät muun muassa

- ulosvirtausten maturiteettien keskittymiin ottaen huomioon myös kaikki mahdolliset vastuiden varhaiset perumiset, erityisesti lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä
 - keskuspankkien tukiohjelmiin
- c. sitä, kattavatko indikaattorit riittävästi laitoksen keskeiset rakenteelliset rahoitukseen liittyvät haavoittuvuudet, tarkastelemalla tarvittaessa seuraavia näkökohtia:
- riippuvuus yksittäisistä markkinoista tai liian pienestä markkinoiden/vastapuolten määrästä
 - rahoituslähteiden ”kankeus” ja käyttäytymisen taustalla olevat tekijät
 - toimintojen keskittyminen eri valuuttoihin, nimittäin johdonmukaisuuden taso käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen valuuttalajin ja vaaditun pysyvän rahoituksen valuutan jakautumisen välillä
 - tietyiltä luotonantajilta, myös keskuspankeilta, saatavan rahoituksen keskittyminen lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä
 - suuret maturiteettikeskittymät ja maturiteettivajeet pitemmällä aikavälillä, ja
- d. sitä, dokumentoidaanko indikaattorit asianmukaisesti ja tarkistetaanko niitä säännöllisin väliajoin, käytetäänkö niitä perustana laitoksen riskinottohalun määrittämisessä, sisältyvätkö ne johdon raportointiin ja käytetäänkö niitä toimintarajojen asettamiseen.

Laitoksen likviditeettikohtainen stressitestausta

487. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos tehnyt riittävästi likviditeettikohtaista stressitestausta osana yleistä stressitestaushjelmaansa EPV:n laitosten stressitestausta koskevien ohjeiden mukaisesti, jotta voitaisiin ymmärtää kielteisten tapahtumien vaikutus sen riskialtistukseen ja sen likvidien varojen määrälliseen ja laadulliseen riittävyyteen ja jotta voitaisiin määrittää, ovatko laitoksen likvidit varat riittäviä kattamaan riskit, joita voi syntyä erityyppisten stressiskenaarioiden aikana, ja/tai käsitellä valvontaan tai hallintoon liittyvistä tai muista puutteista aiheutuvia riskejä. Tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, onko laitoksen stressitestaustajärjestelmä asianmukainen

- a. laitoksen selviytymishorisontin määrittämiseksi, kun otetaan huomioon sen olemassa oleva maksuvalmiuspuskuri ja vakaat rahoituslähteet sekä laitoksen

riskinottohalu vakavan mutta uskottavan likviditeettiin kohdistuvan stressikauden aikana

- b. sen analysoimiseen, millainen vaikutus stressiskenaarioilla on laitoksen konsolidoituun ryhmänlaajuiseen likviditeettiasemaan ja yksittäisten yksiköiden ja liiketoiminta-alueiden likviditeettiasemaan, ja
- c. sen ymmärtämiseen, missä riskejä voi syntyä laitoksen organisaatorakenteesta ja likviditeettiriskin hallinnan keskittämisteestä huolimatta.

488. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida, tarvitaanko lisätestejä sellaisten yksittäisten yksiköiden ja/tai maksuvalmiusalaryhmien osalta, joihin kohdistuu merkittäviä likviditeettiriskejä. Näissä testeissä olisi otettava huomioon skenaarioiden seuraukset eri aikahorisontteina, myös päivänsisäisesti.

489. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos esittää eri stressiskenaariotyyppien mallinnetun vaikutuksen sekä useita herkkyystestejä (oikeasuhteisuuden pohjalta). Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava huolellisesti stressiskenaarioiden rakenteen arviointia ja niissä simuloitujen sokkien moninaisuutta ottaen huomioon, tarkasteleeko laitos tässä rakenteessa aiempia tapahtumia ja hyödyntääkö se myös asiantuntija-arvioihin perustuvia hypoteeseja. Toimivaltaisten viranomaisten olisi analysoitava, tarkasteleeko laitos vähintäänkin ainakin

- a. lyhyen aikavälin ja pidennettyjä skenaarioita
- b. laitoskohtaisia ja markkinoiden laajuisia skenaarioita (tapahtuvat samanaikaisesti useilla markkinoilla) ja
- c. i ja ii kohdan yhdistelmää.

490. Yksi tärkeä näkökohta, jota toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava arvioidessaan laitoksen stressitestausjärjestelmää, on sen vaikutuksen mallintaminen, joka hypoteettisilla stressiskenaarioilla on laitoksen kassavirtoihin ja sen likviditeetin hankintakapasiteettiin ja selviytymisjaksoon, ja sitä, kuvastaako mallintaminen niitä eri vaikutuksia, joita taloudellisella stressillä voi olla sekä laitoksen varoihin että sen sisään- ja ulosvirtauksiin.

491. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös arvioida, onko laitoksella maltillinen lähestymistapa stressitesteissä käytettävien oletusten määrittämiseen. Skenaariotyyppistä ja vakavuudesta riippuen toimivaltaisten viranomaisten pitäisi tarvittaessa tarkastella useiden oletusten asianmukaisuutta ja erityisesti

- a. vähittäisrahoituksen kesto
- b. vakuudellisen ja vakuudettoman tukkurahoituksen pienentämistä

- c. rahoitusmarkkinoiden ja eri markkinoille hajauttamisen korrelointia
 - d. ylimääräisiä ehdollisia taseen ulkopuolisiin eriin liittyviä vastuita
 - e. rahoituksen erääntymisaikoja (esim. jos rahoittajalla on osto-optioita)
 - f. laitoksen luottoluokituksen heikkenemisen vaikutusta
 - g. valuuttojen vaihdettavuutta ja pääsyä valuuttamarkkinoille sekä vastaavia pankkitilejä
 - h. kykyä siirtää likviditeettiä yksiköiden, alojen ja maiden välillä
 - i. arvioita taseen tulevasta kasvusta ja
 - j. maineeseen liittyvien riskien vuoksi epäsuoraa vaatimusta, jonka mukaan laitoksen on jälleenrahoitettava varoja ja laajennettava tai ylläpidettävä muita likviditeettituen muotoja.
492. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksen likviditeettiä koskevan stressitestauksen hallintajärjestelmä asianmukainen ja onko se liitetty asiaankuuluvasti yleiseen riskienhallintastrategiaan. Niiden olisi otettava huomioon se,
- a. ovatko stressitestien laajuus ja tiheys tarkoituksenmukaisia laitoksen luonteeseen ja monimuotoisuuteen, likviditeettiriskeihin ja suhteelliseen merkittävyyteen rahoitusjärjestelmässä nähden
 - b. onko stressitestauksen tulokset liitetty laitoksen likviditeettiä ja rahoitusta koskevaan strategiseen suunnitteluprosessiin ja käytetäänkö niitä tehostamaan likviditeetinhallintaa kriisitilanteessa ja myös laitoksen maksuvalmiutta koskevassa varautumis- ja palautussuunnitelmassa
 - c. onko laitoksella asianmukainen prosessi sopivien riskitekijöiden yksilöimiseksi stressitestien tekemistä varten, missä otetaan huomioon kaikki olennaiset haavoittuvuudet, jotka voivat heikentää tietyn laitoksen likviditeettiasemaa
 - d. tarkistetaanko ja päivitetäänkö oletuksia ja skenaarioita riittävän tiheästi ja
 - e. jos arvioidaan ryhmän likviditeetinhallintaa, kiinnittääkö laitos riittävästi huomiota mahdollisiin esteisiin likviditeetin siirtämiselle ryhmän sisällä.

Likviditeettiriskiä koskeva sisäisen valvonnan järjestelmä

493. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella vahva ja kattava sisäisten limiittien ja sisäisen valvonnan järjestelmä ja luotettavat takeet sen likviditeettiriskin vähentämiseksi tai rajoittamiseksi laitoksen riskinottohalun mukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon se,

- a. onko limiitti- ja valvontajärjestelmä tarkoituksenmukainen laitoksen monimuotoisuuteen, kokoon ja liiketoimintamalliin nähden ja kuvastaako se likviditeettiriskin merkittäviä eri tekijöitä, kuten maturiteettieroja, valuuttaeroja, johdannaisia koskevia liiketoimia, vakuudenhallintaa, taseen ulkopuolisia eriä ja päivänsisäistä likviditeettiriskiä
 - b. onko laitoksella käytössä rajat, joilla varmistetaan, että likvidien varojen jakautuminen eri valuuttoihin vastaa likviditeetin nettoulosvirtauksia eri valuutoissa komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti
 - c. onko laitos ottanut käyttöön asianmukaiset limiitit ja seurantajärjestelmät, jotka ovat yhdenmukaisia sen likviditeettiriskin ottohalun kanssa ja joissa hyödynnetään likviditeettiä koskevien stressitestien tuloksia
 - d. tarkistavatko laitoksen toimivaltaiset elimet riskilimiitit säännöllisesti ja ilmoitetaanko ne selkeästi kaikille asiaankuuluville liiketoiminta-alueille
 - e. onko laitoksella selkeät ja läpinäkyvät menettelyt sille, miten yksittäisiä likviditeettiriskilimiittejä hyväksytään ja tarkistetaan
 - f. onko laitoksella selkeät ja läpinäkyvät menettelyt sille, miten yksittäisten likviditeettiriskilimiittien noudattamista seurataan ja miten limiittien ylityksiä käsitellään (mukaan lukien selkeät eskalointi- ja raportointimenettelyt), ja
 - g. auttaako limiitti- ja valvontajärjestelmä laitosta varmistamaan, että käytettävissä on monipuolinen rahoitusrakenne ja riittävät ja saatavilla olevat likvidit varat.
494. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitos ottanut käyttöön asianmukaisen siirtohinnoittelujärjestelmän osana likviditeettiriskin valvontajärjestelmää. Niiden olisi otettava huomioon se,
- a. kattaako laitoksen siirtohinnoittelujärjestelmä kaikki merkittävät liiketoiminnot
 - b. sisältääkö laitoksen varojen siirtohinnoittelujärjestelmä kaikki asianmukaiset likviditeettiin liittyvät kustannukset, hyödyt ja riskit
 - c. mahdollistaako tällainen mekanismi sen, että johto voi antaa asianmukaisia kannustimia likviditeettiriskin hallintaan
 - d. tarkistetaanko ja päivitetäänkö siirtohinnoittelumenetelmiä ja niiden kalibrointia asianmukaisesti, kun otetaan huomioon laitoksen koko ja monimuotoisuus
 - e. tiedotetaanko siirtohinnoittelujärjestelmästä ja sitä koskevista menetelmistä asiaankuuluvalla henkilöstöllä, ja

- f. yhtenä lisätekijänä, käytetäänkö laitoksen toimintalinjoja, jotka koskevat varojen siirtohinnoittelua koskevien menetelmien sisällyttämistä sisäiseen hinnoittelujärjestelmään, asiakkaita koskevien liiketoimien arvioimiseen ja niistä päättämiseen (tähän sisältyvät molemmat taseen puolet, esim. luottojen myöntäminen ja talletusten vastaanottaminen).
495. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko laitoksella likvidien varojen puskuria koskevat riittävät valvontajärjestelyt. Niiden olisi otettava huomioon se,
- a. kattaako valvontajärjestelmä likvidien varojen puskurin ajantasaisen seurannan, mukaan lukien varojen laatu, se, ovatko likvidit varat välittömästi sen ryhmän yksikön käytettävissä, joka käyttää varoja likviditeettiriskien kattamiseen, ja esteet niiden oikea-aikaiselle muuttamiselle rahaksi
 - b. onko laitoksessa käytössä keskittymäraajat eri likvidien varojen luokkien välillä ja samassa maksuvalmiuspuskuriin kuuluvien likvidien varojen luokassa (vastapuolen, liikkeeseenlaskijan tyyppin tai kyseisten liikkeeseenlaskijoiden ja vastapuolten maantieteellisen sijainnin mukaan) komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/618 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja
 - c. onko laitoksella asianmukaiset toimintaperiaatteet niiden markkinaolosuhteiden seurantaan, jotka voivat vaikuttaa sen kykyyn myydä tai ostaa takaisin varoja nopeasti markkinoilla.

Likviditeettiä koskevat varautumissuunnitelmat

496. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, täsmennetäänkö laitoksen likviditeettiä koskevassa varautumissuunnitelmassa (liquidity contingency plan, LCP) riittävästi toimintalinjat, menettelyt ja toimintasuunnitelmat sellaisiin vakaviin mahdollisiin häiriöihin reagoimiseksi, jotka kohdistuvat laitoksen kykyyn rahoittaa toimintaansa. Niiden olisi otettava huomioon LCP:hen sisällytettyjen vararahoitustoimien sisältö ja laajuus ja erityisesti muun muassa seuraavat tekijät:
- a. selitetäänkö LCP:ssä asianmukaisesti sen käyttöönottoa ja ylläpitoa koskevat hallintojärjestelyt
 - b. kuvastaako LCP asianmukaisesti laitoksen likviditeettiä koskevaa ja laajempaa riskiprofiilia
 - c. onko laitoksella järjestelmä likviditeettiä koskevia ennakkovaroituksen indikaattoreita varten, muun muassa niitä, jotka on vahvistettu likviditeetin indikaattoreiksi elvytysuunnitelman indikaattoreita koskevissa EPV:n ohjeissa, joilla todennäköisesti annetaan tehokkaasti laitokselle mahdollisuus tunnistaa heikkenevät markkinaolosuhteet ajoissa ja määrittää nopeasti, mitä toimia on tarpeen toteuttaa

- d. kuvataanko LCP:ssä selkeästi, että maksuvalmiusvaatimuksen maksuvalmiuspuskuri on tarkoitettu käytettäväksi stressitilanteessa, vaikka se johtaa siihen, että maksuvalmiusvaatimuksen arvot ovat alle 100 prosenttia, muun muassa se, että se kuuluu likviditeettiriskin odotettuun hallintaan stressitilanteesta ja että toimivalle johdolle ilmoitetaan siitä myöhemmin, jos vahvistetut alhaisemmat maksuvalmiusvaatimuksen arvot saavutetaan; LCP:ssä olisi selkeästi esitettävä ja kuvattava, miten likviditeettiriskiä pitäisi hallita stressitilanteessa, jotta päästäisiin mahdollisimman lähelle maksuvalmiusvaatimuksen tavoitetasoja
- e. ilmaistaanko LCP:ssä selkeästi kaikki mahdolliset merkittävät rahoituslähteet, mukaan lukien eri likviditeettilähteiden käytettävissä olevat arvioidut määrät ja arvioitu aika, joka kuluu varojen saamiseen niistä
- f. ovatko toimet yhdenmukaisia laitoksen yleisen riskistrategian ja likviditeettiriskin ottohalun kanssa, ja
- g. keskuspankkirahoituksen roolia laitoksen LCP:ssä koskevien oletusten asianmukaisuus. Esimerkkejä tekijöistä, joita toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella, voisivat olla laitoksen näkemykset
 - mahdollisten vaihtoehtoisten rahoituslähteiden, jotka liittyvät keskuspankkien luotonanto-ohjelmiin, nykyisestä ja tulevasta saatavuudesta
 - luotonantojärjestelyjen tyypeistä, hyväksyttävistä vakuuksista ja toiminnallisista menettelyistä keskuspankkien varojen saamiseksi, ja
 - olosuhteista, joissa keskuspankkirahoitusta tarvittaisiin, tarvittavasta määrästä ja ajanjaksosta, jonka aikana keskuspankkirahoituksen käyttö olisi todennäköisesti tarpeen.

497. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko LCP:ssä kuvatut toimet toteutuskelpoisia suhteessa niihin stressiskenaarioihin, joissa niitä on tarkoitus toteuttaa. Niiden olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- a. laitoksen likviditeettiin liittyvien stressitestien, sen LCP:n ja likviditeettiä koskevien varhaisen varoituksen indikaattorien välinen johdonmukaisuus ja vuorovaikutus
- b. se, mahdollistavatko LCP:ssä määritellyt toimet todennäköisesti sen, että laitos voi reagoida asianmukaisesti useisiin vakavaa likviditeettistressiä, myös laitoskohtaista ja markkinoiden laajuista stressiä, koskeviin mahdollisiin skenaarioihin ja niiden mahdolliseen keskinäiseen vuorovaikutukseen, ja
- c. se, onko LCP:ssä määritellyt toimet kvantifioitu varovaisesti sen suhteen, millainen likviditeetin hankintakapasiteetti on stressitilanteissa ja paljonko toimien

toteuttamiseen tarvitaan aikaa, kun otetaan huomioon toiminnalliset vaatimukset, kuten vakuuden antaminen keskuspankille.

498. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksen hallintojärjestelmän asianmukaisuutta sen LCP:n osalta. Niiden olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- a. niiden eskalointi- ja priorisointimenettelyjen asianmukaisuus, joissa määritetään yksityiskohtaisesti, milloin ja miten kukin toimista voidaan ja pitäisi ottaa käyttöön,
- b. se, onko laitoksella asianmukaiset toimintalinjat ja menettelyt laitoksen sisäistä ja ulkoisia kumppaneita koskevaa viestintää varten, ja
- c. LCP:n ja laitoksen liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmien välinen johdonmukaisuus.

Rahoitussuunnitelmat

499. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, onko rahoitussuunnitelma toteuttavissa ja asianmukainen suhteessa laitoksen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, sen nykyisiin ja ennakoituihin toimintoihin ja sen likviditeetti- ja rahoitusprofiiliin. Niiden olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:

- a. se, onko rahoitussuunnitelma vankalla pohjalla siten, että sillä pystytään tukemaan ennakoituja liiketoimintoja epäsuotuisissa skenaarioissa
- b. rahoitussuunnitelman toteutuksesta seuraava odotettu muutos laitoksen rahoitusprofiilissa ja se, onko rahoitussuunnitelma soveltuva, kun otetaan huomioon laitoksen toiminnot ja liiketoimintamalli
- c. se, tukeeko rahoitussuunnitelma vaadittuja tai toivottuja parannuksia laitoksen rahoitusprofiilissa
- d. toimivaltaisten viranomaisten oma näkemys markkinatoiminnasta (sen muutoksista), jota laitokset suunnittelevat kootusti lainkäyttöalueellaan, ja se, mitä tämä tarkoittaa yksittäisten rahoitussuunnitelmien toteutettavuudelle
- e. se, onko rahoitussuunnitelma
 - liitetty laitoksen yleiseen strategiseen suunnitelmaan
 - johdonmukainen sen liiketoimintamallin kanssa ja
 - johdonmukainen sen likviditeettiriskin ottohalun kanssa.

500. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella

- a. sitä, analysoiko laitos asianmukaisesti ja onko se tietoinen rahoitussuunnitelman tarkoituksenmukaisuudesta ja riittävydestä, kun otetaan huomioon laitoksen nykyinen likviditeetti- ja rahoitusasema ja niiden ennakoitu kehitys. Osana tätä toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastella sitä, pystyykö laitoksen ylin johto selittämään, miksi rahoitussuunnitelma on toteutettavissa ja mitä puutteita siinä on
 - b. laitoksen toimintaperiaatteita sen määrittämiseksi, mitkä rahoitusjärjestelmät ja markkinat ovat merkittäviä laitokselle (ja ovatko nämä periaatteet riittäviä)
 - c. aikahorisonttia, jota laitos on kaavailut erilaiseen rahoitusprofiilin siirtymiselle, jos sitä vaaditaan tai toivotaan, pitäen mielessä, että tähän saattaa liittyä riskejä, jos siirtyminen tapahtuu joko liian nopeasti tai liian hitaasti, ja
 - d. sitä, sisältääkö rahoitussuunnitelma erilaisia strategioita ja selkeitä hallintamenettelyjä strategiamuutosten toteuttamiseksi nopeasti.
501. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, toteutetaanko laitoksen rahoitussuunnitelmaa asianmukaisesti. Niiden olisi otettava huomioon ainakin se,
- a. dokumentoidaanko rahoitussuunnitelma asianmukaisesti ja tiedotetaanko siitä koko asiaankuuluvalla henkilöstöllä, ja
 - b. onko rahoitussuunnitelma kiinteä osa laitoksen päivittäisiä toimintoja, erityisesti rahoitusta koskevaa päätöksentekoa.
502. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon, pystyykö laitos yhteensovittamaan rahoitussuunnitelman toimivaltaisille viranomaisille rahoitussuunnitelmamallissa toimitettujen tietojen kanssa.
503. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava niiden laitoksen prosessien laatua, joilla seurataan rahoitussuunnitelman toteuttamista, ja sen kykyä reagoida poikkeamiin oikea-aikaisesti. Tätä arviointia varten toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat tekijät:
- a. rahoitussuunnitelman toteutuksen nykytilasta (toimivalle) johdolle annettavien tilannetiedotusten laatu
 - b. sisältyykö rahoitussuunnitelmaan vaihtoehtoisia varmistustoimia, joita on tarkoitus toteuttaa, jos markkinaolosuhteet muuttuvat, ja
 - c. laitoksen toimintalinjat ja käytäntö, jotka koskevat rahoitussuunnitelman säännöllistä tarkistamista ja päivittämistä, kun tosiasiallinen hankittu rahoitus eroaa merkittävästi rahoitussuunnitelmasta.

8.5 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

504. Edellä esitetyn arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys laitoksen rahoitus- ja likviditeettiriskeistä. Tämän käsityksen pitäisi käydä ilmi havainnoista laadittavasta yhteenedosta, johon liitetään taulukoissa 9 ja 10 määritettyjen näkökohtien perusteella annettava riskipistemäärä.

Taulukko 9. Valvontaan perustuvia näkökohtia likviditeettiriskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) ei aiheudu merkittävää riskiä tai aiheutuu hyvin alhainen riski. Maksuvalmiuspuskurin koko ja koostumus ovat riittäviä ja asianmukaisia. Muut likviditeettiriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää ryhmänsisäistä likviditeettiä) eivät ole merkittäviä tai ovat hyvin alhaisia. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen likviditeettiriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Likviditeettiriskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selvästi. Likviditeettiriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. Likviditeettiriskiä koskevat sisäiset limiitit ja sisäisen valvonnan järjestelmä ovat luotettavia ja yhdenmukaisia laitoksen riskinhallintajärjestelmän ja riskinottohalun kanssa.
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) aiheutuu alhainen tai keskimääräinen riski. Maksuvalmiuspuskurin koosta ja koostumuksesta aiheutuva riski on alhainen tai keskimääräinen. Muiden likviditeettiriskitekijöiden (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää ryhmänsisäistä likviditeettiä) taso on alhainen tai keskimääräinen. 	<ul style="list-style-type: none"> Likviditeettiriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia eivät ole yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Likviditeettiriskiä koskevassa organisaatiokehyksessä ei
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) aiheutuu keskimääräinen tai korkea riski. Maksuvalmiuspuskurin koosta ja koostumuksesta aiheutuva riski on keskimääräinen tai korkea. Muiden likviditeettiriskitekijöiden (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää 	<ul style="list-style-type: none"> Likviditeettiriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia eivät ole yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Likviditeettiriskiä koskevassa organisaatiokehyksessä ei

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
		ryhmänsisäistä likviditeettiä) on keskimääräinen tai korkea.	eritellä riittävästi riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen vastuualueita ja tehtäviä.
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Eroista (esim. maturiteeteissa ja valuutoissa) aiheutuu suuri riski. Maksuvalmiuspuskurin koosta ja koostumuksesta aiheutuva riski on suuri. Muiden likviditeettiriskitekijöiden (esim. maineeseen liittyvä riski, kyvyttömyys siirtää ryhmänsisäistä likviditeettiä) taso on korkea. 	<ul style="list-style-type: none"> Likviditeettiriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmiä ei käytetä riittävän tarkasti ja usein. Likviditeettiriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä eivät ole yhdenmukaisia laitoksen riskinhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.

Taulukko 10. Valvontaan perustuvia näkökohtia rahoitusriskin pisteyttämistä varten

Riskin pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Riskitasoa koskevat näkökohdat	Riittävää hallintaa ja valvontajärjestelyjä koskevat näkökohdat
1	Laitokseen kohdistuvasta merkittävästä vakavaraisuusvaikutuksesta ei ole havaittavissa olevaa riskiä, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen rahoitusprofiilista ja sen kestävydestä ei aiheudu merkittävää riskiä tai aiheutuu hyvin alhainen riski. Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski ei ole merkittävä. Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) eivät ole merkittäviä / ovat hyvin alhaisia. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen rahoitusriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia ovat yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Rahoitusriskiä koskeva organisaatiokehys on vankka, siinä on selkeät vastuualueet, ja riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen tehtävät on erotettu selvästi. Rahoitusriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmät ovat asianmukaisia. Rahoitusriskiä koskevat sisäiset limiitit ja sisäisen valvonnan järjestelmä ovat luotettavia ja
2	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai alhainen, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen rahoitusprofiilista ja sen kestävydestä aiheutuva riski on alhainen tai keskimääräinen. Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski on alhainen ja keskimääräinen. Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) ovat vähäisiä tai keskimääräisiä. 	

			yhdenmukaisia laitoksen riskienhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.
3	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen rahoitusprofiilista ja sen kestävydestä aiheutuva riski on keskimääräinen tai suuri. Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski on keskimääräinen tai suuri. Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) ovat keskimääräisiä tai suuria. 	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen rahoitusriskiä koskevat toimintaperiaatteet ja strategia eivät ole yhdenmukaisia sen kokonaisstrategian ja riskinottohalun kanssa. Rahoitusriskiä koskevassa organisaatiokehyksessä ei eritellä riittävästi riskinottajien ja hallinta- ja valvontatoimintojen vastuualueita ja tehtäviä.
4	Laitokseen kohdistuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri, kun otetaan huomioon riskitaso sekä hallinta- ja valvontajärjestelyt.	<ul style="list-style-type: none"> Laitoksen rahoitusprofiilista ja sen kestävydestä aiheutuva riski on suuri. Rahoituksen vakaudesta aiheutuva riski on suuri. Muut rahoitusriskitekijät (esim. maineeseen liittyvä riski, pääsy rahoitusmarkkinoille) ovat merkittäviä. 	<ul style="list-style-type: none"> Rahoitusriskin mittaamis-, seuranta- ja raportointijärjestelmiä ei käytetä riittävän tarkasti ja usein. Rahoitusriskiä koskevat sisäiset limiitit ja valvontajärjestelmä eivät ole yhdenmukaisia laitoksen riskienhallintastrategian ja riskinottohalun kanssa.

Osasto 9. SREP:n mukainen likviditeetin arviointi

9.1 Yleisiä näkökohtia

505. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä SREP:n mukaisella likviditeetin arvioinnilla, kattavatko laitoksen likviditeetti ja pysyvä rahoitus asianmukaisesti ne likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvat riskit, joita arvioidaan osastossa 8 esitetyllä tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös määritettävä SREP:n mukaisella likviditeetin arvioinnilla, onko tarpeen asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia niiden likviditeettiin ja rahoitukseen liittyvien riskien kattamiseksi, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua.
506. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitoksen maksuvalmiuspuskureita, likviditeetin hankintakapasiteettia ja rahoitusprofiilia sekä sen ILAAP:ia ja järjestelyjä, toimintalinjoja, menettelyjä ja mekanismeja, jotka koskevat likviditeetti- ja rahoitusriskin mittaamista ja hallintaa, yhtenä keskeisenä laitoksen elinkelpoisuutta määrittävänä tekijänä. Tästä tarkastelusta olisi laadittava yhteenveto, ja sen pitäisi näkyä tämän osaston lopussa määritettyjen kriteerien perusteella annettavassa pistemäärässä.
507. ILAAP:n tuloksia olisi soveltuvin ja asiaankuuluvin osin käytettävä perustana toimivaltaisen viranomaisen päätelmässä likviditeetin riittävydestä.
508. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi toteuttaa SREP:n mukainen likviditeetin arviointiprosessi seuraavien vaiheiden mukaisesti:
- a. likviditeetin kokonaisarviointi
 - b. erityisten likviditeettitoimien tarpeen määrittäminen
 - c. mahdollisten erityisten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointi – vertailulaskelmat
 - d. erityisten maksuvalmiusvaatimusten ilmaiseminen
 - e. likviditeettiä koskevan pistemäärän määrittäminen.

9.2 Likviditeetin kokonaisarviointi

509. Arvioidakseen sitä, kattaako laitoksen likviditeetti asianmukaisesti likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvat riskit, toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä seuraavia tietolähteitä:

- a. laitoksen ILAAP
 - b. likviditeettiriskin arvioinnin tulokset
 - c. rahoitusriskin arvioinnin tulokset
 - d. valvontatarkoituksiin tehtävän vertailulaskelman tulos
 - e. muut asiaankuuluvat tiedot (paikalla tehdyistä tarkastuksista, vertaisryhmän analyysistä, stressitestauksesta jne. saatavat tiedot).
510. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava laitoksen ILAAP:n luotettavuutta, mukaan lukien laitoksen likviditeetti- ja rahoitusriskin osalta käyttämät mittaamismenetelmät.
511. Arvioidessaan laitoksen ILAAP-kehystä – tarvittaessa myös sisäisten maksuvalmiusvaatimusten laskennassa käytettäviä sisäisiä menetelmiä – toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava, ovatko ILAAP-laskelmat:
- a. uskottavia: kattavatko käytetyt laskelmat/menetelmät asianmukaisesti riskit, joita niillä pyritään käsittelemään, ja
 - b. ymmärrettäviä: onko ILAAP-laskelmien perustana olevat osatekijät jaoteltu selkeästi ja onko niistä laadittu yhteenveto.
512. Laitoksen likviditeetin riittävyyden arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten pitäisi myös yhdistää likviditeettiriskiä ja rahoitusriskiä koskevat arviointinsa. Niiden olisi otettava erityisesti huomioon havainnot, jotka koskevat
- a. riskejä, joita komission delegoidussa asetuksessa (EU) 2015/61 säädetyt maksuvalmiutta koskevat vaatimukset eivät kata maksuvalmiusvaatimuksen osalta tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 pysyvän varainhankinnan vaatimuksen osalta, mukaan lukien päivänsisäinen likviditeettiriski ja 30 päivän ajanjakson ylittävä likviditeettiriski sekä yli yhden vuoden rahoitusriski
 - b. muita riskejä, joita laitos ei kata ja mittaa riittävästi ja joita aiheutuu ulosvirtauksen aliarvioimisesta, sisäänvirtauksen yliarvioimisesta, puskurivarojen likviditeettiarvon tai likviditeetinhankintakapasiteetin yliarvioimisesta tai siitä, ettei likvidejä varoja ole käytettävissä toiminnallisesta näkökulmasta (varoja ei ole käytettävissä myyntiä varten, kiinnitettyt varat jne.)
 - c. likviditeetinhankintakapasiteetin ja/tai rahoituksen erityiset keskittymät vastapuolien ja/tai tuotteiden/tyyppien mukaan
 - d. rahoitusvajeita erityisissä maturiteettiluokissa lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä

- e. eri valuutoissa olevien rahoitusvajeiden asianmukaista kattamista
- f. tavanomaista jyrkempiä vaikutuksia
- g. muita valvontatarkoituksiin tehtävien likviditeetin stressitestien asiaan liittyviä tuloksia.

513. Toimivaltaisten viranomaisten olisi muunnettava tämä kokonaisarviointi likviditeetin pistemääräksi, jonka olisi heijastettava toimivaltaisten viranomaisten käsitystä niistä laitoksen elinkelpoisuuteen kohdistuvista uhista, joita voi aiheutua likviditeettiin ja rahoitukseen liittyvistä riskeistä.

9.3 Erityisten maksuvalmiusvaatimusten tarpeen määrittäminen

514. Toimivaltaisten viranomaisten olisi päätettävä laitokselle valvontatarkoituksiin asetettavien erityisten maksuvalmiusvaatimusten tarpeellisuudesta valvontaan perustuvan arvionsa ja laitoksen kanssa käytävän vuoropuhelun perusteella ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a. laitoksen liiketoimintamalli ja strategia ja niiden valvontatarkoituksiin tehtävä arviointi
- b. laitoksen ILAAP:stä saatavat tiedot
- c. valvontatarkoituksiin tehtävä arviointi likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvista riskeistä, mukaan lukien ominaisen likviditeettiriskin, ominaisen rahoitusriskin sekä likviditeetti- ja rahoitusriskin hallinnan ja valvontajärjestelyjen arviointi, kun otetaan huomioon se mahdollisuus, että havaitut riskit ja haavoittuvuudet voivat pahentaa toisiaan.

515. Kun toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia tarvitaan likviditeettiin ja rahoitukseen liittyvien huolenaiheiden käsittelemiseksi, niiden olisi päätettävä tässä osastossa käsiteltävien määrällisten vaatimusten soveltamisesta ja/tai osastossa 10 käsiteltävien laadullisten vaatimusten soveltamisesta.

516. Asettaessaan rakenteellisia pitkän aikavälin valvontavaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava lyhyen/keskipitkän aikavälin lisävaatimusten tarpeellisuutta väliaikaisratkaisuna edelleen olemassa olevien riskien vähentämiseksi, kunnes rakenteelliset vaatimukset tuottavat toivottuja tuloksia.

517. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että on olemassa suuri riski, että laitoksen rahoituskustannukset siinä määrin, jota ei voida hyväksyä, niiden olisi harkittava toimia, esimerkiksi täydentävien omien varojen vaatimusten asettamista (jota käsitellään osastossa 7) lisääntyneen voitto- ja tappiovaikutuksen kompensoimiseksi, jos laitos ei voi siirtää lisääntyneitä rahoituskustannuksia asiakkailleen, tai pyynnön esittämistä

muutosten tekemisestä rahoitusrakenteeseen rahoituskustannuksiin liittyvän riskin vähentämiseksi.

9.4 Erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten määrittäminen

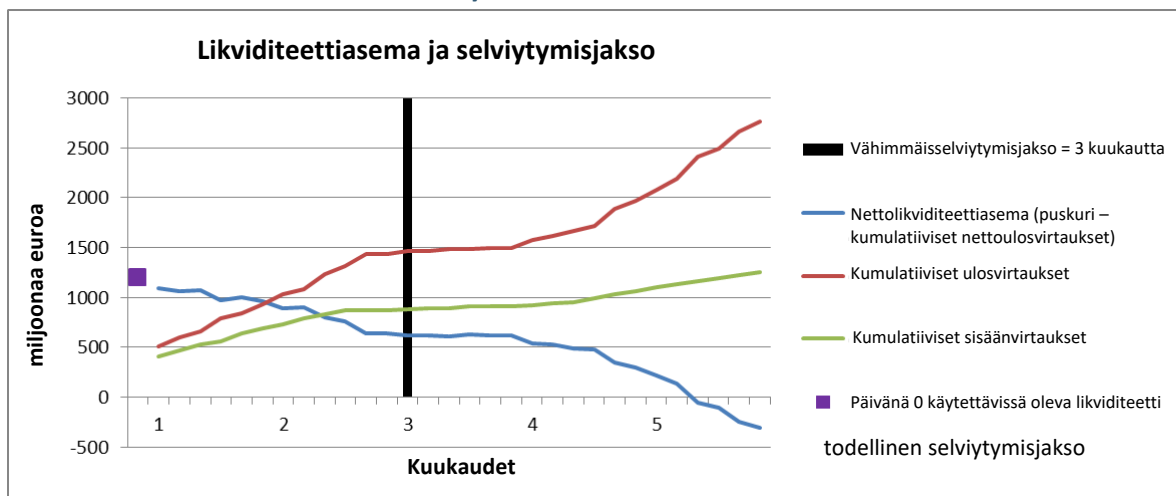
518. Toimivaltaisten viranomaisten olisi kehitettävä ja sovellettava valvontatarkoituksiin käytettäviä likviditeetin viitearvoja määrällisinä välineinä, jotka tukevat niiden arviota siitä, kattaako laitoksen likviditeetti luotettavasti likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvat riskit. Niitä olisi käytettävä varovaisen, johdonmukaisen, läpinäkyvän ja vertailukelpoisen viitearvon saamiseksi, jolla voidaan laskea ja verrata laitosten erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia.
519. Kehittäessään valvontatarkoituksiin käytettäviä likviditeetin viitearvoja toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon seuraavat kriteerit:
- a. viitearvojen olisi oltava varovaisia, johdonmukaisia ja läpinäkyviä
 - b. viitearvot olisi kehitettävä käyttämällä valvontatarkoituksiin käytettäviä likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arviointia ja valvontatarkoituksiin tehtäviä likviditeetin stressitestejä; valvontatarkoituksiin tehtävän likviditeetin stressitestauksen olisi oltava keskeinen osa viitearvoa
 - c. viitearvojen olisi tuotettava vertailukelpoisia tuloksia ja laskelmia, jotta voitaisiin verrata samankaltaiset liiketoimintamallit ja riskiprofiilit omaavien laitosten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointeja
 - d. viitearvojen pitäisi auttaa valvoja määrittämään asianmukainen likviditeettitaso laitokselle.
520. Kun otetaan huomioon laitosten käyttämien erilaisten liiketoimintamallien kirjo, valvontatarkoituksiin käytettävien viitearvojen tulos ei välttämättä ole aina tarkoituksenmukainen jokaisen laitoksen kohdalla. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi ratkaista tämä käyttämällä kaikkein tarkoituksenmukaisinta viitearvoa, jos vaihtoehtoja on käytettävissä, ja soveltamalla viitearvon tulokseen harkintaa liiketoimintamallikohtaisten näkökohtien huomioon ottamiseksi.
521. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitoksiin sovellettujen viitearvojen soveltuvuutta ja tarkistettava ja päivitettävä niitä jatkuvasti käytöstä saatavien kokemusten perusteella.
522. Kun toimivaltaiset viranomaiset ottavat valvontatarkoituksiin käytettäviä viitearvoja huomioon erityisten maksuvalmiusvaatimusten määrittämiseksi, niiden olisi selitettävä laitokselle sen kanssa käytävän vuoropuhelun yhteydessä viitearvojen tarkoitus ja niiden perustana olevat yleiset periaatteet.

523. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kehittäneet omaa viitearvoaan erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointia varten, ne voivat erityisesti likviditeettiriskin osalta soveltaa viitearvoa seuraavien vaiheiden mukaisesti:
- a. käteisen nettoulosvirtausten ja hyväksyttävien likvidien varojen vertaileva analyysi stressitilanteessa eri aikahorisonteissa: enintään 1 kuukausi (myös yön yli), 1–3 kuukautta ja 3–12 kuukautta; tätä tarkoitusta varten toimivaltaisten viranomaisten olisi ennustettava nettoulosvirtauksia (bruttoulosvirtauksia ja sisäänvirtauksia) ja likviditeetin hankintakapasiteettia eri maturiteettiluokissa ottaen huomioon stressiolosuhteet (esimerkiksi varovainen arvostus likvidejä varoja koskevien stressioletusten mukaisesti vastaan nykyarvostus normaaliolosuhteissa ja markkina-arvon aliarvostuksen jälkeen) ja laadittava stressitestattu maturiteettitaulukko vuodeksi eteenpäin
 - b. stressitestatun maturiteettitaulukon arvioinnin perusteella arvio laitoksen selviytymisjaksosta
 - c. toivotun / valvontatarkoituksiin käytettävän vähimmäiselviytymisjakson määrittäminen siten, että otetaan huomioon laitoksen riskiprofiili sekä markkinaolosuhteet ja makrotaloudelliset olosuhteet
 - d. jos toivottu / valvontatarkoituksiin käytettävä vähimmäiselviytymisjakso on pitempi kuin laitoksen nykyinen selviytymisjakso, toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida likvidien varojen lisämääriä (täydentävät maksuvalmiuspuskurit), jotka laitoksella on oltava, jotta sen selviytymisjakso piteneisi vaadittuun vähimmäisaikaan.
524. Yksi keskeinen tietolähde toimivaltaisen viranomaisen viitearvoissa, joita käytetään erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten kvantifiointiin, ovat tiedot, jotka on kerätty asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklassa säädetyn maksuvalmiusraportoinnin yhteydessä likviditeetistä ja pysyvästä varainhankinnasta yksilöllisesti ja konsolidoidusti ja likviditeetin seurannan lisämetriikasta. Viitearvojen rakenteeseen vaikuttavat tämän raportoinnin sisältö, ja viitearvojen käyttö määräytyy sen perusteella, milloin raportit ovat saatavilla.
525. Alla on joitain esimerkkejä mahdollisista menetelmistä:
- a. Esimerkki 1: Laitoksen maksuvalmiuspuskuri on lähtötilanteessa 1 200 miljoonaa euroa. Stressiolosuhteissa arvioituja kumulatiivisia sisään- ja ulosvirtauksia ennustetaan 5 kuukauden aikahorisontilla. Tämän aikahorisontin aikana laitos käyttää maksuvalmiuspuskuria aina, kun sisäänvirtaukset ovat pienempiä kuin ulosvirtaukset. Tästä seuraa, että määritellyissä stressiolosuhteissa laitos pystyisi selviytymään 4,5 kuukautta, mikä on pidempi aika kuin valvojien määrittämä vähimmäiselviytymisjakso (tässä esimerkissä 3 kuukautta):

Taulukko 11. Havainnollistava esimerkki likviditeetin kvantifioimisessa käytettävästä viitearvosta

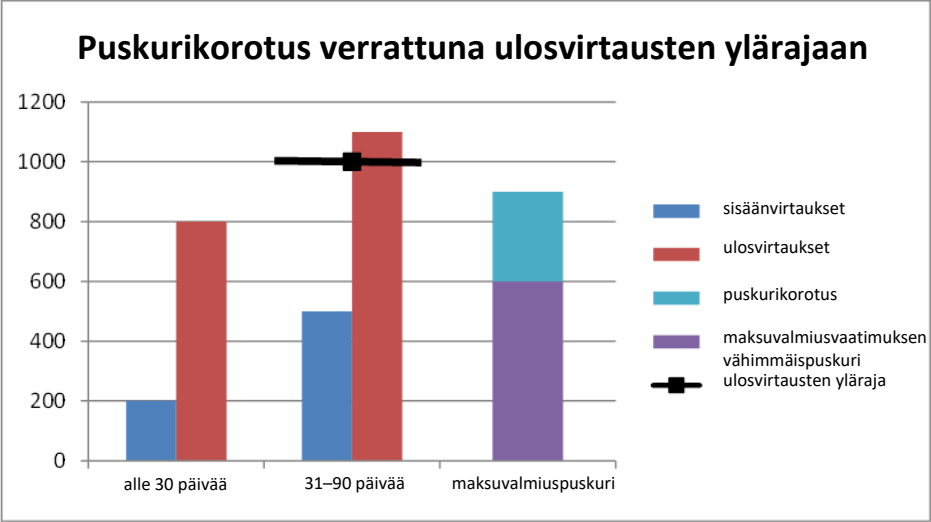
Aikahorisontti kuukausina	Kumulatiiviset ulosvirtaukset	Kumulatiiviset sisäänvirtaukset	Kumulatiiviset nettoulosvirtaukset	Nettolikviditeettiasema (puskuri – kumulatiiviset nettoulosvirtaukset)	Päivänä 0 käytettävissä oleva likviditeetti
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
2	933	693	240	960	
	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
3	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
4	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
5	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
	2 078	1 099	980	220	
5	2 192	1 131	1 061	139	Selviytymisjakso
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Kaavio 3. Havainnollistava esimerkki erityisen määrällisen maksuvalmiusvaatimuksen määrittämisestä

- b. Esimerkki 2: Valvontatarkoituksiin määritetty vähimmäisselviytymisjakso on 3 kuukautta. Vähimmäisselviytymisjakson määrittämiselle vaihtoehtoinen toimi, jolla voidaan myös käsitellä siihen liittyvää valvonnassa ilmenevää huolta, että sisään- ja ulosvirtausten välinen kuilu on liian suuri, on asettaa yläraja ulosvirtauksille. Seuraavassa kaaviossa mekanismi ylärajan asettamiselle ulosvirtauksille esitetään mustalla vaakasuuntaisella viivalla. Laitoksen on vähennettävä ulosvirtauksiaan ylärajan alapuoliselle tasolle. Yläraja voidaan asettaa yhdelle tai useammalle aikaryhmälle ja nettoulosvirtauksille (sisäänvirtauksien korjauksen jälkeen) tai bruttoulosvirtauksille. Vaihtoehto, jossa sen sijaan lisätään yksi puskurivaatimus, esitetään kolmannessa pylväässä:

Kaavio 4. Havainnollistava esimerkki erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten määrittämisestä

9.5 Erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten ilmaiseminen

526. Erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten ilmaisemiseksi asianmukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä yhtä seuraavista menetelmistä, ellei tietyissä olosuhteissa jotakin muuta menetelmää katsota asianmukaisemmaksi:
- a. menetelmä 1 – sovelletaan lakisääteistä vähimmäisvaatimusta korkeampaa maksuvalmiusvaatimusta, jonka määrä on sellainen, että sillä voidaan korjata riittävästi havaittuja puutteita
 - b. menetelmä 2 – vaaditaan vähimmäisselviytymisjaksoa, jonka kerto on sellainen, että havaittuja puutteita voidaan korjata riittävästi; selviytymisjakso voidaan määrittää joko suoraan vaatimuksena tai epäsuorasti asettamalla yläraja ulosvirtausten määrälle tarkasteltuina aikaryhminä; toimivaltaiset

viranomaiset voivat vaatia erityyppisiä likvidejä varoja (esim. keskuspankkien hyväksymiä varoja) sellaisten riskien kattamiseksi, joita maksuvalmiusvaatimus ei kata (riittävästi)

- c. menetelmä 3 – vaaditaan likvidien varojen tai likviditeetin hankintakapasiteetin yhteenlaskettua vähimmäismäärää joko yhteenlaskettuna vähimmäismääränä tai sovellettavan lakisääteisen vähimmäismäärän ylittävänä vähimmäismääränä, jonka määrä on sellainen, että havaittuja puutteita voidaan korjata riittävästi; toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa vaatimuksia likvidien varojen koostumukselle, toiminnalliset vaatimukset mukaan lukien (esim. suora muutettavuus rahaksi tai likvidien varojen tallettaminen keskuspankkiin).

527. Pysyvää rahoitusta koskevien erityisten määrällisten vaatimusten ilmaisemiseksi asianmukaisesti toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä yhtä seuraavista menetelmistä, ellei tietyissä olosuhteissa jotakin muuta menetelmää katsota asianmukaisemmaksi:

- a. menetelmä 4 – sovelletaan lakisääteistä vähimmäisvaatimusta korkeampaa pysyvän varainhankinnan vaatimusta, jonka määrä on sellainen, että sillä voidaan korjata riittävästi havaittuja puutteita
- b. menetelmä 5 – vaaditaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen yhteenlaskettua vähimmäismäärää joko yhteenlaskettuna vähimmäismääränä tai sovellettavan lakisääteisen vähimmäismäärän ylittävänä vähimmäismääränä, jonka määrä on sellainen, että havaittuja puutteita voidaan korjata riittävästi.

528. Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava erityiset määrälliset maksuvalmiusvaatimukset siten, että eri laitosten vakavaraisuustulokset ovat yleisesti ottaen johdonmukaisia, ja pidettävä mielessä, että määritetyt vaatimustyytit voivat vaihdella laitosten välillä niiden yksilöllisten olosuhteiden vuoksi. Määrän lisäksi olisi määritettävä odotettu koostumus ja luonne. Kaikissa tapauksissa siinä olisi esitettävä valvontavaatimus ja sovellettavat direktiivin 2013/36/EU vaatimukset. Maksuvalmiuspuskureiden ja likviditeetin hankintakapasiteetin, jotka laitoksella on oltava valvontavaatimusten täyttämiseksi, olisi oltava laitoksen käytettävissä stressikausina.

529. Asettaessaan erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ja ilmoittaessaan ne laitokselle toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos ilmoittaa niille heti, jos se ei täytä vaatimuksia tai ei odota täyttävänsä vaatimuksia lyhyellä aikavälillä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että laitos antaa tämän ilmoituksen viipymättä ja liittää siihen laatimansa suunnitelman siitä, miten vaatimukset voidaan täyttää mahdollisimman pian uudelleen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava

laitoksen maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteutettavuutta ja toteuttava asianmukaisia valvontatoimenpiteitä, jos suunnitelmaa ei pidetä toteuttamiskelpoisena. Jos suunnitelmaa pidetään toteuttamiskelpoisena, toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä tarvittavat väliaikaiset valvontatoimenpiteet laitoksen olosuhteiden perusteella, seurattava maksuvalmiuden palauttamissuunnitelman toteutusta ja seurattava tiiviisti laitoksen likvideettiasemaa sekä tarvittaessa pyydyttävä laitosta raportoimaan useammin.

530. Edellä esitetystä huolimatta toimivaltaiset viranomaiset voivat myös asettaa laadullisia vaatimuksia rajoitusten/ylärajojen/limiittien muodossa eroille, keskittymille, riskinottohalulle, vakuudellisten lainojen myöntämistä koskeville määrällisille rajoituksille jne. ohjeiden osastossa 10 määritettyjen kriteerien mukaisesti.

531. Alla on joitain esimerkkejä erilaisista menetelmistä erityisten määrällisten maksuvalmiusvaatimusten laatimiseen:

Esimerkki erityisten vaatimusten ilmaisemisesta

Tammikuun 1. päivästä 2021 lähtien ja kunnes toisin ohjeistetaan, pankin X on:

- a. menetelmä 1 – varmistettava, että sen likvideetin hankintakapasiteetti on aina vähintään esim. 125 % sen likvideetin nettoulosvirtauksista, sellaisina kuin ne on määritetty maksuvalmiusvaatimuksessa.
- b. menetelmä 2 – varmistettava, että sen likvideetin hankintakapasiteetti takaa aina selviytymisjakson, joka on vähintään 3 kuukautta, mitattuna sisäisen likvideetin stressitestillä / maturiteettitaulukolla / valvojan kehittämällä erityisellä mittausmenetelmällä.
- c. menetelmä 3 –
 - varmistettava, että sen likvideetin hankintakapasiteetti on aina vähintään X miljardia euroa, tai
 - varmistettava, että sen likvideetin hankintakapasiteetti ylittää aina maksuvalmiusvaatimuksen mukaisen vähimmäisvaatimuksen vähintään X miljardilla eurolla.
- d. menetelmä 4 – varmistettava, että sen käytettävissä oleva pysyvä rahoitus on aina vähintään esim. 125 prosenttia sen vaaditusta pysyvästä rahoituksesta, sellaisina kuin se on määritetty pysyvän varainhankinnan vaatimuksessa.
- e. menetelmä 5 –

- **varmistettava, että sen käytettävissä oleva pysyvä rahoitus on aina vähintään X miljardia euroa, tai**
- **varmistettava, että sen käytettävissä oleva pysyvä rahoitus ylittää aina pysyvän varainhankinnan vaatimuksen mukaisen vähimmäisvaatimuksen vähintään X miljardilla eurolla.**

9.6 Yhteenveto havainnoista ja pisteytys

532. Edellä kuvatun arvioinnin jälkeen toimivaltaisten viranomaisten olisi muodostettava käsitys siitä, kattavatko olemassa olevat likviditeettivarat luotettavasti riskit, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Tämän käsityksen olisi käytävä ilmi havainnoista tehtävästä yhteenvedosta, johon liitetään taulukossa 12 esitettyjen näkökohtien perusteella annettava elinkelpoisuuden pistemäärä.

533. Yhteistä päätöstä (tarvittaessa) varten toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä likviditeettiä koskevaa arviointia ja pistemäärää sen määrittämiseksi, ovatko likviditeettivarat riittävät.

Taulukko 12. Valvontaan perustuvia näkökohtia likviditeetin riittävyyden pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
1	Laitoksen likviditeettiasemasta ja rahoitusprofiilista aiheutuu alhaista riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ylittävät selvästi erityiset valvontatarkoituksiin käytettävät määrälliset vaatimukset, ja niiden odotetaan säilyvän tällaisina tulevaisuudessa. • Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta ei aiheudu merkittävää tai aiheutuu hyvin alhaista riskiä laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille. • Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä ei ole esteitä, tai kaikkien yksiköiden likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ylittävät valvontavaatimukset. • Laitoksella on vakuuttava ja uskottava likviditeettiä koskeva varautumissuunnitelma, joka voi tarvittaessa toimia tehokkaasti.
2	Laitoksen likviditeettiasemasta ja/tai rahoitusprofiilista	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
	aiheutuu keskimääräinen tai alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<p>maksuvalmiuspuskurit ylittävät erityiset valvontatarkoituksiin käytettävät määrälliset vaatimukset, mutta on olemassa riski, etteivät ne säily tällaisina tulevaisuudessa.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta aiheutuu alhainen riski laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille. • Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on tai voi olla marginaalisia esteitä. • Laitoksella on vakuuttava ja uskottava likviditeettiä koskeva varautumissuunnitelma, joka voi tarvittaessa toimia tehokkaasti, vaikkei olekaan riskitön.
3	Laitoksen likviditeettiasemasta ja/tai rahoitusprofiilista aiheutuu keskimääräinen tai suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ovat heikkenemässä ja/tai eivät täytä erityisiä valvontatarkoituksiin käytettäviä määrällisiä vaatimuksia, ja laitoksen kyvystä alkaa pian noudattaa näitä vaatimuksia uudelleen on epäilyksiä. • Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta aiheutuu keskimääräinen riski laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille. • Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on esteitä. • Laitoksen likviditeettiä koskeva varautumissuunnitelma ei todennäköisesti toimi tehokkaasti.
4	Laitoksen likviditeettiasemasta ja/tai rahoitusprofiilista aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen likviditeetin hankintakapasiteetti ja maksuvalmiuspuskurit ovat heikkenemässä nopeasti ja/tai eivät täytä erityisiä valvontatarkoituksiin käytettäviä määrällisiä vaatimuksia, ja laitoksen kyvystä alkaa pian noudattaa näitä vaatimuksia uudelleen on vakavia epäilyksiä. • Pitempiaikaisen rahoituksen (>1 vuosi) koostumuksesta ja vakaudesta

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<p>aiheutuu suuri riski laitoksen toiminnoille ja liiketoimintamallille.</p> <ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="874 450 1390 555">• Likviditeetin vapaalle virtaamiselle ryhmän yksiköiden välillä on vakavia esteitä.<li data-bbox="874 562 1390 660">• Laitoksella ei ole likviditeettiä koskevaa varautumissuunnitelmaa tai sen suunnitelma on ilmeisen riittämätön.

Osasto 10. Vakavaraisuuden kokonaisarviointi ja valvontatoimenpiteiden soveltaminen

10.1 Yleisiä näkökohtia

534. Tässä osastossa käsitellään SREP-osatekijöitä koskevien arviointien havaintojen yhdistämistä vakavaraisuuden kokonaisarvioinniksi. Siinä tarkastellaan myös sitä, miten toimivaltaiset viranomaiset soveltavat valvontatoimenpiteitä SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa direktiivissä 2013/36/EU (102, 104 ja 105 artiklassa) ja kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä valvontatoimenpiteitä ja soveltuvin osin direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa säädettyjä varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä tai näiden yhdistelmiä.

535. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä valvontavaltuuksiaan niiden puutteiden perusteella, jotka on havaittu yksittäisten SREP-osatekijöiden arvioinneissa, ottamalla huomioon vakavaraisuuden kokonaisarviointi, pistemäärä mukaan lukien, ja tarkastelemalla seuraavia:

- a. puutteiden/heikkouksien merkittävyys ja niiden käsittelemättä jättämisen mahdollinen vakavaraisuusvaikutus (ts. onko tarpeen käsitellä ongelmaa erityisellä toimenpiteellä)
- b. ovatko toimenpiteet yhdenmukaisia/oikeasuhteisia tietyn SREP-osatekijän kokonaisarviointiin (ja vakavaraisuuden kokonaisarviointiin) nähden
- c. tarvitaanko valvontatoimenpiteitä tai muita hallinnollisia toimenpiteitä puuttumaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin liittyviin vakavaraisuutta koskeviin puutteisiin/haavoittuvuuksiin niiden valvonta-alalla, kun on otettu yhteyttä asiaankuuluviin rahanpesun ja terrorismin torjuntaa valvoviin viranomaisiin yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien EPV:n ohjeiden⁴⁷ jakson 8 mukaisesti
- d. onko puutteita/ heikkouksia jo käsitelty/korjattu muilla toimenpiteillä
- e. saavutettaisiinko sama tavoite muilla toimenpiteillä, joilla olisi vähäisempi hallinnollinen ja taloudellinen vaikutus laitokseen

⁴⁷ Ohjeet yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta vakavaraisuusvalvojien, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä valvovien viranomaisten ja rahanpesun selvittelykeskusten välillä direktiivin 2013/36/EU mukaisesti (EBA/GL/2021/15).

- f. toimenpiteen soveltamisen optimaalinen taso ja kesto valvontatavoitteen saavuttamiseksi
- g. onko mahdollista, että tunnistetut riskit ja heikkoudet voivat olla yhteydessä toisiinsa tai itseään vahvistavia tai molempia, jolloin valvontatoimenpiteitä on syytä tiukentaa
- h. kriisiratkaisuviranomaisen tekemän purkamismahdollisuuksien arvioinnin tulokset, myös siihen liittyvä työohjelma, jotta voidaan varmistaa valvontatoimenpiteiden johdonmukaisuus.

536. Soveltaessaan valvontatoimenpiteitä tiettyjen SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon yleiset määrälliset omien varojen vaatimukset ja maksuvalmiusvaatimukset, joita sovelletaan osastoissa 7 ja 9 määritettyjen kriteerien perusteella.

537. Soveltaessaan valvontatoimenpiteitä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiin liittyvien vakavaraisuutta koskevien puutteiden käsittelemiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovat viranomaiset mukaan niin, että perustana oleviin puutteisiin/haavoittuvuuksiin puututaan asianmukaisilla toimenpiteillä rahanpesun ja terrorismin torjuntaa valvovien viranomaisten asiaankuuluvalla vastuualueella ja toimivaltaisten viranomaisten asiaankuuluvalla vastuualueella⁴⁸.

538. Toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa valvontatoimenpiteitä, jotka liittyvät suoraan valvontatoiminnan (esim. paikalla suoritettava tutkinta, ylimmän hallintoelimen jäsenten soveltuvuuden ja keskeisten toimintojen arvioinnit) tuloksiin, jos tällaisen toiminnan tulokset edellyttävät valvontatoimenpiteiden välitöntä toteuttamista merkittävien puutteiden käsittelemiseksi.

10.2 Vakavaraisuuden kokonaisarviointi

539. Määrittäessään vakavaraisuuden kokonaisarviointia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava SREP-osatekijöiden arviointien havaintoja ja etenkin

- a. riskejä, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua
- b. sen todennäköisyyttä, että laitoksen hallinto, valvontaan liittyvät puutteet ja/tai liiketoimintamalli tai strategia todennäköisesti pahentavat tai vähentävät näitä riskejä tai altistavat laitoksen uusille riskilähteille

⁴⁸ Yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien EPV:n ohjeiden mukaisesti (EBA/GL/2021/15).

- c. sitä, kattavatko laitoksen omat varat ja likviditeettivarat nämä riskit luotettavasti, ja
 - d. osatekijöiden välisen myönteisen tai kielteisen vuorovaikutuksen mahdollisuutta (esim. toimivaltaiset viranomaiset voivat pitää vahvaa pääoma-asemaa mahdollisena tiettyjä likviditeettiin ja rahoitukseen liittyviä huolenaiheita lieventävänä tekijänä tai käänteisesti katsoa, että heikko pääoma-asema voi pahentaa tällä alalla ilmenneitä huolenaiheita).
540. Näiden näkökohtien perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä laitoksen elinkelpoisuus, joka määritellään sen läheisyytenä siihen pisteeseen, jossa laitos todettaisiin elinkelvottomaksi sen omien varojen ja likviditeettivarojen riittävyyden, hallinnon, valvontajärjestelyjen ja/tai liiketoimintamallin ja sen strategian perusteella, jolla katetaan riskejä, joita laitokseen kohdistuu tai saattaa kohdistua.
541. Tämän määrittämisen perusteella toimivaltaisten viranomaisten olisi
- a. toteutettava tarvittavat valvontatoimenpiteet huolenaiheiden käsittelemiseksi
 - b. määritettävä laitoksen tulevat valvontaresurssit ja valvontasuunnitelma, myös se, olisiko laitokselle suunniteltava erityisiä valvontatoimia valvontatarkkailuohjelman osana
 - c. määritettävä direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa säädettyjen varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden tarpeellisuus, ja
 - d. määritettävä, voidaanko laitoksen katsoa ”olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan” direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan merkityksessä.
542. Vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin olisi käytävä ilmi elinkelpoisuuden pistemäärästä, joka perustuu taulukossa 13 esitettyihin näkökohtiin, ja dokumentoitava selkeästi vakavaraisuuden kokonaisarviointista vuosittain laadittavassa yhteenvedossa. Tähän vuotuisen yhteenvedon olisi sisällyttävä myös vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin pistemäärä ja SREP-osatekijöiden pistemäärät sekä edeltävien 12 kuukauden aikana tehdyt valvontahavainnot.

Taulukko 13. Valvontaan perustuvat näkökohdat vakavaraisuuden kokonaisarviointin pisteyttämistä varten

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
1	Tunnistetuista riskeistä aiheutuu alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen liiketoimintamalliin ja strategiaan ei liity huolenaiheita. • Sisäiseen hallintoon ja laitoksen laajuisiin valvontajärjestelyihin ei liity huolenaiheita.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvat riskit eivät aiheuta merkittävää tai aiheuttavat hyvin alhaista merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riskiä. • Omien varojen koostumukseen ja määrään ei liity huolenaiheita. • Laitoksen likviditeettiasemaan ja rahoitusprofiiliin ei liity huolenaiheita. • Laitoksen elvytysuunnitelman uskottavuudesta ja toteuttamiskelpoisuudesta, sen kokonaiselvytyskapasiteetti mukaan lukien, ei aiheudu merkittäviä huolia.
2	Tunnistetuista riskeistä aiheutuu keskimääräinen tai alhainen riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen liiketoimintamalli ja strategia aiheuttavat vähäistä tai keskimääräistä huolta. • Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt aiheuttavat vähän tai jonkin verran huolta. • Pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvista riskeistä aiheutuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on alhainen tai keskimääräinen. • Omien varojen koostumus ja määrä aiheuttavat vähän tai jonkin verran huolta. • Laitoksen likviditeettiasema ja/tai rahoitusprofiili aiheuttavat vähän tai jonkin verran huolta. • Laitoksen elvytysuunnitelman uskottavuudesta ja toteuttamiskelpoisuudesta, sen kokonaiselvytyskapasiteetti mukaan lukien, aiheutuu vähän tai jonkin verran huolta.
3	Tunnistetuista riskeistä aiheutuu keskimääräistä tai suurta riskiä laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen liiketoimintamalli ja strategia aiheuttavat jonkin verran tai paljon huolta. • Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt aiheuttavat jonkin verran tai paljon huolta.

Pistemäärä	Valvontaan perustuva arvio	Näkökohdat
		<ul style="list-style-type: none"> • Pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvista riskeistä aiheutuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on keskimääräinen tai suuri. • Laitoksen omien varojen koostumus ja määrä aiheuttavat jonkin verran tai paljon huolta. • Laitoksen likviditeettiasema ja/tai rahoitusprofiili aiheuttavat jonkin verran tai paljon huolta. • Laitoksen elvytys suunnitelman uskottavuudesta ja toteuttamiskelpoisuudesta, sen kokonaiselvytyskapasiteetti mukaan lukien, aiheutuu jonkin verran tai paljon huolta.
4	Tunnistetuista riskeistä aiheutuu suuri riski laitoksen elinkelpoisuudelle.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen liiketoimintamalli ja strategia aiheuttavat suurta huolta. • Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt aiheuttavat suurta huolta. • Pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvista riskeistä aiheutuvan merkittävän vakavaraisuusvaikutuksen riski on suuri. • Laitoksen omien varojen koostumus ja määrä aiheuttavat suurta huolta. • Laitoksen likviditeettiasema ja/tai rahoitusprofiili aiheuttavat paljon huolta. • Laitoksen elvytys suunnitelman uskottavuudesta ja toteuttamiskelpoisuudesta, sen kokonaiselvytyskapasiteetti mukaan lukien, aiheutuu paljon huolta.
F	Laitoksen katsotaan ”olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan”.	<ul style="list-style-type: none"> • Laitoksen elinkelpoisuuteen kohdistuu välitön riski. • Laitos täyttää kriteerit, joiden mukaan se ”on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu”, siten kuin niistä säädetään direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdassa⁴⁹.

⁴⁹ Toimivaltainen viranomainen erityisesti katsoo, että (1) laitos rikkoo tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa rikkovan toimiluvan voimassaolon jatkamiselle asetettuja vaatimuksia siten, että

543. Määrittäessään, että laitos ”on lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuu”, mitä kuvaa vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin pistemäärä F, toimivaltaisten viranomaisten olisi kuultava kriisinratkaisuviranomaisia havainnoista direktiivin 2014/59/EU 32 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

10.3 Pääomatoimenpiteiden soveltaminen

544. Toimivaltaisten viranomaisten olisi määrättävä täydentäviä omien varojen vaatimuksia ja asetettava omien varojen odotuksia määrittämällä TSCR ja P2G osastossa 7 käsitellyn prosessin ja kriteerien mukaisesti.

545. Edellisessä kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista huolimatta toimivaltaiset viranomaiset voivat SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen heikkouksien ja puutteiden perusteella määrätä täydentäviä pääomatoimenpiteitä, muun muassa

- a. vaatia laitosta käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti
- b. rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti, ja/tai
- c. vaatia laitosta soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

10.4 Likviditeettitoimenpiteiden soveltaminen

546. Toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia osastossa 9 käsitellyn prosessin ja kriteerien mukaisesti.

547. Edellisessä kohdassa tarkoitetuista erityisistä määrällisistä vaatimuksista huolimatta toimivaltaiset viranomaiset voivat likviditeettiin ja rahoitukseen kohdistuvien riskien arvioinnissa havaittujen haavoittuvuuksien ja puutteiden perusteella määrätä täydentäviä likviditeettitoimenpiteitä, muun muassa

toimivaltaisen viranomaisen olisi perusteltua peruuttaa lupa, muun muassa koska laitos on kärsinyt tai todennäköisesti kärsii tappioita, jotka kuluttavat sen kaikki omat varat tai merkittävän osan niistä; (2) laitoksen varat ovat tai niiden voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella todeta lähitulevaisuudessa olevan pienemmät kuin sen velat tai (3) laitos ei kykene tai sen voidaan objektiivisten tosiseikkojen perusteella ennakoita lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön maksamaan velkojaan tai suorittamaan muita vastuitaan eräpäivään mennessä.

Direktiivin [2014/59/EU](#) 32 artiklan 4 kohdan d alakohdassa mainitaan myös poikkeuksellista julkista rahoitustukea koskeva kriteeri sen määrittämiseksi, onko laitos ”lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatumassa”, mutta näitä kriteereitä ei tarkastella vakavaraisuuden kokonaisarviointia eikä toimivaltaisten viranomaisten tekemää määrittystä varten.

- a. asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, rajoitukset saatavien ja velkojen välisille maturiteettieroille mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti, ja/tai
- b. määrätä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, vakavaraisuusmaksut mukaan lukien, direktiivin 2013/36/EU 105 artiklan mukaisesti.

10.5 Muiden valvontatoimenpiteiden soveltaminen

548. SREP-osatekijöiden arvioinnissa havaittujen erityisten puutteiden käsittelemiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita sellaisten toimenpiteiden soveltamista, jotka eivät liity suoraan määrällisiin pääoma- tai maksuvalmiusvaatimukseen. Tässä jaksossa esitetään luettelo, joka ei ole tyhjentävä, mahdollisista valvontatoimenpiteistä, joita voidaan soveltaa direktiivin 2013/36/EU 104 ja 105 artiklan nojalla. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa muita valvontatoimenpiteitä kyseisten artiklojen mukaisesti, jos näillä voidaan paremmin puuttua tässä jaksossa mainittuihin tunnistettuihin puutteisiin. Toimenpiteiden valinnassa olisi otettava huomioon näiden ohjeiden osastojen 4, 5, 6 ja 8 mukaisesti tehdyn arvioinnin tulokset.

549. Jos sen jälkeen, kun rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovaan viranomaiseen on otettu yhteyttä, toimivaltaisten viranomaisten on käsiteltävä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan riskeihin liittyviä vakavaraisuutta koskevia puutteita/haavoittuvuuksia SREP-osatekijöiden arvioinnin vuoksi, toimivaltaisten viranomaisten olisi asetettava omien varojen lisävaatimuksia vain silloin, kun tämä katsotaan muita valvontatoimenpiteitä asianmukaisemmaksi. Jos määrätään omien varojen lisävaatimuksia, niitä olisi käytettävä tilapäisenä toimenpiteenä sinä aikana, kun puutteita käsitellään.

Liiketoimintamallianalyysi

550. Liiketoimintamallianalyysissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettaviin valvontatoimenpiteisiin liittyy todennäköisesti vaatimus, jonka mukaan laitoksen on mukautettava hallinto- ja valvontajärjestelyjään liiketoimintamallin ja strategia toteutumisen edistämiseksi, tai tiettyjen liiketoimintojen rajoittaminen.

551. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta mukauttamaan riskienhallinta- ja valvontajärjestelyjä tai hallintojärjestelyjä siten, että ne vastaavat toivottua liiketoimintamallia tai strategiaa, muun muassa

- a. mukauttamalla strategiassa oletuksena olevia taloudellisia ennusteita, jos sisäinen pääomasuunnittelu tai uskottavat oletukset eivät tue sitä

- b. vaatimalla muutoksia organisaatorakenteisiin ja tehostamaan riskienhallinta- ja valvontatoimintoja ja -järjestelyjä liiketoimintamallin tai strategian toteuttamisen tukemiseksi ja/tai
 - c. vaatimalla muutoksia IT-järjestelmiin ja niiden tehostamista liiketoimintamallin tai strategian toteuttamisen tukemiseksi.
552. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta tekemään muutoksia liiketoimintamalliin tai strategiaan, jos
- a. niiden tueksi ei ole käytössä asianmukaisia organisaatio-, hallinto- tai riskienvalvonta- ja hallintajärjestelyjä
 - b. pääoma- ja toimintasuunnitelmat, riittävien taloudellisten resurssien, henkilöstöresurssien ja teknisten (IT-) resurssien kohdentaminen mukaan lukien, eivät tue niitä, ja/tai
 - c. liiketoimintamallin kestävydestä ei ole merkittäviä huolia.
553. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat
- a. vaatia laitoksia vähentämään alulle panemiinsa / levittämiinsä tuotteisiin sisältyvää riskiä esimerkiksi
 - vaatimalla tekemään muutoksia tiettyihin tarjoamiinsa tuotteisiin sisältyviin riskeihin ja/tai
 - vaatimalla parannuksia tuotteiden kehittelyä ja ylläpitoa koskeviin hallinto- ja valvontajärjestelyihin
 - b. vaatia laitosta vähentämään järjestelmiinsä sisältyvää riskiä eri tavoin esimerkiksi
 - vaatimalla parannuksia järjestelmiin tai lisäämään investointeja uusiin järjestelmiin tai nopeuttamaan uusien järjestelmien käyttöönottoa ja/tai
 - vaatimalla parannuksia järjestelmän kehittämistä ja ylläpitoa koskeviin hallinto- ja valvontajärjestelyihin
 - c. vaatia laitoksia vähentämään toimiinsa, myös ulkoistamistoimiin, sisältyvää riskiä eri tavoin esimerkiksi
 - vaatimalla tiettyjen toimien muuttamista tai vähentämistä niihin luontaisesti kuuluvan riskin vähentämiseksi ja/tai

- vaatimalla parannuksia ulkoistettujen toimien hallinto- ja valvontajärjestelyihin ja seurantaan.

Sisäinen hallinto ja laitoksen laajuiset valvontajärjestelyt

554. Sisäisen hallinnon ja laitoksen laajuisten valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä voidaan keskittyä siihen, että laitosta vaaditaan vahvistamaan hallinto- ja valvontajärjestelyjä tai vähentämään tuotteisiinsa, järjestelmiinsä tai toimintaansa sisältyvää riskiä.

555. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- vaatia laitosta tekemään muutoksia yleisiin hallintojärjestelyihinsä ja organisaatioonsa myös vaatimalla
 - muutoksia organisaatio- tai toimintarakenteeseen, organisaation hierarkkiset suhteet mukaan lukien
 - muutoksia riskejä koskeviin toimintalinjoihin tai siihen, miten niitä kehitetään ja toteutetaan organisaatiossa, ja/tai
 - hallintojärjestelyjen läpinäkyvyyden lisäämistä
- vaatia laitosta tekemään muutoksia ylimmän hallintoelimen organisaatioon, kokoonpanoon tai työjärjestelyihin
- vaatia laitosta vahvistamaan yleisiä riskienhallintajärjestelyjään muun muassa vaatimalla
 - muutoksia riskinottohaluun (sen pienentämistä) tai riskinottohalun määrittämiseen liittyviin hallintojärjestelyihin ja yleisen riskistrategian kehittämistä
 - parannuksia ICAAP:ia tai ILAAP:ia koskeviin menettelyihin ja malleihin, jos niitä ei pidetä tarkoitukseen soveltuvina
 - parantamaan stressitestaustuloksia ja yleistä stressitestaushjelmaa ja/tai
 - parantamaan jatkuvuussuunnittelua
- vaatia laitosta vahvistamaan sisäisiä valvontajärjestelyjä ja -toimintoja muun muassa vaatimalla
 - sisäisen tarkastuksen toiminnon riippumattomuutta ja riittävää henkilöstöä ja/tai

- parannuksia sisäiseen raportointiprosessiin sen varmistamiseksi, että raportointi ylimmälle hallintoelimelle on asianmukaista
 - e. vaatia laitosta parantamaan tietojärjestelmiä tai liiketoiminnan jatkuvuuteen liittyviä järjestelyjä esimerkiksi vaatimalla
 - parannuksia järjestelmien luotettavuuteen ja/tai
 - liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmien laatimista ja testaamista.

556. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta

 - a. tekemään muutoksia palkitsemisjärjestelmään ja/tai
 - b. rajoittamaan muuttuvan palkkion määrä tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista.

557. Jos stressitestin laadullisen tarkastuksen lopputulosten perusteella on havaittu puutteita, toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava, että laitos

 - a. kehittää korjaavia toimia koskevan suunnitelman, jonka tarkoitus on parantaa stressitestiohjeita ja -käytäntöjä; jos havaitaan merkittäviä puutteita siinä, kuinka laitos käsittelee stressitestien tuloksia, tai jos johdon toimien ei katsota olevan uskottavia, toimivaltaisten viranomaisten olisi vaadittava laitosta ryhtymään korjaaviin lisätoimenpiteisiin, mukaan lukien muuttamaan laitoksen pääomaa koskevaa suunnitelmaa
 - b. testaa tarvittaessa erikseen sille määrättyjä skenaarioita (tai niiden osia) tai käyttää tiettyjä oletuksia.

Luotto- ja vastapuoliriski

558. Luotto- ja vastapuoliriskin ja niihin liittyvien hallinta- ja valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä keskitytään todennäköisesti siihen, että laitosta vaaditaan vähentämään riskitasoa tai vahvistamaan hallinta- ja valvontajärjestelyjä.
559. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta
- a. ottamaan ylin hallintoelin tai sen komiteat aktiivisemmin mukaan olennaisiin luottopäätöksiin
 - b. parantamaan luottoriskin mittaamisjärjestelmiä
 - c. parantamaan luottoprosesseja, muun muassa luoton myöntämistä, seuranta ja takaisinperintää, koskevia valvontajärjestelyjä

- d. parantamaan vakuuksien hallintaa, arviointia ja seuranta, ja/tai
 - e. parantamaan ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle luottoriskistä tehtävän raportoinnin laatua ja tiheyttä.
560. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta
- a. soveltamaan erityisiä menettelytapoja riskeiltä suojautumiseksi ja – jos kirjanpitosäännöt ja -säännökset sen sallivat – vaatia lisäämään varauksia
 - b. mukauttamaan sisäisiä riskiparametreja ja/tai riskipainoja, joita käytetään riskin laskemiseen tiettyjen tuotteiden, alojen tai velallistyyppien osalta, ja/tai
 - c. soveltamaan suurempia arvonleikkauksia vakuuksien arvoon.
561. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta
- a. vähentämään suuria asiakasriskejä tai muita luottokeskittymäriskin lähteitä
 - b. tiukentamaan luotonantokriteereitä kaikkien tai joidenkin tuote- tai velallisryhmien osalta
 - c. vähentämään altistumistaan tiettyntyyppisille järjestelyille (esim. kiinnitykset, vientirahoitus, liikekiinteistöt ja arvopaperistaminen), velallisryhmille, aloille, maille jne. tai suojautumaan niiltä, ja/tai
 - d. toteuttamaan asianmukaisen strategian, jolla vähennetään järjestämättömien vastuiden määrää tai osuutta.

Markkinariski

562. Markkinariskin ja siihen liittyvien hallinta- ja valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä keskitytään todennäköisesti siihen, että laitosta vaaditaan vähentämään riskitasoa tai vahvistamaan hallinta- ja valvontajärjestelyjä.
563. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta käsittelemään puutteita, joita on havaittu laitoksen kyvyssä tunnistaa, mitata, seurata ja valvoa markkinariskiä, muun muassa
- a. parantamalla laitoksen sisäisten menetelmien tai sen toteutumatestaus- tai stressitestausvalmiuksien toimintaa
 - b. parantamalla ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle markkinariskistä tehtävän raportoinnin laatua ja tiheyttä, ja/tai

- c. vaatimalla useammin tehtäviä ja perusteellisempia markkinatoiminnan sisäisiä tarkastuksia.

564. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. rajoittaa investointia tiettyihin tuotteisiin, kun laitoksen toimintalinjat ja menettelyt eivät takaa, että näistä tuotteista aiheutuva riski katetaan ja sitä valvotaan asianmukaisesti
- b. vaatia laitosta esittämään suunnitelma ongelmallisille saataville ja/tai epälikvideille positioille altistumisen vähentämiseksi asteittain ja/tai
- c. vaatia rahoitustuotteiden divestointia, kun laitoksen arvostamisprosessit eivät tuota varovaisia arvostuksia, jotka täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 vaatimukset.

565. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitosta vähentämään toimintaansa sisältyvän markkinariskin tasoa (käyttämällä suojausta tai myymällä varallisuutta), kun laitoksen mittaamisjärjestelmissä on todettu merkittäviä puutteita, ja/tai
- b. vaatia laitosta lisäämään keskusvastapuolten selvittämien johdannaisten määrää.

Operatiivinen riski

566. Operatiivisen riskin ja siihen liittyvien hallinta- ja valvontajärjestelyjen arvioinnissa havaittujen puutteiden käsittelemiseksi toteutettavissa valvontatoimenpiteissä keskitytään todennäköisesti siihen, että laitosta vaaditaan vähentämään riskitasoa tai vahvistamaan hallinta- ja valvontajärjestelyjä.

567. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitosta ottamaan ylin hallintoelin tai sen komiteat aktiivisemmin mukaan operatiivisen riskin hallintaa koskeviin päätöksiin
- b. vaatia laitosta tarkastelemaan ominaista operatiivista riskiä, kun se hyväksyy uusia tuotteita ja järjestelmiä, ja/tai
- c. vaatia laitosta parantamaan operatiivisen riskin tunnistamis- ja mittaamisjärjestelmiä.

568. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia laitosta vähentämään ulkoistamistoimien soveltamisalaa ja/tai määrää muun muassa järjestämällä uudelleen ulkoistamisjärjestelyt tai lopettamalla ne ja vaihtamalla toiseen palveluntarjoajaan
- b. vaatia laitosta vähentämään operatiivisia riskejään (esim. vakuutuksilla ja ottamalla käyttöön enemmän tarkastuspisteitä)
- c. vaatia laitosta toteuttamaan erityisiä korjaavia toimenpiteitä sen yleisten sisäisten hallintajärjestelyjen, muun muassa riskinhallintajärjestelmä ja sisäisen valvonnan, parantamiseksi
- d. vaatia laitosta määrittämään erityiset keskeiset riski-indikaattorit ja/tai keskeiset suorituskykyindikaattorit ja seuraamaan niitä
- e. rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle, ja/tai
- f. vaatia vähentämään laitoksen toimiin, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyviä riskejä, muun muassa rahanpesun ja terrorismin torjunnan riskejä, jotka vaikuttavat vakavaraisuuteen.

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista aiheutuva korkoriski

569. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesta täydentäviä omia varoja koskevasta vaatimuksesta huolimatta toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava valvontatoimenpiteiden soveltamista seuraavissa tapauksissa:

- a. kun kyse on jostakin direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetuista tapauksista, tai
- b. kun SREP:n tuloksista ilmenee puutteita siinä, miten laitos arvioi muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin riskitasoa, ja siihen liittyvissä hallinta- ja valvontajärjestelyissä.

570. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta toteuttamaan toimenpiteitä niiden puutteiden käsittelymiseksi, joita on sen kyvyssä tunnistaa, mitata, seurata ja valvoa kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvää korkoriskiä, ja esimerkiksi

- a. parantamaan stressitestausvalmiuksiaan ja/tai
- b. parantamaan muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttaman korkoriskin hallintatietojen raportointia laitoksen ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle.

571. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta soveltamaan erilaisia sisäisiä limiittejä sen toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvän riskin vähentämiseksi.
572. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti ja jos kyseisen artiklan 2 kohdasta ei muuta johdu, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta laatimaan lisäraportteja tai raporttoimaan useammin sen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevista positioista.
573. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa toimenpiteitä myös direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kun se katsotaan tarpeelliseksi.

Likviditeettiriski

574. Jotta maksuvalmiusvaatimus voidaan määrittää maksuvalmiuspuskurin hajauttamisen osalta sekä likvidien varojen ja nettoulosvirtausten valuutan johdonmukaisuuden osalta, toimivaltaiset viranomaiset voivat direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 8 artiklan 1 ja 6 kohdassa vahvistetulla tavalla
- a. asettaa vaatimuksia likvidien varojen keskittymiselle, mukaan lukien
 - o vaatimukset laitoksen likvidien varojen profiilin koostumukselle vastapuolten, valuutan jne. osalta, ja/tai
 - o ylärajat, limiitit tai rajoitukset rahoituskeskittymille
 - b. asettaa rajoituksia saatavien ja velkojen sopimuksiin tai käyttäytymiseen perustuvilla lyhyen aikavälin maturiteettieroille, mukaan lukien
 - o limiittejä saatavien ja velkojen väliset maturiteettierot (erityisissä aikaryhmissä)
 - o limiitit vähimmäisselvitymisjaksoille ja/tai
 - o limiitit riippuvuudelle tietyistä lyhytaikaisista rahoituslähteistä, kuten rahamarkkinarahoituksesta.
575. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti ja jos kyseisen artiklan 2 kohdasta ei muuta johdu, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta raporttoimaan useammin likviditeettipositioista, mukaan lukien
- a. maksuvalmiusvaatimusta koskevan sääntömääräisen raportoinnin tiheys, ja/tai
 - b. muiden likviditeettiä koskevien raporttien, kuten ”seurannan edellyttämän lisämetriikan”, tiheys ja yksityiskohtaisuus.

576. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia toimia niiden puutteiden käsittelemiseksi, joita on havaittu laitoksen kyvyssä tunnistaa, mitata, seurata ja valvoa likviditeettiriskiä, muun muassa
- a. parantamalla stressitestausvalmiuksiaan, jotta parannettaisiin laitoksen kykyä tunnistaa ja kvantifioida laitokseen kohdistuvan likviditeettiriskin merkittäviä lähteitä
 - b. parantamalla kykyään muuttaa likvidit varat rahaksi
 - c. parantamalla likviditeettiä koskevaa varautumissuunnitelmaansa ja likviditeettiä koskevien varhaisen varoituksen indikaattoreiden kehystä, ja/tai
 - d. parantamalla likviditeetin hallintatietojen raportointia laitoksen ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle.

Rahoitusriski

577. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan k alakohdan mukaisesti ja ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 575/2013 428 b artiklan 5 kohta käytettävissä olevan ja vaaditun pysyvän rahoituksen valuuttojen johdonmukaisuudesta pysyvän varainhankinnan vaatimuksessa toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta ryhtymään toimiin rahoitusprofiilinsa muuttamiseksi muun muassa
- a. vähentämällä riippuvuuttaan tietyistä (mahdollisesti epävakaina) rahoitusmarkkinoista, kuten tukkurahoituksesta
 - b. vähentämällä rahoitusprofiilinsa keskittyneisyyttä vastapuolten, pitkän aikavälin maturiteettiprofiilin huippujen, valuuttojen (valuuttaerojen) jne. osalta, ja/tai
 - c. vähentämällä kiinnitettyjen varojensa määrää ja mahdollisesti eriyttämällä kiinnitysten kokonaismäärä ja ylimääräiset vakuudet (esim. katettujen joukkovelkakirjalainojen ja vakuuksien muutospyyntöjen osalta).
578. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan j alakohdan mukaisesti ja jos kyseisen artiklan 2 kohdasta ei muuta johdu, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta laatimaan lisäraportteja tai raportoimaan useammin sen muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamaa korkoriskiä koskevista positioista, muun muassa
- a. laatimaan useammin rahoitusprofiilin seurannan kannalta olennaisia lakisääteisiä raportteja (kuten pysyvän varainhankinnan vaatimusta käsittelevä raportti ja "seurannan edellyttämä lisämetriikka") ja/tai
 - b. raportoimaan useammin laitoksen rahoitussuunnitelmasta valvojalle.

579. Direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat

- a. vaatia toimenpiteitä niiden puutteiden käsittelemiseksi, jota on havaittu laitoksen rahoitusriskin valvonnassa, muun muassa
 - o parantamalla rahoitusriskin raportointia laitoksen ylimmälle hallintoelimelle ja toimivalle johdolle
 - o laatimalla uudelleen rahoitussuunnitelman tai parantamalla sitä ja/tai
 - o asettamalla limiittejä sen riskinottohalulle
- b. vaatia parantamaan laitoksen stressitestausvalmiuksia muun muassa vaatimalla sitä kattamaan pitemmän stressikauden.

10.6 Valvojan reaktio tilanteessa, jossa TSCR tai OCR ei täyty

580. TSCR on oikeudellisesti sitova vaatimus, jonka on täyttyvä laitoksilla kaikkina aikoina, myös stressiolosuhteissa. Jos näiden ohjeiden mukainen TSCR ei täyty, toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava lisätoimenpiteitä direktiivien 2013/36/EU ja 2014/59/EU mukaisesti, mukaan lukien toimiluvan peruuttaminen direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan d kohdan mukaisesti, varhaisen puuttumisen toimenpiteiden käyttäminen direktiivin 2014/59/EU 27 artiklan mukaisesti ja kyseisen direktiivin mukaiset kriisintarkkailutoimet. Näitä valtuuksia käyttäessään toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava, ovatko toimenpiteet oikeasuhteisia suhteessa olosuhteisiin ja niiden harkintaan siitä, kuinka tilanne todennäköisesti kehittyy.

581. TSCR:n rikkominen olisi otettava huomioon myös sen määrittämisessä, onko laitos lähellä kaatumista tai kaatuuko se todennäköisesti direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 4 kohdan a alakohdan ja EPV:n ohjeiden, jotka koskevat erilaisten olosuhteiden tulkintemista, kun laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan, mukaan. Tämä on yksi tilanteista, joissa toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa toimiluvan direktiivin 2013/36/EU 18 artiklan d kohdan mukaisesti.

582. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös seurattava, täyttävätkö laitokset OCR:n. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa ryhdyttävä toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että laitokset noudattava direktiivin 2013/36/EU 141 ja 142 artiklassa asetettuja vaatimuksia.

10.7 Valvojan reaktio tilanteessa, jossa P2G ei täyty

583. Toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava, täyttyykö P2G:n odotus omien varojen määrästä ja pitääkö laitos sitä yllä ajan kuluessa.

584. Kun laitoksen omat varat putoavat tai ovat todennäköisesti putoamassa alle P2G:n mukaisen tason, toimivaltaisen viranomaisen olisi edellytettävä, että laitos ilmoittaa asiasta ja tekee päivitetyn pääomasuunnitelman. Laitoksen olisi ilmoituksessaan selitettävä, mitkä epäsuotuisat seuraukset pakottavat sen todennäköisesti tekemään niin ja mitä toimia on suunniteltu P2G-vaatimustenmukaisuuden myöhemmäksi korjaamiseksi osana tehostettua vuoropuhelua valvontaviranomaisen kanssa.

585. On yleisesti ottaen kolme tilannetta, joissa toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava huomioon, että laitos voi epäonnistua P2G-tasonsa saavuttamisessa.

- a. Jos omien varojen taso putoaa alle P2G:n (mutta jää kuitenkin OCR:n yläpuolelle) laitoskohtaisissa tai ulkoisissa olosuhteissa, joissa riskit, joiden P2G oli tarkoitus kattaa, ovat toteutuneet, toimivaltainen viranomainen voi antaa laitoksen toimia väliaikaisesti P2G-tason alapuolella edellyttäen, että päivitettyä pääomasuunnitelmaa pidetään uskottavana jaksossa 7.7.2 esitettyjen kriteerien perusteella. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa myös harkita P2G:n säätämistä.
- b. Jos omien varojen taso putoaa P2G:n alapuolelle (pysyen kuitenkin OCR:n yläpuolella) laitoskohtaisissa tai ulkoisissa olosuhteissa sellaisten riskien materialisoitumisen seurauksena, joita P2G:n ei ollut tarkoitus kattaa, toimivaltaiset viranomaiset voivat odottaa, että laitos nostaa omien varojen tasoa P2G:n tasolle asianmukaisen ajan kuluessa.
- c. Jos laitos laiminlyö P2G:n soveltamisen, ei ota sitä osaksi riskinhallinnan järjestelmää tai ei saa omia varojaan riittämään P2G-tasolle kohdan 438 mukaisesti asetetuissa aikarajoissa, tämän seurauksena toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa jaksoissa 10.3 ja 10.5 esitettyjä lisätoimenpiteitä.

Jos a alakohdassa tarkoitettua lupaa toimia P2G:n tason alapuolella ei ole myönnetty ja laitoksen omat varat ovat toistuvasti P2G:n tason alapuolella, toimivaltaisen viranomaisen olisi määrättävä omien varojen lisävaatimuksia osaston 7 mukaisesti.

586. Sen estämättä, mitä edellisessä kohdassa sanotaan erityisistä valvontatoimenpiteistä, toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita myös pääomaan kohdistuvia tai muita toimenpiteitä jaksojen 10.3 ja 10.5 mukaisesti, jos niillä katsotaan voitavan puuttua paremmin niihin tekijöihin, joiden vuoksi omat varat ovat pudonneet P2G-tason alapuolelle.

10.8 Valvontatoimenpiteiden ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden välinen vuorovaikutus

587. Tässä osastossa tarkoitettujen valvontatoimenpiteiden lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa direktiivin 2014/59/EU 27 artiklassa säädettyjä varhaisen

tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu täydentämään direktiivin 2013/36/EU 104 ja 105 artiklassa säädettyjä valvontatoimenpiteitä.

588. Toimivaltaisten viranomaisten soveltamien varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden ei pitäisi vaikuttaa muihin valvontatoimenpiteisiin, ja tällaisia varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteitä sovellettaessa olisi valittava tarkoituksenmukaisimmat toimenpiteet, jotta reagointi olisi oikeasuhteista olosuhteisiin nähden.

10.9 Valvontatoimenpiteiden ja makrovakaustoimenpiteiden välinen vuorovaikutus

589. Jos laitokseen kohdistetaan makrovakaustoimenpiteitä ja SREP:n mukaisessa arvioinnissa määritetään, ettei näillä makrovakaustoimenpiteillä voida käsitellä riittävästi laitoskohtaista riskiprofiilia tai puutteita (ts. laitos altistuu korkeammalle riskitasolle tai siitä aiheutuu korkeampi riskitaso kuin taso, joka on makrovakaustoimenpiteen kohteena, tai havaitut puutteet ovat olennaisempia kuin toimenpiteen kohteena olevat puutteet), toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava makrovakaustoimenpiteiden täydentämistä laitoskohtaisilla lisätoimenpiteillä.

10.10 Valvontatoimenpiteiden sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntatoimenpiteiden välinen vuorovaikutus

590. Jos toimivaltaisilla viranomaisilla on valvontatoimiaan suorittaessaan selkeitä viitteitä sellaisista puutteista laitoksen järjestelmissä ja valvontakehyksessä tai sisäisen hallinnon kehyksessä, jotka liittyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan, tai niillä on kohtuulliset syyt epäillä, että laitoksen altistuminen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeille on kasvanut, niiden olisi

- a. ilmoitettava näistä puutteista ja riskeistä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovalle viranomaiselle mahdollisimman pian niiden tunnistamisen jälkeen ja otettava viranomaiseen yhteyttä yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien ohjeiden⁵⁰ mukaisesti.
- b. arvioitava vaikutusta, joka kyseisillä puutteilla ja riskeillä voi olla laitoksen vakavaraisuuteen
- c. otettava yhteyttä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoviin viranomaisiin ja asiaankuuluvien viranomaisten toimeksiantojen ja tehtävien mukaisesti otettava huomioon asianmukaisimmat vakavaraisuuden valvontatoimenpiteet, joilla näitä puutteita ja riskejä voidaan käsitellä, rahanpesun

⁵⁰ Yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevat EPV:n ohjeet (EBA/GL/2021/15).

ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovien viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden lisäksi.

591. Jos toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan tai ne saavat tietoonsa valvontatoimenpiteitä tai seuraamuksia, joita rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovat viranomaiset ovat suunnitelleet tai määränneet, niiden on harkittava, onko rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovien viranomaisten tunnistamien heikkouksien ja häiriöiden mahdollisia vaikutuksia vakavaraisuuteen lievennettävä ja miten se tehdään.

Osasto 11. SREP:n soveltaminen rajat ylittäviin ryhmiin

592. Tässä osastossa käsitellään näissä ohjeissa määritettyjen yleisten SREP:n mukaisten menettelyjen ja menetelmien soveltamista rajat ylittäviin ryhmiin ja niiden yksiköihin. Siinä myös viitataan yhteistä arviointia ja yhteisiä päätöksiä koskevaan prosessiin, joka on toteutettava direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan ja laitospöytäkirjoista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 710/2014 mukaisesti.

593. SREP-menettelyssä toimivaltaisten viranomaisten olisi käsiteltävä myös mahdollisia rahanpesun ja terrorismin torjunnan riskejä ja otettava huomioon sen jäsenvaltion rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa toimivaltaiselta viranomaiselta saadut tiedot, johon emoyritys on sijoittautunut, niiltä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovalta viranomaisilta saadut tiedot, jotka vastaavat konsernin toimipaikkojen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvonnasta eri oikeudenkäyttöalueilla, erityisesti rahanpesun ja terrorismin torjunnan riskien arvioinneista, olennaisista heikkouksista ja rahanpesua ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan lainsäädännön rikkomisista, jotka liittyvät rajat ylittävän pankkiryhmän rakenteeseen.

594. Arvioidessaan SREP-menettelyssä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien vaikutusta rajat ylittävän ryhmän vakavaraisuuteen toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä tietoja, joita ne ovat saaneet asiaankuuluvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtyjen kahdenvälisen sopimusten nojalla yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien ohjeiden mukaisesti tai osallistumalla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioihin⁵¹ ja vakavaraisuuden valvontakollegioihin.

11.1 SREP:n soveltaminen rajat ylittäviin ryhmiin

595. Soveltaessaan SREP:tä ja näitä ohjeita rajat ylittäviin ryhmiin toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava sekä koko ryhmän että sen yksittäisten yksiköiden elinkelpoisuutta. Tämä voidaan tehdä jakamalla prosessi kahteen vaiheeseen: (1) toimivaltaiset viranomaiset suorittavat suoraan valvomiensa yksiköiden alustavan arvioinnin, ja (2) toimivaltaiset viranomaiset keskustelevat yhdessä arvioinnista

⁵¹ Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegiot sellaisina kuin ne on määritelty yhteistyöstä ja tietojenvaihdosta luotto- ja rahoituslaitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten välillä direktiivin (EU) 2015/849 soveltamiseksi annetuissa yhteisissä ohjeissa (rahampesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan valvontakollegioiden ohjeet).

ja viimeistelevät sen valvontakollegiossa direktiivin 2013/36/EU 113 ja 116 artiklan vaatimusten mukaisesti.

596. Osastossa 1 käsitellyn näiden ohjeiden soveltamisalan mukaisesti
- a. konsolidointiryhmän valvojien olisi tehtävä alustava arviointi emoyhtiöstä ja laitosryhmästä konsolidoidusti ja
 - b. toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä alustava arviointi valvomistaan yksiköistä (yksilöllisesti tai tarvittaessa alakonsolidointiryhmän tasolla).
597. Jos näitä ohjeita sovelletaan rajat ylittävän ryhmän, sellaisena kuin se on määritetty edellisessä kohdassa, tytäryhtiöihin, näiden tytäryhtiöiden osalta toimivaltaisten viranomaisten pitäisi alustavaa arviointia tehdessään tarkastella laitoksia ensisijaisesti yksilöllisesti, ts. arvioida yksikön liiketoimintamallia, strategiaa, sisäistä hallintoa ja laitoksen laajuisia valvontajärjestelyjä, pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvia riskejä sekä pääoman ja likviditeetin riittävyttä ikään kuin kyseessä olisi itsenäinen laitos. Tällaisten alustavien arviointien havaintoihin pitäisi tarvittaessa sisältyä myös sellaisten keskeisten rajat ylittävien tai ryhmään liittyvien haavoittuvuuksien tunnistaminen, jotka voivat liittyä laitoksen riippuvuuteen emoyhtiöstään/ryhmästään esimerkiksi rahoituksen, pääoman tai teknisen tuen osalta. Yksilöllisesti tehtävissä alustavissa arvioinneissa toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava vahvuuksia ja lieventäviä tekijöitä, jotka liittyvät siihen, että yksikkö on osa ryhmää, ja jotka voivat liittyä ryhmän tekniseen tukeen, rahoitustukea koskeviin järjestelyihin jne.
598. Tällaisen vakavaraisuuden kokonaisarvioinnin SREP-osatekijöiden alustavan arvioinnin tulosten ja emoyhtiön/ryhmän keskeisiä riippuvuuksia, jos sellaisia on havaittu, koskevien näkemysten pitäisi toimia lähtökohtana direktiivin 2013/36/EU 113 artiklaan sisältyvien vaatimusten mukaiselle yhteiselle arviointi- ja päätöksentekoprosessille. Toimivaltaisten viranomaisten olisi siten keskusteltava niistä direktiivin 2013/36/EU 116 artiklan mukaisesti perustetussa valvontakollegiossa.
599. Valvontakollegiossa käytyjen keskustelujen jälkeen ja yhteisen arviointiprosessin tulosten perusteella toimivaltaisten viranomaisten pitäisi viimeistellä omat SREP-arviointinsa ja tehdä niihin tarvittavat mukautukset kollegiossa käytyjen keskustelujen perusteella.
600. Jos toimivaltaisen viranomaisen alustavassa arvioinnissa on ilmennyt erityisiä ryhmän sisäisiin positiioihin liittyviä puutteita (esim. vastuiden voimakas keskittyminen emoyhtiölle, riippuvuus ryhmän sisäisestä rahoituksesta, yksikön strategian kestävyteen liittyvät huolenaiheet jne.), jotka vaikuttavat kielteisesti yksikön yleiseen elinkelpoisuuteen yksilötasolla, toimivaltaisten viranomaisten pitäisi valvontakollegiossa keskustella siitä, olisiko laitoksen lopullista arviointia muutettava, kun otetaan huomioon ryhmäulottuvuus, konsolidoidun yritysryhmän liiketoimintamalli, strategia sekä ryhmän sisäisten rahoitustukijärjestelyjen olemassaolo ja erityispiirteet.

601. Toimivaltaisten viranomaisten pitäisi keskustella seuraavista seikoista ja koordinoida niitä valvontakollegiossa:
- a. eri SREP-osatekijöiden konsolidoidun yritysryhmän ja sen yksiköiden osalta tehtävän arvioinnin suunnittelu – tiheys mukaan lukien – ja arviointia koskevat määräajat, jotta helpotettaisiin ryhmän riskiä ja likviditeettiriskiä käsittelevien raporttien laatimista, joita edellytetään direktiivin 2013/36/EU 113 artiklassa säädettyjä yhteisiä päätöksiä varten
 - b. SREP-osatekijöiden arvioinnissa käytettyjen viitearvojen soveltamisen yksityiskohdat
 - c. menetelmä riskien alaluokkien arvioimiseen ja pisteyttämiseen erikseen, jos tällaiset alaluokat on havaittu merkittäviksi
 - d. tiedot, joita laitoksen on toimitettava konsolidoidusti ja yksikkötasolla SREP-osatekijöiden arviointia varten, ICAAP:n ja ILAAP:n tiedot mukaan lukien
 - e. arvioinnin tulokset, eri osatekijöille annetut SREP-pistemäärät mukaan lukien, ja vakavaraisuuden kokonaisarviointi ja sitä koskeva pistemäärä konsolidointi- ja yksikkötasolla. Keskustellessaan yksittäisten pääomaan ja likviditeettiin kohdistuvien riskien arvioinnista toimivaltaisten viranomaisten olisi keskityttävä riskeihin, jotka on havaittu merkittäviksi asianomaisten yksiköiden osalta
 - f. rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien ja huolien rajat ylittävät vaikutukset vakavaraisuuteen ja
 - g. tarvittaessa suunnitellut valvontatoimenpiteet ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet.
602. Laatiessaan yhteenvetoa vakavaraisuuden kokonaisarviointista rajat ylittävän ryhmän ja sen yksiköiden osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi jäsennettävä se tavalla, joka helpottaa SREP-raportissa, ryhmän riskiä koskevassa raportissa, likviditeettiriskin arviointia ja ryhmän likviditeettiriskin arviointia koskevissa raporteissa, joita edellytetään direktiivin 2013/36/EU 113 artiklassa säädettyä yhteistä päätöstä varten, käytettävien lomakkeiden täyttämistä, sellaisina kuin niistä säädetään laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista tehtävää yhteistä päätöstä koskevan menettelyn soveltamisedellytyksistä vahvistettavista teknisistä täytäntöönpanostandardeista annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 710/2014.

11.2 SREP:n mukainen pääoman arviointi ja laitoskohtaiset vakavaraisuusvaatimukset

603. Pääoman riittävyyden ja siihen liittyvien pääomavaatimusten ja ohjeiden määrittäminen osastossa 7 kuvatun prosessin mukaisesti rajat ylittävälle ryhmille on osa

direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan mukaista toimivaltaisten viranomaisten yhteistä päätöksentekoprosessia.

604. Valvontavaltuuksien käytöstä ja valvontatoimenpiteiden toteuttamisesta, mukaan lukien täydentävien omien varojen vaatimusten asettaminen 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti konsolidointi- tai yksikkötasolla osastossa 7 esitetyllä tavalla, olisi tehtävä toimivaltaisten viranomaisten yhteinen päätös direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan mukaisesti.
605. Rajat ylittävän ryhmän emo- tai tytärlaitosten osalta direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisia täydentäviä omien varojen vaatimuksia olisi sovellettava saman direktiivin 113 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn yhteistä päätöstä koskevan prosessin mukaisesti.
606. Keskusteltaessa omien varojen tason riittävydestä ja määritettäessä täydentäviä omien varojen vaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava
- a. arviota niiden riskien ja puutteiden merkittävydestä, jotka on tunnistettu sekä konsolidoidusti että yksikkötasolla (ts. mitkä riskit ovat merkittäviä koko ryhmälle ja mitä ovat merkittäviä vain yhdelle yksikölle) ja tällaisten riskien kattamiseen tarvittavien omien varojen määrästä
 - b. jos havaitut puutteet ovat yhteisiä kaikille yksiköille (esim. samat hallintoon liittyvät puutteet esiintyvät kaikissa yksiköissä tai useissa yksiköissä käytettävissä malleissa on puutteita), arvioinnin ja valvontatoimenpiteiden koordinoitua ja erityisesti siitä päättämistä, olisiko toimenpiteitä toteutettava konsolidoidusti vai oikeasuhteisesti yksikkötasolla niiden yksiköiden osalta, joissa yhteisiä puutteita esiintyy
 - c. ICAAP-arviointien tuloksia ja näkemyksiä ILAAP-laskelmien luotettavuudesta ja niiden käyttöä täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämisen perustana
 - d. niiden valvontatarkoituksiin tehtyjen vertailulaskelmien tuloksia, joita on käytetty täydentävien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi kaikille yksiköille ryhmän sisällä ja konsolidoidusti, ja
 - e. täydentäviä omien varojen vaatimuksia, joita asetetaan yksiköille ja konsolidoidusti sen varmistamiseksi, että lopulliset omien varojen vaatimukset ovat yhdenmukaisia, ja sitä, onko tarpeen siirtää omia varoja konsolidointitasolta yksikkötasolle.
607. Kokonaispääomavaatimuksen (TSCR) määrittämiseksi osastossa 7 kuvatulla tavalla toimivaltaisten viranomaisten olisi harkittava soveltavansa samantasoisia vaatimuksia kuin direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty yhteistä päätöstä koskevat vaatimukset. TSCR ja soveltuvin osin muut pääomatoimenpiteet olisi

määritettävä konsolidoidusti ja yksilöllisesti yksiköille, jotka toimivat muissa jäsenvaltioissa. Alakonsolidointiryhmän tasolla TSCR:n ja muiden pääomatoimenpiteiden olisi käsitettävä vain alakonsolidointiryhmän emoyhtiö, jotta vältetään se, että toimivaltaisten viranomaisten muissa jäsenvaltioissa sijaitsevien tytäryhtiöiden osalta tarkastelemat täydentävät omien varojen vaatimukset lasketaan kahteen kertaan.

608. Jos rajat ylittävän ryhmän emoyhtiön tai tytäryhtiöiden valvontatarkoituksissa tehtävän ylivelkaantumisriskin arvioinnin tulos on se, että ylivelkaantumisriskin käsittelemiseksi olisi asetettava omien varojen lisävaatimuksia, se olisi tehtävä vakavaraisuusdirektiivin 113 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn yhteistä päätöstä koskevan prosessin mukaisesti ja siinä olisi otettava huomioon vähimmäisomavaraisuusasteeseen perustuva omien varojen vaatimusten erillinen osatekijä.
609. Keskusteltaessa omien varojen tason riittävydestä ylivelkaantumisriskin kattamiseen ja määrittäessä omien varojen lisävaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava
- a. kohtaan 394 kuuluvia näkökohtia
 - b. ylivelkaantumisriskin kattamiseen tarkoitettuja omien varojen lisävaatimuksia, joita asetetaan yksiköille ja konsolidoidusti sen varmistamiseksi, että lopulliset omien varojen vaatimukset ovat yhdenmukaisia, ja sitä, onko tarpeen siirtää omia varoja konsolidointitasolta yksikkötasolle.
610. Kaikki emoyhtiön tai rajat ylittävän konsernin tytärlaitosten P2G:n määrittämistä (mukaan lukien sen suuruutta, sen kattamien omien varojen koostumusta ja valvojan toimenpiteitä) koskeva tieto olisi jaettava toimivaltaisille viranomaisille ja P2G ja P2G-LR olisi asetettava direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn yhteisen päätösprosessin mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi keskusteltava erityisesti P2G:n asettamisesta yksittäistasolle, jos valvonnallisista stressitesteistä ei ole saatavilla tietoja yksittäistasolla, tai tarvittaessa sopia P2G:n soveltamisesta vain konsolidoidulla tasolla.
611. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä P2G:stä ja P2G-LR:stä yhteinen päätös direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja se pitäisi esittää asianmukaisesti direktiivin 113 artiklan mukaisessa yhteistä päätöstä koskevassa asiakirjassa.

11.3 SREP:n mukainen likviditeettiarviointi ja laitospohjaiset vakavaraisuusvaatimukset

612. Direktiivin 2013/36/EU 113 artiklan 1 kohdan b alakohdan osalta toimivaltaisten viranomaisten olisi katsottava ”seikkojen” olevan merkittäviä ja/tai ”havaintojen” olennaisia ainakin, kun

- a. toimivaltaiset viranomaiset ehdottavat erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ja/tai
- b. toimivaltaiset viranomaiset ehdottavat muita toimia kuin erityisiä määrällisiä maksuvalmiusvaatimuksia ja likviditeetti- ja/tai rahoitusriskille annettu pistemäärä on 3 tai 4.

11.4 Muiden valvontatoimenpiteiden soveltaminen

613. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat vastuussa rajat ylittävien ryhmien ja niiden yksiköiden valvonnasta, pitäisi keskustella ja mahdollisuuksien mukaan koordinoita kaikkien valvontatoimenpiteiden ja varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteiden soveltamista ryhmään ja/tai sen olennaisiin yksiköihin sen varmistamiseksi, että kaikkein tarkoituksenmukaisimpia toimenpiteitä sovelletaan johdonmukaisesti havaittuihin haavoittuvuuksiin ottaen huomioon ryhmälöyryvyys, edellä tarkastellut keskinäiset riippuvuudet ja ryhmän sisäiset järjestelyt mukaan lukien.

614. Kun rajat ylittävän ryhmän yhteisöjen vakavaraisuusvalvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset määräävät laitoksille valvonnallisia tai hallinnollisia toimenpiteitä, myös seuraamuksia, siitä, että laitokset eivät ole käsitelleet asianmukaisesti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin liittyviä puutteita, niiden pitäisi ottaa yhteyttä asiaankuuluviin rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvoviin viranomasiin yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevien ohjeiden⁵² osaston 8 mukaisesti sekä asiaankuuluvien viranomaisten toimeksiantojen ja tehtävien mukaisesti ja harkittava asianmukaisimpia vakavaraisuuden valvontatoimenpiteitä, joilla käsitellään näitä puutteita ja riskejä, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa valvovien viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden lisäksi.

⁵² Yhteistyötä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnassa koskevat EPV:n ohjeet (EBA/GL/2021/15).

Osasto 12. Valvonnalliset stressitestit

12.1 Toimivaltaisten viranomaisten käyttämät valvonnalliset stressitestit

615. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös direktiivin 2013/36/EU 100 artiklan perusteella käytettävä valvonnallisia stressitestejä SREP:n helpottamiseksi ja erityisesti sen keskeisten osatekijöiden valvontaperustaista arviointia, kuten on kuvattu osastoissa 4–9. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä valvonnallisia stressitestejä erityisesti seuraavissa:

- a. Laitoksen yksittäisten pääomariskien arvioinnissa osastossa 6 kuvatun mukaisesti tai likviditeetti- ja rahoitusriskien arvioinnissa osastossa 8 kuvatun mukaisesti.
- b. Laitoksen stressitestiohjelmien luotettavuuden arvioinnissa sekä laitosten ICAAP- ja ILAAP-stressitestien skenaarioiden tarkoituksenmukaisuuden, vakavuuden ja uskottavuuden arvioinnissa. Tähän voi kuulua laitosten keskeisten oletusten ja riskitekijöiden kyseenalaistamista.
- c. Sen arvioinnissa, kykeneekö laitos täyttämään TSCR- ja OCR-tasot pääoman riittävyyden arvioinnin yhteydessä, kuten on määritetty jaksossa 7.7. Stressitestin sovellusalasta ja tyypistä riippuen tämä arviointi saattaa koskea vain TSCR:n tiettyjä osatekijöitä, jotka valvonnallisen stressitestin ominaisuudet kattavat (esim. yksittäisiä riskiluokkia koskevat täydentävien omien varojen vaatimukset, jos stressitesti kattaa vain kyseiset riskiluokat).
- d. Laitosten P2G-tason määrittämisessä.
- e. Mahdollisten haavoittuvuuksien ja heikkouksien tunnistamisessa laitoksen riskin hallinta- ja valvontajärjestelyissä yksittäisillä riskialueilla.
- f. Yleisten hallintajärjestelyjen tai laitospohtaisten tarkastusten mahdollisten puutteiden tunnistamisessa: toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava valvonnallisia stressitestejä lisätietolähteenä osastossa 5 kuvattua sisäisen hallinnon ja laitospohtaisten tarkastusten SREP-arviointia varten. Erityisesti jos toimivaltainen viranomainen havaitsee valvonnallisten stressitestien kautta puutteita laitoksen omissa stressitestiohjelmissa tai niitä tukevassa riskejä koskevassa datainfrastruktuurissa, nämä olisi otettava huomioon kyseisen laitoksen yleisen hallinto- ja riskienhallintajärjestelmän arvioinnissa.
- g. Erityisten määrällisten likviditeettivaatimusten määrittämisessä, kun arvioidaan likviditeetin riittävyyttä, erityisesti, jos toimivaltainen viranomainen ei ole kehittänyt likviditeettivaatimuksille erityisiä valvontaan perustuvia vertailuarvoja.

Tiettyjä likviditeettiin kohdistuvien valvonnallisten stressitestien elementtejä olisi tarvittaessa käytettävä syötetietoina laitosten erityisten likviditeettivaatimusten määrittämisessä (esim. nettomääräisten ulosvirtausten ja hyväksyttävien likvidien varojen vertailevaa analyysia epäsuotuisissa olosuhteissa eri aikaväleinä, testatun maturiteettiasteikon arviointia) jaksossa 9.4 kuvatulla tavalla.

616. Lisäksi toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä valvonnallisia stressitestejä auttamaan valvojan organisatoristen menettelyjen arviointia ja valvontaperusteisten resurssien suunnittelua, myös muuta asiaan liittyvää tietoa tarkastellen, erityisesti tiettyjen SREP-osatekijöiden tiheämpää ja perusteellisempaa arviointia varten niiden laitosten kohdalla, jotka eivät kuulu luokkaan 1, sekä direktiivin 2013/36/EU 99 artiklan mukaisen valvontatarkkailuohjelman sovellusalan määrittämisessä.
617. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa käytettävä valvonnallisten stressitestien skenaarioita lisätiedon lähteenä myös laitosten elvytys suunnitelmien arvioinnissa, erityisesti kun arvioidaan laitoksen käyttämien skenaarioiden ja valittujen oletusten tarkoituksenmukaisuutta ja vakavuutta.
618. Toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä valvonnallisten stressitestien lopputuloksia tarvittaessa tukemaan myös asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti monien lupien ja valtuuksien myöntämiseen vaadittavaa analyysia, liittyen esimerkiksi määräosuuksiin, fuusioihin ja yritysostoihin ja osakkeiden takaisinostoon.
619. Toimivaltaisten viranomaisten olisi tarvittaessa käytettävä valvonnallisten stressitestien tuloksia myös sellaisen temaattisen analyysin tukena, joka kohdistuu samanlaisen riskiprofiiliin kuuluvien laitosten mahdollisiin haavoittuvuuksiin.
620. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarvittaessa käytettävä valvonnallisia stressitestejä keinona motivoida laitoksia parantamaan sisäisiä stressitestausta- ja riskienhallintavalmiuksia: erityisesti alhaalta ylös -osuuden sisältävät valvonnalliset stressitestit voisivat motivoida laitoksia kehittämään ja parantamaan edelleen stressitestauksessa ja riskienhallinnassa käytettyjen tietojen koontia, riskinmallinnusta ja tieto- ja viestinteknisiä välineitä.

12.2 Valvonnallisten stressitestien keskeiset osatekijät

621. Päättyessään valvonnallisen stressitestausta keskeisistä osatekijöistä toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon muun muassa seuraavat seikat:
- a. *Kattavuus*, eli tiettyjen riskitekijöiden tai moniriskitekijöiden, tiettyjen yksittäisten salkkujen tai toimintojen tai liiketoiminta-alueiden/sijaintien, kaikkien tai useiden salkkujen kattaminen.

- b. *Tyyppi*, eli 1) herkkyysoanalyysi (yhden tekijän tai yksinkertainen monen tekijän), 2) skenaarioanalyysi tai 3) käänteinen stressitesti. Toimivaltaisten viranomaisten olisi valittava testin tyyppi, joka sopii parhaiten stressitestin tavoitteeseen: yksittäisen riskitekijän tai monen riskitekijän herkkyysoanalyysia olisi suosittava tavallisesti silloin, kun arvioidaan yksittäistä pääomaan kohdistuvaa riskiä tai likviditeettiin tai rahoitukseen kohdistuvia riskejä; skenaarioanalyysia olisi suosittava yleensä silloin, kun pyritään arvioimaan yleistä pääoman riittävyyttä; käänteisen stressitestin sen sijaan voidaan katsoa olevan sopiva esimerkiksi laitoksen käyttämien skenaarioiden vakavuuden arviointiin.
 - c. *Soveltamisala*, joka koskee rajat ylittävien ryhmien kattamista kokonaisuudessaan: ryhmän kokonaispääoman riittävyyden arvioimiseksi toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kaikki ryhmän yksiköt otetaan stressitesteissä huomioon.
 - d. *Otanta* stressitestien kattamista laitoksista: kun valvonnallisia stressitestejä suunnitellaan suoritettaviksi useammalle kuin yhdelle laitokselle, toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava sopivaa otantaa testauksen tarkoituksiin, erityisesti silloin, kun valvonnallista stressitestausta käytetään temaattiseen tiettyjen liiketoiminta-alueiden/-mallien arviointiin tai vaikutusta koskeviin tutkimuksiin/arviointeihin.
 - e. *Näkökulma* (ylhäältä alas -stressitesti, alhaalta ylös -stressitesti, molempien yhdistelmä, tiettyjen ankkuriskenaarioiden määrittäminen laitoksille).
622. Suunnitellessaan ja suorittaessaan valvonnallisia stressitestejä SREP-tarkoituksiin toimivaltaisten viranomaisten olisi tarkasteltava omaisuuserien laadun tarkastelun (AQR) tuloksia, jos niitä on saatavilla, ne ovat tarkoituksenmukaisia eikä niitä ole vielä sisällytetty laitoksen tilinpäätökseen. Valvonnallisten stressitestien yhdistäminen omaisuuserien laadun tarkasteluun voi olla hyödyllistä sen varmistamisessa, että valvonnallisten stressitestien kattamat laitosten taseeseen sisältyvät positiot ilmoitetaan asianmukaisesti parannetuilla ja vertailukelpoisilla lähtökohdilla niihin osallistuville laitoksille.
623. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös harkita ennalta määritettyjen kohdepääomasojen asettamista, erityisesti järjestelmän laajuisten stressitestien yhteydessä (mukaan lukien maaston stressitestit) tai yleisten tai laitospaikkaisten kynnysarvojen asettamista. Tällaisissa tapauksissa asetettujen arvojen on oltava sopivia ja niissä tulee ottaa huomioon valvonnan tavoitteet. Tällaisia kohde- tai kynnysarvoja olisi sovellettava johdonmukaisesti niihin laitoksiin, jotka kuuluvat valvonnallisten stressitestien soveltamisalaan.

12.3 Toimivaltaisten viranomaisten organisatoriset ja hallinnolliset järjestelyt

624. Toimivaltaisten viranomaisten olisi laadittava tehokas ohjelma valvonnallisia stressitestejä varten. Tämän ohjelman tukena olisi oltava asianmukainen järjestelmä, hallinto ja tietotekniset järjestelyt, joiden tehtävänä on varmistaa, että valvonnalliset stressitestit voidaan suorittaa sopivin väliajoin. Valvonnallisen stressitestiohjelman olisi tuettava valvontatarkkailuohjelman tehokasta täytäntöönpanoa yksittäisten laitosten kohdalla. Ohjelman tulisi heijastaa myös sitä, kuinka toimivaltainen viranomainen tekee valvonnallisten stressitestien muodon valintaa koskevia päätöksiä kunkin testin tavoitteiden perusteella.
625. Valvonnallista stressitestiohjelmaa tukevan hallinnon, järjestelmän ja tietoteknisten järjestelyn olisi sisällettävä vähintään seuraavat:
- a. Riittävät henkilöstöresurssit ja aineelliset resurssit, data- ja IT-infrastruktuuri valvonnallisten stressitestien suunnitteluun ja suorittamiseen. Valvonnallisen stressitestiohjelman tukena olisi erityisesti oltava riittävät tiedot ja asianmukainen metodologinen lähestymistapa, joka kattaa kaikki näkökohdat, mukaan lukien skenaariot ja oletukset (esim. mallit, ohjeet, dokumentaation) ja varmistaa sekä joustavuuden että riittävän laadun ja valvonnan.
 - b. Laadunvarmistusmenettely, joka kattaa stressitestin suunnittelun, kehittämisen ja toteutuksen sekä tulosten vertailtavuuden eri laitosten välillä.
 - c. Valvonnallisten stressitestien integrointi tarvittaessa muihin valvontamenettelyihin. Laitoksen olisi siis vaadittaessa ja oikeudellisten rasiusten alaisena tuettava sisäistä tiedonvaihtoa ja kaikkien stressitestiohjelman näkökohtien käyttöä (esim. sekä määrällisiä että laadullisia tuloksia).
626. Osana hallinnon järjestelyjä toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että valvonnallista stressitestiohjelmaa tarkistetaan säännöllisesti sekä laadullisesta että määrällisestä näkökulmasta, jotta se on tarkoituksenmukainen.
627. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että niillä on käytössä menettelyt ja järjestelyt, jotka mahdollistavat tehokkaan vuoropuhelun laitosten kanssa koskien valvonnallisia stressitestejä ja niiden tuloksia. Tässä vuoropuhelussa olisi otettava huomioon asetetut tavoitteet ja sitä olisi käytävä erityisesti, mutta ei yksinomaan, silloin, kun valvonnallisia stressitestejä suoritetaan laitosten kokonaispääoman riittävyyden arviointiin ja se olisi järjestettävä SREP-arvioinnin yleisemmässä kontekstissa, kuten näissä ohjeissa on kuvattu. Tällaista dialogia varten toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava sekä teknisellä että hallinnollisella tasolla, että

- a. laitokset saavat riittävät, riittävän yksityiskohtaiset ja tarkat selostukset ja ohjeet alhaalta ylös -stressitestissä käytettävien menetelmien ja oletuksien soveltamisesta
 - b. laitoksille annetaan riittävät, riittävän yksityiskohtaiset ja tarkat ohjeet niiltä vaadittavista lisätiedoista, jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille stressitestien tulosten kanssa
 - c. laitoksille annetaan tarvittaessa selitys valvontatoimenpiteiden soveltamiseen johtaneista valvonnallisten stressitestien tuloksista. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava tämä huomioon erityisesti niiden järjestelmän laajuisten stressitestien tapauksissa, joiden seurauksena käynnistetään valvontatoimenpiteitä.
628. Kun valvonnallisia stressitestejä sovelletaan rajat ylittäviin ryhmiin ja niiden yksiköihin, toimivaltaisten viranomaisten olisi vaihdettava tietoa, ja jos käytännössä mahdollista, käydä keskustelua valvojakollegioiden sisällä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava erityisesti, että valvonnallisten stressitestien menetelmiä, skenaarioita ja keskeisiä oletuksia sekä tuloksia koskevat tiedot ovat saatavilla ja niistä keskustellaan, erityisesti kun testauksen kohteena on pääoman tai likviditeetin riittävyyden arviointi.
629. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös määritettävä, mitä valvonnallisia stressitestejä ja niiden tuloksia koskevaa tietoa voidaan julkaista, ottaen huomioon valvonnallisten stressitestien tarkoitus. Päättyessään valvonnallisten stressitestien tulosten tai menetelmien julkaisemisesta toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon oma roolinsa kyseisessä testissä sekä valittu näkökulma (ylhäältä alas -stressitesti, alhaalta ylös -stressitesti) ja harkittava myös, missä määrin niiden omaa analyysia julkaistaan tulosten yhteydessä.

12.4 Menettelylliset ja metodologiset näkökohdat

630. Toimivaltaisten viranomaisten suorittaman valvonnallisen stressitestiohjelman tulisi varmistaa vähintäänkin seuraavat seikat:
- a. Kun valvonnallisissa stressitesteissä käytettäviä menetelmiä ja oletuksia suunnitellaan, toimivaltaisten viranomaisten olisi päätettävä testin tyyppi ja ominaisuudet, jotka sopivat parhaiten testin tavoitteeseen, ts. jotka ovat yhteydessä valvontaan perustuviin (tai muihin) toimivaltaisten viranomaisten asettamiin tavoitteisiin.
 - b. Kun valvonnallisia stressitestejä suoritetaan suuremmalla laitosten otannalla, toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita valvonnalliselle stressitestille eri laitoskategorioille tarkoitettua mallia jaksossa 2.4 esitetyn mukaisesti, erityisesti silloin, jos testi on ylhäältä alas -tyyppinen.

- c. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon sopivat määräajat valvonnallisten stressitestien suorittamiseen, mukaan lukien skenaarioiden aikahorisontti ja jakso, jona laitoksen ehdottamia johdon toimenpiteitä stressitestissä analysoidaan. Testin määräajoissa olisi otettava huomioon myös laitoksen kanssa käyty vuoropuhelu, kun se on testin tavoitteen kannalta tarkoituksenmukaista, sekä se, mihin asti osallistuvan laitoksen toimittamat tiedot tulevat pysymään ajankohtaisina.
 - d. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, jos tämä on testin tavoitteen kannalta merkityksellistä, kaikki tiedossa olevat säädösmuutokset, jotka vaikuttavat laitoksiin testin soveltamisalalla ja aikavälillä.
631. Jos stressitestin tyyppi on skenaarioanalyysi, toimivaltaisten viranomaisten olisi päätettävä, käyttävätkö ne yhtä skenaariota, jota sovelletaan kaikkiin testin kattamiin laitoksiin, vai kehittävätkö ne laitoskohtaisia skenaarioita erillisille laitoksille (jälkimmäisen ei tulisi nähdä vapauttavan laitoksia omien ICAAP- ja ILAAP-stressitestien skenaarioiden laatimisvastuusta), vai näiden kahden yhdistelmää. Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon pääoman siirrettävyyden ja likviditeettiresurssien taso stressiolosuhteissa sekä mahdolliset esteet, mukaan lukien oikeudelliset ja toiminnalliset esteet, joita voi esiintyä.
632. Lisäksi valvonnallisten stressitestien metodologioiden kehittämisessä olisi otettava huomioon seuraavat näkökohdat:
- a. Pääoman riittävyyden arvioinnissa toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon stressitestin vaikutus laitoksen tuloslaskelmaan, taseeseen, riskitasoon ja vähimmäisomavaraisuusasteeseen, ja analysoida stressitestin vaikutus testin kattamien laitosten pääoma-arvoihin.
 - b. Alhaalta ylös -stressitestejä varten toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon, missä määrin ne määräävät menetelmät laitosten taseiden ja tuloslaskelmien mallintamiseen. Alustavasti laitosten taseita voidaan tarkastella staattisina, jolloin toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida nykyisiä riskejä ajan kuluessa. Vaihtoehtoisesti niiden dynaamisuus voidaan sallia, jolloin saadaan ennakoivampi katsaus siitä, kuinka laitosten liiketoimintasuunnitelmat voisivat muuttua stressiskenaariossa tai kuinka luottokannat voivat kehittyä ajan kuluessa. Vertailtavuuden parantamiseksi toimivaltaiset viranomaiset saattavat harkita staattisen taseen käyttöä. Toisaalta jos halutaan saada parempaa palautetta laitoksen aiotuista tai suunnitelluista reagointitavoista stressi- ja sokkitilanteissa, voidaan suosia dynaamisen taseen käyttöä.
 - c. Toimivaltaisten viranomaisten olisi mietittävä, kuinka systeminen palaute tai kerrannaisvaikutukset otetaan stressitesteissä tarvittaessa huomioon, tunnustaen

kuitenkin ennakko-oletusten tekemiseen liittyvät rajoitukset alhaalta ylös - stressitesteissä.

- d. Alhaalta ylös -stressitesteissä toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä arvioimaan kyseisten testien vaikutusta johdonmukaisesti ja oikeudenmukaisesti eri valvonnallisten stressitestien kattamien laitosten välillä, kunnioittaen tasapuolisia toimintaedellytyksiä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tarkasteltava, missä määrin stressitestin tulokset heijastavat eroja mallinnusvalinnoissa ja laitosten arvioinneissa sen sijaan, että kyse olisi oikeista eroista riskeissä, joille ne altistuvat.

633. Toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä arvioimaan malliriskiä koko stressitestin laajuudella ja niillä olisi oltava pääsy erityyppisiin vertaileviin tietoihin. On suositeltavaa käyttää tarvittaessa useampia näkökulmia/vertailuarvoja. On tärkeää huomata, että kaikki mallit ovat epätäydellisiä, ja tunnistaa selvästi tunnetut ja mahdolliset heikkoudet. Näiden rajoitusten ja heikkouksien ymmärtäminen yksittäisten laitosten stressitestimalleissa voi olla hyödyllistä valvonnallisen stressitestin prosessissa ja lieventää mahdollisia malliriskistä johtuvia ongelmia.

Liitteet

Liite 1. Operatiivinen riski, esimerkkejä tappioiden ja riskitekijöiden välisestä yhteydestä

Sen havainnollistamiseksi, miten operatiivinen riski ilmenee, on tarpeen ymmärtää tietyn riskitekijän taustalla olevien tekijöiden ja riskitapahtuman vaikutuksen (ts. tuloksen) välistä suhdetta. Seuraavassa taulukossa esitetään muutamia esimerkkejä tästä⁵³.

	Tekijä	Riskitapahtuma	Vaikutustyyppit (tulokset)
Ihmiset	Tuhopoltto – henkilön tahallinen toimi	Tulipalo – tapahtuma	<ul style="list-style-type: none"> • Kuolema/loukkaantuminen • Taloudelliset tappiot/kustannukset • Omaisuusvahingot • Asiakkaille aiheutuvat häiriöt
Prosessi	Manuaalinen virhe	Virheelliset tilit	<ul style="list-style-type: none"> • Taloudelliset tappiot • Tilien korjaaminen
Järjestelmät	IT-ohjelmiston virhe	Pankkiautomaatit lakkaavat toimimasta / eivät ole käytössä	<ul style="list-style-type: none"> • Asiakasvalitukset • Korvaukset • Maineen vahingoittuminen • Säätelysensuuri
Ulkoiset	Erittäin vakava jäämyrsky	Rakennuksiin pääsy mahdotonta / varojärjestelyjen hyödyntäminen	<ul style="list-style-type: none"> • Asiakkaille aiheutuvat häiriöt • Taloudelliset tappiot • Korjauskustannukset

⁵³ Perussy aiheuttaa riskitapahtuman, jolla on vaikutus tai useita seurauksia, joista osa voidaan kvantifioida.

Liite 2. P2R:n ja P2G:n keskeiset ominaisuudet ja erot

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Luonne	Vaatus, joka on pilarin 1 yläpuolella ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen alapuolella ja joka asetetaan vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklan mukaan	Odotus, joka on yhteenlasketun puskurivaatimuksen yläpuolella
Soveltamisala	1) Odottamattomien yli 12 kuukauden tappioiden riski, jota vähimmäisvaatimukset eivät kata; 2) odotettavissa olevien yli 12 kuukauden tappioiden riski, jonka säännökset kattavat osittain; 3) riskin aliarvioinnista johtuva riski, joka johtuu mallien puutteista; 4) hallinnon puutteista johtuvat riskit	Stressitestien määrälliset lopputulokset (muita mahdollisia sovelluskohteita käsitellään jäljempänä)
Määrittäminen	Laskelmissa otetaan huomioon ICAAP-luvut (sikäli kuin ne on arvioitu luotettaviksi) ja toissijaisesti esimerkiksi valvontaan perustuvat vertailuarvot, joita sovelletaan suhteessa ICAAP-laskelmiin, valvojan harkintaan jne.	Laskelma, joka perustuu epäsuotuisan skenaarion CET1-arvoon kohdistamaan suurimpaan mahdolliseen vaikutukseen ja johon vaikuttavat esimerkiksi uskottavat lieventävät toimenpiteet ja muut tekijät, ja joka vähennetään CCB:n täyttämiseen ja poikkeustapauksissa CCyB:n täyttämiseen tarkoitetuista omista varoista, jos se kattaa samat riskit kuin stressitestissä oletetut riskit
Pääoman laatu	Lakisääteisesti kelpoiset omat varat, joilla on vähintään sama koostumus kuin pilarilla 1	[Vain CET1]
Merkityksellisyys direktiivin 2013/36/EU 141 artiklan mukaisten	Kyllä	Ei

voitonjakoa koskevien rajoitusten kannalta		
Tiedottaminen laitokselle	Osana TSCR-arvoa, joka ilmaistaan suhteessa kaikkiin pilarin 1 arvoihin (omien varojen kokonaismäärä, T1, CET1)	Erillinen arvo, ei osa TSCR:ää tai OCR:ää; selitys siitä, miten se vaikuttaa kaikkiin pääoma-arvoihin (T1 ja omien varojen kokonaismäärä)
Vaatimusten noudattaminen	Vaatimusten on täyttyvä kaikkina aikoina, myös stressiolosuhteissa	Laitosten odotetaan sisällyttävän P2G-ohjeistuksen niiden pääomasuunnitteluun, riskienhallintaan ja elvytyksen suunnitteluun ja harjoittavan liiketoimintaansa P2G-tason yläpuolella
Valvontatoimet rikkomis-tapauksissa	Kaikkia valvontatoimia voidaan soveltaa; rikkomus on mahdollinen edellytys toimiluvan peruuttamiselle; vaatimusta rikkovan laitoksen katsotaan olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan kriisinvratkaisun kannalta	Ei automaattista yhteyttä omien varojen tason putoamisen P2G:n alapuolelle ja erityisten valvontatoimien välillä, mutta se käynnistäisi tehostetun vuoropuhelun ja tiiviimmän yhteistyön valvojan kanssa, sillä laitoksen on toimitettava uskottava pääomasuunnitelma